

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 09187

www.libtool.com.cn

YIDN UNTER DER ITALIANESHER OKUPATSYE

Leon Poliakov

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
www.libtool.com.cn
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

www.libtool.com.cn

יידן אונטער דער
איטאליענישער
אקופאציע

www.libtool.com.cn

היינטייטיקער יידישער דאָקומענטאַציע-צענטער

www.libtool.com.cn

יידן אונטער דער אימאליענישער אָפּפּאַציע

פון
ל. פאליאקאוו

ביי דער מיטבאַטייליקונג פון
זשאק סאביל

פארווארט פון
זשוסטען גאדאר

סענאַטאָר, געוועזענער מיניסטער

יידיש: אסתר שטארקשטיין

פאַרלאַג פון צענטער — פאַריז 1952

אינהאלט-פארצייכעניש:

זייט

7	— — — — —	אריינפיר
11	— — — — —	פארווארט
17	— — — — —	די יידן אונטער דער איטאליענישער אָפּפּאַציע אין פראַנקרײַך
44	— — — — —	נאָמע איבער דער ס. ד. אָרגאַניזאַציע
45	— — — — —	דאָקומענטן
133	— — — — —	באַציאָונג פֿון די איטאַליענער צו די גערודפֿטע יידן אין קראָאַציע
155	— — — — —	באַציאָונג פֿון די איטאַליענער צו די יידן אין אָפּפּירטן גריכנלאַנד
167	— — — — —	בילאָגע
185	— — — — —	פּאַקסימיליען

www.libtool.com.cn

א ר י י נ פ י ר

„די לאגע פון די יידן אונטער דער איטאליענישער אָקופאַציע“, וואָס ווערט איצטער פאַרעפנטלעכט דורך אונזער צענטער, איז די צווייטע זאַם-לונג פון איטאליענישע דאָקומענטן, וואָס שטאַמען פון די אַרכיוון פון די דייטשע, איטאליענישע און פראַנצויזישע אַדמיניסטראַטיווע אַמטן (1). די דאָזיקע אַרכיוון, פון וועלכע די גרעסטע טייל איז אין איילעניש איבערגעלאָזט געוואָרן אויפן אָרם, נאָך איידער מען האָט באַוויזן זיי צו פאַרניכטן, אַנטפלעקן — גאָר באַזונדערס — מיט וואָס פאַר אַ צודרינגלע-כער עקשנותדיקייט און איינגעשפאַרמקייט עס האָבן די דייטשן צוזאַמען מיט דער ווייטערעגירונג — די לעצטע, זייענדיק אַלץ מער אונטערגעוואָרפן זייערע באַפעלן און זייענדיק וואָס מער פאַרקנעכטעט צו זייערע כוונות — זיך באַמיט צו צווינגען די איטאליענער, אַז זיי זאָלן שטרענג אויספירן די מאַסמיטלען וועגן די קאָנפֿיסקאַציעס, אינטערנירונגען און מאַסן-דעפּאָ-סאַציעס, וועלכע זענען אָנגענומען געוואָרן דורך היטלערן קעגן די יידן. זינט דעם יאָר 1942, האָבן אַט די מאַסמיטלען אָנגענומען אַזאָ קאָ-טאַסטראָפּאַלע פראָפּאַרן, אַז עס האָט זיך אויסגעוויזן, אַז מען שטייט אַנטגילטיק פאַר אַ פולשטענדיקער אומפאַרמיידלעכער יידישער אויסראַ-טונג. צו דערצו נאָך, האָט אַ טיילוואַנישע פראָפּאַגאַנדע פון מסירה און מעראַר באַגלייט די אַרעסטן, וועלכע האָבן זיך געציילט אין די טויזנטער, פאַראַליזירנדיק יעדן אָפענעם ווידערשטאַנד-פרוואוּ.

ווי גרויס איז דעריבער נישט געווען די איבעראַשונג מצד דייטש-לאַנד און ווייט ווען גלייך ווי גאַנץ פראַנקרייך איז אָקופירט געוואָרן, נאָך דער לאַנדונג אין צפון-אַפריקע, האָבן זיי זיך אָנגעשטויסן אין אַן אַרגאַניזירט-דעקלאַרירטן ווידערשטאַנד מצד די איטאליענער, אין דעם גאַנצן דרום-מזרחדיקן טייל, וואָס זיי האָבן פאַרנומען.

(1) — ערשטע זאַמלונג: „דער קאַמף אין וואַרשעווער געטאָ, געזען און דערציילט דורך די דייטשן“:

גאנץ ווייט פון צו פארפאלגן און רודפן די יידן, האבן זיי גאר אנגע-
 ווענדעט אזא טאקטיק, אז אלע דייטשע און פראנצויזישע פארארדענונג-
 גען זאלן ליידן א מפלה. בעת די פרעפעקטן באפעלן צווייטן ארעסטן,
 באשטימען אינטערנירונגען, גרייטן צו טראנספארטן פאר דער געסטאפא-
 — פארארדענען די איטאליענישע מיליטערישע אויטאריטעטן, און דאס
 אונטער א דראָנג — די אַנולירונג פון די דערמאָנטע באפעלן. צווישן
 דער דייטשער אַקופאַציע-מאַכט און דער בערלינער רעגירונג, צווישן דער
 לעצטער און דער רעגירונג פון רוים, צווישן דער ווישי-מאַכט און די אי-
 טאליענישע גענעראלן קומען כסדר פאר אומגעדולדיקע, אויפגערעגטע,
 באפעלערישע גאָמע-אויסמוישן. דייטשלאַנד פאָדערט אויף איטאליע צו
 ריכטן זיך לויט אירע מעשים. איטאליע שטעלט זיך אַנטקעגן.
 ווייל מען דארף וויסן, אז אין איטאליע — אין קעגנזאץ צו דייטש-
 לאַנד — איז דאָס פאָלק קיינמאל נישט מסכים געווען צו די אַנטיסעמי-
 טישע אכזריותן.

מען זוכט אונז איינצורעדן, אז דאָס „בראָווע דייטשלאַנד“ האָט נע-
 בעך גאַרנישט געוואוסט פון דעם, וואָס עס איז פאַרגעקומען און האָט נישט
 באַרעכטיקט קיין שום נאַצישע שוידערלעכע מעשים! דייטשלאַנד האָט
 געוואוסט, האָט באַרעכטיקט, האָט מיטגעהאַלפן.

דייטשלאַנד האָט געוואוסט, אז אייראָפּע איז פאַרוואַנדלט געוואָרן
 אין איין אומענדלעך קאָמאַרגע-פּעלד. דייטשלאַנד האָט געוואוסט וועגן
 די עקזעקוציעס, די גאָז-קאַמערן, די קרעמאַטאָריעס, די מאַסן-מאָרדן דורך
 דערשיסונגען, פייניקונגען און הונגער-טויט.

צי האָט זיך דען, אין דייטשלאַנד גופא, אויפגעהויבן דער מינדעסטער
 פראָטעסט? צי האָט זיך דען צווישן די אַפיצירן און ווערמאַכט-סאַלדאַטן
 געלאָזט באַמערקן כאָטש דער קלענסטער סימן פון צעגערונג, ביים אויס-
 פירן אָט די מערדערישע מעשים? דער קלענסטער רעוואָלט?

קיינער, נישט אין דייטשלאַנד און נישט אַנדערשוואו, האָט נישט
 פרובירט צונישט צו מאַכן אָט די שוידערלעכע מויםן-אַרבעט, וועלכע איז
 כסדר אַנגעגאַנגען אין פּוילן און פון וואָנען אויסווייזן איז געווען דער צענ-
 טער. זיי האָבן נישט געוואגט צו אַרגאַניזירן אָט די מויםן-קאַמערן אין
 די מערב-לענדער, וואו די פעלקער וואָלטן אפשר פראָטעסטירט, אָבער
 ביי זיי און אין מזרח, זענען זיי געווען זיכער, אז קיינער וועט זיך נישט
 אַנטקעגנשטעלן.

און פלוצים, איבערצייגן זיי זיך — און מיט זיי די גאנצע וועלט, אז ווי גאר אימאליע שמעלט אוועק א פוס אויף דער פראנצויזישער טע-ריטאריע — הויבט זי אן אפצושטעלן דעם **אנטיסעמיטן-בארגארטן** יאך, גרייט זי זיך גאר צו באשיצן די, וועלכע דייטשלאנד און ווישי האבן איר באפוילן צו באצווינגען און אויסצוראטן!

דער דאזיקער דראסטישער קאנפליקט, די דאזיקע רעוואלוציע, פון וועלכער מען האט גאנץ ווייניק געוואוסט דעם פארנעם און די ערנסט-קייט — ווערן עס באהאנדלט אין אט דעם בוך.

די כוונה אויסצוראטן די יידן אין דער גאנצער נייער אייראפע, האט זיך אלץ מער פארשטארקט און אלץ בולטער אקצענטירט ביי די דייטשן אין זייער גאנצער טיילוואלטישער עקסטרעם, פארהעלטניסמעסיק צו דער אנטי-וויקלונג פון די געשעענישן; זיי זענען געווען אזוי געאיליקט אפצוהאלטן, פון אט דער זייט, א נצחון, וועלכער האט זיך זיי ערגעץ אנדערשוואו ארויסגעגליטשט, אז ווי ווייט די טראנספארט-שוועריקייטן זאלן זיך נישט האבן דעמאלט פארשטארקט, האבן זיי נאך אלץ געפונען א גענוגדיקע צאל לאקאמאטיוון און וואגאנען אויף אוועקצופירן, פריער קיין דראנסי און נאכדעם קיין אוישוויץ — צוגן איבערפולטע און איבערגעפאקטע מיט צום טויט פארמשפטע יידן.

מען קען זיך לייכט פארשטעלן זייער כעס, זעענדיק ווי די יידן אנטי-לויפן מאסנווייז פון זייער זאנע, כדי זיך צו באשיצן אונטער דער אימאליע-נישער אקופאציע. און מיר ווייסן, ווי אזוי האט אויסגעזען זייער נקמה, ווען נאך אימאליענס קאפיטולאציע, זיי האבן זיך א ווארף געטאן אויף דאמינע און ניצע, ווי גרויס איז געווען זייער טרוימף, ווען זיי האט זיך איינגעגעבן צו צעשמערן די פלענער פון עוואקואירן די פראנצויזישע יידן קיין גענוא און קיין אפריקע, לויט ווי עס האבן דאס געהאפט אדורכצופירן די אימאליענער, קאמבינירנדיק זייער אייגענעם צוריקצוג מיט דער רע-מונגס-אקציע פון די באדראטע יידן.

אונזער **צענטער** פארעפנטלעכט היינט די אומבאקאנטע אינפאר-מאציע מיט א פיל גרעסער געפיל פון עמאציע, ווייל אין דער עפאכע גופא פון אט די געהיימע פארהאנדלונגען און געפארן, וועגן וועלכע עס ווערט דא דערציילט אינעם בוך און וועגן וועלכע קיינער האט זיך דעמאלט נישט משער געווען — איז צו פארצייכענען די אנשטטייאונג פון דעם **צענטער**.

און טאקי אונטער דער איטאליענישער אָקופאַציע, אין גרענאָבל, האָב איך צונויפגעזאמלט מיינע ערשטע מיטאַרבײַטער. אין סאַמע מיטן זומער 1943, ד. ה. אינעם מאַמענט ווען איטאַליע איז שוין געווען כמעט אַ דערשלאָגענע און ווען דייטשלאַנד — גרייט צו פאַר- נעמען איר פלאץ — האָט זיך געקענט אַרויסווייזן אין איר גאַנצן פאַר- פאַלגערישן און דראַענדיקן פרצוף — דעמאָלט איז ביי מיר אָפּגעהאַלטן געוואָרן די ערשטע פלענאַרע פאַרזאַמלונג פון אונזער צענטער, וועלכער איז, צו יענער צייט, דעפיניטיוו געגרינדעט געוואָרן. פערציק פערזאָן, פאַרשטייער פון אלע יידישע אָרגאַניזאַציעס, פון צווישן וועלכע אַ גרויסע צאָל עמינענטסטע פערזענלעכקייטן זענען, מיט אַ קורצער צייט שפּעטער, דעפּאַרטירט און דערמאָרדעט געוואָרן, ווי: ריימאַנדיאַל לאַמבערט, אַני דרעי באָר, נחום הערמאַן, לעאָנע בערנהייב, גרויס־דאָבינער הירשלער, לעאָ גלעזער — האָבן מיר אין דעם דאָזיקן טאָג אָנגעטאָן דעם גרויסן כבוד מיר צו אָנפאַרטרוען די טעטיקייט פון צונויפזאַמלען און פאַראייניקן אלע עלעמענטן, וועלכע זיי אלע האָבן דענסטמאַל פאַרמאַגט, ווי אויך די, וועלכע דער צענטער, פון זיין זייט, וועט אַנטדעקן, בכדי צונויפצושטעלן אַ פולע און קאָמפּלעטע דאָקומענטאַציע פון דער יידישער טראַגעדיע אין פראַנק-רייך.

עס איז זיך לייכט פאַרצושטעלן, אז אויך דער צענטער גופא איז כסדר געווען אויסגעשטעלט אויף דער סכנה אַנטדעקט צו ווערן דורך דער גע- סטאַפּ מיט אירע וויי-שוותפים. מיט עטלעכע וואָכן שפּעטער, האָבן מיר געמוזט זיך אויפלייזן, פאַרזעצנדיק אונזער אַרבעט אין דער אונטערער-דישקייט.

דאָס דאָזיקע ווערק, וועלכעס אַנטהאַלט די אויסענטישע דייטשע דאָקומענטאַציע איבער אַט די געשעענישן, וועט דערמעגלעכן דעם לייע- נער צו שאַפן זיך אַן אידיי, איבער דעם פּסיכישן אונטערשיד, וועלכער האָט עקזיסטירט צווישן די לאַטינישע פעלקער און די טעווטאַנער פאַר- ברעכער. און די יידן דאַרפן נישט פאַרגעסן, וואָס אַזעלכעס זענען פאַר זיי געווען, אין אַט דער געגנט — הגם אונטערן מלחמה-געזעץ — די 9 חדשים פון איטאליענישן הומאַניטאַריזם.

יצחק שניאורסאָן

פרעזידענט פון היינצייטיקן
דאָקומענטאַציע־צענטער

פאר ווארט

צווישן דער סעריע פון די אפיציעלע געטאפאפאפירן, וועלכע ווערן פארעפנטלעכט דורכן היינצייטיקן יידישן דאקומענטאציע-צענטער, איז די דאזיקע זאמלונג פון א באזונדער פאליטישן און פסיכאלאגישן ווערט. בעת עס האט זיך אויף פראנקרייך א לאז געטאן די שמוציקע כוואליע פון פאשיזם, אין א מאמענט ווען זי איז געווען אינגאנצן מאכטלאז, האט איטאליע זיך אנטקעגנגעשטעלט דעם צוואנג פון בערלין און ווישי, ווען עס האט זיך געהאנדלט וועגן אנווענדן די ראסן-געזעצן. דאס פאלק, וואס האט דעמאנסטרעטיוו אויפגעהאנגען מוסאלינים מנובלדיקן גוף, דאס פאלק וואס האט פראקלאמירט די רעפובליק, האט אין באצוג צו די יידן ארויס-געוויזן א געפיל פון מענטשלעכקייט און גערעכטיקייט, וואס האט משפיע געווען, אז עס זאל זיך אפשטאלען פון יעדן מין אנטהיל אין די הימלערים-מישע פארפאלגונגען און עס זאל זיך האלטן מחוץ דער קנעכטישער מיט-שותפות פון די קאלאבארעטארן פון אלע לענדער.

די דאזיקע האלטונג האט פארוואנדלט די באזעצטע, דורך דער אי-טאליענישע ארמיי, געביטן — סיי אין פראנקרייך, ווי אויך אין יוגא-סלאווע און גריכנלאנד — אין א זיכערהייטס-זאנע פאר די יידן. דאָרט האבן זיי געקענט, במשך פון עטלעכע חדשים נאכאנאנד, געניסן פון א פארהעלטנעסיק רואיק לעבן. אוודאי זענען די הימלעריסטן, ווי צע-רייצטע הינט, וואס בילן פאר א פארמאכטן שייער, הינטער וועלכן זיי פילן אויס — איז באהאלטן דאס פארפאלגטע רויב — נישט אפגעשטא-נען, נאר ארומגענישטערט, געשמורעמט אין אלע זייטן, און מיט אלע מיטלען געמיט זיך אריינצודרינגען אינעם איטאליענישן מקום-מקלט. זיי זענען געווארן אפגעשטויסן, סיי אויפן דיפלאמאטישן, סיי אויפן פאליצייאישן באַדן.

דעם 21-טן יולי 1943, איז דער דירעקטאר פון דער אנקעטע-און קאנטראל-סעקציע פאר דער דרום-זאנע פון ווישי-קאמיסאריאט פאר יידי-

שע פראגן, געקומען אין ניצע צו ה' לאַספּינאַסאָ — דעם איטאַליענישן דעלעגאַט פאַר יידישע פראגן אין ניצע. דער דערמאנטער דירעקטאָר האָט דעמאָלט צוגעשטעלט אַ מאָדנעם ראַפּאָרט, וויל מען זיך שמעלן די פראגע, ווי אזוי האָט ער נישט אַרויסגעפילט די סאַרקאַסטישע — און אפילו אין אַ געוויסער מאָס — פאַראַכטנדיקע איראַניע אינעם מאָן פון זיין מיטשמועסער. גאַנץ נאַאיוו דערציילט ער:

„דעם ה' לאַספּינאַסאָ זענען נישט באַקאַנט געווען די פונקציעס פון גענעראַל-קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראגן און ער האָט מיר געשטעלט אַ פראגע, וואָס נויטיקט זיך נישט אין קיין שום קאָמענטאַרן. נעמלעך: צי דער מיניסטער און איך אליין זענען מיר יידן.“ (1) —

יא, קאָמענטאַרן זענען דאָ לחלוטין איבעריק.

ווישי האָט אויסגעפרוואוּט אַלערליי מעטאָדן, האָט אפילו צוגעשיקט אזא געניטן פונקציאָנאַר, ווי עס איז דער רעדאַקטאָר פון דער דערמאָנטן ראַפּאָרט.

דעמאָלט איז זייער געצוימטקייט געוואָרן ווייניקער ניוואַסירט. היות ווי דער פרעפּעקט פון די מאַריטימער אַלפֿן האָט באַשלאָסן, אז יידן פון אויסלענדישער בירגערשאַפט דאַרפֿן זיך צושטעלן אין די פּאָליציי-קאָמיסאַריאַטן, וואו מען וועט זיי באַשטימען אַ טערמין פון 3 טעג אויף צו באַזעצן זיך אין אַנדערע זאַנעס פון אַ געצוואונגענער רעזידענץ, האָט דעם 30-טן דעצעמבער 1942, דער קאָמענדאַנט פון דער 4-טער אַרמיי באַקאַנט געמאַכט דער פראַנצויזישער דעלעגאַציע אין ניצע אז: „דער איטאַליענישער שטאַט-קאָמענדאַנט האָט אַרויסגעגעבן אַ פאַרבאָט צו אינטערנירן, דורך די פרעפּעקטן, פּערזאָנען פון דער יידישער ראַ-סע“ —

די טשאַטע צערייזטע הינט ווערט וואָס אַמאָל ווילדער. און עס איז אַ רחמנות צוצוקוקן, ווי ווייט נידעריק זענען שוין די ווישילייט געפאלן אין זייער ווירדע, אזש צו מאַלערירן דראָנגס-בריוו, ווי די צוויי פון פּאָלגנדיקן אינהאַלט:

„2-טער מערץ 1943, צום אַדמיראַל פלאַטאָן. — דער העכסטער אי-טאַליענישער קאָמענדאַנט פאַדערט אויף די פראַנצויזישע רעגירונג צו

(1) — זען דאָקומענט 26, אַנעקס 1.

אנגלירן אלע ארעסטן און אינטערנירונגען, וועלכע זענען ביז איצט פאר-
 ארדנט געווארן; עס דארף ארויסגעגעבן ווערן די פארארדענונג צו אלע
 פרעפעקטן פון די קאנטראלירטע מעריטאריעס דורך די איינהייטן פון די
 איטאליענישע ארמיי — אפצושטעלן אט די מאסנאמען, דא וואו עס
 האנדלט זיך אין אינטערנירונגען פון איטאליענישע, פראנצויזישע אדער
 אויסלענדישע יידן, וועלכע האבן זייער וואוינארט אויף דער אנגעוויזענער
 מעריטאריע" — (1).

ווייזט מאכט זיך נישט-פארשטייענדיק. זי דערדינט זיך דעם פאלגנ-
 דיקן ארויסרופערישן ראפעל:

"29-מער מערין 1943, צום אדמיראל בורראג. — איך שטרייך אונטער,
 אז די נאמעס, וועלכע איך האב צוגעשיקט אין נאמען פון דער העכסטער
 איטאליענישער קאמנדאטור און וועלכע באשטימען, אז יעדע פראגע
 אין שייכות צו דער פאליטיק לגבי די יידן אין דער פראנצויזישער מערי-
 טאריע פון דער איטאליענישער אקופאציע, ליגט אויסשליסלעך אין דער
 קאמפעטענץ פון דער איטאליענישער מאכט — טראגן נישט דעם כא-
 ראקטער פון א ביטע אדער פארשלאג, נאר שמעלן מיט זיך פאר א בא-
 שטימטע דערקלערונג פאר דער פראנצויזישער רעגירונג" — (2).

די סיבות פון אט דער האלטונג מצד איטאליע, ווערן אפגעשאצט
 אין א דייטשן ראפארט אין א פארם, וואס קען באטראכט ווערן צום
 כבוד פאר דעם איטאליענישן פאלק; ער באווייזט מיט א באמת שטוינענ-
 דיקער פארשטענדעניש און אויפריכטיקייט די טיפקייט פונעם תהום,
 וועלכער טיילט אפ דעם מיטלענדישן גייסט פון דער טעוואטאנישער
 ממשות.

"די איטאליענישע אקופאציע-מאכט" — ווערט דארטן געזאגט —
 "האט בדעה צו רעגולירן די יידישע פראגע אויף אט דער מעריטאריע,
 אויף א ספעציעלן אופן און — באנוצנדיק זיך מיט איר אייגענעם אויס-
 דרוק: „אויפן לאטינישן שטייגער", וואס איז אין ווידערשפוך צום „גער-
 מאנישן אופן", וועלכער איז איינגעפירט אין די אנדערע פראנצויזישע
 געביטן. א פארעמערשע פראפאגאנדע ציט ארויס א גינסטיקן נוצן פון
 אט די מיינונגס-פארשידנהייטן צווישן די קאנצעפציעס פון דער דייטשער
 און איטאליענישער רעגירונג, וועגן דער לייזונג פון דער יידן-פראגע. איר

(1) — זען דאקומענט 18, אנעקס 1.

(2) — זען דאקומענט 18, אנעקס 2.

מעמע איז די פאלגנדיקע: אויפן ערשטן פלאן — די „ווירדע“ פון די אַנ-
געווענדעטע מאַסמיטלען; אויפן צווייטן פלאן — זייער קריסטלעכע און
קאמונישע קאנצעפציע, לויט ווי זי איז אינספירירט דורכן וואסי-
קאן” — (1).

די דאָקומענטן, וועלכע זענען גרופירט אין דעם דאָזיקן בוך, האָבן
אויך — ווי מיר האָבן שוין באַמאָנט — זייער פּסיכאלאָגישן ווערט.
אויב זיי אַנטפלעקן, אַז אויפן פּאָליטישן באַדן האָט דאָס אימאַלע-
נישע פּאָלק, אין אַ ברייטער מאַס, געוואוסט זיך צו פאַרהיטן פונעם העס-
לעכן ראַסיזם — ווייזן זיי גלויבצייטיק אויף, וואָס פאַר אַ גרינגשעציקע
באַציאָנונג די דייטשן האָבן אַרויסגעוויזן לגבי די נישט-דייטשע אַנטיסע-
מיטן, וועלכע האָבן זיך אָנגעשטעקט מיט זייער סם.

און דאָס דאָזיקע שטעמפלט די ווישי-קאָלאָבאַראַציע צוזאַמען מיט
די, וועלכע מאַסקירן זייער גייציקייט אָדער נידעריקן פערזענלעכן אינ-
טערעס, אונטער אַ מאַנטל פון וויסנשאַפטלעכער דאָקטרינ אָדער פאַנאַ-
טישן פאַטריאַטיזם.

דעם 28-טן יאָנואַר 1941, פרובירט דער דר. קנאַכען — ס.ס. שטאַנ-
דאַרטען-פירער, אַרויסצושטילן די סענטימענטן, וועלכע מען איז מסוגל
צו דערוועקן אין דעם מהות פון די פראַנצויזישע אַנטיסעמיטן, בכדי זיי
אַריינצוציען אין דער דייטשער שפּיל. זיין ראַפּאָרט הויבט זיך אָן מיט
אַ לויב, וואָס איז אַגב, כדאי אונטערצושטרייבן, און פאַרענדיקט זיך מיט
אַט דעם אומברחמנותדיקן אורטייל, אינספירירט דורך די פראַנצויזישע
אַנטיסעמיטן:

„עס האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז עס איז אומעגלעך צו קולטיווירן ביי
פראַנצויזן אַ געפיל פון אַנטיסעמיטיזם, וואָס זאָל זיך באַזירן אויף אידעא-
לאָגישע יסודות, אינדערצייט וואָס אַ פאַרשלאַג פון אַן עקאָנאָמישן כאַ-
ראַקטער וועט לייכטער גורם זיין אויפצוועקן אין זיי סימפּאַטיעס פאַר
דעם אַנטיסעמיטישן קאַמף. דאָס אינטערנירן קרוב 100.000 יידן פון אויס-
לענדישער בירגערשאַפט, וועלכע וואוינען אין פאַריז, וועט שאַפן פאַר אַ
גרויסער צאָל פראַנצויזן די געלעגנהייט אַרויסצוהויבן זיך פון די נידערי-
קערע שיכטן ביז צום דורכשניטלעכן קלאַס” — (2).

צום באַדויערן, האָט ווישי געוועקט, געהאַלפן די אַנטיסעמיטן, אויף

(1) — זען דאָקומענט 21.
(2) — זען ווייטער, זייט 20 (נאַטע).

אזא וועג, זיך ארויסצוהויבן דורך דעם בארובין פון די יידישע פארמעגנס!
 די דייטשע מיינונג וועגן דער פארדארבנקייט פונעם אַנטיסעמיטיזם
 איז נאך אויף אַ מער צינישן אופן פארמולירט געוואָרן. **דעם אַבער-**
 שטורמפירער רעטהקע. איטאליע איז שוין מער נישט אין קריג. עס האַנדלט
 זיך וועגן צוריקקאפן די פארלוירענע צייט, אדורכצופירן אַן ענגע רייני-
 קונג אין דער געוועזענער איטאליענישער זאָנע, נישט פטרן קיין צייט
 אויף אַן אַלגעמיינער רייניקונג, פארנעמענדיק זיך אויפן אַרט מיטן אַפ-
 קלויב, וואָס דאַרף גיכער געמאַכט ווערן אין דראַנסי. צו אַט דעם געיעג
 נאָך מענער, פרויען, קינדער, דאַרף מען דינער, אַרויסהעלפער; די אַנ-
 טיסעמיטן זענען דערצו ווי אַפגעמאַסטן. און רעטהקע עצהט דעם 4-טן
 סעפטעמבער 1943: „עס איז נויטיק אונז צוצוטיילן פראַנצויזן-אַנטיסע-
 מיטן אויף אויסצושפירן און אויסצוליווערן די פאַרשטעלטע אַדער באַ-
 האַלטענע יידן. געלט דאַרף דאָ נישט שפילן קיין שום ראל. (פאַרשלאַג
 100 פראַנק פאַר אַ ייד)“ — (1).

ווי טיף ליידן מיר אין אונזער עמפּינדלעכקייט, אזוי ווי ביים דער-
 מאַנען די ערגסטע פייניקונגען — ביים איבערדערציילן פון אַט די מאַר-
 לישע שוידערלעכקייטן, וועלכע זענען פאַרגעשלאָגן און באַשטעטיקט גע-
 וואָרן, דאָס איז זיכער, אַבער עס ליגט דאָ אַ גרויסע טרייסט אין דעם באַ-
 וואוסטזיין, אז בלויז אַ קליינער טייל פונעם מענטשלעכן אַפפּאַל האָט זיך
 געמאַכט אַ פרנסה פון דעם אַנטיסעמיטיזם, כדי צו דערגרייכן צום דורכ-
 שניטלעכן קלאַם און איינצוקאסירן 100 פראַנק פאַר אַ יידישן קאַפּ.
 און מיר קענען — סיי פאַר איטאליע און סיי פאַר פראַנקרייך —
 אַרויסציען פון די איצט-פאַרעפנטלעכטע געסטאַפּאַ-פאַפירן, זייער גינס-
 טיקע מסקנות פאַר ביידע פעלקער, אז נישט-קוקנדיק אויף דער דעמאָלט-
 דיקער ממשלה און נישט-קוקנדיק אויף דער שטאַרקער קאַרופּציע, וועלכע
 איז געווען אירם אַן אופן פון רעגירן — האָבן זיי געהאַט אין זיך דעם
 כוח זיך אַנטקעגנצושטעלן דעם אַנטיסעמיטיזם, וועלכער באַהאַלט אין
 זיך אויסשליסלעך די שאַנדאָפּטיקע מעטאָדע פון אויפרייצן און אייגנ-
 נוציק עקספּלואַטירן דאָס נידעריקסטע פון די שנאה-געפילן.

זשוסטען גאָראַר,

סענאַטאָר, געוועזענער
 מיניסטער.

(1) — זען דאָקומענט 33.

www.libtool.com.cn

די יידן אונטער דער איטאליענישער אקופאציע אין פראנקרייך

די דאקומענטן, וועלכע מיר פארעפנטלעכן אין דער דאזיקער זאמלונג, שטא-
מען — אין זייער גרעסטן טייל — פון די R.S.H.A. "ארכיוון (רייכסזוכערהייט
הויפטאמט — עס האנדלט זיך וועגן דער א. ג. "געסטאפא" פון דריטן רייך).
זיי באלייכטן א באדייטונגספולן בלאט געשיכטע פון דער צווייטער וועלט-מלחמה,
וועלכע שטייט נאך אלץ אין שאטן און מיט וועלכער עס איז כדאי זיך בעסער
צו באקענען. אין אן עפאכע, ווען כמעט גאנץ אייראפע האט זיך געפונען אונ-
טערן דייטשן שטיוול, ווען — פון ברעסט ביז קאווקאז איז די פאליציי פון אלע
לענדער מאביליזירט געווארן אין געיעג נאך די יידן, האבן געוויסע געגנטן פון
אט דעם קאנטינענט — ווי דורך א כשופ — זיך פארוואנדלט אין א "מקלט
זאנע" פאר די גערודפטע. געוועזן זענען דאס די זאנעס אין פראנקרייך, יוגא-
סלאווע און גריכנלאנד וואס זענען, צו יענער צייט, אקופירט געווען דורך דער
איטאליענישער ארמיי, נישט קוקנדיק דערויף, וואס דאס פאשיסטישע איטאליע
און דאס 4-טע רייך האבן אויסגעזען צו פארייניקן זייער גורל אויף לעבן און
טויט.

די פארשונג פון דער דאקומענטאציע, וועלכע מיר שטעלן פאר דעם לייענער
באווייזט, אז אין פולן רעזשים פון "שטאל-פאקט" און "ראסן-ליניע" — איז
דאס ארגאניזירן פון א "מקלט-זאנע" פארט געווען א מעגלעכע זאך; זי מאכט
אונז איבערלעבן די קאמפן, וועלכע האבן זיך, אין שייכות דערמיט, אפגעשפילט.
עס איז ווי פון זיך — א פארשטענדלעכע זאך, אז די דייטשן זענען נישט גע-
בליבן גלייכגילטיק צו דער איטאליענישער אקציע. אומדערמידלעך, סיי דורך
דירעקטע דעמארשן ביי דער איטאליענישער הויך-קאמאנדאטור, אדער פראווא-
צירנדיק די אינטערווענצן פון די דיפלאמאטישע פארשטייער אין בערלין און
אין רוים, האבן זיי זיך געמיט א סוף צו מאכן צו דעם, וואס האט ביי זיי גע-
הייסן "אן אומדערטרעגלעכער צושטאנד". די איטאליענער האבן דערויף —
לויטן געגעבענעם פאל — געענטפערט, אדער מיט א פארמעלן אפזאג, אדער האבן
זיך ארויסגעדרייט מיט געשיקטע תירוצים, ארויסדוקנדיק כלומרשט אלס ארגו-

מענטן די „אינטערעסן פון דער איטאליענישער מיליטערישער זיכערקייט“ און א. וו. אזוי ווי מיר וועלן עס זען ביים לייענען די פארשידענע דאקומענטן.

און דאך, דאָרף מען נישט פאַרגעסן, www.ynet.co.il פאליטישע מאכט איז — איז באַצוג צו דער ראַסן-פראַגע — געווען פאַר אַ פּולשטענדיקן אויס-גלייכן איר פּאָליטיק מיט דער פּאָליטיק פון דריטן רייך. פון יאָר 1938 אָן, איז אין איטאַליע איינגעפירט געוואָרן אַ ראַסן-געזעצגעבונג, וועלכע איז כמעט וואָרט ביי וואָרט געווען קאָפּירט לויט די ראַסן-געזעצן פון 4טן רייך.

דער פאַראַדאָקס, וועלכער באַקומט זיך פון דעם מצב, וואָס מיר באַשרייבן, ווערט דערמיט נאָך בולטער. די שאַרפע חלוקי-דעות, וועלכע האָבן זיך, אויף אַזאַ אופן, געשאַפן אין רעזולטאַט פון די פאַרשידענע שטעלונגען צווישן די ביידע אַקסיוו-שותפים, נעמען אָן אַ כמעט סימבאָלישע באַדייטונג; עס איז דער-בער באַזונדער אינטערעסאַנט צו זען, ווי אזוי האָט זיך געקענט שאַפן אַזאַ מין סיטואַציע.

עס איז כאַראַקטעריסטיש, אַז די נעץ פון די פאַראַרדענונגען, וועלכע האָבן געהאַט פאַר אַ ציל צו שיצן די יידן, איז נישט געווען איינגעפירט אין רעזולטאַט פון וועלכע נישט איז דירעקטיוון, נאָר זיי זענען געקומען אַלס פּעל-יוצא פון לאַקאַלע און אויפֿאַלירטע איניציאַטיוון, דערשיינענדיק ספּאַנטאַן און אין הסכם מיט די באַדינגונגען, מאַניפּעסטירנדיק זיך פריער אין דער פּעריפּעריע, אין פראַנקרייך, יוגאָסלאַוויע, אָדער גריכנלאַנד, ערב דעם פאַרייניקן זיך אין אַ באַ-שטימטער אַנסאַמבל-פּאָליטיק. עס איז נישט פון קיין קליינעם היסטאָרישן איי-טערעס אין דער דאָזיקער פאַרשונג, צו זען דערשיינען פאַר אונזערע אויגן, אַן אומאַנטשלאַסענעם און צעגערנדיקן דוטשע, וועלכער איז בוכשטעבליך גרייט, לויט אַלע וואַרשיינלעכקייטן, אַנטקעגנצוקומען די צורדינגלעכע פאַדערונגען פון זיין צאָרנדיקן געווער-חבר, און וועלכער ציט זיך פונדעסטוועגן, אין לעצטן מאָ-מענט דאָך צוריק, זייענדיק אומעכטיק אַרויפֿצוצווינגען זיין ווילן, כלפי דעם גע-אייניקטן ווילן פון זיין פּאַלק. מיר זעען אים (זייט 61) צוזאָגנדיק דעם אַמבאַ-סאַדאָר פון 3טן רייך, אַז ער וועט „ברענגען צום שכל די אומזיניקע סענטימענט-טאַלע באַגריפן פון זיינע גענעראַלן“ און ווי, גלייך אויף צומאַרגנס, איז ער מסכים אונטערצושרייבן פולשטענדיק קעגנזעצלעכע אינסטרוקציעס. מיר זעען אים (זייט 142) ווי ער איז זיך מתחייב פאַר פאַן ריבענטראָפּן, אַנצונעמען שטרענגע מאָס-מיטלען לנגי די קראַאטישע יידן און ווי ער איז מסכים, באַלד דערנאָך, זיי נישט צו נעמען אין אַכט. (דאָקעגן, דער גראַף טשיאַנאַ זעט אויס צו זיין אַ סיסטעמאַ-טישער אָנהענגער פון דער פּאָליטיק, זיך אַנטקעגנצושטעלן מיט אַלע מיטלען און אין אַלע לענדער, דעם דעפּאַרטאַמאַנטי-סיסטעם פון די יידן*).

מען קען דעריבער באַהויפטן, אַז עס איז דאָס איטאַליענישע פּאַלק, וואָס איז געווען דער הויפּט-אינספּיראַטאָר פון דער האַלטונג, וועלכע איז אָנגענומען געוואָרן מצד דער איטאַליענישער רעגירונג. עס ווייזט אויס, אַז דער סם פון דער ראַסן-פראַפּאָגאַנדע קען נאָר פולשטענדיק אָנשטעקן די וואָס-מער באַרבאַרישע

(*) זען ז.ו. 91 און 136.

פעלקער און קען זיך לייכטער פארשפרייטן אין צפון-נעפֿלדיקן קלימאט. אין זיין מיטלענדישער ניכטערקייט, איז דאָס איטאַליענישע פּאָלק, אין דער גרעסטער צאָל פּאָל — געווען אינגאַנצן ווידערשפעניק צו אַזעלכע מין שטראָמען, אויף דער פּראָפּאגאַנדע פון דער „טעווערע“ און דער „דיפעסא דעללא ראָזאַ“, האָט עס רעאַגירט מיט איראַניע אָדער פּראָטעסט. איז דעריבער די איטאַליענישע באַציר אונג — נישט קוקנדיק אויף דער אויסערלעכער און פּאַרמעלער ענלעכקייט — געווען, אין דער ווירקלעכקייט, דער קעגנזאץ פון דער דייטשער האַלטונג. און לויט דעם דאָזיקן גייסטיקן מצב האָבן זיך געריכטעט די מיליטערישע און צי-ווילע אויטאָריטעטן אין זייער באַנעמונג, ווי אויך די פונקציאָנאַרן אויף אַלע שטאַפלען פון דער אַדמיניסטראַטיווער היעראַרכיע.

ווען די איטאַליענישע קאפיטולאַציע פון סעפטעמבער 1943, האָט געמאַכט אַ סוף צו יעדער מין הערשאַפט מצד איטאַליע, האָבן זיך די „מקלט־זאָנעס“ מיטאיינמאַל פאַרוואַנדלט אין יאָגד־זאָנעס. פון אַט דעם מאָמענט אָן, זענען אויף אַלע טעריטאָריעס וואָס זענען באַזעצט געוואָרן דורכן אַקס — אַלע יידן אָפהענגיק געוואָרן פונעם חסד פון די נאַצישע קעפֿיענער, אָבער דאָך, האָבן די יידן געוואונען עטלעכע ווערטפולע חדשים, און אין יענער עפאָכע, איז אַ געווינס פון צייט גלייך געווען צו אַ געווינס פון לעבן...

אַט אזוי שטעלט זיך פאַר דער באַזונדערער אַספעקט פון דער יידישער טראַגעדיע אין אייראָפּע, וואָס ווערט באַהאַנדלט אין דעם קעגנווערטליכן בוך פון ה. יי. ד. צ. — די ערשטע פון די פאַרשונגס־סעריעס, וועלכע זענען באַשטימט פאַר די לייענער אין דער יידישער שפּראַך. דאָס איז אַן אַספעקט גלייכצייטיק, אי אַ דערמוטיקנדיקער, אי אַ פאַראַדאָקסאַלער. אונזער געשיכטע פון די לעצטע עטלעכע יאָר איז געווען צו רייך אין אַנטווישונגען, אַז מיר זאָלן נישט האַלטן פאַר גאָר וויכטיק זיך צו באַציען צו אַזא דערפרייענדיקער דערשיינונג, מיט אַ באַזונדערער אויפמערקזאַמקייט. דאָס איטאַליענישע פּאָלק האָט זיך דערוואָרבן ביים יידישן פּאָלק, אַ חוב פון אמתער דאַנקבאַרקייט — אַ חוב, וועלכן מיר, פון אונזער זייט, האַלטן פאַר אַ פליכט און אַ כבוד — אָפּצוצאָלן.

**

דעם 11-טן נאָוועמבער 1942, זענען די טרופן פון דער אַקס אַריין אין דער פרייער זאָנע. פון זייער זייט, האָבן די איטאַליענישע טרופן באַזעצט 8 דעפּאַרטע-מענטן: אַלפ־מאַריטימ, וואַר, אַט־אַלפ־באַס־אַלפ־איווער, דראָם, סאַוואַאָ און אַט־סאַוואַאָ.

אין שלום־צייט האָבן די דאָזיקע געגנטן נישט געציילט קיין שטאַרקע פּראָ-פאַרץ יידן: 15.000 ביז 20.000 מאַקסימום. אָבער זינט דעם וואָפּנשטילשטאַנד, האָט זיך די דאָזיקע צאָל באַדייטנדיק פאַרמערט, אַ דאַנק דעם צופלוס פון יידן, וועלכע זענען געקומען בעת דעם עקזאָד, אָדער וועלכע זענען — אין רעזולטאַט

פון אקופירן מצד די דייטשן די פראנצויזישע „פארנומענע“ זאנע, ווי אויך אין האלאנד און אין בעלגיע — אנטלאפן פון דער דייטשער ממשלה. די דאזיקע יידן פלעגן אַנקומען אין קליינע גרופן, נאָכדעם ווען זיי שוואַרצט איינע, אָפּטמאַל צוויי, אָדער אפילו דריי דעמאָקראַטיע־ליניעס; די ווישי־רעגירונג האָט אין אָנהויב דערלויבט, אין געוויסע פאַלן, צו בלייבן צייטווייליק אויף דער דאָזיגער טעריטאָריע, אין דער אַפּוואַרטונג פון אַן עווענטועלער שפּעטערדיקער עמי־גראַציע. אזוי אַרום איז די צאָל יידן, אין אַט דער געגנט, געשטיגן אויף מערערע צענדליקער טויזנטער.

זינט זומער 1942, האָט די ווישי־רעגירונג אָנגעהויבן אַנצווענדן קעגן די יידן פון אויסלענדישער בירגערשאַפט, אומברחמנותדיקע מאָסנאַמען. אין יולי 1942, האָט זי זיך מתחייב געווען צוצושטעלן 50.000 יידן צו דער דייטשער רעגירונג; דער ערשטער טראַנספּאָרט פון 10.000 יידן האָט געזאָלט „אָפּגעליי־פערט“ ווערן, אָנהויבנדיק פון חודש אויגוסט. עס זענען אַרויסגעגעבן געוואָרן אַנטשפּרעכנדיקע פאַרארדענונגען, און פון אָנהויב אויגוסט האָט זיך אָנגעהויבן אַן אומבאַשרייבליכע יאָגד אויף יידן אויף דעם שטח פון דער גאַנצער טעריטאָריע. זי האָט אָנגעהאַלטן הויפטזאַכלעך, אין די גרויסע שטעט פון מיטלענ־דישן ים־ברעג.

פון דעם דאָזיקן מאָמענט אָן, האָבן זיך שוין די רדיפות און אָבלאוועס מער נישט אָפּגעשטעלט. זיי האָבן אָנגענומען פאַרשידענע פאַרמען. צוערשט האָבן געזאָלט אינטערנירט ווערן יידן פון אויסלענדישער בירגערשאַפט, וועלכע זענען אַריינגעקומען קיין פראַנקרייך נאָכן יאָר 1936; נאָכדעם די יידן, וועלכע זענען אַריין אין פראַנקרייך נאָך 1933: עטלעכע אויסנאַמס־פאַלן (געוועזענע קאָמבאַט־טאַנטן א. א. וו.) זענען אומאויפהערלעך רעווידירט געוואָרן און די קאָטעגאָריעס וועלכע זענען באַשטימט געווען אָפּגעליפערט צו ווערן צו די דייטשן — אַלץ מער אויסגעברייטערט.

בכדי גוט צו פאַרשטיין די טעכניק פון דער איטאַליענישער באַשיצער־ישער אַקציע, דאַרף מען זיך אַדורכדרינגען מיט דער אידיי, אַז כמעט בלויז אַ דאַנק דעם פלייס פון די פּאָליציי־אַרגאַנען ביי דער ווישי־מאַכט זענען אַדורכגעפירט געוואָרן די אָבלאוועס, אַרעסטן און אינטערנירונגען; ווישי גופא האָט אָנגעדנומען באַשלוסן וועגן די מאָסנאַמען, האָט פאַרארדנט די טעקסטן און האָט באַשטימט די קאָדענץ, אינדערצייט וואָס די דייטשן האָבן זיך באַגונגט בלויז מיט אַן אויפזיכט פונדערווייטנס און מיט אַכטונג געבן איבער דער אַקציע פון פערטענס רעגירונג. און דעריבער האָט זיך די איטאַליענישע מאַכט אָנגעשטויסן — אין דער ערשטער ריי — אין ווישי.

דער ערשטער שטויס איז פאַרגעקומען סוף דעצעמבער 1942. דעם 20טן דעצעמבער האָט דער פרעפּעקט פון די מאַריטימער אַלפּן פאַרארדנט אוועקצו־שיקן, אין אַ געצוואונגענער רעזידענץ — אין די דעפּארטמענטן פון דראָם און אַרדעש — די אויסלענדישע יידן, וועלכע האָבן זיך געפונען אין זיין דעפּאַר־טעמענט. אזוי ווי אַרדעש האָט געהערט צו דער דייטשער אָקופאַציע־זאָנע, האָט

עס געהויסן אן אומפארמיידלעכער דעפארטאציע-אורטייל, אין דער גאָר קירצט-טער צייט.

די אָנרענונג צו דער איטאליענישער רעאקציע www.ynet.co.il איז צווייטוואונג פון געאכטעטן איטאליענישן ייד, ה' אַנזשעלאָ דאָנאטי, וועלכער האָט זיך גלייך צוגעאיילט צו אַלאַרמירן דעם ה' קאָליס — דעם איטאליענישן גענעראל-קאָנ-סול אין ניצע.

אין רעזולטאט פון אָט דער אינטערוויע, האָט ה' קאָליס צוגעשיקט אַ דע-פעשע אין איטאליענישן אויסערן-מיניסטעריום, אין וועלכער ער האָט אָפגעגעבן אַ באַריכט וועגן דער אַנטשטאנדענער לאַגע, צוגעבנדיק אז הָנּם איטאליע וועט נישט טראָגן די פראַקטישע אַחריות פאַר די דאָזיקע מעשים, ליגט אָבער אויף איר די מאָראַלישע פאַראַנטוואָרטלעכקייט פאַר די דורך ווישי אָנגענומענע שריט.

דער ענטפער פון אויסערן-מיניסטעריום (דעפעשע נומ. 34/R 12579 פון 29-טן דעצעמבער) איז געווען אַ פולשטענדיק צופרידנשטעלנדיקע. מיר ברענגען דאָ דעם אינהאַלט:

„אין רעזולטאט פון אייער דעפעשע נומ. 34/R 12579 פון 22-טן דעצעמבער 1942, זענען מיר אייך מודיע, אז לויט די קאָמ-ניקאַטן פון דער דעלעגאַציע אין ניצע, זענען די אויסלענדישע יידן, וועלכע האָבן זייער וואוינאָרט אין דעם דעפארטעמענט פון די מאַר-טימער אַלפן — אָפגעשיקט געוואָרן אין אַ באַוואַכטער דעזידענץ, אין אַ דעפארטעמענט וואָס איז אָקופירט דורך די דייטשן, און אז די איטאליענישע יידן זענען אויפגעפאָדערט געוואָרן צו פאַרלאָזן דעם דעפארטעמענט פון דראָם, וועלכער איז טיילווייז גאָר פאַרנומען דורך די דייטשע טרופן.

„מיר האָלטן פאַר נויטיק צו באַשטימען, אז אין דער דאָזיקער הינזיכט, איז נישט מעגלעך צו דערלאָזן, אז אין דער זאַגע, וועלכע איז באַזעצט דורך די איטאליענישע טרופן, זאָל די פראַנצויזישע אוי-טאָריטעט צווינגען די אויסלענדישע יידן — איטאליענישע בירגער אַריינגערעכנט — זיך צו באַזעצן אין די געגנטן, וועלכע זענען פאַר-נומען דורך די דייטשע טרופן. די שריט צו באַשיצן די יידן, סיי אויסלענדישע, סיי איטאליענישע, דאַרפן אָנגענומען ווערן אויסשליס-לעך, דורך אונזערע אָרגאַניזמען, וועלכע האָבן באַקומען די גענויע אינפארמאַציעס, לויט וועלכע פרינציפן זיך צו ריכטן, אויפן סמך פון דער אויבנדערמאָנטער דעפעשע, וואו עס זענען אָנגע-וויזן די דירעקטיוון, מיט וועלכע עס איז צוועקמעסיק זיך צו אינס-פירירן אין שייכות מיט די מאַסנאַמען אין אונזער לאַנד, מחוץ געוויסע זיכערקייטס-פאַרדערונגען פון אַ באַזונדערן באַראַטער, וועלכע זענען אָפּהענגיק פון די מיליטערישע באַדינגונגען“.

אין דער דאטע פון 3-טן יאנואר 1943, האָט די איטאליענישע דעלעגאציע
פון ניצע דערהאלטן די פאָלגנדיקע דעפּעשע:

„מיר פאָרופן זיך אויף די דעפּעשעס נומ. 34/R 12579,
34/R 12825 און 34/R 12936 פון פאָרגאנגענעם 22-טן און 29-טן
דעצעמבער און פון 2-טן ה. ח.:

„מיר דאנקען אייך פאַר די אינסטרוקציעס, וועלכע עס אַנט-
האַלטן די אויבנדערמאָנטע דעפּעשעס און מיר באַאיינלן זיך אייך
צו אינפאָרמירן, אַז די פראַגע וועגן די יידן, וועלכע וואוינען דאָ,
איז אויפן וועג צו איר לייזונג.

„די פראַנצויזישע לאָקאַלע אויטאָריטעטן — אַנטשפּרעכנדיק
צו די אינסטרוקציעס, וועלכע זענען זיי אָנגעקומען פון ווישי (אינס-
טרוקציעס, וואָס זענען וואַרשיינלעך דיקטירט געוואָרן דער פראַנ-
צויזישער רעגירונג מצד דייטשלאַנד), זייענדיק שוין גרייט אָנצו-
נעמען, אין די מאַריטימער אַלפּן, די זעלבע מאַסמיטלען, וועלכע
זענען חל אױף די זאַנעס, וואָס זענען נישט אַקופירט דורך אונזערע
טרופן — זענען אויפגעפאָדערט געוואָרן, סיי דורך דער דאָזיקער
דעלעגאציע, סיי דורך דער איטאליענישער מיליטערישער מאַכט,
צו אַנולירן יעדע מאַסנאַם פון דעם מין.

„דאָס דאָזיקע איז דערגרייכט געוואָרן, נישט אָן דעם, אַז עס
זאָל זיך נישט באַמערקן אַ געוויסער ווידערשטאַנד מצד די פראַנ-
צויזן, אַ ווידערשטאַנד וואָס איז אַנב, דיקטירט דורכן ווילן צו זען
זייער הערשאַפט באַפעסטיקט.

„אונזער האַלטונג האָט אַרויסגערופן אַ כוואַליע פון הייסער
דאָנקבאַרקייט מצד די יידן, וועלכע געפינען זיך אין די מאַריטימער
אַלפּן.”

דער דאָזיקער „געוויסער ווידערשטאַנד, וועגן וועלכן עס רעדט זיך אין דער
דעפּעשע, זעט זיך אַרויס גאַנץ בולט אינעם ראַפּאָרט פון ריביער, פּרעפּעקט פון
די מאַריטימער אַלפּן — צו זיין רעגירונג. (1)

און ביי דער געלעגנהייט פון זיינס אַ ריזע קיין פאַריז, איילט זיך לאַוואַל
צו צו פאָדערן אויפגערונגען ביי דער איטאליענישער אַמבאַסאַדע אין פאַריז.
אין שייכות דערמיט, שיקט די אַמבאַסאַדע צו איר פאַרשטייער אין ווישי, די
פאָלגנדיקע אינסטרוקציעס:

(1) — זען דאָקומענט 2. (ביילאָגע).

„רעזשים, וואָס באַציט זיך צו די יידן פון איטאַליענישער
און אויסלענדישער בירגערשאַפט אויף די פראַנצויזישע מע-
ריטאָריעס, וועלכע זענען אָפּווייַזט דורך ליברטאָריענישע
טראָפּן.

„דער פּרעזידענט לאַוואַל האָט מודיע געווען דער אַמבאַסאַדע
וועגן דעם טעלעפאָנישן געשפּרעך מצד דעם פּרעפּעקט פון די מאָר-
טימער אַלפּן, אין שייכות מיט דער אינטערוועניז פון ה' קאַלס, אין
איינקלאַנג מיט דער אַקאַלער איטאַליענישער מיליטערישער אויטאָ-
ריטעט, וועגן די שריט וועלכע זענען אָנגענומען געוואָרן מצד דער
פראַנצויזישער רעגירונג בנוגע די יידן. דער ציל פון דער אינטער-
וועניז איז געווען צו דערגרייכן, אז „די מאָסנאַמען זאָלן נישט אָנגע-
ווענדעט ווערן נישט לגבי די איטאַליענישע, נישט לגבי די אויס-
לענדישע יידן“. די דערמאָנטע מאָסנאַמען זענען נוגע די קאנ-
צענטראַציע-לאַגערן, אַרבעטס-לאַגערן און דאָס אָפּשטעמפּלען די
אידענטיטעטס-קאַרטן.

„דער זין פון לאַוואַלס קאָמוניקאַט איז געווען, אז עס איז
גאנץ פאַרשטענדלעך אונזער אינטערוועניז לטובת די יידן פון אי-
טאַליענישער בירגערשאַפט, דאַקענן קען ער זיך נישט גענוי אָפּגעבן
קיין חשבון, וואָס אַזעלכעס האָט אונז באַוואויגן צו אינטערווענירן
לטובת די אויסלענדישע יידן, דערצו נאָך זענען, אין רעזולטאַט פון
אונזער ווענדונג, די יידן פון פראַנצויזישער בירגערשאַפט געשטעלט
געוואָרן אין אַ מינדערווערטיקער לאַגע אין פאַרגלייך מיט די
אויסלענדישע יידן. ער האָט צוגעגעבן, אז ער וואָלט שוין בעסער
באַפאַרצוגט צו זען די איטאַליענישע און אפילו אויך די אויסלענ-
דישע יידן — טראַנספּערירט קיין איטאַליע.

„ער האָט געבעטן, אז מען זאָל אים צושטעלן עטלעכע אויפ-
קלערונגען קיין ווישי, וואו ער וועט זיך היינט צוריקערן.

„צוליב די אויבנדערמאָנטע טעמים און נעמענדיק אין בא-
טראַכט די דעפּעשעס פון אויסערן-מיניסטעריום, ננ. 34/3 12825
פון 22-טן דעצעמבער, 34/R 12825 פון 29-טן דעצעמבער און
34/R 12936 פון פאַרגאַנגענעם 2-טן יאַנואַר, וועלכע זענען אייך
באַקאַנט, בעט איך אייך: זיך צו געבן די מי צו דערקלערן אין
פראַנצויזישן אויסערן-מיניסטעריום, אז דער קאָמוניקאַט, וואָס איז
געמאַכט געוואָרן צום פּרעפּעקט פון די מאָרטימער אַלפּן באַדייט,
אז אין די דורך די איטאַליענישע טראָפּן באַזעצטע טעריטאָריעס,
באַזעצט די איטאַליענישע מיליטערישע מאַכט — און דאָס, צוליב
מיליטערישע זיכערקייטסיבות — די נויטיקע אויטאָריטעט אויף
צו באַשטימען די פראַטעקציע-שריט, וואָס דאַרפן אָנגעווענדעט ווערן

כלפי די יידן, שריט, וואָס וועלן אָנגענומען ווערן לויט די פרינציפן, וועלכע וועלן זיך אַרויסווייזן צום פאסיקסטן."

www.libtool.com.cn

אזוי אַרום, ווערט — פון איין פאַראַרדענונג, וואָס באַצײט זיך בלויז צום איינציקן דעפאַרטעמענט פון די מאַריטימער אַלפֿן — געבוירן אַן אַלגעמיינע דעג-לעמענטירונג, וועלכע איז גילטיק פאַר דער גאַנצער איטאַליענישער אַקופאַציע-זאָנע אין פראַנקרייך. צוליב די אינצידענטן, וועלכע זענען אַרויפגעשווימען אין רעזולטאַט פון די אַרעסטן פון די יידן אין אַנדערע דעפאַרטעמענטן — זענען צאָל-רייכע ענלעכע אינסטרוקציעס פונאַנדערגעשיקט געוואָרן דורכן מיניסטעריום פאַר אויסלענדישע ענינים צו זיינע פאַרשטייער אין פראַנקרייך. אַט איז — אין שייכות דערמיט — אַ באַראַטער־מיטישער אויסצוג פון אַ קאָמוניקאַט, וועלכער איז אָפֿ-געשיקט געוואָרן מצד דעם אויסערן־מיניסטעריום, דעם 18-טן מערץ 1943, צו די אַמבאַסאַדעס פון פאַרזי און ווישי (דעפּעשע נומ. 2507 34/R):

„כבדי צו ענטפערן אויף געוויסע טענות מצד דעם אַדמיאַרל פלאַטאָן, בעת זיין געשפּרעך מיט אונזער פאַרשטייער ביי דער ווישי-רעגירונג, בין איך אייך מודיע, אַז איך האָב באַשטעטיקט פאַר דעם דערמאָנטן פאַרשטייער, אַז די אַרעסטן און די אינטערנירונגען פון יידן, אָן אונטערשיד פון בירגערשאַפט, וועלכע וואוינען אויף דער פראַנצויזישער טעריטאָריע, וואָס איז באַזעצט דורך אונזערע טרופן — זענען רעזערווירט פאַר אונזערע מיליטערישע אויטאָריטעטן, און איך האָב אים געגעבן די נויטיקע אינסטרוקציעס, כדי ער זאָל באַ-טאָנען פאַר דער פראַנצויזישער רעגירונג, אַז די אַרעסטן און אינ-טערנירונגען, וועלכע זענען אַדורכגעפירט געוואָרן דורך די פרע-פעקטן אויף די דערמאָנטע טעריטאָריעס — זאָלן אַנאָלירט ווערן און די אַרעסטירטע און דעפאַרטירטע יידן זאָלן באַפרייט ווערן. עס איז צוועקמעסיק אונטערצושטרייכן, אַז די דאָזיקע פאַראַרדע-נונגען זענען נישט חל אַלץ אויף די יידן, וועלכע פאַלן אַרונטער אונטער דעם אַלגעמיינעם שטראָף־קאָדעקס; פאַר אַזעלכע קען די יוסטיץ פאַרזעצן די נאָרמאַלע פראָצעדור אין הסכּם מיט די געזעצן, וועלכע זענען אין קראַפט, און זיי דאַרפן אָפּקומען זייער שטראָף אין פראַנקרייך, מיטן אויסנאָם פון דעפאַרטאַציע. איך האָב לסוף גע-צויגן די אויפמערקזאַמקייט דערויף, אַז עס האַנדלט זיך נישט אין אונטערהאַנדלונגען, אָדער ווענדונגען, נאָר אין אַ באַשטימטן קאָמו-ניקאַט צו דער פראַנצויזישער מאַכט און נעמלעך: אַז די פאָליטיק אין באַצוג צו די יידן, וועלכע געפינען זיך אויף די פראַנצויזישע טעריטאָריעס פון איטאַליענישער אַקופאַציע, איז שייך אויסשליס-לעך די איטאַליענישע מאַכט. מיטן צוועק אויסצומידן, אַז במשך די אונטערהאַנדלונגען פון גענעראַל אַוואַרנאַ, זאָלן נישט אַדורכ-געפירט ווערן קיין שום אַרעסטן אָדער דעפאַרטאַציע־שריט קעגן

די יידן — בעטן מיר אייך צו ווירקן, אינצווישנצייט, אין די פאר-
 שידענע פרעפעקטורן און ביי די לאקאלע פראנצויזישע אויטארי-
 טעטן, אז די אויבנדערמאנטע מאסנאמען זאלן נישט (אייך חור
 איבער: „נישט“) אָנגעווענדעט ווערן. איר קענט אייך, צו דעם
 צוועק, באזירן אויף דער אקציע, וועלכע איז מיט א קורצער צייט
 צוריק — און ביי ענלעכע באדינגונגען — אדורכגעפירט געווארן
 ביים פרעפעקט פון ניצע.

א דאנק דער אנטשלאסענער האלטונג פון די איטאליענער, וועלכע האט
 געווירקט אין פיל פאלן, האבן די יידן אין דער איטאליענישער זאגע, געקענט
 געניסן פון א כמעט אבסאלוטער זיכערקייט. די יידישע סאציאלע אינסטיטוציעס
 האבן געהאט די מעגלעכקייט צו ארגאניזירן, אויף א מעטאדישן אופן, די אויפ-
 נאם פון א גרויסער צאל יידן, וועלכע זענען זיך אָנגעפארן פון אלע עקן פראנק-
 רייך און צו רעגולירן זייערע פאפירן. צו דעם צוועק איז געשאפן געווארן א ספע-
 ציעלע פאליטישע קאמיסיע אונטערן פארויז פון ה' יוסף פישער און צו וועלכער
 עס האבן געהערט די ה"ה: יעפרויקין, הערמאן, קעלמאן, מאסיס, טאפאָל און
 ערדמאן. די באציאונגען מיט דער איטאליענישער אויטאריטעט האבן געשטעלט די
 יידן פאר א ריי דעליקאטע פראבלעמען, ווייל ווי צוגעלאזן עס זאל נישט האבן
 געווען זייער פאקטישע האלטונג, האבן דאך די איטאליענער סימבאליזירט מיט
 זיך דעם אָקופאנט און שוין דערמיט אליין — דעם שונא.

ה' דאָנאטי האט פאָרגעזעצט זיין ראָל אלס „פארמפראָל“ צווישן די יידן
 און דער איטאליענישער מאכט און א דאנק זיין פערזענלעכן פרעסטיזש, אין די
 קרייזן פון דער איטאליענישער ארמיי גאָר באַזונדער — איז זיין אַקטיוויטעט
 געווען ביז גאָר א ווירקזאמע. (אויף אזוי ווייט, אז די דייטשע ס. ד. האבן בא-
 שלאָסן אים אוועקצוגעבען, כדי אויף אזא אופן, א סוף צו מאכן צו זיין טעטי-
 קייט) — (1). א סאציאלע קאמיסיע, אונטערן פארויז פון ה' מאַדיאנאָ און ווע-
 מענס אַקטיווסטער מיטגליד איז געווען ה' דובינסקי — האט זיך פארנומען מיט
 איינאָרדענען די פליטים און מיט די פינאנציעלע פראגן.

די יידן, וועלכע זענען אָנגעקומען פון אנדערע טיילן פראנקרייך, זענען איינ-
 געאָרדנט געוואָרן אין אן אויפנאם-צענטער, וואָס איז אָרגאניזירט געוואָרן בול-
 וואַר דיבושאָזש, דורך די ה"ה פינג און טאָפאָל. די איטאליענישע מאכט האט
 געגעבן די פולמאכט דעם אויפנאם-צענטער אויסצושטעלן פאר די פליטים דאָס
 מענטן מיט אירענטיטעטס-פאָטאָס. פון דעם מאָמענט אָן, האבן זיך שוין די פלי-
 טים געפונען אונטערן שוץ פון דער איטאליענישער זשאַנדארמערע. דעריבער,
 בעת די ווייטפאַרציי האט זיך אונטערגעשטעלט צו אָרגאניזירן אַבלאוועס פאר
 דעם אויפנאם-צענטער פון בולוֹו. דיבושאָזש און פאר די ניצער סינאָגאָגס,
 אַרעסטירנדיק די יידן מיט נישט רעגולירע פאפירן, האט דער קאָמענדאנט פון
 דער זשאַנדארמערע אין ניצע, דער קאַלאָנעל מאַריאָ באָדאָ און זיינע מיטארבע-

(1) — זען דאָקומענט 36.

טער, די קאפיטאנען סאלווי און טאסטי — אוועקגעשטעלט פיקעמן פון קארא-
ביניערן אין אַט די ערטער, מיטן באפעל צו ארעסטירן די ווישי-פאליציאנטן, אין
פאל פון אַן אינטערווענץ פון זייער זייט. דער דאזיקער באשלוס איז דורך דעם
קאפיטאן סאלווי איבערגעגעבן געווארן דעם אינטערנאנט פון דער ניצער פאליציי.

די פליטים, וועמענס סיטואציע איז אזוי אַרום רעגולאריזירט געווארן, זענען
פונאנדערגעשיקט געווארן אין פארשידענע צענטערס, ווי: סאן-מארטען — דע —
וועזיבי, מעזשעוו, סאן-זשערוועי, ווענס, בארסעלאָנעט א. א. וו. צו דעם צוועק
זענען, אין די צענטערן, מצד דער איטאליענישער מאכט, רעקוויזירט געווארן
מערערע האַטעלן, בעת די אויסהאלטונגס-הוצאות זענען אויסגעטראָגן געווארן
דורכן א. זש. י. פ. און אנדערע יידישע אָרגאַניזאַציעס. דאָס סאַציאַלע לעבן פון
די פליטים האָט זיך שנעל אָרגאַניזירט אויף זייער אַ צופרידנסטעלנדיקן אופן:
עס זענען געעפנט געווארן שולן פאַר די קינדער; דער א. ר. ט. האָט איינגעריכטעט
אַנשטאַלטן פאַר פראַפעסיאָנעלער אויסבילדונג א. א. וו. דער הויפטפאַרדינסט
פון אַט דער אָרגאַניזירונג דאַרף אָבער, אין דער ערשטער ריי, צוגעשריבן ווערן
די פליטים גופא, ווי אויך דעם צענטער פון כולו. דיבושאָזש, אונטער דער אָנפיר-
רונג פון די ה"ה פינק און טאָפּיאַל.

אזוי האָט זיך אָרגאַניזירט, אין הסכם מיט די אייגנאַרטיקע באַדינגונגען,
דאָס לעבן פון די פליטים אין דער „מקלט-זאָנע“.

מען מוז צוגעבן, אַז געפונענדיק זיך אונטערן פראַטעסטאָראַט פון די איטא-
ליענישע אויטאָריטעטן, האָבן די יידן פון זייער זייט, מיט אַלע מעגלעכקייטן,
זיך געמיט צו שאַפן אַ שטימונג, וואָס זאָל זיין ווי צום גינסטיקסטן פאַר די אַליר-
טע, סיי צווישן די איטאליענישע טרופן, סיי צווישן דער פראַנצויזישער באַפעל-
קערונג. אין אַלגעמיין, ווערט זייער אָפט אונטערגעשאַצט דער יידישער צושטייער
צו דער אַלירטער זאַך: אין דער פראַגע, וועלכע אינטערעסירט אונז דאָ, זאָל דער
פאָלגנדיקער אויסצוג פונעם ראַפאָרט פון דר. קנאַכען (שעה פון דער ס. ד. אין
פראַנקרייך) אונז געבן וועגן דעם אַ בילד:

„צווישן די איטאליענישע טרופן און דער יידישער באַפעלקער-
רונג הערשט די בעסטע האַרמאָניע. די איטאליענער וואוינען ביי די
יידן; די לעצטע לאָדן זיי איין און צאָלן פאַר זיי, פון וואָס עס
שאַפט זיך דאָרטן דער איינדרוק, אַז די דייטשע און איטאליענישע
קאָנצעפציעס שוין זיך שטאַרק צווישן זיך פונאַנדער. מען גיט
אונז איבער פון דער פראַנצויזישער זייט, אַז די יידישע השפּעה
האָט שוין געבוירן אינעם מהות פון דעם איטאליענישן סאָלאַרט,
דעם צייכן פון פאַציפיסטישער און קאָמוניסטישער צעפּוילונג, שאַפּט
דיס אפילו אַ פראַטאָמערקאַנישע טענדענץ. גלייכצייטיק, זאָרגן שוין
די דאָזיקע יידישע פאַרמיטלער פאַר איינשטעלן גוטע באַציאונגען
צווישן די איטאליענישע סאָלאַרטן און דער פראַנצויזישער באַ-
פעלקערונג. זיי דערקלערן, אַז פראַנצויזן און איטאליענער, זייענדיק

ביידע פון דער לאטינישער ראסע — פארשטייען זיך א סך גיכער, ווי פראנצויזן און דייטשן, אדער ווי דייטשן און איטאליענער. אלץ ווערט מעטאדיש אָנגעווענדעט: שטרענגע קריטיק וועגן די דייטש-איטאליענישע באציאונגען און, פון דער אנדערער זייט, צוגרייטונג פאר א פראנצויזיש-איטאליענישער פארשטענדליכונג. צו דערזעלכער צייט, באמיט מען זיך צו דעפארמירן דעם אופן פון דענקען ביי דער גאנצער באפעלקערונג, אונטערן פרעמקסט, אז אין פאל פון אן אמעריקאנער אטאקע, וועלן די איטאליענער זיך נישט פארטייל-דיקן, ווייל — פארקערט — די אמעריקאנער וועלן זיי ענדלעך ברענגען דעם שלום" (1).

עס דארף נאך דערמאנט ווערן, אז מיטן אוועקגיין פון דעם פרעפעקטן רי-ביער, וועלכער איז געווען א פערזענלעכער פריינט פון מארשאל פעמען און א הייסער קאלאבאראטאָר, האָט א נייער ווינט א בלאָז געטאָן אין דער אַרמיר-ניסטראציע פון די מאדיטימער אַלפן. ריביער האָט פארלאָזן ניצע אין חודש יולי 1943, כדי פארטרעטן צו ווערן דורך ה' אנדערע שטייג, פאכמענישער אַרמיר-ניסטראטאָר און ווידערשטענדלעך פון דער ערשטער מינוט אָן.

עטלעכע טעג נאָכן איבערנעמען זיין אַמט אין דער פרעפעקטור פון די מאַ-דיטימער אַלפן, האָט ה' שטייג גענומען אויף זיך די איניציאטיוו איינצולאָרן דעם ה' מאַדיאָנאָ צוזאמען מיט מערערע אנדערע פאַרשטייער פון די יידישע אָרגאַניזאַציעס אין ניצע, מיט וועלכע ער האָט זיך לאָנג באַראַטן וועגן דער לאַגע. במשך פון זייער שמועס האָט דער נייער פרעפעקט אָפן אַרויסגעוויזן זיין דערשיטערונג און דעם צאָרן, וועלכע ברויזן אין אים צוליב די אַנטיסעמיטישע פאַרפאַלגונגען, אונטערשטרייכנדיק גלייכצייטיק זיין אויפריכטיקע סימפּאַטיע לטובת די גערודפטע יידן:

„איך וועל נישט דערלאָזן פון איצט אָן קיין שום ווילקירלעכן אַקט אין באַצוג צו די יידן, ווען זיי זאָלן זיך אפילו געפונען אין

(1) — זען דאָקומענט 5.

דעם 28טן יאנואר 1941, האָט דר. קנאַכען געשריבן אין אַ ראַפּאָרט צו דער דייטשער מיליטערישער אַדמיניסטראַציע אין פראַנקרייך:

„עס איז איצטער דער פאַסיקסטער מאָמענט צו שאַפן קאַנצענטראַציע-לאַגערן פאַר די יידן. צוויי טעמים זענען, פון דעם דאָזיקן שטאַנדפּונקט, פון אַן אַנטישטינדיקן הויפּט-געוויכט:

(1) — די הויפּט-אונטערשטיצונג פון דער פראַ-ענגלישער און פראַ-אַליסטישער פראַפּאַ-גאַנדע קומט וואַרשיינלעך מצד די אויסלענדישע יידן.

(2) — עס האָט זיך אַרויסגעוויזן, אַז עס איז אומעגלעך צו קולטיווירן ביי די פראַנצויזן אַ געפיל פון אַנטיסעמיטיזם, וואָס זאָל זיך באַזירן אויף אידעאָלאָגישע פרינציפן, אינדערציט וואָס אַ פאַרשלאָג פון אַן עקאָנאָמישן כאַראַקטער וועט לייכטער גורם זיין אויפצוועקן אין זיי סימ-פאַטיעס פאַר דעם אַנטיסעמיטישן קאַמף. (דאָס אינטערנירן פון קרוב 100.000 אויסלענדישע יידן, וועלכע וואוינען אין פאַריז, וועט שאַפן פאַר צאָלרייכע פראַנצויזן די געלעגנהייט זיך אַרויסצוהויבן פון די גידעריקע שיכטן, ביז צום דורכשניטלעכן קלאָס).“

צי איז דאָס נישט, אויפן ריכטיקסטן אופן, רעזומירט די טעכניק פון דער דייטשער אַנטי-סעמיטישער פראַפּאָגאַנדע אין פראַנקרייך און אין אנדערע לענדער?

אן אומרענולערער, אָדער אומלעגאלער סיטואציע. איך וויל נישט
איבערלאָזן פאר די איטאליענער די נאָבעלע פריווילעגיע פון בלייבן
די אויסשליסלעכע פארטיידיקער פונדעם טראַדיציע פאר טאלעראַנץ
און מענטשלעכקייט, וועלכע איז, אייגנטלעך, די ראָל פון פראַנק-
רייך".

און מיט עטלעכע טעג שפעטער, האָט ער אַרויסגעגעבן צו זיינע אָפטיי-
לונגען די פאַלגנדיקע אינסטרוקציעס :

פרעפּעקטור פון די מאַריטימער אַלפֿן

פּאָליציי-אַמט

www.libtool.com.cn

4טע דיוויזיע

אָפּטיילונג פון אידענטיטעט־קארטן

פאַר אויסלענדער

ניצע, דעם 23טן יולי 1943.

דער פרעפּעקט פון די מאַריטימער אַלפֿן

צום

ה' דיוויזיע־קאָמנדאַר

שעה פון רעגיאָנאַלן אַמט

פאַר עפנטלעכער שוין

אין ניצע.

איך האָב דעם כבוד אייך צו בעטן, צו פאַרזיכערן — ביז צום
1-טן סעפטעמבער — די אויספירונג פון די פּאָלגנדיקע פּאַרשריפטן:

(1) אַלע אויסלענדישע יידן, וועלכע זענען אומלעגאַל אַרײַן-
געקומען אין די מאַריטימער אַלפֿן און געפונען זיך איצט אין אַם
דעם דעפּאַרטעמענט אין אַ נישט־רעגולערער סיטואַציע, וועלן רעגור-
לאַרזירט ווערן, אָן דעם אַז עס זאָלן קעגן זיי אָנגעווענדעט ווערן
וועלכע נישט איז שטראָפֿן פאַר זייער אומלעגאַלן אויפֿנהאַלט אינעם
דעפּאַרטעמענט.

(2) עס וועלן אויך לעגאַליזירט ווערן, ביי זייער אַרויסגיין פון
תּפּיסה, אַלע יידן, וועלכע זענען אָפּגעזעסן אַ שטראָפֿ פאַר נישט
באַזיצן קיין פּאַסיר־שוין, פאַר נישט לעגאַלן אויפֿנהאַלט, פאַלשע איר-
דענטיטעט־קארטן א. א. וו.

פאַר דעם פרעפּעקט

לויט אויפֿטראָג. שעה פון דער אָפּטיילונג, פּאַרשטייער

אונטערגעשריבן: י. גואַראַן

די טראגעדיע, פון וועלכער מיר דערמאנען דאָ די גלגלים און פון וועלכער די יידן זענען דער פיינלעכער אַביעקט, אַנטהאַלט דריי פראָטאָגאָניסטן: רוים, ווישי און בערלין. לפנים דער איטאַליענישער צודרינגלעכקייט, האָט זיך ווישי גאַנץ שנעל אונטערגעגעבן, פּרואווענדיק פונדעסטוועגן עטלעכע מאָל שטעלן אַ ווידערשטאַנד, וועלכער פאַרשאַפט אונז גענוג בושה ביים געדאַנק, אַז דיקטירט איז ער געווען אויסשליסלעך דורכן ווילן זיך אַנצוקלאַמערן אין דער גאַנצ אילז-זאַרישער „ממשלה־רעכט“, וועלכע איז, אגב, צו יענער צייט דווקא נישט געווען אויפן אָרט. אָבער גאַנץ שנעל, האָבן די דייטשן גענומען זיך אַריינמישן. עס איז איבעריק אונטערצושטרייכן, אַז אינפאַרמירט זענען זיי געוואָרן דורך די צאָלרייכע מוסרים און אינדריקאטאָרן, וועלכע זיי האָבן אויסגעהאַלטן אויפן קאָסד'אָזיר און אַנדערשוואו. זיי זענען אויך אינפאַרמירט געוואָרן אַ דאַנק געוויסע פראַנצויזישע פונקציאָנאַרן, טאַפּלטע פאַרעטער, ווי למשל — זשאָזעפּ אַנטיניאָק, פון גענעראַל־קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן, וועלכער האָט אויף אַ „פאַרטרוילעכן“ וועג איר בערגעשיקט צו דער ס. ד. אַ קאָפּיע פונעם ראַפּאָרט מצד דעם פּרעפּעקט פון די מאַריטימער אַלפּן (1). גלייך דערויף אַלאַרמירט די פאַריווער ס. ד. די צענטראַלע פון בערלין. אַן ערשטער ראַפּאָרט וועגן דעם ווערט צו איר אָפּגעשיקט דעם 13-טן יאַנואַר 1943 (2). אַנדערע ראַפּאָרטן פאָלגן נאָך.

די דייטשע פּאָליציי־אַמטן האָבן, פון זייער זייט, אויפגערודערט דאָס אויסערן־מיניסטעריום פון רייך; דער לעצטער האָט, דורך דער פאַרמיטלונג פון זיין אַמ־באַסאַדע־ראַט, פאָן ביסמאַרק, געמאַכט אין רוים די ערשטע אינטערוויען, דעם 3-טן פעברואַר 1943. אין דער נאָמע, וועלכע פאָן ביסמאַרק האָט איבערגעגעבן דעם ה' ווידאו, דירעקטאָר פון דעפּאַרטעמענט פאַר אַלגעמיינע ענינים — האָט די רייכסרעגירונג דערקלערט, אַז די מאָסמיטלען, וועלכע האָבן געלאָזט אין גאַנג די איטאַליענישע אַקציע, זענען אָנגענומען געוואָרן מצד דעם פּרעפּעקט פון די מאַריטימער אַלפּן, אויפן אויסדרוקלעכן פאַרלאַנג פון דער רייכסרעגירונג. די נאָמע האָט באַטאָנט די נויטיקייט פון אַן ענגער איטאַליעניש־דייטשער צוזאַמענאַרבעט אויף דעם דאָזיקן געביט, פאַדערנדיק, אַז די איטאַליענישע מאַכט זאָל אינטערנירן אַלע יידן צוזאַמען מיט זייערע פאַמיליעס, וועלכע געפונען זיך אין דער, דורך איטאַליע, אַקופירטער זאָנע; די איטאַליענישע אויטאָריטעטן דאַרפן אונטער־שטיצן די וויש־רעגירונג אין דער אויספירונג פון די אַנטיסעמיטישע מאָסמיטלען און דאַרפן מיטאַרבעטן מיט די דייטשע מיליטערישע און פּאָליציי־אישע אָרגאַניז־מען, בכדי צו שטערן דאָס אַריינדרינגען פון די יידן אין דער דערמאָנטער זאָנע.

ה' ווידאו האָט אויסגעפּוועלט ביי זיין רעגירונג די דערלויבעניש, אַנטקעגן־צושטעלן דער דאָזיקער נאָמע אַ גענאַטיוון ענטפער. דעם 10-טן פעברואַר האָט ער

(1) — זען דאָקומענט 2.

(2) — זען דאָקומענט 1.

מודיע געווען פאן ביסמארקן, אז אין די מצד די איטאליענישע טרופן באזעצטע זאנעס, זענען אלע יידן אויסלענדישע און פראנצויזישע, אונטערנעווארפן אויס- שליסלעך די מאַסמיטלען, וואָס קומען פון די איטאליענישע אוממארגעטן.

אינגיכן זענען אבער די דייטשן ווידער צוגעשטאנען; דאָסמאל איז עס געווען פאן ריבענטראָפּ, וועלכער האָט ביי דער געלעגנהייט פון זיינס אַ ריזע קיין רוים, אויפגעהויבן די פראַגע פאר מוסאָלינין אליין. זיין הויפט־ארגומענט איז געווען, אז די אַקס דאָרף פאר קיין פאל נישט שאַפן דעם איינדרוק פון אַ דיסהאַרמאָניע צווישן די איטאליענער און די דייטשן, און הויפטזאכלעך אויף אַזא וויכטיקן געביט, ווי עס איז דער קאמף קעגן די יידן. פאן ריבענטראָפּ האָט אונטערנעשפאָרט זיינע אויספירונגען מיט אַ ברייטער דאָקומענטאַציע, באַשולדיקנדיק די איטאליע- נישע אַקופאַציע־מאַכט אין אַ געהיימער פאַרבינדונג מיט די יידן.

נאָכן אָפּפאַרן פון פאן ריבענטראָפּ, איז אויף פאן מאַקענזע, דעם אַמבאַסאַד- דאָר פון דריטן רייך אין איטאליע, אויסגעפאלן די ראָל צו געפונען אַ צופרידנ- שטעלנדיקע לייזונג פאר דעם 3-טן רייך. דער באַריכט, וועלכן דער אַמבאַסאַדאָר האָט איבערגעשיקט קיין בערלין, וועגן זיינע צוויי געשפּרעכן, וואָס ער האָט נאָכ- אַנאָנד אָפּגעהאַלטן מיט מוסאָלינין, שטעלט מיט זיך, אָן ספק, פאַר איינעם פון די אינטערעסאַנטסטע דאָקומענטן פון אונזער זאַמלונג. ער ווערט געבראַכט אין זיין אינטעגראַלן טעקסט אויף ז.ל. 60 און 61, אינס דאָקומענט מאַקענזע.

מיר ברענגען דאָ דעם כאַראַקטעריסטישסטן אויסצוג, וואו פאן מאַקענזען גיט איבער זיין רעגירונג דעם דוטשעס ווערטער :

„...אויב זיינע גענעראַלן האָבן זיך אַריינגעמישט אין דער פראַגע, איז עס דערפאַר, ווייל צוליב זייער מענטאליטעט, קענען זיי נישט באַגרייפן איר גאַנצע וויכטיקייט. עס האַנדלט זיך נישט וועגן שלעכטע כוונות, נאָר וועגן דער לאַגישער קאָנסעקווענץ פון אַט דער מענטאליטעט. אין דער אמתן דאַרפן מיר זיין צופרידן מיט דער עקזיסטענץ פון אַ פראַנצויזישער רעגירונג, וועלכע איז גרייט אויסצופירן די פאָליציאישע פאַרשריפטן. עס איז אומזיניק זי צו צווימען, אָדער זי צו פאַראַלזירן. זיינע גענעראַלן זען אויס צו האָבן פאַרגעסן, אז זיי זענען נישט אין פראַנקרייך קיין אַקופירנדיקע מאַכט און אז זיי זענען געקומען מער נישט, ווי אונז צו העלפן. זיי דאַרפן זיך נישט מישן אין די מאַסמיטלען, וועלכע ווערן אָנגענומען מצד דער פראַנצויזישער פאָליציי. דער אופן, ווי אַזוי די פראַנצויז- זישע פאָליציי פירט זיך אויף לגבי די יידן, איז בלויז אַזעלכער וועלכן מען ווייזט אַרויס אין באַצוג צו פאַרברעכער. דאָס איז אַ פראַגע, אין וועלכער די גענעראַלן דאַרפן זיך נישט מישן. זייער האַלטונג קומט נישט בלויז פון מאַנגל אין פאַרשטענדעניש, נאָר אויך פון אַ סענטימענטאַלן הומאַניטאַריזם, וועלכער איז נישט אין איינקלאַנג מיט אונזער שטרענגער עפאָכע.

ער וועט דעריבער, נאך היינט ארויסגעבן די נויטיקע אינסטרוקציעס דעם גענעראל אמבראזיא, איבערלאזנדיק אויף ווייטער, דער פראנצויזישער פאליציי פולשטענדיק פארלוירן. הענט אין אים דעם ענין..."

(ראפארט פון 18-טן מערץ 1943)

אזוי זאל דער איטאליענישער דיטאטאָר האָבן גערעדט בעת דעם געשפּרעך, וועלכער איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן דעם 17-טן מערץ 1943.

אזוי אויך האָט, דעם 18-טן מערץ, טריאומפּירט דער אמבאַסאַדאָר פון דריטן רייך. אָבער מיט 48 שעה שפּעטער, האָט ער געמוזט אנדערש רעדן:

„באַסטיאַניני האָט מיך היינט גערופן, בכדי מיר איבערצוגעבן דאָס פּאָלינדיקע מצד דעם דוטשע, אין שייכות מיט אונזער ביידנס געשפּרעך, דעם 17-טן מערץ:

„אין דער פראגע פון אָנעמען מאָסנאַמען קעגן די יידן א. א. וו. (דאָס הייסט, קעגן די בירגער פון די שונאישע לענדער) אויף די פראנצויזישע טעריטאָריעס, וועלכע זענען אָקופירט דורך די איטאַליענער, האָט דער דוטשע אויסגעקליבן די לייזונג נומ. 2 און האָט אַרויסגעגעבן די אַנטשפּרעכנדיקע אינסטרוקציעס... ער האָט גערופן דעם שעה פון דער איטאַליענישער פּאָליציי, סעניס, און האָט אים — אין דער אָנוועזנהייט פון באַסטיאַניני — געגעבן דעם באַפעל אָנצופירן מיט דער אַקציע, לויט אייגענע כוחות, אומאָפּהענגיק פון די איטאַליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן.“

(ראפארט פון 20-טן מערץ 1943) *

דער דאָזיקער באַריכט איז אין פולשטענדיקן הסכם מיט דער עקספּאָזע פון ה' ווידאו, לויט וועלכער די פונקציאָנאַרן פון איטאַליענישן אויסערן-מיניסטעריום האָבן געהאַט דעם בולטן איינדרוק, אז מוסאָליני האָלט ביים נאָכגעבן די דייטשע פאָדערונגען. פון זייער זייט, האָבן די אָפּטיילונגען פון מיניסטעריום צונויפגעזאַמלט די גאַנצע דאָקומענטאַציע, וועלכע האָט זיך געפונען אין זייער רשות, וועגן אָט דער פראגע, צוליבנדיק אַ ראפארט, וועלכער איז זיי נאָר וואָס געהאַט אָנגעקומען קיין איטאַליע, וואו עס זענען געווען, צום ערשטן מאל, באַשריבן די שוידערלעכע שחיתות, וועלכע די ס. ס. האָבן אַדורכגעפירט אין פּוילן. די דאָזיקע דאָקומענטאַציע איז איבערגעגעבן געוואָרן מוסאָליני, צוזאַמען מיט אַ קורצער נאָטע, אין וועלכער עס ווערט בקיצור געזאָגט, אז קיין שום מאַכט — מעג עס זיין אפילו דאָס פאַרבינדעטע דייטשלאַנד — איז נישט אימסטאַנד משתתף צו זיין איטאַליע צו אַזעלכע מיני פאַרברעכנס, פאַר וועלכע דאָס איטאַליענישע פאָלק גופא וועט נאָך אַמאל דאַרפן אָפּגעבן אַ דיין-וחשבון.

(* זען ז.ל. פון 60 ביז 65 דעם אינטערגראַלן טעקסט פון ביידע ראפארטן.)

די דאזיקע נאָמע, דערציילט ה' ווידאו, האָט אַרויסגערוּפֿן דעם געוואונטשער
נעם איינדרוק; מוסאָליני האָט זיך אויך דאָסמאָל, אין לעצטן מאָמענט, נישט גע-
קענט אַנטשליסן. די יידן זענען נישט אויסגעליפערט געוואָרן. (1)

www.libroot.com.cn

מיט אַלע מיטלען האָבן זיך די דייטשן באַמיט צו דערגרײַכן זייערס. אַזוי
אַרום, שיקט הימלער קיין רוים, נישט מיטן דיפּלאָמאַטישן וועג — איינעם פֿון
זיינע הויפּט־אָרדיוואַנטן, דעם גרופּענפירער מיללער, שעף פֿון דער סעקציע IV ביי

(1) — די דאזיקע אינטערוויען פֿון פֿאַן ריבענטראָפּן איז אַרויסגעבראַכט געוואָרן פֿאַר דעם
אינטערנאַציאָנאַלן מיליטערישן טריבונאַל אין נירנבערג, בעת דעם פֿאַרהער פֿון פֿאַן ריבענטראָפּ
דורך מר. עדנאָר פֿאַר, גענעראַל־פֿאַרשטייער פֿון דער פֿראַנצויזישער מאַכט. אַזוי געפֿונען מיר,
איבערגעזעצט און באַשטעטיקט, אין זיינע אַלגעמיינע שטריכן, דעם באַריכט פֿון ה' ווידאו. אַט
איז אַן אויסצוג פֿון דעם דאזיקן פֿאַרהער (פֿראַטאַקאַל פֿון דער זיצונג פֿון 2טן אַפּריל 1946):

מר. פֿאַר: — צי איז אייער אויפּמערקזאַמקייט געצויגן געוואָרן אויפֿן פּאַקט, אַז די אי-
טאַליענישע רעגירונג זאָל האָבן באַשיצט יידן קעגן די דייטשע פֿאַרפֿאָלגונגען?

פֿאַן ריבענטראָפּ: — יא, איך דערמאָן זיך עפּעס ענלעכס איז געווען, אָבער איך ווײַס נישט
גענוי וואָס.

מר. פֿאַר: — צי האָט איר אונטערגענומען וועלכע נישט איז אינטערעסאַנט וועגן דעם, ביי
דער איטאַליענישער רעגירונג?

פֿאַן ריבענטראָפּ: — יא, אין דערמאָן זיך, אַז איך האָב איינמאַל גערעדט וועגן דעם, דאָס
איז געווען מיט מוסאָלינין, אָדער מיט דעם גראַף טשיאַנג — אַז אין פֿראַנקרייך זענען פֿאַרגע-
קומען געוויסע אינצידענטן — איך גלויב — אַז דאָס איז געווען וועגן אַ סאַבאַטאַזש — און אַז
מען וואָלט באַדאַרפט דאָרטן אויפּפאַסן, און טאָקן אין שייכות דערמיט, גלויב איך, איז די יידישע
פֿאַרשטאָלענע אויפּגעהויבן געוואָרן.

מר. פֿאַר: — איך וואָלט וועלן ווייזן דעם דאָקומענט D.734 וועלכן איך לייג דאָ ביי אַלס
דעם פֿראַנצויזישן דאָקומענט 1051. די דאזיקע נאָמע פֿאַר אַ טיטל: „נאָמע אין שייכות מיט
דער קאָנפֿערענץ צווישן אויסער־מיניסטער פֿון רייך און דעם דויטשע אין פֿאַלאַנצאַ, אין דער
אַנזעענדיקייט פֿון די אַמבאַסאַדאָרן פֿאַן מאַקענזען און אַלפֿיערי און דעם רעגירונגס־סעקרעטאַר
באַסטיאַניני, דעם 25טן פעברואַר 1943.“ איך וועל פֿאַרלייענען דעם צווייטן אָפּזאַץ:

„נאָכדעם האָט דער אויסער־מיניסטער פֿון רייך, באַרייט די יידישע פֿראַגע. דער דויטשע
האָט גוט געוואוסט, אַז וואָס אַנבאַלאַנגט דער באַהאַנדלונג פֿון די יידן, איז דייטשלאַנד פֿאַר אַנ-
ווענדן ראַדיקאַלע מאַסמיטלען. אין רעזולטאַט פֿון דער אַנטוויקלונג פֿון דער מלחמה אין רוסלאַנד,
איז די פֿראַגע קלאָר געוואָרן. דייטשלאַנד האָט דעפֿאַרטירט די יידן פֿון דייטשלאַנד, ווי אויך אַלע
יידן פֿון די, דורך איר, באַזעצט טעריטאָריעס — צו די מזרח־רעזערוון. דער אויסער־מיניסטער
פֿון רייך האָט געוואוסט, אַז די דאזיקע שריט ווערן באַטראַכט אַלס אַכזריות־דיקע, הויפּטזאַכלעך,
מזד דעם שונא. אָבער זיי זענען געווען נויטיק, כדי צו פירן דעם קריג מיט פֿולן דערפֿאָלג.“

איצטער וועל איך פֿאַרלייענען, נישט דעם געכטסן אָפּזאַץ, נאָר דעם פֿירטן:
„פֿראַנקרייך האָט אויך אָנגענומען שריט קעגן די יידן, און זייער נויטיקע. זיי זענען אָבער
געווען בלויז פֿראַוויזאָרישע, ווייל זייער דעפיניטיווע לייזונג איז אויך געווען, דעפֿאַרטאַציע אין
מזרח. דעם אויסער־מיניסטער פֿון רייך איז גוט באַקאַנט, אַז צווישן די איטאַליענישע מיליטערישע
קרייזן, ווי אויך טיילמאַל אין דער דייטשער אַרמיי גופא, האָט מען נישט געהאַט די געהעריקע
פֿאַרשטענדעניש פֿאַר דער יידן־פֿראַגע. נאָר דערמיט קען מען דערקלערן דעם באַפֿעל מזד דער
העכסטער קאָמענדאַטור, צו אַנולירן די מאַסמיטלען, וועלכע זענען — אין הסכּם מיט די דייטשע
פֿאַדערונגען — אָנגענומען געוואָרן דורך די פֿראַנצויזישע אויטאָריטעטן קעגן די יידן אין דער
איטאַליענישער אַפֿעראַציע־זאָנע אין פֿראַנקרייך. דער דויטשע לייקנט אָפּ די ריכטיקייט פֿון דער

דער ס. ד. (ד. ה.: שעה פון דער געטמאפא), בכדי דירעקט אונטערצוהאנדלען מיט דער איטאליענישער פאליציי.

www.libtool.com.cn

מיללער זעט אויס צו זיין זייער צופרידן מיט די רעזולטאטן פון זיין רייזע, פון וועלכער ער גיט אפ א באריכט אין די פאלגנדיקע ווערטער:

„...די איטאליענישע פאליציי האָט געשיקט דעם גענעראל-אינספּעקטאָר לאָ ספּיאַנסאַ מיט זיין אַדיוטאַנט, דעם וויצע-קאָסירער לוצערי, ווי אויך עטלעכע מיטאַרבּעטער, אין דער איטאליענישער אַקאָפּאַציע-זאָנע, בכדי דאָרטן צו רעגולירן לויט דער דייטשער קאָנ-צעפּציע, און אין דער ענגסטער צוזאַמענאַרבעט מיט דער דייטשער פּאָליציי און עווענטועל אויך מיט דער פּראַנצויזישער פּאָליציי — די יידישע פּראָבלעמען אַזוי ווי זיי שטעלן זיך איצט פאַר“ (1).

דער עפיזאד, וועלכן מיר ווילן דאָ איצטער אַרויסברענגען, פאַרמאָגט אין זיך גענוג איינגאַרטיקייט, פון דעם אַריגינעלן איינגאַרט, וואָס גיט אָפּטמאַל אַ

דאָזיקער אינפאַרמאַציע און דערקלערט זי מיט די מאַכנאַציעס מצד די פּראַנצויזן, כדי צו פאַר-שפּרייטן אַ פּיינטשאַפּט צווישן דייטשלאַנד און איטאַליע“.

פּאַן ריבענטראַפּ: — וואָס שייך דעם דאָזיקן דאָקומענט, האַנדלט זיך עס דערין: אין יענער עפאַכע, גלויב איך, איז אין פּראַנקרייך אויפגעדעקט געוואָרן אַ ברייטע שפּיאַנאָזש-אַרגאַניזאַציע. צוליב מיינער אַ רייזע קיין איטאַליע, האָט דער פירער מיר געשיקט רעדן מיט מוסאַלינין, בכדי אַכטונג צו געבן, אַז די יידן, וועלכע פאַרנעמען זיך מיט סאַבאַטאַזש און שפּיאַנאָזש, זאָלן אַרעס-טירט ווערן און אַז די איטאַליענישע רעגירונג אָדער די מיליטערישע אויטאָריטעטן זאָלן נישט אינטערווענירן מיט זייערס אַן אַפּאָזיציע קעגן דעם אָנווענדן פון אַט די מאַסמיטלען. אַלנפאַלס, וועגן דעם ענין וואָלט איך וועלן גלייך זאָגן, אַז איך האָב געוואוסט, און דאָס איז אויך געווען דער פּלאַן פון פירער, אַז די יידן פון אייראָפּע האָבן געזאָלט איינגעאָרדנט ווערן, אין אַ ברייטן מאָס שטאַב אָדער אין מאַדאַנאַסקאַר, אָדער אין אַפּריקע, צי גאָר אין די מזרח-רעזערוון. אַלע אין דייטש-לאַנד האָבן וועגן דעם געוואוסט. בלויז וועגן דעם האַנדלט זיך עס דאָ און איך ווייס, אַז דעמאָלט זענען פאַרגעקומען עטלעכע זייער אומאַנגענעמע פאַלן, און דער פירער איז געווען איבערצייגט, אַז מען דאַרף זיי צושרייבן אויפן חשבון פון דער אַקטיוויטעט פון די יידישע אַרגאַניזאַציעס, וועלכע האָבן זיך געפונען, גלויב איך, אין דרום פון פּראַנקרייך. דעמאָלט — דאָס געדענק איך איצט טער זייער גענוי — האָב איך גערעדט מיט מוסאַלינין וועגן דעם דאָזיקן ענין און האָב אים געבעטן אָנצונעמען די נויטיקע שריט, ווייל די יידן האָבן, אויף אַ רעגולערן אופן, איבערגעגעבן אויס-קינפּטן צו די ענגלישע און אַמעריקאַנישע שפּיאַנאָזש-אַמטן. אַלנפאַלס, אַזעלכע זענען געווען די אינפאַרמאַציעס, וועלכע זענען רעגולער אָנגעקומען צום פירער.

דער פרעזידענט: — צי גיט דער אָנגעקלאָגטער צו, אַז ער דערקענט אַז דאָס איז, בקיצור, דער גענויער באַריכט פון זיין רעדע?

פּאַן ריבענטראַפּ: — איך קען היינט נישט זאָגן גענוי, וואָס איך האָב געזאָגט אין יענער עפאַכע, נאָר די רייד, אַז די יידן זענען די איבערטרגער פון די ענגליש-אַמעריקאַנישע ידיעות, דערמאָנען מיר, אַז צו יענער צייט, האָט אַ גרויסע סאַבאַטאַזש און שפּיאַנאָזש-אַפּערע אונו פאַר-שאַפט אַ סך אַרבעט און אין שייכות דערמיט, האָט דער פירער מיר פאַראַרדנט צו רעדן מיט מוסאַלינין, ווייל די איטאַליענער האָבן זיך אַנטקעגנגעשטעלט געוויסע מאַסמיטלען אין פּראַנקרייך, און אַט אין דעם זין האָב איך דעמאָלט גערעדט מיט מוסאַלינין, ווייל דער פירער איז געווען ביי דער מיינונג, אַז מען דאַרף שאַפן אַ קלאָרע סיטואַציע.

(1) — זען דאָקומענט 9.

דערשיין, נאָר אומגעריכט, אויפן דראַמאַטישן הינטערגרונט פון די דאָזיקע אומ-
ברחמנותדיקע יאָרן.

מיר זענען איצטער אימשיטאנד צו באשרייבן מיט געוויסע פרטים, די אינס-
פעקציע-רייזע פון סעניאָר לאָ ספינאָסאַ, גענעראַל-אינספעקטאָר פון דער פאָליציי.
לאָ ספינאָסאַ איז געווען אַ בראַווער פונקציאָנאַר, וועלכער איז פריער גע-
האַט געווען פאָליציי-אינטענדאַנט אין דער פראָווינץ פון באַרי. אויף אים איז
דאָס אויסגעפאלן דער אויסוואַל פון דער מוסאָליני-רעגירונג, וועלכע האָט אים
אַנפאָרטרויט די מיסיע צו קאָאָרדינירן די פראַגן, וועלכע באַציען זיך צום יידישן
פראָבלעם, אין דער זאַנע פון דער איטאַליענישער אָקופאַציע.

עס פעלן אונז פרטים וועגן דעם, ביי וועלכער געלעגנהייט איז זיין נאָמיר-
נאַציע באַשטעטיקט געוואָרן, ווי אויך וועגן דעם אינהאַלט פון די אינסטרוקציעס,
מיט וועלכע ער איז באַאויפטראַגט געוואָרן פאַר זיין אָפּפאַר.

וואָס שייך דעם אופן, ווי אזוי לאָ ספינאָסאַ האָט אויסגעפירט זיין מיסיע
— זענען די אויסקונפטן, וועלכע שטאַמען פון די דייטשע דאָקומענטן, דערנאָנט
געוואָרן דורך געוויסע איינצלע הייטן און זכרונות, וועלכע ה' דאָנאַטי האָט אונז
איבערגעגעבן. עס קומט אים, אַז לויט דער עצה פון ה' דאָנאַטי, מיט וועלכן
ער האָט זיך געשטעלט אין פאַרבינדונג גלייך ביי זיין אָנקומען אין ניצע, האָט
זיך לאָ ספינאָסאַ געטראָפן מיטן קאָפּצינער גלח בענזאַ-מאַרי, פראַנצויזישן
הויכן גייסטלעכן, וועלכער איז געווען זייער געשעצט דורכן וואַטיקאַן; דער לעצ-
טער האָט אים געבעטן אויסצופירן זיינע פונקציעס מיט רחמים און מענטש-
לעכקייט.

לאָ ספינאָסאַ האָט דאָן אויסגעדריקט אַ געוויסע פאַרוואַנדערונג צו זען אַ
קאָפּצינער גייסטלעכן זיך פאַרנעמען מיט יידישע ענינים און האָט אים געבעטן
צו דערקלערן אים, ווער איז דער גאָט פון די יידן. דער פאָטער בענזאַ-מאַרי האָט
אים באַרואיקט, מיט דער פאַרזיכערונג, אַז דער גאָט פון די יידן איז אויך דער
גאָט פון די קריסטן.

נאָכן האָבן באַקומען די דאָזיקע פאַרזיכערונג, איז שוין די רעשט געווען
אַ קינדערשפּיל. לאָ ספינאָסאַ האָט זיך לייכט געלאָזט איבערצייגן, אַז פאַר קיין
שום פרייז, דאַרף ער זיך נישט אַריינלאָזן אין קאָנטאַקט מיט די דייטשן. און
אינדערצייט וואָס קנאַכען, רעטהקע און זייערע גענאָסן, האָבנדיק צוטרוי צו די
גוטע ידיעות, וועלכע מיללער האָט זיי טעלעגראַפירט פון בערלין, האָבן אויפגע-
רודערט די ס. ד. ביוראָס פון ווישי, מאַרסעיל און מענטאָן, כדי אויסצוגעפונען
די שפור פון דעם פאַרטרוילעכן שליח פון רוים (1) — האָט זיך דער נסתר, סע-
ניאָר לאָ ספינאָסאַ גאָנץ רואיק געלעבט אויף קאָט'ד'אָזיר, איבערלאָזנדיק פאַר
דעם קאָמיטעט, וואָס איז באַשטאַנען פון די פליטים גופא, די זאָרג זיך צו באַ-
שעפטיקן מיט די ענינים, וועלכע ער האָט זיי אָנפאָרטרויט. לסוף האָט די מאַר-
סעילער ס. ד. טעלעגראַפירט דעם 26-טן מאי 1943:

(1) — זען דאָקומענטן: 10, 13, 17, 18.

„לויט ווי עס איז אונז באקאנט, האָט דאָס איטאַליענישע איר גערן־מיניסטעריום געשאפן אַ קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן אין ניצע, וויללע סוראַני, אין סאַביע אונטער דער אָנפירונג פון איטאַליענער לאַ ספּינאַסאַ, וועלכער האָט דעם ראַנג פון גענעראַל. צו זיין אומיטלעכערן שטאַב געהערן דער לייטענאַנט־קאָלאָנעל באָדאָ און דער קאַפיטאַן סאַלוי. זיין וויכטיקסטער מיטאַרבעטער זאָל זיין דער האַלבער ייד — דאָנאַטי...“ (1).

עס איז זיכער, אז רוים האָט גאָר נישט געקענט אויסוויילן קיין בעסערן שלוח.

**

שטייענדיק אין קאָן פון אַט דעם ענגן און פאַרעטערשן פאַפיר־אויסטויש, האָט זיך דאָך מיט נסים אויפגעהאַלטן די דאָזיקע „מקלט־זאָנע“. אָבער די געשיכטע איז זיך געפלאָסן איר וועג. אין יולי 1943, איז מוסאָליניס צוזאַמענגברוך געפאלן ווי אַ שווערע משא אויף דער וואַנשאַל פון די האַפּענונגען ביי די אַלירטע. גלייכצייטיק, האָט אַט די געשעעניש, פון דער צווייטער זייט, אויפגעוועקט אין די הערצער פון די אומגליקלעכע פליטים אַ שווערן אומרו: וואָס וועט דאָ ווערן פון דער זאָנע, וועלכע איז ביז איצט אָקופירט געוואָרן דורך די איטאַליענער ? אין רוים איז — גלייך פון די ערשטע טעג אויגוסט 1943 — אָנגענומען געוואָרן דער באַשלוס צו עוואַקואירן די איטאַליענישע טרופן פון דער זאָנע, וועלכע זיי האָבן ביז דאָן געהאַט אָקופירט אין פראַנקרייך, מיטן אויסנאָם פון ניצע און איר אומגעגנט. (עס איז געווען פאַראויסגעזען, אז די איטאַליענישע טרופן וועלן זיך צוריקציען אויף מזרח־זייט פון דער ליניע טינעא־וואַר).

דער דאָזיקער באַשלוס איז גאַנץ גיך באַקאנט געוואָרן אין די קרייזן פון די פליטים. אַ גרויסע צאָל פון צווישן זיי האָט געוואָלט נאָכפאלגן די איטאַליענישע טרופן אין זייער ריקצוג. די דאָזיקע פראַגע איז באַטראַכט געוואָרן אויף אַ צווישן־מיניסטעריעלער זיצונג, וועלכע איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין רוים דעם 28טן אויגוסט 1943, בעת וועלכער עס איז באַשלאָסן געוואָרן זיך נישט אַנטקעגנצורשטעלן דעם אַריינקומען פון די פליטים אויף דער איטאַליענישער טעריטאָריע. אין רעזולטאַט, איז די פאָלגנדיקע טעלעגראַמע אָפּגעשיקט געוואָרן דורך דעם אויסערן־מיניסטעריום צו די איטאַליענישע דיפלאָמאַטישע פאַרשטייער אין פראַנקרייך, דעם 7טן סעפטעמבער:

„דער ענטפער מצד דעם אויסערן־מיניסטעריום אויף דער דערפּעשע פון קאנסולאַט, נומ. 5497 פון 16טן אויגוסט, איז איבערגעגעבן געוואָרן דעם זעלבן טאָג. לויט דעם דאָזיקן ענטפער קומט

(1) — זען דאָקומענט 20.

אויס, אז די אונטערהאנדלונגען זענען איצטער אין גאנג. דער קאנ- סולאט קען, יעדנפאלס, לענקען קיין איטאליע די מענטשן, פאר וועלכע עס איז פאראויסגעזען, אז די איטאליענישע בורגערשאפט, אויב זי איז אפילו צווייפלהאפט, וועט קענען אויף א דעפיניטיוון אופן, צוגעטיילט ווערן.

„וואס שייך אנדערע פערזאנען — אין דער דערווארטונג פון אן ענטגליטיקן רעזולטאט — וואלט געווען ווינטשנסווערט זיי צו טראספערירן אין דער זאנע, וועלכע איז אקופירט דורך אונזערע טרופן, מאכנדיק פאר זיי אלע מעגלעכע פארלייכטערונגען.

אונטערגעשריבן: **ראטסא**."

איצטער קומען מיר צו צו א פונקט, וועלכער — א דאנק די פאלגן, וואס ער האט געהאט אויפן גורל פון די פליטים — דינט נאך ביזן היינטיקן טאג פאר א טעמע פון לידנשאפטלעכע דיסקוסיעס אין די יידישע קרייזן, זייענדיק אנב, פון דער אנדערער זייט, ענג פארבונדן מיט דער געשיכטע פון ארמיסטיס (וואפנ- שטילשטאנד) פון 8/3 סעפטעמבער, וועלכע איז נאך גאר ווייניק באקאנט (1). ווי אזוי, ביי וועלכע אומשטענדן איז דאס געשען, אז די פליטים פון דער „מקל-זאנע“, אנטשטאט זיך צו צעטיילן און באהאלטן אין די ארומיקע ערטער, זענען גאר צוזאמענגערופירט געווארן אין דעם ניצער רעגיאן, קאנצענטרירט ווי אין אן אמתער מויזן-פאסטקע, כדי לייכטער אריינצופאלן אין די לאפעס פון דער געסטאפא, וועלכע איז — אין עטלעכע טעג ארום — צוגעטרעטן צו איר משחית דיקער ארבעט?

אט ווי אזוי — היסטאריש גענומען — איז די זאך זיך פארלאפן: מען דארף, קודם-כל זיך דערמאנען, אז אין הסכם מיטן פלאן פון איטאליע- נישן שטאב, האט די געגנט פון דער מזרח-ליניע טינעא-וואר באדארפט פארבלייבן אלס די איטאליענישע אקופאציע-זאנע. מען האט דעריבער געקענט האפן, אז לכל- הפחות אויף נאך א געוויסע צייט, וועלן די יידן זיך פילן אין זיכערקייט. א חוץ דעם, איז אויסגעארבעט געווארן א ברייטער פלאן, פון וועלכן ה' דאנאטי איז געווען דער הויפט-מחבר.

אין רעזולטאט פון עטלעכע זיינע ריזעס קיין רוים, בעת וועלכע ער האט געהאט די געלעגנהייט זיך צו באגעגענען מיט די מיטגלידער פון דעם נייעם קא- בינעט-באדאגליא און מיט די דיפלאמאטישע פארשטייער פון די אלירטע ביים וואטיקאן — האט ה' דאנאטי פארטראכט א ברייטן עוואקואציע-פלאן פון אלע פליטים, וועלכע זענען געווען קאנצענטרירט אין ניצע — אין דער באפרייטער צפון- אפריקע. דעם דאזיקן פראיעקט האט ער פארגעשטעלט די פארשטייער פון די יידן- שע ארגאניזאציעס, וועלכע האבן זיך, מיט באנייסטערונג, אין אים אָנגעשלאסן.

(1) — דער ארמיסטיס צווישן איטאליע און די אלירטע איז אונטערגעשריבן געווארן דעם 8טן סעפטעמבער און איז עפנטלעך באקאנט געווארן דעם 8טן סעפטעמבער 1943.

דער פראיעקט האָט געזאָלט פאַרווירקלעכט ווערן אין די ראַמען פון אַ סטראַטע-
נישן פּלאַן, וועלכער האָט געשטאַמט פון דער נייער איטאַליענישער רעגירונג און
וואָס האָט געציילט צו דער טאַטאַלער באַפֿעלייגונג פון איטאַליע אין מאַמענט ווען
דער אַרמיסטס וועט פאַרעפנטלעכט ווערן, ווייל צו דערזעלבער צייט, האָט איר
טאַליע געזאָלט איבערניין אין דער זייט פון די אַלירטע. צוליב דער דאָזיקער אויס-
רעכענונג, האָט דער אַרמיסטס באַדאַרפט ערשט פאַרעפנטלעכט ווערן אין חודש
אָקטאָבער 1943. אין לעצטן מאַמענט און דאָס — צוליב טעמים, וועלכע זענען
נאָך אומבאַקאַנט — האָט דער גענעראַל-שטאַב פון די אַלירטע אומגעריכטערהייט
צוגעאיילט דאָס באַקאַנט מאַכן פון דער דאָזיקער ידיעה.

די דאָזיקע פריצייטיקע באַקאַנטמאַכונג פון דעם וואָפּנשטייטלשטאַנד האָט אַלזאָ
— טרעפנדיק פלוצימדיקערהייט דעם באַדאָגליאָ-קאַבינעט — צונישט געמאַכט אַט
די אַלע פלענער און האָט, גלויבצייטיק, קעגנעוויירקט דעם רעמונגס-פּלאַן, אוועק-
שטעלנדיק אַלע קאַנצענטרירטע פליטים אין ניצע, אין אַ האַפּענונגסלאָזער סיר-
טואַציע (1).

(1) די לייענער וועלן אונז זיכער, דאָנקבאַר זיין, אויב מיר וועלן דאָ איבערגעבן די אינ-
טערעסאַנטע שילדערונג פון די דאנאטי, וועגן זיינע פאַרהאַנדלונגען מיט דער באַדאָגליאָ-רעגירונג
און מיט די דיפּלאָמאַטישע פאַרשטייער פון די אַלירטע ביים וואַטיקאַן, אין לויף פון חודש
אויגוסט 1943.

...אין אָנהויב חודש אויגוסט 1943, זענען אָנגעקניפט געוואָרן אונטערהאַנדלונגען מיט
דער ענגליש-אַמעריקאַנישער רעגירונג, בכדי אויסצופועלן, אַז מען זאָל אַוועקשיקן פון 20.000
ביז 30.000 יידן אין צפון-אַפריקע. די אונטערהאַנדלונגען זענען געפירט געוואָרן אין וואַטיקאַן
(דאָו אין בין אַריינגעפירט געוואָרן דורכן פאַטער בענאָ-מאַרי — נאַטירלעך בגנבה) מיט סער
אַסבאַרן, מיניסטער פון ענגלאַנד און די טייטמאַן — מיניסטער פון די פאַרייניקטע שטאַטן
ביים וואַטיקאַן.

„(ביי דער דאָזיקער געלעגנהייט וויל איך אויסדריקן מיין אַנערקענונג דער וואונדערבאַרער
טעטיקייט, דעם קוראַזש און אין דער זעלבסטאויפּאַפּערונג פון די צוויי פראַנצויזישע הויכע
גייסטלעכע, פאַטער בענאָ-מאַרי און בישאָף העריס.

דער ערשטער איז, במשך דער צייט פון דער דייטשער אָקופאַציע אין רוים, געוואָרן פּרע-
זידענט פון דער דעלאַטעס (דעלעגאַציע פון אַסיסטאַנס פאַר עמיגראַנטן) און דער צווייטער,
גישט קוקנדיק אויף זיין טיפּן עלטער האָט אויך, במשך פון דעם זעלבן צייט-פּעריאָד, געדינט
אַלס פאַרמיטלער צווישן די ענגליש-אַמעריקאַנישע אַמבאַסאַדאָרן ביים וואַטיקאַן און די פאַר-
שטייער פון דער יידישער קהילה אין רוים, מיטן ציל צוצושטעלן זיי די גוטיקע געלט-מיטלען
פאַר דער הילף לטובת די אומגליקלעכע באַהאַלטענע יידן אין שטאָט).

„נעמענדיק אין אַכט, אַז די איטאַליענישע רעגירונג האָט געוואוסט וועגן די טאַג-טעגלעכע
געשפּרעכן און היות ווי זי האָט מסכים געווען אַריינצונעמען אין איטאַליע די צאָל יידן, וועלכע
וואָלט, וואַרשיינלעך, געקענט עוואַקואירט ווערן אין צפון-אַפריקע, האָבן די צוויי אָנגלאָ-דאָק-
טישע מיניסטאַרן אינפאָרמירט וועגן דעם זייערע רעגירונגען. די אַמעריקאַנישע רעגירונג האָט
אַפּגעענטפערט, אַז זי באַצייט זיך צו דער דאָזיקער לייזונג מיט סימפּאַטיע און אַז זי שיקט איר
בער דעם פאַרשלאָג צום צווישן-אַלירטן פליטים-קאָמיטעט אין לאַנדאָן. די ענגלישע רעגירונג
האָט געענטפערט, אַז פרינציפיעל האָט זי גאַרנישט קעגן דער דאָזיקער לייזונג, וועלכע פאַר-
דינט ווי געהעריק באַטראַכט צו ווערן.

„אַבער מען האָט זיך געדאַרפט צוויילן און, אין הסכם פון אַן אָפּמאַך מיט דער איטאַליע-
נישער מאַכט, איז באַשלאָסן געוואָרן אַריינצולאָזן דערווייל די יידן אין איטאַליע. האָבנדיק צו-
טויז צו די יידישע אָרגאַניזאַציעס אין ניצע, האָט די איטאַליענישע רעגירונג אויסגעשטעלט אַ
בין סאָרט פאַספּאַרט, פון וועלכן 5.000 עקזעמפלאַרן זענען אָפּגעדרוקט געוואָרן אין רוים און

מיר וועלן זיך איצטער צוריקערן צום היסטארישן פארלויף פון אַט דעם לעצטן פעריאָד:

צווישן די פליטים האָט זיך בליצשנעל פאַרשפּרייט די נייעס, אַז מיטן אויב־נאַם פון ניצע, וועט די נאַנצע איטאַליענישע אַקאָפּאַציע זאָנע איבערגעלאָזט ווערן אין דייטשן רשות. אינדווידועל, אָדער גרופּנווייז, דורך צוגן, אויטאָקארן, לאַסט־אויטאָס, אָדער טאַקסיס, האָבן זיי אָנגעהויבן צו פאַרלאָזן זייערע וואוינערטער און האָבן מאַסנווייז גענומען שטראָמען קיין ניצע. די „געצוואונגענע איינוואוינער“ פון מעזשעוו און סאַן־זשערוועי, אין דער צאָל פון בערך 2,000, זענען עוואָקיר־אירט געוואָרן מיט דער הילף פון אַ 50 לאַסט־אויטאָס, וועלכע זענען געדונגען גע־וואָרן מצד דעם אויפנאַם־צענטער פון בלוואַר דיבּושאַזש און זענען איינגעאָרדנט געוואָרן אין די ניצער האָטעלן אויך אַ דאַנק דער איניציאַטיוו פון דערמאָנטן אויפנאַם־צענטער.

זיי האָבן נאָך אפילו נישט באַוויזן, ווי עס איז, איינצואָרדענען זיך, ווי דעם

פון וועלכע אַ טייל דאָרף זיך נאָך, ביז היינט צו טאָג, געפינען אין די אַרכיוון פון אינפֿארמאַציע־מיניסטעריום — און וואָס האָבן געדאַרפט דינען אַלס פּאַסיר־שיינען, בכדי צו דערמעגלעכן די איטאַליענישע אויטאָריטעטן אַריינצולאָזן די יידן אין איטאַליע.

„סוף חודש אויגוסט, האָט די דייטשע רעגירונג געפֿאָדערט פון דער איטאַליענישער מאַכט אַ גרעסערן אַקאָפּאַציע־שטח פאַר זיך אין פּראַנקרייך, בעת איטאַליע זאָל זיך רעזערווירן בלויז די ניצער געגנט. צו דער זעלבער צייט, האָבן זיך אָנגעהויבן די אַרמיסט־אונטערהאַנדלונגען צווישן דער איטאַליענישער מאַכט און די אַלירטע, וואָס זענען פאַרענדיקט געוואָרן דעם 3טן סעפטעמבער 1943 מיט דער אונטערשריפט פון וואָפּשטילשטאַנד־אַפּמאַך. דער איטאַליענישער פּלאַן, וואָס איז באַשטעטיקט געוואָרן מצד די אַלירטע, האָט געצילט אָנצופּאָלן אויף די דייטשן דעם זעלבן טאָג, וואָס דער וואָפּשטילשטאַנד וועט עפּנטלעך באַקאָנט ווערן, פאַרניכטנדיק גלייכ־צייטיק די אַמוניציע־ און ברענשטאָף־רעזערוון און אַרגאַניזירנדיק אַ לאַנדונג אין צפון־איטאַליע. „מען האָט אויך פּראָעקטירט צו גרופּירן אַרום און אַרום רויס, אַ געוויסע צאָל איטאַליע־נישע דייוויזיעס, אונטער דער אָנפירונג פון איינעם פון די בעסטע איטאַליענישע גענעראַלן, וואָס האָט געזאָלט באַשטימט ווערן דורך באַדאָגיאָ. צוליב אַט די אַלע טעמים, האָט דער אַרמיסט־געזאַלט באַקאָנט ווערן ערשט מיט אַ צייט שפּעטער. דער צוזאַמענברוך פון דער דייטשער אַרמיי און איטאַליע האָט געזאָלט צוזאַמענפאלן מיט דער באַפרייאונג פון איטאַליע.

„סוף אויגוסט האָט אַ צווישן־מיניסטאַרן־זיצונג — ביי דער מיטבאַטייליקונג פון אויסערן־מיניסטער גוואַריגליאַ, דעם אינערן־מיניסטער, דעם גענעראַל־דירעקטאָר פון זיכערקייטס־פּאָליציי — סעניס און דעם מאַרשאַל באַדאָגליאַ — אָפּגעשטימט אפילו, אין וועלכע געגנטן זאָלן זיך די יידן באַזעצן, פאַרויכערנדיק דערביי, אַז עס זענען פאַראַן אַלע מעגלעכקייטן אַדורכצופירן די געפּלאַנטע אָפּעראַציע, ווייל מען איז דאָך געווען זיכער, אַז מערערע וואָכן וועלן פאַריבערגיין, ביז וואָנען עס וועט פּאָענטלעכט ווערן דער אַרמיסט־אַפּמאַך.

„ביי אַט די פּארהעלטענישן, האָב איך אָנגעקניפט אונטערהאַנדלונגען וועגן אָפּדינגען די 4 שיפּן, וועלכע האָבן שוין איינמאָל געדינט אויף אַראַפּצוברענגען די איטאַליענער פון מזרח־אַפריקע קיין איטאַליע, און וועלכע וואָלטן איצטער געקענט אַריבערפירן די יידן פון איטאַליע קיין צפון־אַפריקע.

„דעם 8טן סעפטעמבער 9 אַ זיגער אינדערפרי, האָב איך געהאַט אַ געשפּרעך מיט ה' באַנאַמי, וועלכער האָט געזאָלט פאַרנעמען דעם פּאַסטן פון אינערן־מיניסטער — בעת וועלכן איך האָב אים הייס געבעטן זיך צו פאַרנעמען, אין דער ערשטער ריי, מיט דער יידישער פּראָגע און אַרויסגעבן אינסטרוקציעס זיך צו זיכערהייט־אַמטן, וועלכע זענען געווען אָפּהענגיק פון אינערן־מיניסטעריום, אַז מען זאָל פאַרלייטערן אַלע גרענעץ־פּאַרמאָליטעטן, אָנשטאָט זיי צו קאָמפּליצירן. ה' באַנאַמי האָט געגעבן זיין פאַרויכערונג, אַז תיכף ביי זיין קומען צו דער מאַכט, וועט ער גלייך אָננעמען די נויטיקע שריט.

8-טן סעפטעמבער האָט אויסגעבראָכן ווי א דונער, די ידיעה וועגן אַרמיסטס. אויך דאָסמאָל האָט די ווירקלעכקייט געדראָט איבערצושטייגן די ערגסטע פאַראויסזע-אונגען. די איטאליענישע טרופן האָבן זיך אָנגעהויבן פאַרזאָרען צוליבן אין אַ בהלה. דריי טעג נאָך דער באַקאנטמאַכונג פון וואָפּנשטילשטאַנד, זענען די דייטשע טרופן אַריין אין ניצע.

עטלעכע הונדערט פליטים האָט זיך איינגעגעבן מיטצוגיין מיט די איטאליע-נישע טרופן אין זייער ריקצוג. די איבעריקע זענען פאַר די דייטשן געווען אַ לייכ-טער רויב, שוין אַ שטיק צוליב דעם, וואָס זיי האָבן, צום גרעסטן טייל, געוואוינט אין האַטעלן און וואָס, זייענדיק פריש-אַנגעקומענע, האָבן זיי נישט געהאַט קיין שום לאַקאַלע פאַריבנדונגען און געווען אָפּגעשניטן פון יעדן מין הילף אויפן אַרט. עס איז זיי דעריבער נישט מעגלעך געווען אָנצוקומען צו די קלאַסישע „הילפס-מיט-לען“, וואָס זענען אויסגעפאַרטיקט געוואָרן במשך פון דער אָקופאַציע-צייט, ווי: פאַלשע פאַפירן, אויסבאהאַלטן זיך א. א. וו.

דערווייל איז די געסטאָפּאָ תיכף צוגעטרעטן צו דער אַטאַקע. דעם 4-טן סעפ-טעמבער האָט די פאַריזער ס. ד. אויסגעאַרבעט אַ „אַקציע-פלאַן“ אונטערן טיטל: „צוגרייטונגען צו דער איינפירונג פון די אַנטיסעמיטישע מאַסמיטלען אין דער איר-טאליענישער אָקופאַציע-זאָנע (1), פון וועלכן מיר ברענגען דאָ דעם פּאָלגנדיקן אויסצוג:

„דעמלעבן פרימאַרגן זענען סיר אַסבאַרן און ה' טיטמאַן אינפאַרמירט געוואָרן וועגן מיין שמועס מיט ה' באַנאַמי און איך בין נאָכמיטאָג אָפּגעפאַרן פון רוים קיין ניצע, בכדי צו אַרגא-ניזירן דעם אָפּפאַר פון די יידן קיין איטאליע.

„אינצווישנצייט האָבן די איטאליענישע אויטאָריטעטן, אין דער זאָרג צו ראַטעווען די יידן, וועלכע זענען באַדראָט צוליב דער פאַרקלענערונג פון איטאליענישן אָקופאַציע-שטח, אַרונטער-צופאַלן אונטער דער דייטשער קאָנטראָל — אָנגעהויבן צו אַרגאניזירן דאָס אַריבערפירן אין דער ניצער געגנט פון די יידן, וועלכע האָבן זיך געפונען אין מעזשעו, סאַן-זשערועי און אין אַנדערע ערטער, וואָס האָבן געזאָלט אַריבערגיין אין די דייטשע הענט.

„אַבער דעם זעלבן 8-טן סעפטעמבער, ביים סוף נאָכמיטאָג, האָט דער גענעראַל-שטאַב פון אייזענהויזער, נישט אינפאַרמירנדיק פריער די איטאליענישע רעגירונג — פאַרעפנטלעכט די ידיעה וועגן דעם אַרמיסטס, צונישט מאַכנדיק אזוי אַרום, מיטאיינמאַל, אַלע אַטאַקע-פלענער קעגן די דייטשן, מצד די איטאליענער, וועלכע האָבן דעמאָלט געהאַלטן אין סאַמע מיטן איבערגר-פירן זייערע כוחות. די דייטשן האָבן גלייך פאַרכאַפט אונטער זייער קאָנטראָל דעם באַן-פאַרקער פון גאַנץ איטאליע און האָבן אָנגעהויבן מאַכן אַבלאָועס און דעפאַרטאַציעס אויף מיליטערייליט, ציווילע און יידן.

„אַ געוויסער צאָל יידן פון די מאָריטימער אַלפן האָט זיך דאָך איינגעגעבן אויסצובא-האַלטן זיך אין צפון-איטאליע, אין פלאַרענץ און אין רוים. די צאָל אָנטלאָפּענע יידן פון דרום-פראַנקרייך, וואָס האָט זיך אויסבאהאַלטן אין רוים אַליין, איז געווען בערך 1.000.

„בלויז די פריציטיקע פאַרעפנטלעכונג פון דעם אַרמיסטס-אַפּמאַך דורך דעם גענעראַל אייזענהויזער, אָן דעם וויסן פון דער איטאליענישער מאַכט — אַ פאַרעפנטלעכונג, וועמענס סיבה עס איז נאָר ביז היינט צו טאָג נישט באַקאַנט — האָט געשטערט דערפאַלגרייך צו פאַרענדיקן דעם פלאַן פון ראַטעווען די יידישע פליטים אין דער זאָנע פון דער איטאליענישער אָקופאַציע, אַ דאָנאָ דעם אַריבערפירן זיי קיין צפון-אַפריקע...“

(1) — זען דאָקומענט 33.

„דער קאטד'אזיר, די דעפארטאמענטן פון סאוואו און אט-סאוואו, גרענאבל און אויך אלע אומגעגנטן פון ארום דער גרע-נעץ, וועלן זיין די הויפט-פונקטן פון אט דער אקציע... בכדי צו פארהיטן דאס אנטלויפן פון די יידן, דארף מען קורסירן אנהויבן ביי די פראנטערטער און נאכדעם אויסרייניקן אלע דערמאנטע געגנטן, פון מזרח ביז מערב.

„די יידן וועלן ארעסטירט ווערן צוזאמען מיט אלע זייערע פאמיליע-מיטגלידער. זיי קענען מיטנעמען מיט זיך די נויטיקסטע מלבושים, ווי אויך זאכן פון טעגלעכן געברויך, אויף אזוי פיל, ווי-פיל זייער תיכפדיקער טראנספער אין די פראוויזארישע זאמל-לאגערן וועט זיך נישט ארויסווייזן באזונדער דרינגנד צוליב ספעציעלע טעמים.

„די ביוראען פון ליאן און מארסעיל האבן צוגעגרייט פראוויזארישע זאמל-פונקטן אין די דאזיקע צוויי שטעט (ידישע שולן, נישט-טעטיקע פאבריקן א. א. וו.). דער האפטשטורמפירער ברונער, אין דער באגלייטונג פון האפטשאפירער בריקלער, וועט קומען קיין ליאן און מארסעיל, דעם 5-טן אדער 6-טן ה. ח., בכדי בשתיקה צוצוגרייטן אלץ אויפן ארט גופא און כדי זיך צו קענען אפגעבן א חשבון פון די לאקאלע באדינגונגען.

„ווען דאס כאפן די יידן וועט זיין פארענדיקט, וועלן זיי ארי-בערגעפירט ווערן פון די פראוויזארישע לאגערן מיט טראנספארטן צו 1.000 ביז 2.000 קעפ, אין יידישן לאגער אין דראנסי, וואו נאך א גענויער קאנטראל פון זייער בירגערשאפט, וועלן זיי גלייך עוואקיר-אירט ווערן אין מזרח, לויט ווי זיי וועלן אימשטאנד זיין דעפאר-טירט צו ווערן.

„דאס גענויע אויסרוימען פון די יידן אין דער געוועזענער אי-טאליענישער אקופאציע-זאנע איז נישט נאך נויטיק אין די אינטער-רעסן פון דער ענטגליטיקער לייונג פון דער יידן-פראגע אין פראנק-רייך, נאך איז אויך א דרינגדיקע באדערפעניש למובת דער זיכער-קייט פאר די דייטשע טרופן.“

עס איז איבעריק צוצוגעבן, אז דער דאזיקער „אקציע-פלאן“ איז אדורכגע-פירט געווארן מיט דער גענויעסטער פינקטלעכקייט און בוכשטעבלעכער פולקא-מענהייט. די „יאגד אויף מענטשן“ אויפן קאטד'אזיר אין אט דעם הארבסט פון יאָר 1943, האָט אריבערגעשטיגן אין שוידערלעכקייט און אין אכזריות אלץ, וואָס איז ביז דעמאָלט באקאנט געווען לכל-הפחות אויף בלויז מערב-אייראָפּע. גלייך ביי זייער אָנקומען אין ניצע, האָט די ברונער-בריקלער-אַפּטיילונג געפאָ-דערט ביי דער פרעפעקטור די רשימות פון די יידן. דער פרעפעקט שטייגט האָט זיי געהייסן אָפּענטפערן, אז די רשימות זענען מיטגענומען געוואָרן דורך די

איטאליענער (וואָס האָט, אַנב געשטימט מיט דער ווירקלעכקייט), אַפּרוימענדיק גלייכצייטיק די דובליקאַטן פון די ליסטעס, וועלכע האָבן זיך נאָך געהאַט געפונען אין דער פרעפּעקטור. אזוי אַרום האָבן די דייטשן געמוזט אַנווענדן אַנדערע מעטאָדן. פאַראַלעל צו די אַבלאַוועס אין די האָטעלן, איז דער באַליבסטער אַקט ציע-מיטל פון די ס. ס. באַשטאַנען אין דער א. ג. שנעלער „מעדיצינישער אונ-טערזוכונג“ איבער די מענער, וועלכע זענען גאַנץ צופעליק אָפּגעשטעלט געוואָרן אין גאַס (דאָס הייסט, אַז מען האָט זיך אין דער גיך, גלייך אויפן אָרט פאַרזי-כערט, צי דער אינמיטן גאַס אָפּגעשטעלטער פאַרבייגייער אין געמל'עט אָדער נישט: די וואָס זענען געווען געמל'עט, זענען אויטאָמאָטיש אָפּגעשיקט געוואָרן קיין דראַנס).

נאָר, אָפּשטעלן זיך וועגן דעם, וואָלט געהייסן אַריבערשטייגן די ראַמען פון אונזער טעמע; אזוי אויך מוזן מיר בלויז אין קורצן, דערמאָנען די וואונדערבאַרע אַקטיוויטעט פון אַ הייפל יונגע לייט און מיידלעך, סקוויטן און סאַציאַלע אַסיס-טענטינס, וועלכע האָבן אָרגאַניזירט די רעטונגס-אַקציע, פאַרזאָרגנדיק די פליטים מיט פאַלשע פאַפירן און מיט געלט, אויסגעפונענדיק פאַר זיי באַהאַלטענע פלעצער, עוואַקואירנדיק זיי מחוץ ניצע. אַ גרויסע צאָל פון צווישן זיי, האָבן — פאַר זייער מסירת-נפש — באַצאָלט מיטן לעבן.

**

אזוי אַרום האָט די אַקציע פון דער איטאליענישער רעגירונג, וועלכע איז אויפּגעהאַלטן געוואָרן במשך פון 9 חדשים — נישט געקענט דערפירט ווערן צו אַ גוטן סוף. עס האָט אָבער קיין סך נישט געפּעלט, אַז די פליטים פון דער איטאַליענישער אַקפּאָאציע-זאָלן זיך — אין דעם דאָזיקן זומער 1948, האָבן פול-שטענדיק געראַטעוועט. זיי האָבן, לכהפּחות, אין די דאָזיקע 9 חדשים צייט, געקענט לעבן אין אַן אַבסאָלוטער זיכערקייט.

אין דער אַקציע פון דער רויס-רעגירונג האָבן מן-הסתם געשטעקט מערערע מאָטיוון: דאָס, וואָס ווערט אָנגערופן „די פערמאַנענץ פון די נאַציאָנאַלע אינ-טערעסן“, געוויסע ווייטערע אויסרעכענונגען, אַן אומקלאָרער דראַנג נאָך ווידער-פאַרזיכערונג, אָדער גאָר, אַ פאַרבאָרגענער פּחד פאַר די דייטשן; אפּשר פון אַט די אַלע טעמים צו ביסלעך.

עס בלייבט פונדעסטוועגן איבער פּעסטצושטעלן, אַז בלויז די האַלטונג פונם איטאַליענישן פּאָלק אין זיין אַנסאַמבל, האָט געהאַט אַן אַנטשיידנדיקע ווירקונג אויף דער שטעלונג, וועלכע איז אָנגענומען געוואָרן דורך דער רעגירונג. די מוטיקע האַלטונג פון איטאַליענישן פּאָלק האָט געשאַפן די אַטמאָספּער, אין וועלכער עס האָט זיך אַנטוויקלט די אַקציע פון די הויפט-פאַראַנטוואָרטלעכע, וואָס האָט גע-צוואונגען — ווי מיר האָבן עס געזען — מוסאָלינין אַליין זיך אַנטקעגנצושטעלן די דייטשע פאַדערונגען.

עס זענען פאַראַן זאַכן, נאָר איינפאַכע, וועלכע מען דאַרף קיינמאַל נישט

מיד ווערן איבערצוזחורן. באזירנדיק זיך, אין תוך נענומען, אויף די זעלבע
 פרינציפן, באצוועקנדיק די זעלבע צילן — האָבן דער פאשיום און דער נאציזם
 דאָך נישט אָפּערירט מיט די זעלבע מעטאָדן, און נישט אויפן זעלבן אופן. דער-
 מיט דערקלערט זיך, וואָס די כּשוף-תּלמידים פונעם פאשיום האָבן זיך שטענדיק
 צוריקגעצויגן, אויף אלע געביטן און אין אלע הינזיכטן, ווען עס האָט זיך גע-
 האַנדלט אין עקסצעסן, וועלכע זענען געווען צום האַרצן דעם נאציזשן באַרבאַ-
 ריום. דער גאַנצער פאַרדינסט דאַרף צוגעשריבן ווערן דעם איטאַליענישן פּאָלק,
 וועלכעס איז, ביז אין זיינע טיפּסטע טיפּענישן אַדורכגעדרונגען מיט דער אַלטער
 הומאַניטאַרער טראַדיציע פון מענטשלעכקייט און קריסטנטום. אָנהויבנדיק פונעם
 איינפאַכן זשאַנדאַרם ביז דעם דיוויזיע-גענעראַל, פון דעם פּאָליציי-אַגענט ביז
 דעם מיניסטעריום-דירעקטאָר, האָט די דאָזיקע הויפּט-אייגנשאַפט פון נאַציאָנאַלן
 כאַראַקטער, געשאַפן אַן עקסנותדיקן און אומצעשטערבאַרן ווידערשטאַנד לנבי
 אַלע באַפּעלן, וועלכע זענען געוואָרן אויפגעצוואונגען געוואָרן דורך בערלין.
 אינדערצייט וואָס דער היטלעריסטישער ראַסיום האָט אין די דייטשע רייען
 געפונען אַן אָפּקלאַנג און אַ פּולשטענדיקע אַהדות, איז ער, פון מוסאָליניס זייט,
 געבליבן אַן דעם מינדעסטן רעזאָנאַנס. אויף קיין שום אַנדער געביט, האָט זיך
 דער דאָזיקער ראַדיקאַלער נאַטור-אונטערשייד נישט אַרויסגעוויזן אַזוי בולט, ווי
 בעת עס האָט זיך געהאַנדלט וועגן דעם אַזוי קלאַסישן פּראַוורשטיין, ווי עס
 איז די יידישע פּראָגע. אין אַ צייט, ווען דורך טויזנטער קעגנגעזעצלעכע אינטער-
 רעסן ווערט באַהאַנדלט דער גורל פון דייטשלאַנד, איז צוועקמעסיק צו דערמאָנען
 צו דער ריכטיקער מינוט, דאָס אייביק-אומקלאַרע און ווילדע, דאָס אכזריותדיק-
 איינגעוואָרצלעטע, וואָס לעבט אין דער גערמאַנישער נשמה.

נאמע וועגן דער ארגאניזאציע פון דער ס. ד.

(זיכערהייטסדינסט) www.libtool.c

אין נאוועמבער 1939, זענען אלע ארגאניזמען פון דער דייטשער פאליציי גרופירט געווארן אין אן איינהייטלעכן ארגאניזם, די „זיכערהייטסדינסט“. די געסטאפּאָ, גאָר באַזונדער, איז געוואָרן דאָס ביוראָ IV (אמט IV) פון דער ס. ד. היינריך הימלער איז געווען רייכספירער ס. ד. — שעה פון דער דייטשער פאליציי. דער אויטמילכאָרער שעה פון דער ס. ד. איז געווען ריכארד היידריך, נאָך וועמענס דערמאָרדונג אין 1942, עס איז באַשטימט געוואָרן קאַלטענברונער. די ס. ד. איז באַשטאַנען פון זיבן ביוראָס:

- ביוראָ I : פערסאָנאַל און ארגאניזאציע.
- : אדמיניסטראציע און פינאַנצן.
- ביוראָ II : אויסקינפֿט־אַמט אין דייטשלאַנד גופא.
- ביוראָ III : (געסטאפּאָ) — אויסשפיר־אַמט פון די קעגנער און קאמף קעגן דער אפּאָזיציע.
- ביוראָ IV : (קרפּאָ) — קאמף קעגן דער קרימינאַליטעט.
- ביוראָ V : (ס. ד.) — אויסקינפֿט־אַמט אין אויסלאַנד; שפּיאָנאַזש־ביוראָ VI אַמט פאַר אויסקינפֿטן.
- ביוראָ VII : אויסשפיר — און אפּשאפּונג פון די אידעאָלאָגישע קעגנער.

דאָס האָט זיך די סעקציע B פון ביוראָ IV פאַרנומען מיט די יידישע פראַגן. דעריבער טראָגן אַ סך פון די רעפּראָדוצירטע דאָקומענטן די צושריפט „IV B“ די זעלבע סטרוקטור געפינט מען אין די אַקופירטע לענדער. אזוי אַרום האָט אין פראַנקרײך דער ברינאַדעפירער אָבערג פאַרנומען אַ פּאָזיציע, וואָס האָט לויט דער סימעטריע, אַנטשפּראַכן דעם פּאַסטן פון הימלער, און דער שטאַנץ־דאַרטענפירער דר. קנאַכען — אזוי ווי היידריך אָדער קאַלטענברונער.

דער טיטל פון קנאַכען איז געווען בעפעלס־האַבער דעם זיכערהייטסדינסטעס (B.d.S.). אלע מיטגלידער פון דער ס. ד. זענען אַבליגאַטאָריש געווען מיטגלידער פון דער ס. ד. און האָבן געהאַט דעם אַנטשפּרעכנדיקן גראַד. אַט איז די רשימה פון דער שטופֿן־היעראַרכיע:

- גרופענפירער: דייוויזיע־גענעראַל.
- ברינאַדעפירער: ברינאַדע־גענעראַל.
- שטאַנדאַרטענפירער: קאַלאָנעל.
- שטורמבאַנפירער: קאָמענדאַנט.
- האַופּטשטורמפירער: קאַפיטאַן.
- אַבערשטורמפירער: לויטענאַנט.
- שטורמפירער: געהילפֿס־לויטענאַנט.

דאָקומענטן

דערקלערונג:

דאָ זענען רעפּראָדוצירט בלויז די
דאָקומענטן, וועלכע זענען אַרויסגע-
נומען פון די ס. ד. אַרכיוון און
וועמענס פּאַטאַקאָפּיעס דער „היינט-
צייטיקער יידישער דאָקומענטאַציע-
צענטער“ באַזיצט אין זיין רשות.
נעוויסע אַנדערע דאָקומענטן, וואָס
שטאַמען פון פאַרשידענע קוועלעס,
זענען דערמאָנט אין דער איינליי-
טונג.

אין דער צוגאַב-אַפּטיילונג רע-
פּראָדוצירן מיר עטלעכע פּאַקסימי-
לען פון דייטשן אַריגינאַל, וועלכע
מיר ברענגען אין זייער איבערזעצונג
בלויז צוליב זייער דאָקומענטאַרן
ווערט, אָדער אַלס מוסטער.
די דאָקומענטן, וועלכע זענען
איבערזעצט פון דייטש, זענען באַ-
צייכנט מיטן וואָרט „איבערזעצונג“.
אַלע ענדערונגען זענען פון פּראָנאָ-
זישן אַריגינאַל. עס איז פאַרשטענד-
לעך, אַז מיר האָבן אין זיי נישט
אַריינגעבראַכט קיין שום ענדערונגען.

דאָקומענט 1.

www.libtool.com.cn

B.d.S.

טעלעגראַמע נומ. 1870

דרינגנד!

צום רייכסזיכער־הייטסהויפטאָמט

ס. ס. גרופענפירער מיללער,

בערלין.

ענין: באהאַנדלונג פון די יידן אויף די פריש־אַקופירטע פראַנץ־צויזישע טעריטאָריעס.

מײן גרופענפירער,

לעגע, דעלעגאַט פון בוסקע, רעגירונגס־סקרעטאַר אין דער פּאָליציי, האָט אונז אינפאָרמירט, אין אַ געשפרעך, אז די איטאַליע־נישע רעגירונג האָט צוגעשיקט דעם פרעזידענט לאַוואַל אַ נאָטע מיט דער פּאָלגנדיקער דערקלערונג:

די איטאַליענישע רעגירונג איז לחלוטין נישט קעגן די פאַר־אַרדנעטע מאָסנאַמען אין דער ניי־אַקופירטער זאָנע, לִגְבִּי די יידן פון פּראַנצויזישער בירגערשאַפט (אַפּשטעמפּלען פון דער אידענט־טעס־קאַרטע, באַשפּייזונגס־קאַרטע א. א. וו.). אָבער זי איז קעגן דעם אָנווענדן פון די דערמאָנטע מאָסנאַמען לִגְבִּי די יידן פון אויס־לענדישער בירגערשאַפט, וואָס באַדייט, אז די איטאַליענער נעמען אונטער זייער שוץ נישט בלויז די איטאַליענישע יידן, נאָר אויך, צו דערוועלבער צייט, אַלע אַנדערע אויסלענדישע יידן.

לאַוואַל אינפאָרמירט אונז וועגן דעם אָפּציעל און איז אונז מודיע, אז ביי אַזעלכע באַדינגונגען, פאַרשאַפט אים די איטאַליע־נישע שטעלונג כּסדר גרויסע שוועריקייטן אין זיינע באַציאונגען מיט די פּראַנצויזן; ער בעט אונז, דעריבער, אונזער אונטערשטי־צונג אויף דעם דאָזיקן געביט.

בעת זיין באַזוך אין פאַריז און אין מאַרסעיל, איז דער אָבערסט־גרופענפירער דאַלעזש שוין אינפאָרמירט געוואָרן וועגן דער

באהאנדלונג פון די יידן מצד די איטאליענער און ער האט געוואלט וועגן דעם אָפּגעבן א באריכט דעם רייכספירער ס. ס.

מיין גרופענפירער, איך דערלויב מיין איידן צו בעטן צו אינ-פארמירן דעם רייכספירער ס. ס. אזוי שנעל ווי מעגלעך, וועגן די מע-טאדן, וועלכע ווערן אָנגעווענדעט מצד די איטאליענער און אויס-צופועלן, אז די ספעציעלע באהאנדלונג פון די יידן מצד די איטא-ליענער, זאל אָפּגעשטעלט ווערן. די אויסנאָמען, וועלכע זענען אָנגע-ווענדעט געוואָרן לטובת די יידן פון דער איטאליענישער בירגער-שאפט, וועמענס צאל איז פארהעלטנסמעסיק א קליינע, זענען כסדר ביז איצט, געווען א קוועלע פון גרויסע שוועריקייטן, ווייל מען פארשטייט נישט ווי אזוי אונזער אַקסיוותאָר זאל נישט זיין קיין אָנהענגער פון אונזער פאליטיק אין שייכות צו דער יידן-פראגע אין, אין רעזולטאט, ציט מען ארויס אַרגומענטן קעגן אונז. אויב איצ-טער נעמען די איטאליענער אונטער זייער שוץ אלע יידן פון אויס-לענדישער בירגערשאפט, וועט דאָס פאָרזעצן פון דער אַנטי־יידישער פאליטיק, לויט אונזער קאָנצעפציע — ווערן אן אומעגלעכע זאך. דעריבער, דאָרף מען נישט רעכענען, אז אין די קומענדיקע חדשים, זאל אונז די פראנצויזישע פאליציי אויסליווערן די יידן פון דער פראנצויזישער בירגערשאפט צו דעפארטאציע-צוועקן.

קאָנכען : אונטערנעשריבן:

ס. ס. שטאַנדאַרטענפירער.

דאָקומענט 2.

פּראָצעדורישע מדינה. www.dnainfo.com.cn

גענעראל־קאָמיסאַריאַט
פאַר יידישע פראַגן.

פאַר'ן 28טן יאָנואַר
פּלאַט דע פּעטייפּער (2).

רעפ. קאב.
J. A. / 5. N.

גענעראל־קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן

צום

באַפעלס־האַבער פון דער זיכערהייט־ספּאַליציי

אין פראַנקרײך

82, אוועני פאַש — פאַרײַז

פאַרטרײַער !

צו דער אויפֿמערקזאַקייט פון דער אָבערשטורמפּירער

רעמחקע.

אין רעזולטאַט פון מיין היינטיקן וויזיט, האָב איך דעם כבוד
אייד בייצולייגן, אויף אַ שטרענג פאַרטרוילעכן וועג די קאַפּיע פון
ראפּאָרט פון דער רעגיאָנאַל־פּרעפּעקט פון ניצע צום דער מלוכה־שעה.

אונטערשריפט

דאָקומענט בייגעלייגט :

ביילאגע צום דאָקומענט 2.

www.libtool.com.cn

קאָפּיע

פרעפּעקטור פון די
מאָריטימער אַלפּן.

ניצע, דעם 14טן יאנואר 1943.

נומ. 145

געהייס

רעגירונגס־ראַט

פרעפּעקט פון די מאָריטימער אַלפּן

צום הער רעגירונגס־שעף

גענעראַל־סעקרעטאַר

קאָבינעט.

מיטטיילונג צו: גענעראַל־סעקרעטאַריאַט
פאַר דער פּאָליציי (קאָבינעט).

איך האָב דעם כבוד אייך אָפּצוגעבן דעם פּאָלגנדיקן באַריכט
וועגן די באַדינגונגען, אין וועלכע די מיליטערישע און ציווילע איר
טאַליענישע אויטאָריטעטן האָבן זיך אַנטקעגנגעשטעלט דער אָנוועג־
דונג, אין דעם דעפּארטעמענט פון די מאָריטימער אַלפּן — פון די
פאַרשידענע, דורך דער פּראָציווישער פּאָליציי, פאַראָרדנטע מאָס־
נאַמען לַגבי די אויסלענדישע יידן.

דריי סעריעס מאָסנאַמען זענען פאַראָרדנט געוואָרן אָנצו־
ווענדן:

1) איר האָט פאַראָרדנט, דורך אייער צירקולאַר נומ. 18743,
צו דערווייטערן, פון אַ זאָנע וואָס נעמט אַרום דעם שטח צווישן
ים און 30 קילאָמעטער טעריטאָריע — אַלע אויסלענדישע
יידן, וועלכע האָבן זיך באַזעצט אין דעם דעפּארטעמענט, נאָך דעם
1טן יאנואר 1938. די פאַראינטערעסירטע האָבן זיך געזאָלט באַ־
זעצן אין די צוויי דעפּארטעמענטן, וועלכע איר האָט באַשטימט:
אַרדעש און דראָם.

ווי נאָר די דאָזיקע פאַראָרדענונג איז אַריין אין קראַפט,

האָט ה' קאלים, גענעראל־קאָנסול פון איטאַליע, מיך געבעטן צו מאַכן אַן אויסנאַם פאַר די יידן — איטאַליענישע בירגער, און — מיט עטלעכע טעג שפעטער — האָט דער גענעראל וואָס קאמאנדירט מיט דער איטאַליענישער דייוויזיע אין ניצע, מיך געבעטן פראָסט־פשוט אָפצושטעלן דאָס אָנווענדן פון דער דאָזיקער פאַראַרדענונג.

דעם 31-טן דעצעמבער, האָט דער גענעראל־פּרעזידענט פון דער איטאַליענישער קאָנטראָל־דעלעגאַציע פאַר דעם אַלפֿן־צוואַמענ־שטעל, מיר צוגעשיקט אַ בריוו מיט דער מעלדונג, אַז „דער קאָמענ־דאָנט פון דער 4-טער אַרמיי האָט פאַראַרדנט צו פאַרבאָטן דאָס אינטערנירן פּערזאָנען פון דער יידישער ראַסע, מצד דעם פּרע־פּעקט, ווייל די איטאַליענישע רעגירונג איז נישט מסכים, אַז די מענטשן, וועלכע זענען מסוגל זיך אָפצוגעבן מיט אַנטי־איטאַליע־נישער אָדער אַנטי־יידישער פראָפּאגאַנדע — זאָלן נישט שטיין אונטער איר כסדרדיקער אויפזיכט און אַז — אין רעזולטאַט — קען ער נישט באַשטעטיקן די אויבנדערמאָנטע מאָסנאַמען“.

אין אַ טעלעגראַמע פון 31-טן דעצעמבער, נומ. 19871, האָט איר מיר צו וויסן געגעבן אַז עס איז דאָ אַ גרונט אָפּצולויגן די אַנ־ווענדונג פון דער דאָזיקער פאַראַרדענונג.

(2) אין טעלעגראַמעס פון 6-טן דעצעמבער, נומ. 18.736 און פון 8-טן דעצעמבער, נומ. 18.844, האָט די רעגירונג אינפאָרמירט די פּרעפּעקט, אַז מען דאַרף צוטערען צום אַריינגלידערן אין די אויסלענדישע אַרבעטס־לאַגערן:

(א) — די אויסלענדישע יידן, וועלכע האָבן פאַרלוירן דעם קאָנסולאַרן שוץ, אין עלטער פון 18 ביז 55 יאָר, און אַנערקענט אַלס פיזיש אַרבעטספּעאיק;

(ב) — די יידן, בירגער פון נייטראַלע לענדער, פאַרבינדעטע אָדער שונאים פון אַקס, וואָס געפינען זיך אין פראַנקרייך פון 1-טן יאַנואַר 1933, אין עלטער פון 18 ביז 55 יאָר און אַנערקענט אַלס פיזיש אַרבעטספּעאיק.

ווי נאָר די ציילונג פון די אויסלענדישע יידן, אויף וועלכע עס איז חל די דאָזיקע פאַראַרדענונג, איז אַדורכגעפירט געוואָרן — זענען די פאַראינטערעסירטע אויפגעפאָדערט געוואָרן זיך אָנצורשליסן אין דער 702-טער קאָמפּאַניע פון אויסלענדישע אַרבעטער אין ענטרעוואָ (באַס־אַלפּ).

צוליב דעם, וואָס די איטאַליענישע אויטאָריטעטן האָבן קיין איינמאָל נישט אינטערווענירט אין שייכות מיט דער דאָזיקער צוויי־טער פאַראַרדענונג, איז מען צוגעטרעטן צו איר אויספירונג אין די ערשטע טעג פון יאַנואַר.

אַ חוץ דעם, האָט דאָ נישט געקענט זיין דער פאַל וועגן „נישט

שטיין אונטער דער אויפזיכט פון דער איטאליענישער רעגירונג
 בנוגע פערזאנען, וואס זענען מסוגל זיך אפצוגעבן מיט אנטראיטא-
 ליענישער אדער אנטידייטשער פראפאגאנדע, ווייל דער הויפט-
 זיין פון דער 702-טער קאמפאניע געפינט זיך אין די באס-אלפ, אין
 ענטרעווא, דאס הייסט, אין דער אקופאציע-זאנע פון דער איטא-
 ליענישער ארמיי. די מאטיוון, וועלכע זענען ארויסגערוקט געווארן
 מצד דעם קאמענדאנט פון דער 4-טער ארמיי, זענען אלזא נישט-
 מאסגעבנד בנוגע דעם שאפן אין ענטרעווא פון ארבעטס-איין-
 הייטן, וואס קומען פון די מאריטימער אלפן.

ערשט דעם 10-טן יאנואר, האט ה' קאליס, גענעראל-קאנסול
 פון איטאליע, מיך געבעטן, מונדלעך, דערנאך שריפטלעך — אפ-
 צולייגן דאס אריינגלידערן פון די אויסלענדישע יידן.

דעם 12-טן יאנואר, האט דער גענעראל, וואס קאמאנדירט די
 איטאליענישע דייוויזיע אין ניצע — אדורכגעפירט ביי מיר אן ענ-
 לעכע אינטערוויע. איך האב דעמאלט, אָנגעפרעגט דורך דער מעלע-
 גראמע נומ. 00067, פון אייך אינסטרוקציעס — און אין דער דער-
 ווארטונג פון אן ענטפער, האב איך דערווייל אָפגעלייגט די אָנווע-
 דונג פון דער צווייטער פארארדענונג.

(3) און, צום סוף: א געזעץ פון 11-טן דעצעמבער 1942,
 פארפליכטעט אלע פראנצויזישע און אויסלענדישע יידן, וועלכע
 וואוינען כסדר אויף דער פראנצויזישער טעריטאריע — ארויפצו-
 לייגן אויף זייערע אידענטיטעטס-קארטן אדער אויפגעהאלטס-פא-
 פירן, דעם שטעמפל: „ייד“. דאס דאָזיקע געזעץ איז אריין אין
 קראפט אין די מאריטימער אלפן, דעם 1-טן יאנואר 1943.

אויף דער ביטע פון ה' קאליס, גענעראל-קאנסול פון איטאליע,
 איז באשלאסן געווארן אפצולייגן דאס אָנווענדן פון דעם דאָזיקן
 געזעץ לגבי די יידן פון דער איטאליענישער בירגערשאפט, וואס
 וואוינען אין די מאריטימער אלפן.

היינט, באקום איך פון ה' קאליס א נייעם בריוו מיט דער
 ביטע אפצולייגן דאס אריינפירן פון אָט דעם געזעץ אין באצוג צו
 די אויסלענדישע יידן, וועלכע געפינען זיך אין די מאריטימער
 אלפן.

איך נעם ארויס פון ה' קאליסעס בריוו דעם פאלגנדיקן אויס-
 צוג:

„איך האב דעם כבוד אייך צו באשטעטיקן דאס, וואס איך
 האב אייך געזאגט מונדלעך, נעמלעך, אז דאס ארויפלייגן דעם
 שטעמפל „ייד“ דארף נישט חל זיין אויף די יידן, וועלכע וואוינען
 אין די זאנעס, וואו עס זענען איינגעקווארטירט די איטאליענישע
 טרופן, נעמענדיק אין אכט, אז אלע פארארדענונגען וואס זענען

נוגע דעם יידן־פראבלעם אין דער דערמאנטער זאגע, דארפן אדורכ־געפירט ווערן, אויסשליסלעך, דורך די איטאליענישע ארגאניזמען."

דערפון איז געדרונגען, אז די איטאליענישע רעגירונג איז גורם א דורכפאל פאר די דריי גרויסע פארקערענונגען, פון דער פראנצויזישער מאכט, לגבי די אויסלענדישע יידן.

די איטאליענער האבן זיך לכתחילה אנטקעגנגעשטעלט דעם טראנספערירן די אויסלענדישע יידן אין דראם און אין ארדעש, מיטן אויסרייד, אז זיי קענען נישט מסכים זיין, אז די אנט־איטא־ליענישע און די אנט־דייטשע פראפאגאנדע זאל נישט שטיין אונטער זייער אויפזיכט. דערנאך האבן זיי זיך אנטקעגנגעשטעלט דעם שאפן פון די ארבעטער־איינהייטן, וועמענס צענטער איז באשטימט געווארן אין ענטרעווא, דאס הייסט — אין דער אקופאציע־זאגע פון די איטאליענישע מיליטערישע כוחות.

צום סוף, האבן זיי געפאדערט דאס נישט־ארויפלייגן אויף די אידענטיטעט־סקארטן פון די אויסלענדישע יידן — דעם שטעמפל "ייד", דערקלערנדיק אז אלע מאסנאמען אין שייכות צום דעם יידן־פראבלעם אין דער זאגע, וואו עס אפערירן די איטאליענישע טרופן, דארף רעגולירט ווערן אויסשליסלעך דורך זיי.

די פרינציפיעלע שטעלונג מצד דער איטאליענישער רעגירונג צו דער יידן־פראגע, דארף מען זוכן, אין דער ערשטער ריי, אין דעם בריוו פון ה' קאליס, פון וועלכן איך האב אייך ציטירט דעם וויכטיקסטן אויסצוג. די איטאליענישע מאכט האט בדעה, נישט צו ליב זיכערקייטס־מאטיוון לטובת איר ארמיי, נאך צוליב פאליטישע טעמים — אליין צו רעגולירן דאס דאזיקע פראבלעם. אין די יידן־שע קרייזן פונעם דעפארטעמענט שאפט זיך א סימפאטיע־שטראם אין באצוג צו די איטאליענער, וועלכע — לויט ווי מען זאגט — "שיצן די יידן". דער גענעראל־קאנסולאט פון איטאליע, די אויס־קינפטס־אמטן פון דער איטאליענישער ארמיי, ווערן באזוכט דורך יידן פון פארשידענע נאציאנאליטעטן, וועלכע קומען זוכן ביי זיי היילף און שוין. אויפן לאקאלן פלאץ, הויבן זיך שוין אן צו פילן די רעוולטאטן פון דער איטאליענישער פאליטיק. איך האלט אבער, אז די זארגן, מיט וועלכע עס זענען אדורכגעדרונגען די איטאליענישע אויטאריטעטן, האבן נישט בלויז פאר א ציל צוצוציען צו זיך די סימפאטיעס פון די קרייזן, וועלכע האבן צוגעהאלפן צום וואויל־שטאנד פון קאט'ד'אזיר: מען דארף דערין גיכער זען די כוונות, זיך אפצוטויילן פון דער פאליטיק, וועלכע ווערט אנגעפירט דורך די דייטשן.

איך בין געוואויער געווארן, אויף א פארטרוילעכן וועג, אז די פארשידענע אינטערווענצן, מיט וועלכע מען האט זיך צו מיר גע־

ווענדעט, סיי מצד דער ציווילער, סיי מצד דער מיליטערישער מאכט, זענען געווען לויטן פערזענלעכן אויפטראג פון גראף טשיאנא, וועלכער האלט, ווי עס ווייזט אויס, דעם ציווילן פאן דער דאזיקער פראגע, פון דער גרעסטער וויכטיקייט.

אין הסכם מיט די אינסטרוקציעס, וועלכע זענען היינט אָנגעדריקט קומען דירעקט טעלעפאניש מצד דעם רעגירונגס-שעה, האָב איך געהאט אַ געשפּרעך מיט די מיליטערישע און ציווילע אימאליענישע אויטאָריטעטן, בעת וועלכן איך האָב זיי פאַרגעשלאָגן — צוליב דעם אינטערעס, וועלכן די אימאליענישע רעגירונג ווייזט אַרויס צו דער פראגע — אויפצונעמען אין אימאליע די אויסלענדישע יידן, וועלכע פאלן אַרונטער אונטער די פאַרשידענע מאָסנאַמען פון דער פראַנצויזישער רעגירונג.

דער גענעראל האָט געענטפערט, אַז נישט וועגן דעם האַנדלט זיך עס; דער ווילן פון דער אימאליענישער קאָמענדאַטור איז אויפֿ צוהאַלטן אין דער אָפּעראַציע-זאָנע, די יידן, וועלכע געפינען זיך דאָרט, אַנב צוגלייך מיט די אַנדערע אויסלענדער, בכדי נישט צו ענדערן דעם „סטאַטוס-קוואָ“. וואָס אַנבאַלאַנגט דעם גענעראַלקאָנ-סול, האָט ער דערקלערט, אַז זיין רעגירונג האָט ברעך אַנצוואַנדן, בנוגע די יידן, וועלכע וואוינען אין די אימאליענישע אָפּעראַציע-זאָנעס — די זעלבע געזעצגעבונג ווי די, וועלכע איז חל אין איר טאליע אויף די יידן. דאָס הייסט, האָט ער באַמאָנט „אַ הומאַני-טאַרע געזעצגעבונג“.

דער פרעפּעקט

אונטערגעשריבן: ריביער.

דאָקומענט 3.

www.libtool.com.cn

2טער פעברואַר 1943.

IV J - B.d.S.

SA 225a

פאָרשער ווילעלם

צום רייכזיכער־הייטסהויפטאמט

צו דער אויפמערקזאמקייט פון פ. פ. גרופענפירער מיללער.
בערלין.

ענין: באהאנדלונג פון די יידן אין פריש־אָפּירטן פראנקרייך.

דאָ בייגעלייגט: 2 קאָפּיעס.

מיין גרופענפירער,

אַלס המשך צו מיין דרינגנדיקער טעלעגראמע פון 13-טן יאָ-
נוואַר 1943, לייג איך אייך דאָ ביי אַ געהיימען ראפאָרט פון ניצער
פרעפעקט, געשיקט צו לאַוואַל דעם 14-טן יאנואַר 1943 (2 קאָ-
פּיעס) (1).

דער דאָזיקער ראפאָרט שילדערט אויספירלעך דעם אופן, ווי
אַזוי די איטאַליענישע אַמטן פון דעם דעפּאַרטעמענט — מאַריטי-
מער אַלפּן, האָבן גענומען די יידן אונטער זייער שוץ און ווי אַזוי
די איטאַליענער האָבן געשטערט אַדורכצופירן אַלע אַנטי־יידישע
מאַסנאַמען, וועלכע זענען פאַראַרדנט געוואָרן מצד דער פראַנצויז-
זישער מאַכט אויף די — דורך די איטאַליענער אָפּירטע מערי-
טאָריעס.

איך וואָלט אייך זיין זייער דאַנקבאַר, ווען איר וואָלט אייך
געבן די מי איבערצוזעצן דעם ראפאָרט דורך דעם צענטראַלן זיכער-
הייטס־אַמט און אים פאַרשטעלן, תיכף אויב מעגלעך, דעם רייכס-
פירער פ. פ. ווייל ער באַלייכט אויף אַ מאָדנע אַנטי־יידישן אופן
די האַלטונג פון די איטאַליענער אין באַצוג צו דער יידן־פראַגע.

אונטערגעשריבן: דר. קנאַכען,

ס. ט. שטאַנדאַרטענפירער

(1) — זען דאָקומענט 2, ביילאַגע.

דאָקומענט 4.

www.libtool.com.cn

דייטשע אמבאסאדע

פאָר י ז

ET 932/43g

פאָר י ז, דעם 8טן פעברואַר 1943.

ס. ס. אָבערשטורמפירער רעטהקע
קאָמענדאַנט פון דער זיכערהייטספּאָליציי
און פון דער ס. ד. אין דעם סעקטאָר
פון מיליטערישע פּעלסאָנעל אין פראַנקרייך,
פאָר י ז.

ענין: באַהאַנדלונג פון די איטאַליענישע יידן אין דער פריש-אַקו-
פירטער זאָנע.

דאָס אויסערן-מיניסטעריום האָט אונז אַריינגעשיקט דעם פאָל-
גנדיקן ראַפּאָרט מצד דער דייטשער אמבאסאדע אין רוים:
„איך האָב צווייטן געגעבן ד'אָזשעטאַן, אין אַן אַנטשפּרעכונג
דיקער פאַרעם, וועגן דעם אינהאַלט פון דער אויבנדערמאָנטער פאַר-
אָרדענונג, וואָס איז איבערגעשיקט געוואָרן טעלעגראַפיש, און האָב
אים מודיע געווען וועגן דער ברייטסטער צוזאַמענאַרבעט אין ענין
פון דעפּאָרטירן אַלע יידן פון די דעפּאָרטעמענטן לענגאָוים דעם ים-
ברעג; איך האָב באַזונדער געצויגן זיין אויפּמערקזאַמקייט דערויף,
וואָס מיר האָבן גערעכנט, אַז די פאַראָרדענונגען פון 4טן דעצעמבער
1942, מצד דער העכסטער איטאַליענישער קאָמענדאַטור, זענען
אַריין אין קראַפט און אַז מיר זענען איבעראַשט פונעם פאַקט, וואָס
די איטאַליענישע אַרמיסטן-קאָמיסיע האָט אויפּגעהויבן געוויסע
באַשטרייטונגען.

„איך האָב אויסדריקלעך געבעטן, אַז עס זאָלן געגעבן ווערן
אינסטרוקציעס צו דער העכסטער איטאַליענישער קאָמענדאַטור אין
דרום-פראַנקרייך, אַז זי זאָל מיטהעלפֿן דער פראַנצויזישער מאַכט
אין דער אָנווענדונג פון אירע פאַראָרדענונגען אין באַצוג צו די

יידן פון נישט-איטאליענישער בירגערשאפט, און אז די דאזיקע צור-
זאמענארבעט זאל זיך אויסברייטערן אין איינקלאנג מיט די דייטשע
אמטן. אויסער דעם, האב איך איבערגעגעבן די אנפארכמאציע פון
„טיימס“ (1), אנפערענדק צי זי שטימט מיט דער ווירטלעכקייט.
ד'אזשעטא האט מיר געענטפערט, אז עס האנדלט זיך — וואס שייך
די מאסנאמען כנוגע די פראנצויזישע און אויסלענדישע יידן (ד. ה.)
— נישט-איטאליענישע) אין דער זאנע, וואס איז אקופירט מצד די
איטאליענישע טרופן — אין א נייער און וויכטיקער פראגע פון א
פאליטישן כאראקטער, וועלכע קען אויסשליסלעך, רעגולירט ווערן
דורך די ביידע רעגירונגען, און נישט דורך די קאמענדאטורן און
מיליטערישע שעפן. ווען איך האב אים געוויזן דעם בריוו פון 3-טן
דעצעמבער 1942, מצד דער העכסטער קאמענדאטור צום דייטשן
נענעראל ביים הויכן איטאליענישן גענעראל-שטאב, אין וועלכן די
העכסטע קאמענדאטור אינפארמירט, אז פון דער איטאליענישער
זייט, וועט געמאן ווערן דאס נויטיקע, בכדי „אלע יידן מיט זייערע
פאמיליעס זאלן אינטערנירט ווערן“, האט ער מיר דערקלערט, אז
אים איז די דאזיקע אינסטרוקציע באקאנט. לויט ווי ער ווייסט, זע-
נען די דאזיקע אינטערנירונגס-פארארדענונגען אנגעווענדעט גע-
ווארן אויף אן אלגעמיינעם אופן. איך צווייפל אין דער ריכטיקייט
פון דער דאזיקער באהויפטונג. ד'אזשעטא האט צוגעזאגט פארצור-

(1) — טעקסט פון באטרעפנדיקן „טיימס“ (21.1.1943),
איבערזעצט פון ענגליש:

יידישער אפצייכן אין פראנקרייך

די געזעצן פון ווישי אגולירט דורך איטאליע.

(פון אונזער ספעציעלן קארעספאנדענט).

פראנצויזישער פראנט, דעם 20-טן יאנואר.

איידער די דייטשע טרופן אין געוויסע דעפארטעמענטן אין פראנקרייך, זענען פארביטן
געווארן מיט איטאליענישע, האט ווישי — לויט דער אנגעגונג פון בערלין — מודיע געווען אלע
פרעפעקטן פון אט די דעפארטעמענטן, אז מען דארף אויפצווינגען אויף אלע יידן, וועלכע וואוי-
נען דארט, צו טראגן כסדר אין דער עפנטלעכקייט, דעם קענצייכן פון דער געלער קאליר מיט
דער בוכשטאב י, וואס איז פארארדנט געווארן, אזוי ווי איבעראל, אין די געגנטן, וועלכע פאלן
אונטער דער דייטשער דאמינירונג.

די פארגאנגענע וואך, האט די איטאליענישע מאכט פון די דעפארטעמענטן, וואס זענען
פארנומען דורך די איטאליענער: סאוווא, באסילא, אטאלא, אלפארטיס און וואר — צו-
וויסן געגעבן די פרעפעקטן, אז עס איז נישט אין איינקלאנג מיט דער ווירדע פון דער איטאליע-
נישער ארמיי, אז אויף די טעריטאריעס פון דער איטאליענישער אקופאציע זאלן די יידן זיין
געצוואונגען צו באווייזן זיך עפנטלעך מיט א קענצייכן, וועלכער סטיגמאטיזירט זיי און אז, אין
רעזולטאט, ווערן די פרעפעקטן אינפארמירט, אז די ווישי-באפעלן דארפן אגולירט ווערן.
ווען די פרעפעקטן, זייענדיק אין פארלעגנהייט, האבן אנגעפרעגט ביי ווישי, וואס זיי זאלן
טאן, האט מען זיי געענטפערט, אז זיי זאלן זיך אונטערווארפן די איטאליענישע אינסטרוקציעס.

שמעלן די דאזיקע פראגע, אין איר גאנצקייט, צו א טיפערער באַ-
טראכטונג, און אינצווישנצייט, האָט ער מיר געגעבן דעם פאָלגנד-
דיקן ענטפער: www.libtool.com.cn

„וואָס שייך דער נאָמע וועגן דער לאַגע פון די איטאליענישע,
פראנצויזישע און אויסלענדישע יידן אין דער זאָגע, וואָס איז אַסור-
פירט מצד די איטאליענישע טרופן אין פראנקרייך, גרייט זיך דאָס אי-
טאליענישע מיניסטעריום פאַר אויסערלעכע ענינים, אזוי שנעל ווי
מעגלעך, צו געבן אַן ענטפער וועגן די מאַסמיטלען, וועלכע זענען
אָנגענומען געוואָרן און וועגן די, וועלכע דארפן נאָך אָנגענומען
ווערן, קעגן די יידן פון די באַטרעפנדיקע פראנצויזישע טערי-
טאָריעס“.

לויט אויפטראַג,

אונטערגעשריבן: **אַשענבאַך.**

צוגעשריבענע באַמערקונג פון רעטהקע:

(1) צום שטאַנדאַרטענפירער דר. קנאַכען, צו אינפאָרמאַציע.
(דער הויפט־קאָמענדאַנט פון מערב האָט זיך, אגב, דערקלערט
אַלס נישט־קאָמפּעטענט צו באַרעכטיקן אונזערע באַמאָאונגען. ער
האָט אָפגעשיקט צו דער O.K.W. (גענעראַל־שטאַב פון דער אַרמיי-
קאָמענדאַטור) אַ קאָפּיע פון אונזער בריוו, פאַר אַ שפּעטערער גע-
לעגנהייט. די דייטשע אַמבאַסאַדע אין פאַריז האָט אויך באַקומען
אַ קאָפּיע מצד דעם הויפט־קאָמענדאַנט פון מערב, אזוי ווי עס האָט
מיר מודיע געווען היינט ה' פאָן נאָסטיץ).

(2) צוריקשיקן צום IV B (געוועזענער IV J) — B.d.S.

צוגעשריבענע באַמערקונג פון קנאַכען:

טעלעגראַפירן אויפסניי צו דער RSHA — מיטן ציל קלאָר צו
מאַכן דעם נייעם אַספּעקט פון דער פראגע.

דאָקומענט 5.

www.libtool.com.cn

B.d.S.

12'10 פֿעברואַר 1943.

צום רייכסזיכער־הייטסהויפּטאָמט

ביוּראַ בערלין,

פּ. ס. גרופּענפירער מיללער,

ענין: ענטגליטיקע לייוונג פון דער יידן־פראגע אין פראנקרייך.

רעפערענץ: געשפרעך מיטן פ. ס. גראַבערשטורמבאנפירער אייכמאן
אין פאריז.

די מעלדונג פון אַבערשטורמבאנפירער אייכמאן וועגן דער
עוואַקואַציע פון אלע יידן פון פראנצויזישער בירגערשאפט, פאַר-
פליכטעט מיך צו נעמען, בקיצור, שטעלונג צו דער דאָזיקער פראגע
און ציען אייער אויפמערקזאַמקייט אויף די באַדינגונגען, וועלכע
וואָלטן מסוגל געווען, אין אָט דער סיטואַציע, אונז צו פאַרשאַפן
וואָס ווייניקער שוועריקייטן מיט דער פראנצויזישער רעגירונג.

(1) אזוי ווי מיר האָבן שוין געמאָלדן אין אונזערע פאַרשי-
דענע באַריכטן, האָט די פראנצויזישע רעגירונג, אונטערן דרוק פון
די דייטשן — זיך דערקלערט פאַר גרייט צו אַרעסטירן די יידן פון
נישט־פראנצויזישער נאַציאָנאַליטעט, שטאַטלאָזע יידן אַריינגע-
רעכנט און איבערגעבן זיי, מיט דער הילף פון דער פראנצויזישער
פאָליציי — צו דער דייטשער פאָליציי מיטן ציל צו דעפאָרטירן
זיי אין דעם רייך.

(2) די פראנצויזישע רעגירונג און הויפטזאַכלעך, דער מאַר-
שאַל פעטען, איז קעגן יעדן מין פראוואו אויסצוברייטערן די דאָזיקע
מאָסמיטלען אויף יידן פון פראנצויזישער בירגערשאפט. די פראַנ-
צויזישע מאכט האָט זיך אָפגעזאָגט צו פאַרעפנטלעכן די פאַראַר-
דענונג וועגן דער איינפירונג פון דער געלער לאַטע. אין דער זאַנע,
וועלכע איז שוין פון לאַנג פאַרנומען דורך די דייטשן, איז די געלע
לאַטע איינגעפירט געוואָרן אויפן דייטשן באַפעל. זי איז נאָך נישט
איינגעפירט געוואָרן אין דער פריש־אַקופירטער זאַנע, ווייל די
פראנצויזישע רעגירונג האַלט זיך אַלץ אין איין אַנטקעגנשטעלן —

אזוי ווי פריער — דער אַמטלעכער פאַרעפנטלעכונג פון די פאַראַר-
דענונגען, וועלכע זענען אויסגעאַרבעט מצד דער דייטשער אַדמי-
ניסטראַציע אין דער פון פריער אַקאָפּירטער זאַנע, די פראַנצויזישע
מאַכט האָט נאָך אַלץ צו באַפֿעלן אין דער ניראַקאָפּירטער זאַנע.

(3) אַלע פראוואון צו ענדערן די שטעלונג פון דער פראַנצויז-
שער רעגירונג — זענען אַדורכגעפאַלן. די באַמאונגען מצד דעם
קאָמיסאַר פאַר יידישע פראַגן, דאַרקעי דע פעלעפוא, זענען אויך
געבליבן אָן רעזולטאַט, אפילו בעת דער פרעזידענט לאַוואַל דער-
קלערט, אז ער פערזענלעך, איז גרייט אָנצווענדן די דאָזיקע פאַר-
אַרדענונג לגבי אַלע יידן, ווייזט זיך די דאָזיקע באַהויפטונג אויס
אַלס נישט ערנסטע, ווייל אין דעם אַנטשיידנדיקן מאָמענט, האַלט
ער כסדר אין איין צעגערן, אַרויסשטעלנדיק די פאַלגנדיקע פעסט-
שטעלונגען:

(א) נישט בלויז וואָס די איטאַליענער זענען נישט מסכים אויף
קין באַגרענעצונגען לגבי די יידן, נאָר פאַרקערט — אין זייער זאַנע
נעמען זיי די יידן פון אַלע נאַציאָנאַליטעטן אונטער זייער שוץ און
זיי פאַרבאָטן דער פראַנצויזישער מאַכט אָנצונעמען באַגרענעצונגען
אפילו קעגן יידן פון פראַנצויזישער בירגערשאַפט.

(ב) דער מאַרשאַל פעטען וועט זיך זיכער, קאטעגאָריש אַנט-
קעגנשטעלן די אינטערנירונגען און דעפּאַרטאַציעס פון די יידן פון
פראַנצויזישער בירגערשאַפט. ער וועט נאָך אפשר דראָען מיט אָנ-
געבן זיך אין דעמיסיע.

(4) די שטעלונג פון מאַרשאַל פעטען ווערט קלאָר, בעת מען
קוקט זיך צו, ווי אזוי די פראַנצויזישע פּאָליציי — און דער שעה
פון דער פראַנצויזישער פּאָליציי, בוסקע, פערזענלעך — טוען אַלץ
כדי צו שטערן די דעפּאַרטאַציע פון די פראַנצויזישע יידן. אָט איז
א ביישפּיל:

די יידן פון דער פראַנצויזישער בירגערשאַפט, וועלכע ווערן
אַרעסטירט פאַר נישט טראָגן די געלע לאַטע, אָדער פאַר אַנדערע
איבערשטרייטונגען פון געזעץ, דאַרפן דעפּאַרטירט ווערן. בוסקע
האָט דערקלערט, אז די דאָזיקע יידן קען מען דעפּאַרטירן, אָבער די
פראַנצויזישע פּאָליציי וועט זיך נישט באַמיינליקן אין אויספירן די
דאָזיקע פאַרדענונג. אויף אונזער ענטפער, אז דאָס וועט קענען
אויסגעפירט ווערן דורך די דייטשן, האָט די פראַנצויזישע פּאָליציי
— אַלס קעגן-ענטפער — אַרגאניזירט אַן אַבלאווע, אַרעסטירנדיק
1,300 יידן פון אויסלענדישער נאַציאָנאַליטעט. די דאָזיקע יידן זע-
נען איבערגעגעבן געוואָרן דער דייטשער פּאָליציי, מיט דער אַנוויי-
זונג, זיי צו דעפּאַרטירן אַנשטאָט די יידן פון פראַנצויזישער נאַציאָ-

נאליטעט. עס איז פארשטענדלעך, אז די צוויי קאמענגאריעס יידן וועלן — אין דעם פאל — דעפארטירט ווערן.

5) אויב עס זאלן איצמער אינגעפירט ווערן באדענעצונגען אין א גרויסן פארנעם, קעגן אלע יידן פון אויסלענדישער נאציאנאל-ליטעט, דארף מען זיך ריכטן אויף קאנסעקווענצן פון א פאליטישן באראקטער. אויב, אין אנדערע לענדער, וועט — צוליב דער אלגע-מיינער פאליטישער סיטואציע — קלאר ווערן דער געדאנק, אז דייטשלאנד האלט ביי פארשפילן די מלחמה, איז עס נאך מער ווארשיינלעך פאר פראנקרייך, וואו מען ווארט אָפּ, מצד די אמעריקאנער, די נויטיקע גאראנטיעס פאר א פארשטארקט פראנקרייך און פאר צוריקגעבן איר צפון-אפריקע. אויפן סמך פון אַט דער „אָפּוואַרטנדיקער פּאָזיציע“, וועלכע איז אין איצטיקן מאָמענט, זייער א פעסטע, וועט מען אין פראנקרייך פרובירן זיך אנטקעגנצושטעלן נייע אַנטיידישע געזעצן, בכדי צו באווייזן די אמעריקאנער, אז מען ווארפט זיך נישט אונטער די דירעקטיוון פון דער דייטשער מאכט.

מען ציט אַרויס אַרגומענטן פון דער איטאליענישער באַציאונג לגבי די דייטשן. מען דערקלערט — און דאָס זענען פאַקטן, וועלכע ווערן אָנגעוויזן און אונטערגעשטראָכן מצד אלע ס. ד.אַמטן און אלע אנדערע דייטשע אָפּטיילונגען — אז אומעטום, אין די מזרח געביטן פון ראָן, שטעלן זיך די איטאליענער איין למובת די יידן. נישט בלויז וואָס די אָפיציעלע איטאליענישע אַמטן שיקן צו מעל-דונגען צו דער פראַנצויזישער רעגירונג מיטן פארבאָט צו „באַציר-כענען“ די יידן, באַשיצנדיק אזוי אַרום די יידן פון אלע נאַציאָנאַל-ליטעטן, נאָר צווישן די איטאליענישע טרופן און דער יידישער באַ-פעלקערונג הערשט די בעסטע האַרמאָניע. די איטאליענער וואוינען ביי די יידן; די יידן לאָדן זיי איין און צאָלן פאַר זיי, פון וואָס עס שאַפט זיך דאָרט דער איינדרוק, אז די דייטשע און איטאליע-נישע קאָנצעפציעס שוידן זיך שטאַרק צווישן זיך פונאַנדער. מען גיט אונז איבער פון דער פראַנצויזישער זייט, אז די יידישע השפּעה האָט שוין געבוירן אינעם מוחות פון דעם איטאליענישן סאָלאַט דעם צייכן פון פאַציפיסטישער און קאָמוניסטישער צעפּוילונג, שאַפנדיק אפילו אַ פראַמערקאַנישע טענדענץ. גלייכצייטיק, זאָרגן שוין די דאָזיקע יידישע פאַרמיטלער פאַר איינשטעלן גוטע באַציר-אונגען צווישן די איטאליענישע סאָלאַטן און דער פראַנצויזישער באַפעלקערונג. זיי דערקלערן, אז פראַנצויזן און איטאליענער, זייענ-דיק ביידע פון דער לאַטינישער ראַסע, פאַרשטייען זיך אַ סך גיכער, ווי פראַנצויזן און דייטשן, אָדער ווי דייטשן און איטאליענער. אַזוי ווערט מעטאָדיש אָנגעווענדעט: פון איין זייט — שטרענגע קריטיק

וועגן די דייטש-איטאליענישע באציאונגען און, פון דער אנדערער זייט, צוגרייטונג פאר א פראנצויזיש-איטאליענישער פארשטענד-קונג. צו דערזעלבער צייט, באמט מען זיך צו דעפארמירן דעם אופן פון דענקען ביי דער גאנצער באפעלקערונג, אונטערן פרעטעקסט, אז אין פאל פון אן אמעריקאנער אטאקע, וועלן די איטאליענער זיך נישט פארטיידיקן, ווייל — פארקערט — די אמעריקאנער וועלן זיי ענדלעך, ברענגען דעם שלום.

נעמענדיק אין אכט די איצטיקע מיליטערישע סיטואציע, קען די פראנצויזישע מאכט אנעמען, פון איין זייט, א פעסטע שטעלונג לגבי איטאליע, ווייל די גאנצע צייט, האט מען זיך דא געפילט העכער פון די איטאליענער, און — פון דער אנדערער זייט — זיך אנטקעגנשטעלן די דייטשע פאדערונגען אין באצוג צו דער יידן-פראגע.

(6) אויב די דעפיניטיווע לייוונג פון דער יידן-פראגע זאל איצט טער פארארדנט ווערן אין פראנקרייך, דארף מען פאראויסזען, אז:

(א) פעטען וועט זיך אנטקעגנשטעלן, פארבאטנדיק דאס אויס-פירן די פארארדענונגען מצד דער פראנצויזישער פאליציי, אדער גאר דראָנדיק מיט דעמיסיע. צוליב דער אלגעמיינער סיטואציע אין אפריקע און צוליב דעם, וואָס די פראנצויזן באמיען זיך כסדר צו געווינען אפריקע, בעת פעטען נעמט נישט אן קיין ענטגליטיקע שטעלונג און עס ווערן נישט אנגענומען קיין מאַסמיטלען — דארף מען זיך שטעלן די פראגע, צי פעטען — אלס שעף פון דער פראנצויזישער רעגירונג — קען נאך ווייטער דינען די אינטערעסן פון דייטשן רייך, אדער צי פעטען, וועלכער האט אמאל סימבאליזירט מיט זיך די פאליטיק פון פראנצויזיש-דייטשער פארשטענדקונג, איז איצטער נישט געוואָרן דער סימבאָל פון אלע פראנצויזן, וועלכע פאלגן נאך די געשעענישן אין צפון-אפריקע, האַפנדיק אויף א גליקלעכן אויסגאנג לטובת פראנקרייך?

(ב) לאַוואַל נופא וועט באַרעכטיקן די אַנטיידישע געזעצן, אויב ער וועט באַקומען — אלס קאָמפּענסאַציע — געוויסע פאָליטישע פאָרזיכערונגען לטובת פראנקרייך. לאַוואַל האָט דערקלערט, בעת אַ געשפּרעך, דעם 12טן פעברואַר 1943, אז די אמעריקאנער האָבן שוין צוגעזאָגט די פראנצויזן אלע געוועזענע איטאליענישע קאָלאָניעס, דאָס צוריקגעבן זיי זייערע אייגענע קאָלאָניעס, און אין אייראָפּע — מערער ווי די רהיין-גרענעץ. דייטשלאַנד האָט גאָר נישט צוגעזאָגט פראנקרייך אויף נאך דעם קריג. איך גלויב, אז לאַוואַל וועט פארדייען די אַנטיידישע געזעצן, אויב ער וועט באַקומען אַ פאָליטישע גאָראַנטיע, אונטער וועלכער פאָרם עס זאל נישט זיין.

(7) כדי אדורכצופירן די אנטווידישע פארקדענונגען אין דער פריש-קופירטער זאגע, דארף מען האבן די מיטבאטייליקונג פון דער פראנצויזישער פאליציי. דאס הארף באטאליטירט ווערן דורך לאוואלן אליין, אונטער די פארבאדינגונגען, וועלכע זענען אויס- גערעכנט אינעם פאראגראף נומער 6.

(8) דער פארבאדינג אויף איינצופירן די דאזיקע פארקדע- נונגען אין גאנץ פראנקרייך — איז, דאס אנווענדן זיי אין דער איטאליענישער זאגע, אויב נישט וועט דער צופלום פון די יידן צו דער דאזיקער זאגע — א צופלום, וועלכער האלט איצטער בלויז ביי זיין אנהויב — אָנגעמען אן אויסערגע- וויינלעכע פראפארץ, און דערפון וועלן ארויסדרינגען בלויז האלבע מאַסמיטלען.

אונטערגעשריבן: דר. קאָאָנעו,

ס. ט. שטאַנדאַרטענפירער.

דאָקומענט 6. (1)

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 9675

B.d.S. (געוועזענער J IV B)

SA 225a

Ro./Ne

פאַרזי, דעם 22טן פעברואַר 1943

פאַרטרעטער !

צום רייכסזוכערהייטסהויפטאָמט

ביראָ IV,

צו דער אויסמערקזאמקייט פון גרופענפירער מילדער

בערלין.

ענין : דעפיניטיווע לייוונג פון דער יידן-פראַגע אין פראַנקרייך ;
ספעציעל : די האַלטונג פון די איטאַליענער אין דער יידן-
פראַגע.

רעפערענץ : מיין ראפּאָרט פון 12.2.1943.

לויט אַ קאָמוניקאַט מצד דעם פּאָליציי-אינטענדאַנט פון ליאָן,
דאטירט פון 20.2.1943, האָט די פראַנצויזישע מאַכט פאַראַרדנט
צו אַרעסטירן פון 200 ביז 300 יידן אין דער אַדמיניסטראַטיווער
געגנט פון ליאָן. די דאָזיקע יידן האָבן געזאָלט איבערגעפירט ווערן
אין אַן אינטערנירונגס-לאַגער, פון וואָנען זיי וואָלטן איבערגעשיקט
געוואָרן אין אוישוויץ אויף צוואַנגס-אַרבעט. דער פּאָליציי-אינטענ-
דאַנט פון ליאָן האָט אַרויסגעגעבן אַ באַפֿעל צו אַלע פרעפּעקטן,
וועלכע זענען פון אים אָפּהענגיק, אַדורכצופירן די דאָזיקע אַרעסטן.
די איטאַליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן האָבן אויפגע-
הויבן אַן אָפיציעלן פראַטעסט ביים רעגיאָנאַלן פרעפּעקט, קעגן די
אַרעסטן פון די יידן. אין רעזולטאַט פון אַ קאָמוניקאַט מצד דעם

(1) זען פאַקסימילע ז.ז. 187—189.

פאליציראינטענדאנט, האָט דער איטאליענישער גענעראל פון גרע-
נאָבל, געפאָדערט ביי דער פראנצויזישער מאכט צו אַנולירן אָט די
אַרעסטן. דער פאליציראינטענדאנט האָט געמוזט נאכקומען די דאָ-
זיקע פאָדערונגן.

די דערמאָנטע אַרעסטן האָבן געציילט די יידן פון אויסלענדער
שער בירגערשאפט, ווי די געוועזענע דייטשע און פוילישע בירגער
א. א. וו.

דעריבער, דאָרף מען פעסטשטעלן, אַז אַ דאנק די איטאליענער,
איז דאָס אויספירן אין זייער אָקופאַציע־זאָנע, פון די געזעצן, וואָס
זענען אויסגעארבעט געוואָרן מצד דער פראנצויזישער רעגירונג,
קעגן די יידן — פולשטענדיק אַדורכגעפאלן. מיט זייער פאַרבאָט צו
אַרעסטירן, האָבן די איטאליענער אויפסניי גענומען די אויסלענ-
דישע יידן אונטער זייער שוץ. די אַרעסט־באַפעלן זענען נישט חל
געווען אויף די איטאליענישע יידן.

די אינטערווענץ מצד די איטאליענער לטובת די יידן, האָט
באוווּזן דער פראנצויזישער מאכט דעם אַבסאָלוטן אונטערשויד
צווישן די דייטשע און איטאליענישע קאָנצעפציעס, אין שייכות צו
דער יידן־פראַגע.

איך וואָלט נאָך וועלן דערמאָנען, אַז די פראנצויזישע רעגיר-
ונג, וועלכע ווייזט אַרויס גענוג ווידערווילן צו פאַרנעמען זיך מיט
דער לייוונג פון דער יידן־פראַגע, ווערט פעסטער אין איר אָפּאָזיציע
צוליב די באַשלוסן, וועלכע ווערן אָנגענומען מצד די איטאליענישע
אויטאָריטעטן. אומאָפהענגיק דערפון, איז נישט דערלאָזבאַר סוף־
כל־סוף, אַז די ענטגילטיקע לייוונג פון דער יידן־פראַגע אין די
פריש־אַקופירטע געביטן, זאָל באַשווערט ווערן און — אין אַ געווי-
סער מאָס — אפילו אַדורכפאלן, גראַד צוליב די איטאליענער, וועל-
כע זענען די פאַרבינדעטע מיט דייטשלאַנד.

אַזוי ווי איך האָב עס שוין איבערגעגעבן אין מיין ראַפּאָרט
פון 12.2.1943, באַמיען זיך די יידן צו שאַפן גוטע באַציאונגען
צווישן די איטאליענישע סאָלאַטן מיט דער פראנצויזישער באַפעל-
קערונג, אונטערשטרייבנדיק, אַז די פראנצויזן און די איטאליענער
— זייענדיק ביידע פון דער לאַטינישער ראַסע — קענען זיך לייב-
טער פאַרשטענדיקן, ווי פראנצויזן און דייטשן, אָדער ווי דייטשן
און איטאליענער. אויב איצטער נעמען די העכסטע איטאליענישע
אויטאָריטעטן די יידן אונטער זייער שוץ, קעגן די אַרעסטן, וועלכע
ווערן אַדורכגעפירט מצד דער פראנצויזישער פאליציי — באַוועגן
זיי דירעקט, נישט נאָר בלוז די פראנצויזישע מאכט, נאָר אויך די
גאַנצע פראנצויזישע עפנטלעכע מיינונג — שאַרף צו קריטיקירן די
דייטש־איטאליענישע באַציאונגען. אַ חוץ דעם, דאָרף מען נאָך

רעכענען אויף להבא, אויף א פארשטאנדקטן ווידערשטאנד מצד דער פראנצויזישער רעגירונג, קעגן אונזערע פאָדערונגען אין שייכות צו דער דעפיניטיווער לייונג פון דער יידישער פראגע www.libraryofjudaism.org איך בעט אייך דעריבער, צו טאן דאָס נויטיקע, אז די איטאַל־ליענישע מאַכט זאָל אַרויסגעבן צו די מיליטערישע און ציווילע אוי־טאַריטעטן — פאַרמעלע אינסטרוקציעס וועגן דער דעפיניטיווער לייונג פון דער יידן־פראגע אויף די, דורך די איטאַליענער, אָמ־פירטע טעריטאָריעס. אויב די דאָזיקע פאָדערונג וועט נישט באַפֿרי־דיקט ווערן, דאַרף מען שוין פון איצט אָן פאַראויסזען, אז די ענט־גליטיקע לייונג פון יידישן פראָבלעם אין פראַנקרײך וועט נאָכ־אַל מאַל אוועקגעשטעלט ווערן צו באַהאַנדלען. גראַד אויף די טערי־טאָריעס, וועלכע זענען פאַרנומען געוואָרן מצד די איטאַליענער, האָבן זיך קאַנצענטרירט די יידן נאָך זייער אַנטלויפן פון דער פריש־אַקופירטער זאָנע. ליאָן און גאָר באַזונדערס, דער קאָמ־ד'אַזיר, זענען פאַרפליצט פון רייכע און איינפלוסרייכע יידן. דאָס אַריבערגיין פון די יידן פון דער דייטשער אָקופאַציע־זאָנע אין דער איטאַליע־נישער — ווערט כסדר אַלץ אינטענסיווער. לויט די ידיעות, וועלכע זענען צו מיר דערגאַנגען, זאָלן די איטאַליענער אַדורכלאָזן אומלע־גאַל די יידן, נישט בלויז אין דער שווייץ, נאָר אויך אויף דער איטאַ־ליענישער טעריטאָריע.

אונטערגעשריבן: דר. קנאַכען,

ס. ט. שטאַנדאַרטענפירער.

דאָקומענט 7. (1)

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

בערלין — GR — 1655 — 26-2-43 37143 NUE NR

צו B.d.S.

צו דער אויפמערקזאמקייט פון ס. ס. שטאַנדארטענפירער
ד.ר. קנאַכען, פאריז.

פ א ר ט ר ו י ל ע י

ענין: דעפיניטיווע לייוונג פון דער יידן-פראגע אין פראנקרייך;
ספעציעל: די האלטונג פון די איטאליענער אין דער יידן-
פראגע.

רעפערענץ: אייערע טעלעגראמעס נומ. 1870 פון 13.1.1943,
נומ. 7541 פון 12.2.1943, נומ. 9675 פון 22.2.43.

איך האב איבערגעגעבן אין אויסערן-מיניסטעריום דעם עיקר-
אינהאלט פון די אויבנדערמאנטע טעלעגראמעס. שטיצנדיק זיך אויף
די דערהאלטענע אינפארמאציעס, וועט דער רייכסמיניסטער פאר אור-
סערלעכע ענינים, אוועקשטעלן די פראגע וועגן דער איטאליענישער
האלטונג אין שייכות צו דער יידן-פראגע, בעת זיינע קומענדיקע
פערזענלעכע אונטערהאנדלונגען מיטן דוטשע. אזוי שנעל ווי איך
וועל דערהאלטן פון אויסערן-מיניסטעריום דעם רעזולטאט פון די
אונטערהאנדלונגען אין דעם דאזיקן ענין, וועל איך אייך גלייך וועגן
דעם אינפארמירן.

RSHA IVB 4-43/g (81)

לויט אויפטראג,

אונטערגעשריבן: אייכמאן,

ס. ס. אָבערשטורמפירער.

(1) זען דעם פאקסימיליע ז. 190.

קאָפּיע פון אַ קאָפּיע

טעלעגראַמע פון רוים פון 18-טן מערץ 1943.

האָב אַדורכגעפירט היינט מיין מיסיע ביים דוטשע.

ער האָט אויפגעקומען אַדורכגעלייענט די עקספּאָזע מיט דער
נאָמע און האָט כאַראַקטעריזירט די לעצטע אַלס זייער אינטערע-
סאַנטע פאַר אים, באַמערקנדיק, פונדעסטוועגן, צום פונקט 1, אַז
די דאָזיקע אינפאָרמאַציע שטימט זיכער נישט מיט די פאַקטן, ווייל
ער האָט געהאַט פרינציפיעל פאַרבאָטן דאָס אָנעמען מתנות מצד
אויסלאַנד, ווי צום ביישפּיל, גאָר לעצטנס, די געלט-זאַמלונג פון
טעססין לטובת די קינדער.

באַזירנדיק זיך אויפן אויבערדערמאָנטן טעלעגראַפישן באַפעל
— האָב איך אים נאָכדעם געגעבן די דערקלערונגען, וועלכע זענען
מיר באַאויפטראַגט געוואָרן. ער האָט אויסגעהערט, נישט איבערייסנ-
דיק מיינע לאַנגע באַגרינדונגען און האָט בלויז אונטערגעשטראַכן
געוויסע פּראָזן, מיט לעבעדיקע הסכמה-זשעסטן, און הויפטזאַכלעך,
די באַמערקונג (לייזונג נומ. 1), וואָס מיר האָבן נישט געקענט באַ-
גרייפן, צוליב וועלכע טעמים האָבן די איטאַליענישע מיליטערישע
אויטאָריטעטן געשטערט די אַקציע פון דער פּראַנצויזישער פּאָליציי,
אינדערצייט וואָס זי האָט גאָר באַדראַפּט זיין צופרידן פונעם פאַקט,
אַז דאָס זענען גראַד די פּראַנצויזן, וועלכע האָבן ענערגיש אונטערגע-
נומען די נויטיקע רייניקונגס-אַקציע.

נאָכדעם ווי איך האָב געענדיקט, האָט ער מיך געבעטן צו באַדאַנ-
קען, קורסירלעך, דעם מיניסטער פאַר אויסערלעכע ענינים, צוליב דעם
באַזאָרגן די דאָקומענטאַציע, וועלכע איז פאַר אים פון אַ גרויסן
ווערט, און איז שפּעטער איבערגעגאַנגען צו אויספירלעכע באַמער-
קונגען, וועלכע מען קען בקיצור רעזומירן אַזוי: אונזער הויפט-
שטעלונג וועגן דער אַבסאָלוטער נויטיקייט פון ענערגישע מאַסמיט-
לען קעגן די יידן און קעגן די פּערזאָנען פון ענגלישער און אַמערי-
קאַנישער בירגערשאַפּט, וועלכע געפונען זיך נאָך אויף דער אַקט

פירטער טעריטאָריע — איז קלאָר און אומבאַשטרייטבאַר. אויב זיינע גענעראַלן האָבן זיך אַריינגעמישט אין דער פראַגע, איז עס דערפאַר ווייל צוליב זייער מענטאַליטעט קענען זיי נישט באַגרייפן איר גאַנצע וויכטיקייט. עס האַנדלט זיך נישט וועגן שלעכטע כוונות, נאָר וועגן דער לאַגישער קאָנסעקווענץ פון אַט דער מענטאַליטעט. אין דער אמתן דאַרפן מיר זיין צופרידן מיט דער עקזיסטענץ פון אַ פראַנצויזישער רעגירונג, וועלכע איז גרייט אויסצופירן די פאָליר ציילישע פאַרשריפטן. עס איז אומזיניק זי צו צוימען אָדער זי צו פאַראַלזירן. זיינע גענעראַלן זעען אויס צו האָבן פאַרגעסן, אַז זיי זענען נישט אין פראַנקרייך קיין אַקופירנדיקע מאַכט און אַז זיי זענען, געקומען מער נישט, ווי אונז צו העלפן. זיי דאַרפן זיך נישט מישן אין די מאַסמיטלען, וועלכע ווערן אָנגענומען מצד דער פראַנצויזישער פאָליציי. דער אופן ווי אַזוי די פראַנצויזישע פאָליציי פריט זיך אויף לגבי די יידן, איז בלויז אַזעלכער, וועלכן מען ווייזט אַרויס אין באַצוג צו פאַרברעכער. דאָס איז אַ פראַגע, אין וועלכער די גענעראַלן דאַרפן זיך, נישט מישן. זייער האַלטונג קומט נישט בלויז פון מאַנגל אין פאַרשטענדעניש, נאָר אויך פון אַ סענטימענט טאַלן הומאַניטאַריזם, וועלכער איז נישט אין איינקלאַנג מיט אונזער שטרענגער עפאָכע. ער וועט נאָך היינט אַרויסגעבן — און איך זאָל עס מעלדן דעם הער מיניסטער פאַר אויסערלעכע ענינים — די נויטיקע אינסטרוקציעס דעם גענעראַל אַמבראַזיאַ, איבערלאָזנדיק אויף ווייטער, דער פראַנצויזישער פאָליציי, פולשטענדיק פרייע הענט אין אַט דעם ענין.

אויף מיין באַמערקונג, אַז דער גענעראַל אַמבראַזיאַ וועט זיכער איינווענדן, אַז אַזא מין באַפעל מצד דעם דוטשע איז נישט דער-לאַזבאַר, ווייל ער דיסקרעדיטירט די איטאַליענישע מיליטערישע אוי-טאָריטעטן אין די אויגן פון די פראַנצויזן, האָט דער דוטשע, לאַכנ-דיק אַ הויב געטאָן מיט די אַקסלען אין אַ באַוועגונג, וואָס האָט געקענט אויסגעטייטשט ווערן נישט אַנדערש ווי: „דער איינציקער, וואָס באַפעלט דאָ, בין איך“, און וואָס איך האָב אַגב, אויסגע-טייטשט אין דעם זין, אַן דעם אַז ער זאָל עס מיר באַשטרייטן.

איך האָב דעמאָלט געהאַט דעם בולטן איינדרוק, אַז דער דו-טשע איז דעצידירט אויף דער לייוונג, וועלכע אַנטשפּרעכט אונזער פאַרשלאַג נומער 1.

די רעאַקציע מצד דער איטאַליענישער פרעסע דאַרף אויפן אָרט אַבסערווירט ווערן. אויב, אויף להבא, עס וועלן פעסטגעשטעלט ווערן געוויסע פאַלן, וואָס וועלן באַווייזן, אַז די לאַקאַלע אויטאָ-ריטעטן סאַבאַטירן דעם קלאָרן און בולטן ווילן פון דוטשע, וועל-

איך שטענדיק זיין אימשטאנד, א דאנק דעם היינטיקן געשפרעד, צו
מאכן אן אפעל צום דוטשע. זיין שטעלונג איז ווייט נישט קיין צוויי-
דייטיקע און האט באוויזן, אן איבעריקמאל, אז זיין אופן פון דעג-
קען איז א צו ברייטער, אז ער זאל לאזן אדורכפאלן, צוליב פרעס-
טיזשטעמים — די מאסמיטלען, וועלכע ער האלט פאר בארעכ-
טיקטע.

אונטערגעשריבן: מאַקענזען.

טעלעגראמע פון רוים פון 20-טן מערץ 1943.

באסטיאני האט מיך היינט גערופן, כדי מיר צו איבערגעבן דאס פאלגנדיקע מצד דעם דוטשע, אין שייכות מיט אונזער ביידנס געשפרעך, דעם 17-טן מערץ.

אין דער פראגע אָנצונעמען מאָסנאַמען לנגי די יידן א. א. וו. (דאָס הייסט, קעגן די בירגער פון שוואַיטשע לענדער) אויף די פראַנצויזישע טעריטאָריעס, וועלכע זענען אָקופירט דורך די איטאַליע-נער, האָט דער דוטשע אויסגעקליבן די לייוונג נומ 2 און האָט אַרויסגעגעבן די אַנטשפּרעכנדיקע אינסטרוקציעס. איך האָב געענטפּערט באַסטיאָני, אַז די דאָזיקע אינפאָרמאַציע איבעראַשט מיך, אין אַ געוויסער מאָס, ווייל בעת זיין געשפּרעך מיט מיר, האָט דער דוטשע זיך געהאַט אַנטשלאָסן פאַר דער לייוונג נומ 1 און האָט מאָטיווירט זיין באַשלוס מיט אַרגומענטן, וועלכע זענען — לויט מיין מיינונג — אַנטשיידנדיק. באַסטיאָני האָט געענטפּערט, אַז מיין איינדרוק איז אַ ריכטיקער, לויט ווי ער האָט עס געקענט פעסט-שטעלן בעת זיין געשפּרעך מיטן דוטשע, באַלד נאָך מיינעם. דער דוטשע האָט נאָכדעם גערופן דעם גענעראַל אַמבראַזיאַ, כדי אים צו געבן די נויטיקע אינסטרוקציעס. פונעם ראַפּאָרט מצד דעם לעצטן, האָט דער דוטשע באַקומען דעם איינדרוק, אַז צוליב די טעמים וועלכע זענען אַרויסגערוקט דורך דעם גענעראַל אַמבראַזיאַ, קען דער ציף, וועלכן ער אַליין און מיר אַלע באַטראַכטן פאַר נויטיק — בשום-אופן, אין דעם איצטיקן צושטאַנד, נישט דערגרייכט ווערן דורך דער פּאָליציי אַליין. אַמבראַזיאַ האָט דערקלערט, אַז לויט אַלע באַריכטן, וועלכע ער האָט אין זיין רשות, און באַזונדער — לויטן באַריכט פון גענעראַל ווערסעלינג, האָט די פראַנצויזישע פּאָליציי — אין געוויסע פאַלן — געהאַנדלט ענערגיש, אָדער האָט געמאַכט דעם אָנשטעל אַזוי צו האַנדלען, אָבער אין צאָלרייכע אַנדערע פאַלן, האָט געקענט אומבאַשטרייטבאַר פעסטגעשטעלט ווערן, אַז צווישן די יידן א. א. וו. און דער פראַנצויזישער פּאָליציי האָט געהערשט אַ פאַרשטענדעניש, וואו דאָס יידישע געלט, די יידישע דאַמען, ווי אויך דער פאַקט, וואָס צאָלרייכע איטאַליענישע אָפיצירן זענען גע-ווען איינגעקוואַרטירט אין יידישע הייזער — האָבן געשפּילט אַ

ראָל, וואָס האָט דערמעגלעכט פאַר אַ גרויסער צאָל יידן זיך צו ראַטעווען פון דער אַקציע.

אויף מיין באַמערקונג, אזוי ווי אין האָב עס שוין באַוווּן דעם דוטשע אַ דאַנק קאָנקרעטע פאַקטן, אז די אַקציע פון דער פראַנצויזישער פּאָליציי איז אַדורכגעפאַלן הויפּטזאַכלעך דערפאַר, — לויט אונזער מיינונג, ווייל די איטאַליענישע מיליטערישע אויטאָ-ריטעטן האָבן געשטערט און אפילו אַנאָלירט די שוין אַדורכגעפירטע אַרעסטן, האָט בעסטיאָניני געענטפערט, אז דאָ האַנדלט זיך — לויט דער דערקלערונג פון אַמבראַזיאָ, וועלכער האָט אנב, נישט אָפגעלייקנט די פאַקטן — אין עטלעכע אויסנאַמס-פאַלן, וועלכע זענען נישט כאַראַקטעריסטיש פאַר דער סיטואַציע אין איר אַנ-סאַמבל. לויטן אָנגענומענעם כלל, נעמט די פראַנצויזישע פּאָליציי נישט אָן קיין ענערגישע מאָסמיטלען, אָדער ווייל זיי נישט אָנעמען, ווייל אומאַפהענגיק פון די אויבנדערמאָנטע מאָטיוון, פירט זי אויס — קעגן איר ווילן — די פאַראַרדענונגען, וועלכע קומען פון דער אַקס בערלין-רוים. דעריבער האָט דער דוטשע אויסגעקליבן די 2-טע לייזונג, וועלכע מיר האָבן אַלע באַצייכנט אַלס ווינטשנסווערט און — צו דעם צוועק — תיכף נאָך דער אוידיענץ מיט אַמבראַזיאָ, האָט ער גערופן דעם איטאַליענישן פּאָליציי-שעף, סעניס, און האָט אים באַפוילן — אין דער קעגנוואַרט פון באַסטיאָניני — אָנצופירן מיט דער אַקציע לויט אייגענע כוחות, אומאַפהענגיק פון די איטאַליע-נישע מיליטערישע אויטאָריטעטן. צוליב דעם, האָט ער אויסגע-קליבן אין דער ליסטע פון 4 נעמען, וועלכע איז אים געהאַט פאַר געשטעלט געוואָרן מצד סעניס, אַ וויצע-אינספּעקטאָר פון דער פּאָ-ליציי און האָט אים, נעכטן אינאָוונט, געשיקט אין אַקופירטן פראַנק-רייך, מיטגעבנדיק אים אַנטשפּרעכנדיקע פאַראַרדענונגען. צווישן די 4 נעמען, האָט דער דוטשע אויסגעקליבן דעם פּאָליציי-אינספּעק-טאָר אַלספּינאַסאָ, וועלכן ער האָט פּערזענלעך געקענט, אַלס זייער אָן ענערגישן מאַן. צו דער זעלבער צייט, האָט דער דוטשע אים גע-געבן, ווי אויך דעם גענעראַל ווערסעלינגאָ, שריפטלעכע, בולט-פאַר-מולירטע באַפעלן. די דאָזיקע באַפעלן זענען איבערגעשיקט געוואָרן צום גענעראַל ווערסעלינגאָ מיט אַ ספּעציעלן אָפיציר. אויף מיין פראַגע, צי באַזיצט די איטאַליענישע פּאָליציי די נויטיקע קרעפטן אויף אונטערצונעמען די אַקציע, האָט באַסטיאָניני געענטפערט, אז די דאָזיקע קרעפטן זענען גענוגנדיקע אויף צו אַרעסטירן אַלע יידן, א. א. וו. אָבער נאָטירלעך, אז אויף צו רעאָליווירן די מאָסמיטלען, וועלכע זענען דורך אונז פאַראַרדנט געוואָרן : אַרעסטן, דעפּאָר-טאַציעס א. א. וו., וועט זי זיך באַנוצן מיט די אָרגאַניזמען פון דער פראַנצויזישער פּאָליציי.

וואס שייך דעם גאנג פון דער אקציע, האָט באַסטיאָניני דער-
קלערט, אַז עס זענען שוין אַרויסגעגעבן די אינסטרוקציעס, אַז אַלע
יידן פון דער איטאַליענישער אַקופאַציע זאָלן פאַרמאָגן אַ פּאַספּאָרט, זאָלן
נישט טאָרן מער פאַרלאָזן זייער וואוינאָרט, אינדערצייט וואָס ביז
איצט, האָבן זיי נאָך גענאָסן פון אַ געוויסער פרייהייט זיך צו באַ-
וועגן. דער פּאָליציי־אינספּעקטאָר, לאַספּינאָסאַ, האָט באַקומען דעם
באַפּעל צוצוטערעטן, אָן שום צעגערונג — צו דער אַקציע, וואָס איז
באַשטאַנען אין באַלדיקן טראַנספּערירן אַלע יידן א. א. וו., פון
די פּראַנצויזישע איזאָלירטע געגנטן, ביז אין די מערבֿ־אָוואַנימע,
בכדי זיי זאָלן קענען בעסער צוגעהיטן ווערן. נעמענדיק אין אַכט,
אַז קיין קאָנצענטראַציע־לאַגערן האָבן דאָרט נישט עקזיסטירט און
אַז זייער אָרגאַניזירונג וואָלט באַדאַרפט דויערן מערערע חדשים —
וועלן די יידן אַרײַנגעזעצט ווערן, אונטער אױפּזיכט, אין פרייע היי-
זער און האַטעלן, וועלכע וועלן, צו דעם צוועק, רעקוויזירט ווערן.
אויף מײַן פּראַגע צו וויסן, וואָס אַזעלכעס וועט מיט זיי דאָרטן גע-
שען, דאָס הייסט, צי האָט מען בדעה זיי צו דעפּאָרטירן — האָט
באַסטיאָניני געענטפּערט, אַז ביז איצט, איז דאָס נאָך נישט פאַראַויס-
געזען געוואָרן.

דער פּאָליציי־אינספּעקטאָר לאַספּינאָסאַ איז געוואָרן באַאױפֿ-
טראַגט, צו קומען — נאָך אַ געוויסער צייט — קיין רוים, בכדי אָפֿ-
צוגעבן אַ פּערזענלעכע באַריכט וועגן די מאַסמיטלען, וועלכע זענען
דורך אים אונטערגענומען געוואָרן און וועגן זייער אױספירונג.
אויף מײַן לעצטער פּראַגע, צי עס עקזיסטירט אַ גענוגנדיקע
גאַראַנטיע, אַז די איטאַליענישע מיליטערישע אױטאָריטעטן וועלן
נישט שטערן — ווי עס איז געשען ביז איצט — דער אַקציע פון
דער איטאַליענישער פּאָליציי, האָט באַסטיאָניני דערקלערט, אַז דעם
דוטשעס באַפּעל צום גענעראַל ווערסעלינאָ וועגן דעם, איז נישט
קיין צוויידייטיקער נאָך זייער אַ קלאָרער און דערניט אַזש ביז
סאַנקציעס לגבי די איטאַליענישע מיליטערי־לייט, וועלכע וועלן —
אונטער וועלכער נישט איז פאַרם — זיך אַרויסווייזן אַלס באַשיצער
פון די יידן און פון אַנדערע אומגעוואונטשענע עלעמענטן.

אונטערגעשריבן: מאַקענזען.

דאָקומענט 9.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

NUE 59 803 2-4-1943 — 1300 SCHUE בערלין

צום קאָמענדאָנט פון דער סיפּאָ און פון דער ס. ד.
אין פאַריז.

פאַרטרעטער !

בעת מיין באַזוך אין רוים, דעם 27-טן מערץ 1943, האָב איך
— אויף דעם באַפֿעל פון רייכספירער ס. ס. — געהאַט אַ געשפּרעך
מיטן אַמבאַסאַדאָר פון דייטשלאַנד, ווי אויך מיטן איטאַליענישן
פּאָליציי־שעף, וועגן דער יידן־פּראָגע אויף די פּראַנצויזישע פּרייז־
אַקופירטע טעריטאָריעס. אין הסכם מיט די קלאָרע און שאַרפע
אינסטרוקציעס מצד דעם דויטשע, האָט די איטאַליענישע פּאָליציי
געשיקט דעם גענעראַל־אינספּעקטאָר לאָ ספינאַסאָ, מיט זיין אַדוואָקאט
טאַנט, דעם וויצע־קאָסערער, לווערי, ווי אויך עטלעכע מיטאַרבֿער־
טער — אין דער איטאַליענישער אַקופאַציע־זאָנע, בכדי דאָרטן צו
רעגולירן, לויט דער דייטשער קאָנצעפּציע — אין דער ענגסטער
צוזאַמענאַרבעט מיט דער דייטשער פּאָליציי, און עווענטועל אויך
מיט דער פּראַנצויזישער פּאָליציי — די יידישע פּראָבלעמען, אזוי
ווי זיי שטעלן זיך איצטער פאַר. דער גענעראַל־אינספּעקטאָר לאָ
ספינאַסאָ, געפינט זיך שוין אין פּראַנקרייך זינט עטלעכע טעג. איך
אינפאָרמיר אייך וועגן זיין אַנקומען און בעט אייך גלייך אָנצוקניפּן
אַ קאָנטאַקט מיט לאָ ספינאַסאָ, ווי אויך אייך צו אינפאָרמירן וועגן
די באַפֿעלן, וועלכע ער האָט באַקומען. איך בעט אייך מיר וועגן
אַלץ צו וויסן צו געבן.

RSHA — IV

אונטערנעשריבן : מיללער.

דאָקומענט 10.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 13323

פאַרזי, דעם 5טן אַפּריל 1943.

פאַרטרעטער !

צום רייכסזיכער־הייטס־הויפט־אַמט

ביראָ IV,

צו דער אויפֿמערקזאַמקייט פֿון ס. ב. גרופֿענפֿירער מיללער

ענין: יידן־פֿראַנע אויף די פֿראַנצויזישע טעריטאָריעס, וואָס זענען אָקופֿירט פֿון די איטאַליענער.

רעפֿערענץ: אייער טעלעגראַמע פֿון 2טן אַפּריל 1943, נומ. 59.803.

מיר האָבן פֿרובֿירט צו האָבן אויספֿירלעכע פֿרטים דורך די איטאַליענישע אַמטן אין פֿאַרזי, וועגן דער רייזע פֿון גענער־ראַל־אינספֿעקטאָר פֿון דער איטאַליענישער פּאָליציי, לאָ ספֿיר נאַסאַ. אַלס ענטפֿער אויף אַ ווענדונג אין מענטאָן, מעלדעט מען אונז, אַז ביז איצט, ווייטט מען נאָך נאָך נישט וועגן אַט דער רייזע.

אונטערגעשריבן: דר. קנאַכען,

ס. ט. שטאַנדאַרטענפֿירער

און קאָלאָנעל פֿון דער פּאָליציי.

דאָקומענט 11.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

VI B

פאַרז, דעם 6טן אַפּריל 1943.

צום רייכסזוכערהייטסהויפטאָמט

(1) ביוראָ VI,

צו דער אויפמערקזאמקייט פון ס. ס. שטאַנדארטנפירער
שעלענבערג;

(2) ביוראָ IV,

צו דער אויפמערקזאמקייט פון ס. ס. אַבערשטורמבאָאנפירער
אייכמאַן.

ענין: מאַסן-אַפּפּאַר פון די יידן צו די פראַנצויזישע טעריטאָריעס,
וועלכע זענען אָקופירט דורך די איטאַליענער.

די קאָמאַנדאָ פון מאַרסעיל אינפאָרמירט אונז, אז דאָס אַנטי-
לויפן פון די יידן צו די טעריטאָריעס, וועלכע זענען אָקופירט דורך
די איטאַליענער — דויערט ווייטער. מען האָט געקענט, אינצווישן
צייט, געוואויר ווערן, אז אין דער איטאַליענישער זאָנע, עקזיסטירט
אַ מעכטיקע פינאַנציעלע גרופע פון איטאַליענישע יידן, אונטער דער
אָנפירונג פון דעם געוועזענעם דירעקטאָר פון דער „באַנק פראַנקרייך-
איטאַליע" — דאָנאַטי, וועלכער שיצט די יידן. איך וועל צווייטן
געבן דעם רעזולטאַט פון מיינע ווייטערדיקע נאָכפאָרשונגען.

אונטערנעשריבן: דר. קנאַכען,

ס. ס. שטאַנדארטנפירער

און קאָלגועל פון דער פּאָליציי.

דאָקומענט 12.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

בערלין — GR — 1645 — 7-4-43, 63762 N° NUE

צום B.d.S.

צו דער אויפמערקזאמקייט פון ס. ס. שטאַנדארטענפירער
קנאַכען.

פאַרזי

אַלס ענטפער אויף אייער טעלעגראַמע פון 5.4.43 — איידער
איך ווענדע זיך אויפסניי צום שעה פון דער איטאַליענישער פאַ-
ליציי, בעט איך אייך, זיך צו פאַרזיכערן, צי לאָ ספינאַסאַ געפינט
זיך ווירקלעך אין פראַנקרייך. אזוי ווי איך האָב אייך שוין וועגן
דעם אינפאָרמירט, האָט דער שעה פון דער איטאַליענישער פאַליציי
מיר לעצטנס דערקלערט, אז לאָ ספינאַסאַ געפינט זיך שוין אין
פראַנקרייך זינט עטלעכע טעג.

IV — RSHA

אונטערנעשריבן : מיללער,
ס. ס. גרופענפירער.

דאָקומענט 13. (1)

www.libtool.com.cn

IV B — B.d.S.

טעלעגראַמע נומ. 20.263

פאַרז, דעם 8-טן אַפּריל 1943.

פאַרז רירט זיך !

דרינגנד. גלייך איבערצוגעבן !

צום רייכמוזיקער הייטסהויפטמאַט,
צו דער אויפמערקזאַמקייט פון ס. ס. גרופענפירער מיללער,
בערלין.

ענין : אָנפראַגן מצד די איטאַליענער אין שייכות צו דער יידן-
פראגע.

רעפערענץ : מיינע פריערדיקע ראפארטן איבער דער האַלטונג פון
די איטאַליענער אין דער יידן-פראגע, אין דער נייער
אָפּפאַציע-זאַגע אין פראנקרייך. אייער טעלעגראַמע
פון 7.4.43.

לויט ווי איך בין גאָר-וואָס געוואויער געוואָרן, האָט דער גע-
נעראל-אינספּעקטאָר לאָ ספינאָסאָ, וועלכער איז באַשטימט געוואָרן
צו קאָנפּערירן איבער דער יידן-פראגע — זיך צוריקגעקערט קיין
רוים, נאָך אַן אויפנהאַלט פון 3 טעג אין מענטאָן. דורך דער פאַר-
מיטלונג פון לויטענאַנט מאַלפּאַטטי, פון דער איטאַליענישער אַמ-
באַסאַדע אין פאַרז, האָט ער אונז געבעטן צו ענטפערן אויף די
פאָלגנדיקע פראגן :

(1) אין דער נייער אָפּפאַציע-זאַגע, צי וועלן די אַנטיסעמי-
טישע פאַררעדענונגען אויסגעפירט ווערן דורך די פראנצויזן ?

(1) זען פאָקסימיליע ז"ז 191—192.

(2) צי האָבן מיר געפאָדערט מאַסן־אינטערנירונגען פון פראַנץ צווישע יידן, אין דער נייער אַקופאַציע־זאָנע ?

(3) צי האָבן שוין די דייטשע איטאַליענער אַדוואָקאַטן אַדוואָקאַטן מאַסן־אינטערנירונגען פון יידן פון פראַנצויזישער בירגערשאַפט ?

בײַז איצט האָב איך נישט אָפּגעענטפּערט, ווייל, צוליב דער האַלטונג, וועלכע עס האָבן אָנגענומען די איטאַליענישע אַמטן אין דער יידן־פּראָגע, האַלט איך, אז — צוליב פּרינציפּיעלע טעמים, דאַרף מען זיך אָפּזאָגן פון דיסקוטירן איבער אַזאַ וויכטיקן פּראָב־לעם, מיט אַ לויטענאַנט, אָדער אפילו צו ענטפּערן אויף די פּראָגן פון לויטענאַנט מאַלפּאַטטי, איבערהויפּט ווען מען מעלדעט אונז, אז ספּינאַסאַ אליין וועט וועגן דעם אונטערהאַנדלען.

לויט מיין מיינונג, האָט דער גענעראַל־אינספּעקטאָר לאָ ספּינאַסאַ פּערזענלעך, אונז באַדאַרפט אַריינשיקן די דאָזיקע פּראָגן. איך אינפאָרמיר אייך וועגן דעם און בעט אייך, מיר צוצושיקן — אויב מעגלעך, מיט דער נאָענטסטער פּאָסט — די אָנווייזונגען וועגן דער פּראָצעדור אָנצווענדן אויף ווייטער. מאַלפּאַטטי דערקלערט, אז די פּראָגן וואָלטן זיכער נישט געווען געשטעלט דורך לאָ ספּינאַסאַ, נאָר דורך דער 4־טער איטאַליענישער אַרמיי.

אונטערגעשריבן : דר. קנאַכען,

ט. ט. שטאַנדאַרטענפירער

און קאָלאָנעל פון דער פּאָליציי.

דאָקומענט 14.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

בערלין WUE — 1735 9-4-43 638 NUE

צום קאָמענדאַנט פון דער זיכערהייטספּאָליציי
און פון דער ס. ד., פאַריז.

אין רעזולטאַט פון אייער טעלעגראַמע פון 8.4.1943, האָב איך
געבעטן דעם פּאָליציי־אַטאַשע פון רוים, צו ווירקן ביים שעף פון
דער איטאַליענישער פּאָליציי, אַז לאָ ספּינאַסאַ זאָל קומען קיין בער-
לין, אָדער אַז ער זאָל זיך דירעקט און פּערזענלעך פאַרבינדן מיט
איין, אַזוי שנעל ווי מעגלעך. איך וועל איין וועגן דעם באַקאַנט
מאַכן.

RSHA

אונטערגעשריבן : מיללער,
ס. ס. גרופענפירער.

דאָקומענט 15.

www.libtool.com.cn

מעלענדאמע נומ. 28.058

B.d.S. — IV B

פאָרן, דעם 12טן מאי 1943.

פאָרטרילעך.

צו דער קאמאנדא פון דער זיכערהייטספאליציי
אין דזשאָן און פון דער ס. ד.
און צו די קאמאנדאס פון ליאָן און מאַרסעיל.

נוי: אַנטיסעמיטישע באַרענעצונגען אין דער איטאַליענישער
זאָנע.

רעפערענץ: קיינע.

אַזוי ווי מיר זענען דאָ געוואוינער געוואָרן, וועט די יידן-פראַגע
אין דער פראַנצויזישער זאָנע, וואָס איז אָספירט דורך די איטאַליע-
נער — פון איצט אָן, רעגולירט ווערן דורך דער איטאַליענישער
פאָליציי.

מיר בעטן אייך אונז צו אינפאָרמירן און אונז איבערצושיקן
גלייך, אלע באַמערקונגען אין שייכות מיט דעם אַנטייל פון דער אי-
טאַליענישער פאָליציי אין דער רעגולירונג פון דער יידן-פראַגע;
הויפטזאַכלעך, איז וויכטיק צו וויסן די גענויע דאַטע פון אָנווענדן
די מאַסמיטלען, ווי אויך דעם אופן פון אויספירן זיי מצד דער אי-
טאַליענישער פאָליציי, אין די פאַרשידענע געגנטן.

לויט אויפטרָג,

אונטערגעשריבן: רעטהקע,
ס. ס. אַבערשטורמפירער.

דאָקומענט 16.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

ליאַן — WE — 2743 15/5 0028

צום — B.d.S. — פאַרן — IV B

ענין : דאָס באַזעצן פון 1.000 יידן אין מעזשעוו (אַט-סאָוואַ).

רעפערענץ : אייער אינסטרוקציע-טעלעגראַמע נומ. 28.061 פון
Roem IV B — SA 225 A — 12.5.43.

לויט אַ קאָמוניקאַט מצד דעם דעלעגאַט פאַר יידישע פראַנץ
פון די פראַנצויזישע אויטאָריטעטן אין ליאַן, האָט די איטאַליענישע
מאַכט באַזעצט, ביז איצט, 400 יידן, פון וועלכע 399 פון אויסלעב-
דישער בירגערשאַפט, כמעט אַלע דייטשן — אין די האַטעלן פון
מעזשעוו. די יידן זענען טראַנספּאָרטירט געוואָרן אין אויטאָבוסן פון
דעם מיטלענדישן ים-ברעג (ניצע, קאַן, א. א. וו.) זיי זענען אונטער
אויפזיכט, אַזוי אַז צוויי מאל אין טאָג קומט פאַר אַן אַפּעל און
דער אויסנאַם-צושטאַנד איז באַשטימט אויף 9 אַ וויגער. וואַרשיינ-
לעך, וועלן נאָך 1.200 אנדערע יידן אַריבערגעפירט ווערן פון דעם
מיטלענדישן ים-ברעג קיין מעזשעוו. איצטער קומען פאַר אונטער-
האַנדלונגען צווישן די פראַנצויזישע אויטאָריטעטן און די האַטעל-
אייגנטימער אין מעזשעוו, ווייל די פראַנצויזישע רעגירונג האָט פאַר-
געלייגט דער איטאַליענישער מאַכט אַריבערצושיקן קיין מעזשעוו
די קינדער פון די פראַנצויזישע שטעדט, וואָס ליגן ביים ים-ברעג
און וואָס זענען באַדראָט פון באַמבאָרדירונגען. צווישן די יידן נע-
פינען זיך 12, וואָס ווערן שוין לאַנג אַרומגעזוכט פון דער פראַנצויז-
זישער פּאָליציי, דאָך, זאָגן זיך די איטאַליענער אָפּ, זיי אַרויסצו-
געבן.

קאָמאַנדאַ ס׳פּאַ — ס. ד. — ליאַן — 1994/43.

דער קאָמענדאַנט,

לויט אויפּטראָג,

אונטערגעשריבן : באַרביע,

ס. ס. אַבערשטורמפירער.

צוגעשריבענע נאָטע פון רעטהקע :

(1) צום שטאַנדארטענפירער דר. קנאַכען, אויף אינפאַרמאַציע.
(די קאָמאַנדאַס פון מאַרסעיל און ליאָן האָבן דעסגלייכן באַקומען
אינסטרוקציעס, צוצושטעלן ראַפּאָרטן וועגן אַלע מאַסמיטלען, וועל-
כע דאַרפן אָנגענומען ווערן מצד די איטאַליענער קעגן די יידן).

(2) צוריקשיקן צום IVB BdS

דאָקומענט 17.

www.libtool.com.cn

VIB — B.d.S.

פאריז, דעם 24-טן מאי 1943.

נאָמע ציב ס. ס. שטאַנדארטענפירער דר. קנאַכען

ענין: רעגולירונג פון דער יידן-פראגע אין דער פראנצויזישער
זאנע פון דער איטאליענישער אָקופאַציע.

דער ס. ס. האָפּטשטורמפירער גודעקונסט האָט זיך פארשטענ-
דיקט מיט דעם לויטענאַנט מאַלפאַטטי, וועגן דער אָנגעמאַלדענער
וויזיט מצד דעם גענעראַל-אינספּעקטאָר פון דער איטאליענישער פּאָ-
ליציי, לאָ ספּינאַסאַ. מאַלפאַטטי האָט דערקלערט, אַז די איטאליע-
נישע אַמבאַסאַדע האָט במשך פון דער צייט, נישט געהאַט לאָ ספּי-
נאַסאַ'ס באַזוך און אַז זי איז נישט באַקאַנט מיט דעם דאָזיקן
רייזע-פּראָיעקט.

לויט אויפטראַג,

אונטערגעשריבן: רעטהקע,

ס. ס. אָבערשטורמפירער.

24טער מאי 1943.

פאָרשונגס-אָפּטעל

צום רייכסזוכעררהייטסהויפטאָמט,

צו דער אויפמערקזאמקייט פון ס. ס. גרופענפירער מיללער,
בערלין.

עוין: די יידן-פראגע אין דער פראנצויזישער זאגע, וואס איז אָס-
פירט מצד די איטאליענער.

רעפערענץ: געשפרעך מיט דעם ס. ס. אָבערשטורמבאנפירער אייכ-
מאן, דעם 28-טן אפריל 1943, און מיין טעלעגראמע
נומ. 26,162 פון 4-טן מאי 1943.

נעמענדיק אין אַכט, אז דער גענעראל-אינספּעקטאָר פון דער
איטאליענישער פּאָליציי, לאָ ספינאָסאָ, איז ביז היינט נישט געקומען
מיך זען און אז אונז איז גאַרנישט באַקאַנט וועגן זיין עווענטועלער
אַנוועזנקייט אין דער איטאליענישער זאגע, האָב איך באַאויפטראַגט
זיך צו ווענדן אין דער איטאליענישער אַמבאַסאַדע אין פאַרזי,
וועגן אויסקונפּטן בנוגע אַט דעם באַזוך. די איטאליענישע אַמבאַ-
סאַדע האָט אונז אינפאָרמירט, אז לאָ ספינאָסאָ איז נישט אָנגעקו-
מען און אז איר איז נישט באַקאַנט דער דאָזיקער ריזע-פּראָיעקט.
די דאָזיקע פּאַקטן באַשטעטיקן בלויז מיין השערה, אז געוויסע
איטאליענישע אַמטן אינטערעסירן זיך לחלוטין נישט מיט דער ליי-
זונג פון דער יידן-פראגע אין פראנקרייך, און אז זיי ווענדן אָן
בנוגע דעם — ווי ווייט מעגלעך — אן אַפּשלעפּנדיקע טאַקטיק.

צוליב דער דרינגנדיקער וויכטיקייט אָנצווענדן, ווי צום
שנעלסטן, די אַנטיסעמיטישע מאַסמיטלען אין דער איטאליענישער
זאגע, פאַרום איך מיך אויף מינע פריערדיקע ראפּאָרטן און גע-
שפּרעכן און בעט איך נאָכאַמאָל, אָנצופּרעגן ביי דער איטאליעני-

שער רעגירונג, צי קען מען נאך רעכענען אויף דעם באזוך פון לאַ
 ספינאָסאָ, און אויב יא, אין וועלכער דאטע וועט ער פאַרקומען.
 איך לייג אייך דאָ ביי דריי קאפּיעס אין טאפּלעטע עקזעמפּלאַרן,
 צוגעשיקט פון בוסקע, וועגן די אַרגומענטן, וואָס ווערן אַרויסגע-
 רוקט מצד די אימאַליענישע מיליטערישע אַמטן, קעגן די אַנטיסע-
 מיטישע מאַסמיטלען פון דער פּראַנצויזישער רעגירונג.
 די נאָמעס פון די אימאַליענישע אויטאָריטעטן זענען כאַראַקט-
 טעריסטיש און וואַרפן אַ בולטן שיין אויף דער אימאַליענישער באַ-
 ציאונג צו דער יידן-פּראָגע.
 איך וועל אייך כּסדר האַלטן אין קאָנטאַקט.

אונטערגעשריבן: דר. קנאַכען,

ס. ט. שטאַנדאַרטענפירער

און קאָללעג פון דער פּאָליציי.

גענעראל־פארשטייער
העכסטע איטאליענישע קאמענדאטור
אין ווישי.

ווישי, דעם 2טן מערץ 1943.

צום הער אדמיראל פלאטאן
מלוכה־סעקרעטאר
ביים רעגירונגס־שעה.

הער אדמיראל,

אין נאָמען פון דער העכסטער איטאליענישער קאמענדאטור, האָב איך דעם כבוד איך צו אינפארמירן דאָס פאָלגנדיקע:
די פרעפעקטן פון וואַלענס, שאַמבערי און אַנעסי, האָבן לעצט־טנס אַדורכגעפירט — אין הסכם מיטן באַפעל מצד דער פראַנצויז־שער רעגירונג — צאָלרייכע אַרעסטן אויף יידן פון אויסלענדישער נאַציאָנאַליטעט.

אַכט פערזאָן, וועלכע זענען אַרעסטירט געוואָרן אין אַנעסי, זענען אַריבערגעפירט געוואָרן אין די פירעניען.
אויף דער אינטערווענץ פון די איטאליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן, האָבן די פרעפעקטן אָפגעענטפערט, אַז זיי זענען פאַרפליכטעט צו פאָלגן די באַפעלן פון ווישי.

אויפן סמך פון אַט די אינצירענטן, האָט די העכסטע איטאליע־נישע קאמענדאטור דערקלערט, אַז די פראַגע וועגן די אַרעסטן, וואָס זענען לעצטנס אַדורכגעפירט געוואָרן — איז פון זעלבן מין, ווי די וואָס זענען פאַרגעקומען אין לויף פון חודש דעצעמבער — אין רעזולטאַט פון די אַנטיסעמיטישע פאַראַרדענונגען מצד דעם פרעפעקט פון די מאָריטימער אַלפן.

אַחוץ דעם, קען די העכסטע איטאליענישע קאמענדאטור נישט געבן איר הסכמה אויף די פאַראַרדענונגען, וועלכע זענען אָנגענומען געוואָרן מצד די פרעפעקטן, כּנוגע די אַרעסטן און אינטערנירונגען פון די יידן וועלכע וואוינען אין דער איטאליענישער אָקופאַציע־זאָנע אין פראַנקרייך, סיי צי עס האַנדלט זיך וועגן יידן פון איטאַ־ליענישער, פראַנצויזישער אָדער אויסלענדישער נאַציאָנאַליטעט.

די דאזיקע מאַסמיטלען געהערן צו דער אויסשליסלעכער קאָמ-
פּעטענץ פון די איטאַליענישע מיליטערישע אַקאָפּאַציע־אויטאָרי-
www.libtool.com.cn
טעטן.

דערמיט דערקלערט זיך די צודרינגלעכקייט פון דער העכסטער
איטאַליענישער קאָמענדאַטור, אַז די פּראַנצויזישע רעגירונג זאָל אַנז-
לירן די ביזאָיצט פאַראַרדנטע אַרעסטן און אינטערנירונגען און
אַז עס זאָל אַרויסגעגעבן ווערן צו די פּרעפּעקטן פון אַלע טעריטאָר-
יעס, וועלכע ווערן קאָנטראָלירט מצד די איטאַליענישע מיליטע-
רישע איינהייטן — דער באַפעל, אַ סוף צו מאַכן צו די דאָזיקע
מאָסמיטלען, סיי ווען עס האַנדלט זיך אין אַרעסטן און אינטערני-
רונגען פון איטאַליענישע יידן, צי גאָר פון פּראַנצויזישע, אָדער
אויסלענדישע יידן, וועלכע האָבן זייער רעזידענץ אויף די אָנגעווי-
זענע טעריטאָריעס.

אונטערגעשריבן: קאַרלאָ אַוואָרנאַ די גואַלטיערי,
בריגאַדע־גענעראַל.

א נ ע ק ס 2 .

www.libtool.com.cn

גענעראל־פאָרשטייער

העכסטע איטאליענישע קאָמענדאטור

אין ווישי.

ווישי, דעם 29טן מערץ 1943.

צום אדמיראל בורראנ,

דירעקטאָר פון די אַרמיסט־אַמטן.

הער אדמיראל,

אין נאָמען פון דער קאָמענדאטור פון דער 4־טער אַרמיי, האָב איך דעם כבוד אייך צו אינפאָרמירן דאָס פאָלגנדיקע:

די קאָמענדאטור פון דער 4־טער אַרמיי שטייט פאַר דער דריט־גענדיקער און אומפאַרמיידלעכער נויטווענדיקייט, אַריינצונײַן אין באַזײַ — און דאָס, צוליב זיכערקייטס־טעמים — פון די פולקאָמע פּרטים איבער אַלע יידן, אויסלענדישע און פּראַנצויזישע בירגער, וועלכע וואוינען אויף דער פּראַנצויזישער טעריטאָריע, וואָס איז אַקופירט דורך די איטאַליענישע טרופּן.

די קאָמענדאטור פון דער 4־טער אַרמיי בעט די פּראַנצויזישע מאַכט אויסצוברייטערן די אינסטרוקציעס, וועלכע זענען אויסגע־רעכנט אין דעם בריוו N° 997 DN/SL פון 20־טן ה. ת., אַרויסגעבן־דיק צו די פּרעפּעקטן פון די דעפּאַרטעמענטן אין דער איטאַליעני־שער אַקופאַציע־זאָנע, תיכּפּדיקע און גענויע פאַראַרדענונגען, וואָס זאָלן דערמעגלעכן צו באַפּרידיקן די בקשות וועגן אויסקונפּטן, וועל־כע קומען פון דער איטאַליענישער קאָמענדאטור — און וואָס זענען נוגע די יידן, פּראַנצויזישע און אויסלענדישע.

ביי דער דאָזיקער געלעגנהייט, שטרייך איך אונטער, אַז די נאָמעס 679 און 857, פון 2־טן און 17־טן ה. ת., וועלכע איך האָב צוגעשיקט, אין נאָמען פון דער העכסטער איטאַליענישער קאָמענ־דאטור און וואָס באַשטימען, אַז יעדע פּראַגע, וואָס איז שייך דער פּאָליטיק לגבי די יידן אויף די פּראַנצויזישע טעריטאָריעס פון אַי־

טאליענישער אַקופאַציע, ליגט אויסשליסלעך אין דער קאָמפּעטענץ פון דער איטאליענישער מאכט — טראָגן דעם כאַראַקטער, נישט פון אַ ביטע אָדער פאַרשלאָג, נאָר שטעלן מיט זיין פאַר אַ באַשטימטע דערקלערונג פאַר דער פראַנצויזישער רעגירונג.

נעמט אָן, אַדמיראַל, די אויסדרוקן פון מיין העכסטער אַכטונג.

אונטערגעשריבן: קאַרלאַ אַוואַרנאַ די גואַלטיערי,
בריאַדע־גענעראַל.

א נ ע ק ס . 3

www.libtool.com.cn

גענעראל-פארשטייער
העכסטע איטאליענישע קאמענדאטור
אין ווישי.

ווישי, דעם 27-טן אפריל 1943.

גענעראל פון קארפוס ברידרארמיי,
עקערעמאר פון דער מלוכה-פארטיידיקונג.

עקסעלענץ,

פארופנדיק זיך אויפן בריוו DN/SL 1079 N° פון פארגאנגע-
נעם 27-טן מערץ, און אין רעזולטאט פון די נאָמעס 670 און 857,
דאטירט פון 2-טן און 17-טן לעצטן מערץ, אין נאָמען פון דער אי-
טאליענישער קאמענדאטור, האָב איך דעם כבוד איך מודיע צו זיין
דאָס פאָלגנדיקע:

(1) צוליב מיליטערישע זיכערקייטס-טעמים, דארפן די אָפּפּאָ-
ציע-אויטאָריטעטן רעזערווירן פולשטענדיק פאר זיך, די מאַסמיט-
לען לגבי די יידן, אָן אונטערשייד פון נאַציאָנאַליטעט.

(2) בעת די פראנצויזישע אויטאָריטעטן פירן אַדורך יידן-
אַרעסטן, דארפן די איטאליענישע אָפּפּאָציע-אויטאָריטעטן זיין אינ-
פאָרמירט וועגן די מאַטיוון, וואָס האָבן גורם געווען די אַרעסטן,
כדי צו באַשטימען, צי דאָס פאַרברעך הענגט אָפּ פון ציווילן
שטראָף-קאָדעקס. אין פאַל ווען — אין הסכם מיט די הערשנדיקע גע-
זעצן פון ציווילן שטראָף-קאָדעקס — געהערט די קאָמפּעטענץ פון
דער געזעצגעבונג צו אַ יורדישער אויטאָריטעט, וועלכע איז טעטיק
מחוץ פון אונזער אָפּפּאָציע-זאָנע, וועט דאָס אַריבערפירן פון דעם
באַשולדיקטן קענען פאַרקומען בלויז נאָכדעם, ווי די איטאליענישע
מיליטערישע אויטאָריטעטן וועלן צוטיילן די אַנטשפּרעכנדיקע דער-
לויבעניש צו יעדן באַזונדערן פאַל און בלויז, דכי צו דערמעגלעכן
דעם אורטייל און דאָס אויספירן פון דער שטראָף אין פראנקרייך
גופא.

(3) די העכסטע מיליטערישע קאמענדאטור באַטאָנט, אַז די
פראנצויזישע רעגירונג דאַרף אַנולירן די אַרעסטן און אינטערני-
רונגען פון די יידן, וועלכע האָבן זייער וואוינאָרט אין דער דורך-
אונז אָפּפּירטער זאָנע.

נעמט אָן, עקסעלענץ, די אויסדרוקן פון מיין הויכער אַכטונג.
אונטערגעשריבן: קאַרלאַ אַוואָרנאַ די גואַלטיערי,
בריאַדע-גענעראַל.

ד.ר. קארלטהעאָ צייטשעל.

פאַרן, דעם 24'טן מאָי, 1943.

פאַרן, דעם 24'טן מאָי, 1943.

צום קאָמענדאַנט פון דער
זיכערהייטספּאָליציי און דער ס. ד.
אין דעם סעקטאָר
פון מיליטערבעפעלסחאַבער אין פראַנקרײַך.

ענין: דאָס אַנטלויפן פון די יידן צו דער דרום־זאָנע אין פראַנק-
רייך, וואָס איז אָקופירט דורך די איטאַליענער.

דורך דער צייט פון מיין אַקטיוויטעט אין טונים, אַ דאַנק דער
פריינטלעכקייט פון אָבערשטורמבאָנפירער ראָזע, זענען די ראַפּאָרטן
פון פּאָליציי־שטעל און פון דער ס. ד., מיר רעגולער איבערגעגעבן
געוואָרן. אזוי אַרום איז מיר באַקאַנט געוואָרן, אַז דאָ אין פראַנק-
רייך, דאָס וואָס פאַרשאַפט צום מייסטן זאָרגן אין דער יידן־פראַגע,
איז דאָס מאַסנווייזע אַנטלויפן פון די איינפלוסרייכע יידן צו דער
איטאַליענישער אָקופאַציע־זאָנע, וואו זיי געפינען זיך אין פולשטענ-
דיקער זיכערהייט. האָבנדיק באַמערקט אין די לעצטע וואָכן, אַז די
דייטשע צייטונגען, און הויפטזאַכלעך דער פ. ב. („פעלקישער באַ-
אַבאַכטער“) ווידמען זיך אַ שטאַרקער אַנטיסעמיטישער פראָפּא-
גאַנדע, האָב איך — במשך פון מיין אויפנטהאַלט אין רוים — אויס-
גענוצט די געלעגנהייט, כדי אַדורכצושמועסן זיך וועגן דעם פראַב-
לעם, מיט אַלע אַנטשפּרעכנדיקע אַמטן. אַט זענען די פעסטשטעלונג-
גען, וועלכע עס איז מיר געלונגען צו מאַכן:

(1) די דייטשע אַחבאַטאַדע אין רוים, האָט — זינט יאָרן —
דעם שטרענגסטן באַפּעל פון בערלין, גאָרנישט אונטערצונעמען,
וואָס קען שטערן, אויף וועלכן נישט איז אופן — די פריינטלעכע
באַציאָונגען צווישן איטאַליע און דייטשלאַנד. עס קען בכלל נישט
קומען אין באַטראַכט, ווי עס ווייזט אויס, אַז די דייטשע אַמבאַסאַדע
אין רוים זאָל באַזירן אַזאַ ברענענדיקע פראַגע, ווי עס איז די יידי-
שע פראַגע אין איטאַליע. אויף די פאָרזיכטיקע פראַגן, וועלכע

(1) זען די פאַקסימיליע זײַ 193—194.

זענען געשטעלט געווארן צו די פאליטישע אָנפירער פון דער אַמבאַ-
סאַדע — האָט מען באַקומען די זעלבע תשובות.

(2) די איטאַליענישע רעגירונג האַנטעסליט וויקינישט מיט
דער יידן־פּראַגע, ווייל קוים וואָס עס עקזיסטירט אין איטאַליע אַ
יידן־פּראָבלעם, אַלס אַזעלכער. פון דער דאָזיקער זייט, איז נישט צו
דערוואַרטן קיין שום אונטערשטיצונג.

(3) די איטאַליענישע אַרמיי לויט אַן אינפאָרמאַציע מצד דעם
אַבערשטורמבאַנפירער, דר. דאָלמאַן, געפינען זיך נאָך אין איטאַ-
ליענישן אַפּיצירן־קאָרפּוס, יידן און צאָלרייכע האַלבע יידן, אַזוי אַז
— לויט מיין מיינונג — קען מען נישט רעכענען, אַז די אַרמיי זאָל
אונטערנעמען וועלכע נישט איז אַקציע קעגן די יידן.

(4) די פאַשיסטישע פאַרטיי אין, אין די לעצטע טעג, ווידער
רעאָרגאַניזירט געוואָרן, אָבער מען קען נאָך נישט בולט פאַראַויס-
זען, ווי אַזוי וועט אויסזען די באַציאונג פון דעם נייעם פאַרטיי־סע-
קרעטאַר און פון די פונקציאָנאַרן, וועלכע ער האָט באַשטימט. מען
ווייסט, אַז ביזאָיצט איז די פאַשיסטישע פאַרטיי נישט געווען זייער
אַקטיוו, אָבער מען גלויבט, אַז אַלס באַווייז פון איר אַקטיוויטעט,
וועט זי זיך עווענטועל, פאַרנעמען מיט דער יידן־פּראַגע — וואָס
וואַלט, אנב, מעגלעך געווען, בלויז אויפן דרינגנדיקן און גענויען
באַפעל מצד דעם דוטשע פערזענלעך.

(5) די געשפּרעכן מיט דעם אָבערשטורמבאַנפירער, דר. דאָל-
מאַן און מיט זיין פאַרשטייער, דעם קאַפיטאַן ווענער, באַווייזן אַז
די ס. ד. גופא, קען קוים זיך באַשעפּטיקן מיט דעם דאָזיקן פּראָב-
לעם אין איטאַליע, ווייל זי קען זיך קוים דערשלאָגן צום דוטשע
פערזענלעך, און די אונטערגעאָרדנטע אַמטן ווייזן נישט אַרויס אַזאַ
ספּעציעלן אינטערעס בנוגע דער יידן־פּראַגע, אַזוי אַז מען זאָל קע-
נען האָפּן, אַז זיי זאָלן זיך דערפאַלגרייך דערמיט פאַרנעמען. אין
רעזולטאַט, האָט דער דר. דאָלמאַן מיר פערזענלעך געעצהט, צוצו-
שטעלן אַ דרינגנדיקע עקספּאָזע צום שער פון דער זיכערהייטספּאָלי-
ציי און פון דער ס. ד. אין פאַרזי, דעם שטאַנדאַרטענפירער דר.
קנאַכען, בעטנדיק אים, אַז ער זאָל צושיקן — גלייך, אויב מעגלעך
— אַ קלאָרן און זייער דרינגנדיקן ראַפּאָרט צום רייכספירער ס. ס.,
וועמענס באַזוך מען דערוואַרט אומגעפער אין דריי וואָכן אַרום, אין
רוים.

דער דר. דאָלמאַן האָפט, אַז אַ דאַנק דער פערזענלעכער עקס-
פּאָזע מצד דעם רייכספירער צום דוטשע, וועט די דאָזיקע פּראַגע
קענען נאָכאַמאל באַטראַכט ווערן מיט דערפאַלג.

אונטערנעשריבן: צייטשעל

דאָקומענט 20. (1)

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע

מאַרסעל — NR 3978 26-5-43 2330 GR

צום B.d.S. — IV B — פאַרן,

צו דער אויפמערקזאמקייט פון אַבערשטורמפירער רעטהקע.

גלויב איבערצוגעבן.

ענין: פאליצייאישע מאַסמיטלען קעגן די יידן אין דער פראנצויז-
זישער זאָנע פון דער איטאליענישער אָקופאַציע.

רעפערענץ: אייער טעלעגראַמע פון 12.5.43 IV B 28.058 N°

לויט ווי עס איז אונז באקאנט, האָט דאָס איטאליענישע אי-
נערן-מיניסטעריום געשאפן א קאמיסאריאט פאר יידישע פראגן אין
ניצע, ווילאז סוראני אין סימיע — אונטער דער אָנפירונג פון אי-
טאליענער לאָ ספינאסא, וועלכער האָט דעם ראנג פון גענעראל. צו
זיין אומיטלבארן גענעראל-שטאב געהערן — דער לייטענאַנט-קאָלאָ-
נעל באָדאָ און דער קאפיטאַן סאַלווי. זיין וויכטיקסטער מיטארבע-
טער זאָל זיין דער האַלבער ייד דאָנאַטי, וועלכער וואוינט אין ניצע,
37, פראַמענאד דעז אַנגלעי. די איטאליענער האָבן בדעה אָפצוריי-
ניקן פון די יידן, דעם גאַנצן ים-ברעג, אויף א שטח פון 50 קילאָ-
מעטער די טיף און דאָס — אין לויף פון דריי מאָנאַטן. די דאָזיקע
מאָסמיטלען זענען פאַרזיכערט, אויסשליסלעך, מצד די איטאליענער.
די יידן זענען אויפגעפאָדערט צו פאַהלזן זייערע וואוינערטער מיט
קאמפאָנען, גרופנווייז און ביז טיפער אין לאַנד. ביז היינט צו טאָג,
זענען 2.000 יידן, מייסטנטיילס אַרעמע — עוואַקואירט געוואָרן
אויף אַזא אופן, פון ניצע און איר אומגענוגט, ביז סאָן מאַרטען-
וועזיב, ווענס, לע מוסטיע, מעזשעוו, סאַן-זשערוועי און קאָמבלו.
עס פאָלגן אנדערע ראפאָרטן.

קאמאנדאָ פון ס. פ. און ס. ד. — מאַרסעל IV B

דער קאָמנדאַנט: לויט אויפטראַג,

אונטערגעשריבן: מאַריטץ,

ט. אַבערשטורמפירער.

(1) זען פאקסימילע זײַ 195—196.

צוגעשריבענע נאָמע פון רעמאקע :

1) פאָרצושטעלן צום שטאַנדאַרטענפירער דר. קנאַכען, מיט דער ביטע איבערצוליינען.

צי דאָרף מען איבערגעבן דעם אינהאַלט פון דער דאָזיקער טעלעגראַמע, קיין בערלין? דאָנאָטי איז אפילו אפשר אַ 100-פּראָצענט-טיקער ייד; בעת דעם וועלט־קריג איז ער געווען פאַרבינדונגס־אָפיציר צווישן די איטאַליענישע און פראַנצויזישע אַרמיען; שפּעטער איז ער געוואָרן דירעקטאָר פון דער פראַנצויזיש־איטאַליענישער באַנק אין פאַריז, ער איז אין די בעסטע באַציאונגען מיט די איטאַליעני־שע אָפיצירן; שוין פון אַ לענגערער צייט, איז ער זייער גענוי באַ־קאַנט מיט אלע איטאַליענישע מאַסמיטלען בנגע די יידן.

עס איז באמת מערקווירדיק, אַז די איטאַליענישע אַמבאַסאַדע זאָל כלומרשט גאָרנישט וויסן וועגן דער אַקטיוויטעט פון לאַ ספּיר־נאַסאַ.

2) צוריקצושיקן צום IV B — BdS.

צוגעשריבענע נאָמע פון קנאַכען :

יא, אָבער פריער מוז גורעקונסט (אן אומלעזבאַר וואָרט) אָנ־פרעגן, צי י.ו. וועט קומען אַהער.

דאקומענט 21.

www.libtool.com.cn

אלגעמיינע באטראכטונגען איבער דער יידיש-פראגע
אין דרום-פראנקרייך.

צוגעשריבענע נאָטע צום דאָזיקן דאָקומענט:

איבערצוגעבן צום שטאנדארטענפירער ד"ר קנאָכען,
צוליב אינפאָרמאציע.

(דער ראָפּאָרט שטאַמט פון דעם געוועזענעם דירעקטאָר פון
דער אַנטי־ייִדישער פּאָליציי).

אונטערגעשריבן : רעטהקע.

יב־ברענ זאָנע, וואָס נעמט אַרום די דעפארטעמענטן פון בוש־
דיראַן, וואָר און אַלפ־מאַריטם.

פאַר דעם צוטראַכטן צו די פּרטים אין אַט דער פּראַגע, דאָרף
מען אונטערשיידן צוויי טעריטאָריעס אין דער דאָזיקער זאָנע:
(1) בוש־דיראַן, אַפּעראַציע־זאָנע פון דער דייטשער אַרמיי;
(2) וואָר און אַלפ־מאַריטם, אַפּעראַציע־זאָנע פון דער איטאַ
ליענישער אַרמיי.

(1) ערשטע טעריטאָריע. אין דעם דעפארטעמענט פון בוש־די
ראָן, איז נישט קיין ספּעציעלעס צו פאַרצייכענען.

מען ווייסט, אין די הויפּט־שטריכן, די אָנגענומענע מאָסמיר
לען; אַ חוץ עטלעכע אויסנאַמען (וועלכע באַציען זיך הויפּטזאַך
לעך, צו באַזונדערע פּאַלן), ווערן די דירעקטיוון פון דער סעקציע
IB, 82, אַוועני פּאַש, גענוי אויסגעפירט. עס איז נאָר דאָ איין
באַמערקונג צו פאַרמולירן: זי איז נוגע דער זייער הויכער צאָל
פון פּאַלשע ציוויל־שטאַנד־פּאַפּירן, געשטיצט אויף אידענטיטעטס־
קאַרטן, וועלכע ווערן בנגנבה פאַבריצירט, אָפּטמאַל ביי דער מיטהילף
פון אָפיציעלע אַמטן.

קעגן אַזאַ מין צושטאַנד, איז די דייטשע פּאָליציי נישט־גענוג
גנדיק אין דער צאָל לנבי דער פּאַסיוויטעט מצד דער פּראַנצווזישער
פּאָליציי, שוין נישט רעדנדיק וועגן איר מיטבאַטייליקונג.
די ציוויטע באַמערקונג איז נוגע די דייטשע פּאָליציי, וועלכע
וואָלט זיך באַדאַרפט אויסהיטן אָדער לכל הפּחות זיך באַציען מיט

אומצורוי צו געוויסע פראנצויזישע אנגענטן, איבערגעקויפטע אָדער פרייוויליקע מיטהעלפער. די דייטשע פאליציי דארף זיין אויסערגע- וויינטלעך פארויכטיק, ווייל די טעטיקייט פון די דאזיקע אנגענטן דינט זיי אויף צו שטילן פערזענלעכע שנאהס. אַפּטמאַל באַמיען זיי זיך צו געווינען אונזער צוטרוי, כדי שפעטער — און דאָס איז שוין דאָס מינדעסטע וואָס מען קען זאָגן — קעגנצווירקן אונזער אַרבעט. אויף אַט דעם געבט, דארף מען זיך היטן, גאָר באַזונדער, פאַר פרויען, וועלכע דרייען זיך אַרום, אָדער פרויבירן דאָס צו טאָן — אַרום געוויסע ביוראָס, פאַרשטעלנדיק ספּעציעל דרינגנדיקע ביטעס.

(2) צווייטע טעריטאָריע: וואָר און די מאַריטימער אַלפּן. די איטאַליענישע אַקופאַציע-מאַכט האָט בדעה צו רעגולירן די יידן-פּראַגע אין דער דאָזיקער טעריטאָריע, אויף אַ ספּעציעלן אופן, און לויט ווי זי אַליין דריקט זיך אויס, „אויף אַ לאַטינישן אופן“, וואָס איז אין קעגנזאץ צו דעם „גערמאַנישן אופן“, וועלכער איז איינגעפירט אין אַנדערע פראנצויזישע געביטן. עס איז פאַראַן אין ניצע, „וויילאָס סיראַני“, אין סימיע — אַן איטאַליענישער אַמט, וועלכער פאַרנעמט זיך מיט רעגולירן די יידן-פּראַגע אין דער גאַנצער אַקופירטער זאָנע. דער דירעקטאָר איז אַ גענעראַל-אינספּעקטאָר פון דער זיכערהייטספּאָליציי (מיטן ראַנג פון גענעראַל) לאָ ספינאַסאַ; ער האָט צוגענומען אַלס דירעקטע מיטאַר- בעטער דעם לייטענאַנט-קאָלאָנעל פון די קאַראַביניערן, באָראָ, און דעם קאַפיטאַן פון די קאַראַביניערן, סאַלווי. ה' ספינאַסאַ האָט זיך אָנגעשלאָסן אַלס מיטאַרבעטער (פּריור וויליק, לויט די באַקומענע אינפאָרמאַציעס) דעם ה' דאָנאַטי, וועל- כער וואוינט 37 ביס, פּראָמענאַד דעז אַנגלעי, אין ניצע. דאָנאַטי איז אַ ייד פון איטאַליענישער נאַציאָנאַליטעט. אַ דאַנק זיינע טיר טולן (ער איז קאָמאַנדיר פון ערן-לעגיאָן, הויכער אָפיציר פון דער איטאַליענישער קרוין, געוועזענער פאַרבינדונגס-אָפיציר פון דער איטאַליענישער אַרמיי אין פראַנקרייך בעתן קריג 1914—1918, אַוואַזיע-קאַפיטאַן א. א. וו. נאָכן קריג איז ער געווען אַדמיניסטראַטאָר פון צאָלרייכע געזעלשאַפטן אין פראַנקרייך, פון וועלכע אַ גרויסע צאָל האָט רעפּרעזענטירט די איטאַליענישע אינטערעסן און א. וו.), איז ער אויסנאַמסווייז באַפרייט פון די אַנטריידישע מאַס- מיטלען. פּראַקטיש איז עס ער, דאָנאַטי, וואָס איז באַאויפטראַגט זיך צו פאַרנעמען מיטן אָנווענדן דעם פּראָגראַם פון דעם דאָזיקן אָרגאַ- נים, פון וועלכן ער זעט אויס צו זיין — לבל־הפחות, אין אַ גרוי- סער מאָס — דער אינספּיראַטאָר.

א דאנק דעם, האָט דאָנאָטי א דירעקטן טאָג-טעגלעכן קאָנ-טאַקט מיט לאָ ספינאָסאָן, ווי אויך טעלעפאָנישע געשפרעכן מיט די אויבנדערמאָנטע מיטאַרבעטער פון לאָ ספינאָסאָן, געשפרעכן, בעת וועלכע דאָנאָטי גיט זיי דירעקטיוון. פון זייער זייט, גיבן אים די מיטאַרבעטער אַפּ אַ חשבון פון די אָנגענומענע מאָסמיטלען און פון די שוועריקייטן, אין וועלכע זיי שטויסן זיך אָן. איך בין געווען אַן עדות פון אַ געוויסער צאָל אַזעלכע טעלע-פאָנישע געשפרעכן.

דער פּרינציפּ, וואָס איז אָנגענומען געוואָרן מצד די איטאַליע-נער, איז דער פּאָלגנדיקער : עוואָקואַציע פון אַלע אויסלענדישע און פּראַנציוזישע יידן, לויטן פּאָלגנדיקן סדר :

(1) די נויטבאָדערפטיקע ווערן אָפּגעפירט, אויף די קאָסטן פון דער איטאַליענישער מאַכט, אָדער פון דער יידישער געמיינדע, אין געוויסע ערטער, וואו עס זענען אָפּגעדונגען אָדער רעקוויזירט גע-וואָרן פרייע האַטלען, ווי : אין סאַן-מאַרטען דע וועזיבי, ווענס, לע מוסטיע, מעזשעוו, קאָמבלו און סאַן זשערוועי.

ביז דעם 35-טן מאַי איינשליסלעך, האָבן 2.200 יידן, ביי אַזעלכע באַדינגונגען, פאַרלאָזן דעם ים-פּאַס ; 400 דאָרפן נאָכפּאָלגן במשך פון דער וואָך.

דער אָפּפאַר קומט פאַר אין אויטאָקארן פון ניצע אָדער קאַן, כדי צו פאַרשפּאַרן פאַר די יידן דעם טראַנזיט איבער דער דייטשער אַקאָפּאַציע-זאָנע.

די יידן, וועלכע ווערן אויף אַזאַ אופן עוואָקואירט, געפינען זיך — אין רעזולטאַט — אין אַ געצוואונגענער רעזידענץ : זיי זע-נען אונטערגעוואָרפן אונטער אַן אויפזיכט, וואָס באַשטייט אין דעם, אַז יעדער פאַמיליע-שעף דאַרף זיך אַבליגאַטאָריש און רעגולער פאַר-שטעלן פאַר דער איטאַליענישער מאַכט, אינעם אָרט פון דער באַ-שטימטער רעזידענץ.

די צוואַמענקונפּטן קומען פאַר אין סאַן-מאַרטען-וועזיבי א. א. וו. ;

(2) די יידן, וועלכע פאַרמאָגן עקזיסטענץ-מיטלען און וועלכע מען האָט אָנגעצייכנט אַ רעזידענץ אין אַ געוויסער געגנט, איבער-לאָזנדיק זיי דעם אויסוואַל פונעם אָרט ;

(3) אַלע אויסלענדער אַריער וועלן אינגיכן מיטמאַכן דעם זעלבן גורל, וואָס איז פאַראַויסגעזען און רעגולירט פאַר די יידן (זען נומ. 1 און 2).

עס איז כדאי צו באַמערקן, אַז די פּראַנציוזישע מאַכט — אין קעגנטייל — איז פאַקטיש אַנטוואָפנט אין באַצוג צו די יידן.

וועלכע געפינען זיך אונטער דער שוץ פון דער איטאליענישער אר-
מיי. אזוי אויך האבן די איטאליענישע אויטאריטעטן ארויסגעגעבן
דעם באפעל צו דער פראנצויזישער מאכט, נישט צו באאמרוויקן
קוין שום ייד, אפילו אויב ער איז נישט אין ארדענונג לנבי די
פראנצויזישע געזעצן אין שייכות מיט זייער רעזידענץ, אדער אויב
ער איז אין באזיג פון פאלשע פאפירן.

עס איז איבעריק צו דערמאנען, אז די דאזיקע סיטואציע האט
צוגעצויגן א גרויסע צאל יידן, פון דער דייטשער אקופאציע-זאנע
— אין דער איטאליענישער זאנע.

א פארעטערישע פראפאגאנדע ציט ארויס א גינסטיקן נוצן
פון אט די חלוקידעות צווישן די קאנצעפציעס פון די דייטשע און
איטאליענישע אויטאריטעטן וועגן דער לייוונג פון דער יידן-פראגע.
איר טעמע איז די פאלגנדיקע: אויפן ערשטן פלאן — די
„ווירדע“ פון די אנגעווענדעטע מאסמיטלען; אויפן צווייטן פלאן
— זייער קריסטלעכע און קאטוילישע קאנצעפציע, לויט ווי זי איז
אינספירירט דורכן וואטיקאן.

ביי דער געלעגנהייט וויל איך דערמאנען די פאלגנדיקע ווער-
סיע, וועלכע איך האב געהערט מערערע מאל:

דער אינספיראטאָר פון דער דאזיקער קאנצעפציע זאל זיין דער
גראף טשיאנאָ, וועלכער איז איצטער אמבאסאדאָר ביים וואטיקאן
און וועלכער האָפט — א דאנק אָט דער שמעלונג — צו געווינען די
סימפאטיע, פון וועלכער איטאליע דארף ארויסציען א גרויסן פרא-
פיט, הויפטזאכלעך, אין פאל פון אן אָפשוואכונג פון איר זייט, און
געוויסע איטאליענישע קרייזן רעכענען גאנץ אָפן אויס דערויף. די
טאָסקאנישע אָפשמאמונג פון טשיאנאָ, וואָס איז אייגנטלעך ליי-
ווארן — זעט אויס צו פארשטארקן די דאזיקע היפאָטעזע, ווייל
טאָסקאניע, ליווארן און איר פאָרט — זענען די יידישע ציטאָדעל
פונעם איטאליענישן האלבאינזל.

מען קען דעריבער קומען צום אויספיר, אז פאקטיש איז די
לייוונג פון דער יידן-פראגע אין דער איטאליענישער זאנע, געזיר-
כערט דורך די דירעקטיוון פון א ייד, מיט אלע קאנסעקווענצן, וועל-
כע דרינגען דערפון ארויס.

עס ווייזט זיך מיר אויס גויטיק אָנצואווייזן, אז די יידישע
געפאָר אויפן קאָט דאָזיר איז זייער גרויס (1), אז די יידן זענען
די אינספיראטאָרן פון אלע דעסטרוקטיווע כוחות און אז זיי האלטן
אין זייערע הענט צאָלרייכע קאמאנדע-דודערס.

(1) אונטערגעשטראכן איגם טעקסט.

דאָקומענט 22.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

דער העכסטער שעה
פון דער כ. ס. און דער פאליציי.

פאריז, דעם 23^{טן} יוני 1943.

(1) צום שעה פון דער זיכערהייטספאליציי און דער כ. ס. ד.,
כ. ס. אָבערגרופענפירער דר. קאַלטענברונער.

(2) צום ביוראָ IV,

צו דער אויפמערקזאמקייט פון כ. ס. אָבערגרופענפירער מילער.

ענין : לאַ ספינאָסאָ, גענעראל-אינספּעקטאָר פון דער איטאַליעני-
שער פאליציי.

דעם 22-טן יוני, בעת אַ געשפרעך, האָט מיר בוסקע, דער גע-
נעראל-סעקרעטאַר פון דער פראנצויזישער פאליציי, אינפאָרמירט,
אַז דער גענעראל-אינספּעקטאָר פון דער איטאַליענישער פאליציי,
לאַ ספינאָסאָ (וועגן וועמען עס איז שוין פילמאָל געמאָלדן געוואָרן,
אַז ער קומט, און ער האָט זיך קיינמאָל נישט באַוויזן — כדי אונ-
טערצוהאַנדלען מיט די אָפטיילונגען פון העכסטן שעה פון דער
כ. ס. און פון דער פאליציי, און פון דעם קאָמענדאַנט פון דער זי-
כערהייטספאליציי) האָט באַגעגנט בוסקען אין ווישי. לאַ ספינאָסאָ
פאַרנעמט זיך פאַרלויפיק, מיט אָנעמען מאַסמיטלען קעגן די יידן
פון אויסלענדישער בירגערשאַפט, וואָס וואוינען אין דער איטאַליע-
נישער אָפּעראַציע-זאָנע פון דער מיליטערישער געגנט אין דרום-
פראַנקרייך. ער האָט געמאָלדן בוסקען, אַז ער האָט ברעח צו איי-
טערנירן אומגעפער 7.000 יידן אין מעזשעוו. לויט די דערקלערונגען
פון לאַ ספינאָסאָ, וועלן די דאָזיקע מאַסמיטלען אַדורכגעפירט ווערן
נאָר מצד דער איטאַליענישער אַרמיי, אָן דער מיטהילף פון דער
פראנצויזישער פאליציי.

בוסקע האָט אינפאָרמירט דעם גענעראל-אינספּעקטאָר לאַ ספי-

נאָסאָ, אז עס ליגט גראָד אין זיין קאָמפּעטענץ צו באַשטימען די אָנווענדונג פון די פאָראויסגעזעענע מאַסמיטלען, אָבער — אזוי ווי ער האָט עס שוין געהאַט געמאַלד — ער געזעצט אַזויאָרנאָ אין ווישי — איז ער נישט איינשטימיק מיט דער קאָנצענטרירונג פון די יידן אין מעזשעוו און ער האַלט, אַ הויז דעם, אז די אָנווענדונג פון די מאַסמיטלען קעגן די יידן דאַרף גיכער אַדורכגעפירט זוערן דורך דער פראַנצויזישער פּאָליציי.

לאָ ספינאָסאָ האָט דערקלערט בוסקען, אז ער האַלט ביי פאָרן קיין רוים, כדי קלאָר צו מאַכן די דאָזיקע פראַגע, און הויפטזאַכלעך דערפאַר, ווייל בוסקע האָט אים — אויף זיין ווענדונג — אינפאַר-מירט, אז די מיטאַרבעטערשאַפט מיט דער דייטשער פּאָליציי (אויב אפילו — וואָס עס איז אנב גאנץ נאָטירלעך — עס זאָלן פון צייט צו צייט אַנטשטיין געוויסע שוועריקייטן) קומט פאַר אַן קאָנפליקטן. איך דערלויב מיר וועגן דעם אייך באַקאַנט צו מאַכן. עס ווייזט זיך מיר אויס פאַר ווינטשנסווערט, אז מיר זאָלן אויסדריקן דער איטאַליענישער רעגירונג אונזער פאַרוואַנדערונג, צו זען דעם גענעראַל-אינספּעקטאָר לאָ ספינאָסאָ, אויסמיידנדיק אַ געשפּרעך מיטן העכסטן שעה פון די ס. ס. און פון דער פּאָליציי און מיטן קאָמענדאַנט פון דער זיכערהייטספּאָליציי, אָבער אָנקניפנדיק גלייכ-צייטיק, אַ קאָנטאַקט מיטן שעה פון דער פראַנצויזישער פּאָליציי, וועגן דער אָנווענדונג פון די אַנטי-יידישע מאַסמיטלען.

אין אַזאַ קאָמפּליצירטער פראַגע, וואו מען וואָלט זיך באַדאַרפט אַנטקעגנשטעלן דער פראַנצויזישער רעגירונג מיט אַן אַבסאָלוט איר דענטישער קאָנצעפּציע — האַלט איך, אז די האַנדלונג פון די איר טאַליענער איז אויסערגעוויינטלעך ערנסט און זי שטעלט אין סכנה די אָנווענדונג פון די נייע מאַסמיטלען קעגן די יידן.

דורך דער פאַרמיטלונג פון דער ספּעציעלער קאָמאַנדאָ פון דער זיכערהייטספּאָליציי און פון דער ס. ד. אין ווישי — וועל איך נאָכאַמאל פרובירן זיך צו שטעלן אין פאַרבינדונג מיט לאָ ספי-נאָסאָ.

לויט אויפטרַאָג,

אונטערגעשריבן: דר. קנאַכען,

סראָבערשטורמפירער.

דאָקומענט 23.

www.libtool.com.cn

דער העכסטער שעה
פון דער ס. ס. און פון דער פאליציי.
אין דעם סעקטאר
פון מיליטערבעפעלעהאבער אין פראנקרייך.

פאריז, דעם 29טן יוני 1943.

אויסצוג פונעם פראטאקאל וועגן דעם געשפרעך מיט בוסקע,
סעקרטאר אין דער פאליציי, דעם 23טן יוני 1943.

דערמאנענדיק דעם געשפרעך, וועלכן ער האט געהאט מיט א
טאג פריער, מיט דעם ס. ס. שטורמבאנפירער האנען, האט בוסקע
נאכאמאל געשילדערט דעם ווייט, וועלכן לאַ ספינאסא, דער גענע-
ראל-אינספעקטאר פון דער איטאליענישער פאליציי, האט אים אפ-
געשטאמט, אין שייכות מיט דער יידן-פראגע. אין קעגנזאץ צו די ידי-
עות פון א טאג פריער, האט ער שוין מער נישט גערעדט, ווי פון
6.000 יידן פון אויסלענדישער בירגערשאפט, וועלכע לאַ ספינאסא
האט — מיט דער הילף פון דער איטאליענישער ארמיי — געזאָלט
ארעסטירן און אינטערנירן אין מעזשעוו, אָדער נאָר — לויטן פאָר-
שלאַג פון בוסקע — אין געוויסע אנדערע דעפארטעמענטן. צו דער
זעלבער צייט, האט ל. געפרעגט בוסקען, וואָס אזעלכעס וועלן די
פראנצויזן טאן מיט די פראנצויזישע יידן אויפן קאט ד'אזיר. בוס-
קע באהויפט צו האבן דערקלערט, אז נעמענדיק אין אַכט, אז די
מאסמיטלען לגבי די יידן פון אויסלענדישער בירגערשאפט ווערן
אדורכגעפירט אין דער איטאליענישער אָסופאַציע-זאָנע, אין הסכם
מיט דער פראנצויזישער געזעצגעבונג, וועט ער נישט האבן קיין
שום שוועריקייטן זיי צו ארעסטירן און אינטערנירן, אָדער נאָר זיי
צו באַשטימען אַ געצוואונגענע רעזידענץ אין די אָנגעגעבענע דע-
פארטעמענטן. לאַ ספינאסא זאָל דאן האבן דערקלערט, אז די דייטשן
זענען זייער הארט אין באַצוג צו דער אָנווענדונג פון די אַנטי-יידי-
שע מאַסמיטלען, און די פראנצויזן זענען הארטער פון די איטא-
ליענער, אינדערציט וואָס איטאליע וויל אַ מענטשלעכע לייזונג צום
ידישן פראַבלעם. בוסקע האט אים דאן מודיע געווען, אז ער האלט

פאר צוועקמעסיק, אז די מאַסמיטלען לנגי די יידן פון אויסלענד־
שער בירגערשאפט זאלן אדורכגעפירט ווערן דורך דער פראנצויז־
שער פאליציי און נישט דורך דער איטאליענישער ארמיי, אויף וואָס
לאָ ספינאָסאָ זאל אים האָבן געזאָגט, אז ער וועט זיך ווענדן נאָך
אינסטרוקציעס קיין רוים.

ביי דער געלעגנהייט, איז באַרירט געוואָרן די פראַגע וועגן דער
אָנווענדונג פונעם נייעם אַנטי־יידישן געזעץ, וועמענס פאַרעפנט־
לעכונג — לויט ווי בוסקע האָט אונז אינפאָרמירט — איז פאַרשפּע־
טיקט געוואָרן, אין הסכּם מיט אונזערע אינסטרוקציעס. בוסקע און
לענעי האַלטן, אז מען וואָלט באַדאַרפט רופן די יידן, ביי וועלכע
עס איז אָפגענומען געוואָרן די פראנצויזישע בירגערשאפט — אַלס
אויסלענדער, אין די פאליציי־קאָמיסאַריאַטן פון זייערע קוואַרטאַלן,
בכדי צו רעגולאַריזירן זייערע אידענטיטעט־קאַרטן. אַ חוץ דעם,
דאַרף געשאַפן ווערן אַ קאָמיסיע, וועלכע זאָל — אין פאַרלוף פון
דריי חדשים — קלאָר מאַכן אַלע פראַגן, וואָס דרינגען אַרויס פונעם
געזעץ. בוסקע האָט באַקומען אַן ענטפער, הגם מען האָט אים נאָך
ביז דאָן נישט געמאַכט קיין באַשטימטן פאַרשלאָג וועגן דעם אופן,
ווי אזוי מען האָט בדעה אָנצווענדן די פאַראויסגעזעענע מאַסמיט־
לען, אויפן סמך פון אַנטי־יידישן געזעץ — אז זיין פאַרשלאָג
ברענגט אַ גוטע לייוונג אין טעאָרעטישן זין, אָבער נישט פראַקטיש,
צוליב דעם וואָס די יידן וועלן אפילו נישט האָבן אין זין זיך צו
מעלדן און אז אַ חוץ דעם, וועלן אַלע יידן — נאָך דער פאַר־
עפנטלעכונג פונעם געזעץ — מאַסנווייז אַנטלויפן, ווי ווייט זיי
וועלן קענען, אין דער איטאליענישער אָספּאַציע־זאָנע.

בכדי צו שטערן דעם דאָזיקן אַנטלויפן, וואָלט געווען ווינטשנס־
ווערט צו באַקענען אויך דעם גענעראַל ד'אוואַרנאַ מיט דעם דאָזיקן
געזעץ, בכדי די אָנווענדונג זאָל גלייכצייטיק רעאָליזירט ווערן אין
ביידע זאָנעס.

אין שייכות מיט דער אָנווענדונג, דאַרף פאַרקומען אַ קאָנפּע־
רענץ, ווי נאָך דאָס דאָזיקע געזעץ וועט מיטגעטיילט ווערן די אי־
טאַליענער.

לויט אויפטרַאָג,

אונטערנעשריבן: **האַגען,**

ס. ס. אַבערשטורמפירער.

זיכערהייטספאָליציי — פ. ד. —

קאמאנדא מאַרשעל.

מאַרשעל, דעם 10-10 יולי 1943

425, רי פאַראַדי

טאָג-טעלעפאָן: פ. 39-00-01-02

נאַכט-טעלעפאָן: פ. 31-92

צום B.d.S. — IV B — פאַרין.

ענין: איטאַליענישע מאַסנאַמען קעגן די יידן.

רעפערענצן: קיינע.

בייגעלייגטע דאָקומענטן: קיינע.

בכדי קלאַר צו מאַכן די באַהאַנדלונג פון דער יידן-פראַגע אין דער איטאַליענישער אָפּפאַציע-זאַנע און כדי צו באַשטעטיקן די מאַסמיטלען, וואָס זענען פאַראויסגעזען דורך די איטאַליענישע און אונזערע אַמטן, האָט געזאָלט פאַרקומען אַ געשפּרעך דעם 7.7.1943 ביים דר. באַראַנקא, שעה פון דער איטאַליענישער שטאַטספּאָליציי אין ניצע — אין זיין ביוראָ אין ניצע, בולוו. סימיע, וויללאַ דע נאַבילי — מיט די מיטגלידער פון אונזער אָפּטיילונג אין מאַרשעל. אָבער אינצווישנצייט, האָט דר. באַראַנקא דערקלערט, אַז זינט אומגעפער איין און אַ האַלבן חודש, איז געשאפן געוואָרן אַ ספּע-ציעלע יידישע פּאָליציי (פּאָליציע ראַציאַלע), אונטער דער אָנפירונג פון גענעראַל-איספּעקטאָר לע ספינאָזא (2), וועמענס ביוראָען גע-פינען זיך אין ניצע, 32, בולוו. סימיע — און וואָס איז די איינ-ציקע קאָמפּעטענטע פּאָליציי פאַר די יידישע פראַגן.

(1) זען פאַקסימיליע ז"ז 197—198.

(2) דער לייענער וועט באַמערקן די פאַנטאַסטישע אַרטאָגראַפיע פון דעם דאָזיקן נאָמען. וועלכער רופט זיך אָדער לאַ ספינאָזא, לעספינאָזא, צי גאַר ספינאָזא. צוליב פינקטלעכקייטס-טעמים האָבן מיר אין אים נישט אַריינגעפירט קיין שום אויסבעסערונגען. דאָס זעלבע אין שייכות מיטן נאָמען פון וויצע-קוועסטאָר טאַמאַסאָ לוצערי, וואָס ווערט דאָ אָנגערופן מיט זיין פאַרנאָמען טאַמאַסאָ אין ווייטערדיקן טעקסט. (באַמערקונג פון פאַרלעגער).

הגם עס איז טעלעפאניש אפגעשטימט געווארן א געשפרעך מיט ספינאזא, האט ער זיך נישט געוויזן; דאך האט אים פארטרעטן זיין מיטארבעטער, קאמ. לוצערנאמאסאן, וועלכעסמאָר ביי דער איטאליענישער ראסן-פאליציי. טאממאסאן האט גלייך דער-קלערט, אז ער קען נישט אנעמען קיין שום באשלוס בנוגע דער יידן-פראגע און אז מען דארף אפווארטן א פרישן געשפרעך מיט ספינאזא, וואס וועט קענען פארקומען גאר אינגיכן.

דער דאזיקער אופן פון פירן אונטערהאנדלונגען האט אויפסניי געמאכט דעם איינדרוק, אז די איטאליענישע אויטאריטעטן זוכן מיט אלע מעגלעכקייטן צו שמערן דער אסימילירונג פון זייערע מאסמיטלען מיט די מעטאדן, וואס ווערן אנגעווענדעט מצד די דייטשן. לויט טאממאסאן, האט די איטאליענישע ראסן-פאליציי שוין ביז איצט אדורכגעפירט א ציילונג פון 22.000 יידן, וואס וואוינען אויפן קאט ד'אזיר. די עוואקואירונג פון די דאזיקע יידן, וועלכע געפינען זיך אויף א געוואונגענער רעזידענץ (רעזידענצא פאר צאטטא), האט זיך גאר וואס אנגעהויבן. פונדעסטוועגן, וואס עס איז כאראקטעריסטיש פאר דער באציאונג מצד די איטאליענער צו דער יידן-פראגע, איז דער אויסוואל — אלס געוואונגענע רעזידענצן-ערטער — פון די בארימטסטע קור-ערטער, ווי מעזשעוו, סאן-זשער-וועי און קאסטעללא. אויסער דעם, איז פאר די א. ג. געפערלעכע יידן, ד. ה. פאר די, וועלכע פירן אן אקטיווע פאליטיק — געשאפן גע-ווארן א קאנצענטראציע-לאגער אין סאספעל.

פון די צאלרייכע באריכטן, וועלכע מיר האבן דא דערהאלטן, דרינגט ארויס, אויף אן אומבאשטרייטבארן אופן, אז די איטאליע-נישע אויטאריטעטן ווייזן כסדר ארויס אינגאנצן עפנטלעך, זייער פראיידישע שטעלונג. אין א סך פאלן. האבן די יידן, וועלכע זע-נען, צוליב געוויסע סיבות, ארעסטירט געווארן מצד דער פראנ-צויזישער פאליציי — געמוזט ארויסגעלאזט ווערן אויף דער פריי, אונטערן איטאליענישן דרוק.

אין דער פיינטלעכער פראפאגאנדע, ווערט דער אונטערשייד פון דער באציאונג צו דער יידן-פראגע, זייער אפט פארגעשטעלט ווי דער סימן פון א מכלומרשטער דיסהארמאניע, וואס איז אדער לעצטנס אנטשטאנען, אדער איז שוין שטארק אוואנסירט, אינעם אקס-לאגער.

איך וועל אייך האלטן אין קאנטאקט וועגן דער אנטוויקלונג פונעם דאזיקן ענין.

אונטערגעשריבן: מולער,

ס. ט. שטורמבאנפירער און קאמענדאנט.

צוגעשריבענע נאָמע פון רעטהקע :

(1) איבערצוגעבן דעם שטאנדארטענפירער דר. קנאָכען, צוליב
אינפארמאציע (איך וועל, אזוי ווי פריער, צושטעלן די קאפיע צום
גרופענפירער מיללער).

(2) צוריקצושיקן צו B.d.S. — IV B

צוגעשריבענע נאָמע פון קנאָכען :

צום גרופענפירער אָבערג.

פאָרז, דעם 21טן יולי 1943.

נאָמע צום אָבערשטורמבאָנפירער, דר. שמידט.

ענין : איצטיקער צושטאנד פון דער יידן-פראגע אין פראנקרייך.

1. — נומעראלער מצב.

ביון 20-טן יולי 1943 איינשליסלעך, זענען דעפארטירט גע-
וואָרן 52.000 יידן.

לויט די קעגנווערטיקע אָפּשאַצונגען, איז נאָך פאַראַן אומ-
געפער 70.000 יידן אין דער געוועזענער אָקופירטער זאָנע; אין דער
פריש-אָקופירטער זאָנע, בערך 200.000 יידן.

הויפט-צענטערן — פאָרז: 60.000; איטאַליענישע אָקופאַ-
ציע-זאָנע, הויפטזאכלעך, קאָט ד'אָזיר: 50.000 לויט די אָפּשאַצונ-
גען; ליאָן: 40.000; מאַרסעיל: 30.000; טולוז: 20.000.

במשך פון די לעצטע חדשים, איז דאָס אַנטלויפן פון די יידן
צו דער איטאַליענישער אָקופאַציע-זאָנע, געשטיגן; דאָס אַנטלויפן
אין די שווייץ און קיין שפּאַניע איז קלענער געוואָרן.

די פּאָלנדיקע לענדער האָבן ראַפּאָרטירט זייערע יידישע ביר-
גער: די שווייץ, איטאַליע, דענעמאַרק, שוועדן, פינלאַנד.

עס האָבן צוריקגענומען אַ טייל פון זייערע יידישע בירגער:
טערקיי און אונגאַרן.

שפּאַניע און פּאָרטוגאַל נעמען אינגיכן צוריק זייערע יידישע
בירגער; אויך רומעניע וויל אינגיכן צונעמען קיין טראַנסדניעסט-
ריע די יידן פון רומענישער נאַציאָנאַליטעט, וועלכע האָבן אין זייער
צייט אויסגעמיטן די אַרעסטן — זינט זי וויל נישט מער קיין דער
פּאָרטאַציע פאַר אירע יידן, האָבנדיק בדעה זיי צו מאַכן אַרבעטן
אין מזרח.

אינצווישנצייט, זענען דעפארטירט געוואָרן פון דער געוועזע-
נער אָקופאַציע-זאָנע די יידן פון די פּאָלנדיקע נאַציאָנאַליטעטן:

- (1). בעלגיער,
- (2). האַלענדער,
- (3). נאָרוועניער,

- (4). עסטאָניער,
 - (5). לעטטאָנער,
 - (6). ליטווינער,
 - (7). לוקסענבורגער,
 - (8). בולגארער,
 - (9). רומענער,
 - (10). גריכן,
 - (11). רוסן (פליטים רוסישע),
 - (12). געווי. פאָלאַקן,
 - (13). געווי. דייטשן,
 - (14). געווי. עסטרייכער,
 - (15). געווי. סאָארער,
 - (16). געווי. טשעכאָסלאָוואַקן,
 - (17). געווי. יוגאָסלאַוון,
- ווי אויך שטאַטלאָזע יידן און אומגעפער 6.000 יידן פון פראַנצויזישער נאַציאָנאַליטעט.
- פאר דער אָקופאַציע מצד די דייטשע טרופן, האָט די דרום-זאָנע אַרויסגעגעבן 12.000 יידן; זינט דער אָקופאַציע, זענען 1.000 יידן אַרעסטירט געוואָרן דורך די ספּעציעלע קאָמאַנדאָס.

2. — פּלאַן.

די פראַנצויזישע רעגירונג האָט מסכים געווען צום געזעץ-פראָיעקט, לויט וועלכן עס ווערט אָפּגענומען די פראַנצויזישע ביר-גערשאַפט, ביי אַלע יידן, וואָס זענען נאַטוראַליזירט געוואָרן זינט דעם 10-טן אויגוסט 1927. אין גאַנץ פראַנקרייך וועט עס אָנרירן אומגעפער 50.000 יידן, וועלכע האָבן, צום גרעסטן טייל, אויסגער-וואַנדערט פון מזרח און פון דרום-מזרח אייראָפּע, זינט דער וועלט-מלחמה. געפינענדיק זיך נישט אין דער איטאַליענישער זאָנע, וועלן די יידן נאָר אינגיבן אַרעסטירט ווערן און דאָס, מיט איינמאָל, אַ דאַנק אַ מאַסן-אַפּעראַציע מצד דער זיכערהייטספּאָליציי און דער פראַנצויזישער פּאָליציי.

אויב די דאָזיקע אַקציע וועט געבן בלוין אַ מאָגערן רעזולטאַט, בלייבט מער נישט איבער ווי די פּאָלנדיקע לייוונג, וועלכע — לויט דער דאָ אָנגענומענער מיינונג — דאַרף ווי צום שנעלסטן אַדורכגעפירט ווערן:

מיטאַמאָליקע אַרעסטן פון אַלע יידן, וועלכע מען וועט קענען אויסגעפינען דורך אַ מאַסן-אַפּעראַציע פון די זיכערהייטספּאָליציי-כוחות (קאָמאַנדאָס און ספּעציעלע קאָמאַנדאָס) מיט דער הילף פון

די דייטשע טרופן. דער רעזולטאט וועלכן מען קען און מען דארף דערגרייכן, באשטייט אין דער גענצלעכער דעפארטאציע אין מזרח, פון אלע יידן, וואס געפינען זיך נאך אין 1943 אויף אונזער אָקופאציע-זאָנע, אָדער זייער רעפארטירונג דורך זייערע לענדער, וועלכע האָבן ביז איצט פארשפּעטיקט דאָס צו טאָן.

3. — איטאליענישע באַציאונג צו דער יידן-פראָגע.

די האַלטונג פון די איטאליענער אין, אַזוי ווי פריער, אומבאַ-גרייפלעך. די איטאליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן און די אי-טאליענישע פּאָליציי שוּצן די יידן מיט אלע מיטלען, וועלכע געפינען זיך נאָר אין זייער רשות. די איטאליענישע איינפלוס-זאָנע און, הויפטזאָכלעך, דער קאָט ד'אָזיר, אין גאָר אָפן געוואָרן אַרץ-ישראָל פאַר די יידן אין פראַנקרייך. במשך פון די לעצטע חדשים, אין פאָרגעקומען אַ יידישע מאַסן-דעמיגראַציע פון אונזער אָקופאציע-זאָנע, אין דער איטאליענישער זאָנע. דאָס אַנטלויפן פון די יידן ווערט באַגרינסטיקט אַ דאָנק דער עקזיסטענץ פון טויזנטער אומוועגן, אַ דאָנק דער מיטהילף פון דער פראַנצויזישער באַפעלקערונג און די סימפאָטיזירנדיקע אויטאָריטעטן, אַ דאָנק די פאַלשע אידענטיטעטס-קארטן, ווי אויך צוליב דעם שטח, וועלכן מען קען נישט אַרומנעמען מיטן אויג און וואָס מאַכט אומגעלעך דאָס הערמעטישע אָפּשליסן פון די איינפלוס-זאָנעס.

וועגן דער איטאליענישער האַלטונג אין דער יידן-פראָגע, זענען ביז איצט אָפּגעשיקט געוואָרן צום RSHA בערך 20 ראַפּאָרטן. עס באַמערקט זיך נישט ביז איצטער, קיין שום ענדערונג אין דער אויפ-פירונג פון די איטאליענער. דאָס דאָזיקע פראָבלעם באַשווערט שטאַרק די אויסערלעכע דייטש-איטאליענישע באַציאונגען, ווייל די פראַנצויזן און דיפּלאָמאַטישע פאַרשטייער פון אַנדערע לענדער, נוצן אויס אויף אַ געשיקטן אופן, דעם אונטערשייד אין דער באַהאַנדלונג פון די יידן מצד דייטשלאַנד און אי-טאליע. די איטאליענער האָבן אַריבערגעפירט אומגעפער 1.000 אַרעמע יידן פון קאָט ד'אָזיר, אין די קור-ערטער פון די דעפאר-טעמענטן איזער און סאַוואַ. די יידן לעבט זיך דאָרטן אַזוי גוט, אַז זיי זענען נישט אונטערגעוואָרפן קיין שום באַגרענעצונגען. אין קעגנטייל, מען האָט זיי באַזעצט אין די בעסטע האַטעלן.

איך בעט אייך צו מאַכן אַ ראַפּאָרט, צו דעם קומענדיקן באַזוך פונעם שעה פון דער זיכערהייט און פון דער ס. ד., וועגן דער האַלטונג פון די איטאליענער.

אונטערגעשריבן : רעטהקע.

דאָקומענט 26.

www.libtool.com.cn

שטענפל :

אַריינגעקומען דעם 2טן אויגוסט 1943.

דאָ בייגעלייגט דער אָריגינאַל פון אַ באַריכט מצד דעם דירעקט־
טאָר פון דער אַנקעטע־און קאָנטראָל־סעקציע פון קאָמיסאַריאַט פאַר
יידישע פראַגן פאַר דער דרום־זאָנע, אין רעזולטאַט פון אַ געשפּרעך,
וועלכן ער האָט געהאַט דעם 21טן יולי 1943, מיט ה' לאָ ספינאָסאָ
אין ניצע.

ה' לאָ ספינאָסאָ איז דער איטאַליענישער פאַרשטייער פאַר
יידישע פראַגן אין דער איטאַליענישער אַקאָפּאַציע־זאָנע.

צוגעשריבענע נאָמע פון רעמחקע :

אָריגינאַל צום IV B BdS.

צו קלאַסירן צווישן די דאָקומענטן : „האַלטונג פון די איד־
טאַליענער אין דער יידן־פראַגע“.

א נ ע ק ס (צוגאב)

www.libtool.com.cn

שטרעג געהיים !

ענין : געשפרעך, וואָס איז פאַרגעקומען דעם 21-טן יולי 1943, צווישן ה' לאָ ספינאָסאָ און דעם דירעקטאָר פון דער אַנ-קעמער און קאָנטראָל־סעקציע פאַר דער דרום־זאָנע.

די איטאַליענישע רעגירונג האָט באַשטימט פאַר דער איטאַ-ליענישער אָפּעראַציע־זאָנע, אַ פאַרשטייער אין דער פּערזאָן פון ה' לאָ ספינאָסאָ, געוועזענער גענעראַל־קאָנסול, וועלכער האָט געוואוינט אַ צענדליק יאָרן אין פראַנקרייך.

זיינע אָפּטיילונגען, וואָס געפינען זיך 42, בולוו. סימיעי אין ניצע, פאַרנעמען זיך מיט אַלע ראַסן־פראַבלעמען, וואָס אינטערע-סירן די איטאַליענישע פּאָליטיק אין פראַנקרייך.

אין לויף פונעם געשפרעך בין איך געוואוינער געוואָרן פון אַט דעם הויכן פונקציאָנאַר, אַז די אַמטן פון גענעראַל־קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן, זענען אים לחלוטין אומבאַקאַנט ; און דערי-בער, בעת זיין ריזע קיין ווישי, האָט ער זיך אונטערהאַלטן מיט הי-בוסקע וועגן פאַרשידענע פראַגן, וואָס זענען גוגע די לאַגע פון די יידן אויפן מיטלענדישן ים־ברעג (1).

ער האָט מיר פאַרגעשטעלט אַ דאָקומענט, וואָס איז אים אַי-בערגעגעבן געוואָרן דורך ה' בוסקע גופא, און אויף וועלכן עס זענען געווען פאַרצייכנט פאַרשידענע סוגעסטיעס, וואָס שטאַמען פון די אָפּטיילונגען פון אונזער נאַציאָנאַלער פּאָליציי און וואָס צילן צו רעגולאַריזירן אָדער צו לייען די פראַגן וועגן די יידן, וועלכע געפינען זיך אין רעזידענץ אויפן ים־ברעג.

אַזוי ווי איך האָב געבעטן אַ קאָפּיע פון אַזאַ אינסטרוקציע, האָט לאָ ספינאָסאָ זייער העפלעך אָפּגעזאָגט, אַנטשולדיקנדיק זיך פאַרן נישט קענען מיר איבערגעבן אַן אָפיציעלן דאָקומענט, וואָס איז אויסגעשטעלט בלויז אין איין איינציקן עקזעמפלאַר, וואָס האָט אַנב, נישט קיין שום אונטערשריפט און איז אַדרעסירט צום גע-נעראַל אַוואָרנאַ די גואַלטיערי, הויפּט־פאַרשטייער פון העכסטן אַי-טאַליענישן קאָמענדאַנט אויף דער פראַנצויזישער טעריטאָריע.

זעענדיק מײן פאַרוואונדערונג, פאַרוואָס די אָפּטיילונגען פון גענעראַל־קאָמיסאַריאַט זענען נישט אינפאַרמירט געוואָרן וועגן די פאַרשידענע פאַרבינדונגען, וועלכע זענען מסוגל צו עקזיסטירן צווישן די אַמטן פון דער פראַנצויזישער פּאָליציי פון איין זייט, און

(1) אונטערגעשטראַכן אינם טעקסט.

די פארשטייער פון דער איטאליענישער „ראסן-פאליציי“ אין פראנק-רייך, פון דער אנדערער זייט — האט ה' לאַ ספינאָסאַ מיר דער-קלערט, אז בעת זיין צוזאַמענרעדן מיט ה' בוסקע, איז קיינמאָל נישט געקומען צו רייך וועגן דער עקזיסטענץ פון קאָמיסאַריאַט, וואָס פארנעמט זיך ספעציעל מיט דער פאַרשונג פון די יידישע פראַגן. איך האָב אים דאָן אָנגעוויזן, אז דער דאָזיקער אָרגאַניזם עקזיסטירט זינט קנאַפּע דריי יאָר.

באַטראַכטנדיק דעם דאָקומענט, וואָס איז מיר פּערזענלעך אי-בערגעגעבן געוואָרן דורך ה' בוסקע, האָב איך באַמערקט סונעס-טיעס, וואָס האָבן געזאָלט פאַרגעשטעלט ווערן צו דער באַשטעמט-קונג פון דער איטאליענישער רעגירונג, אויף צו באַשאַפן אינטער-נירונגס-צענטערן אין די דעפּאַרטעמענטן פון לאַ דראָם, וואַקלונ, אַט-אַלפּ, באַס-אַלפּ, און אז 81 אָרטשאַפטן זענען באַשטימט גע-וואָרן אויף דער עווענטועלער אויפנאָמע פון בערך 6.000 אויסלענ-דישע יידן.

די אופנים פון אדורכפירן, פון טראַנספער און רעזידענץ-באַ-שטימונג, האָבן אויסגעזען רעגולירט צו ווערן אויסשליסלעך צווישן דער איטאליענישער רעגירונג און דער פראַנצויזישער נאַציאָנאַלער פאליציי.

דעם ה' לאַ ספינאָסאַ זענען נישט באַקאַנט געווען די פונקציעס פון גענעראַל-קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן און ער האָט מיר גע-שטעלט אַ פראַגע, וואָס נויטיקט זיך נישט אין קיין קאָמענטאַרן, נעמלעך, צי „דער מיניסטער און איך אליין זענען מיר יידן“ (1).

איך האָב געהאַלטן פאַר מיין הוב צו ציען די אויפמערקזאַמ-קייט פון דעם איטאליענישן פאַרשטייער, אויף די צאָלרייכע אינ-טערווענצן מצד די יידן, כדי צו שטעלן זיך אונטער זייער שוין אין זייער גאַנצער איינפלוס-זאָגע פון די אָפּעראַציעס.

דער דאָזיקער פונקציאָנאַר האָט מיר אָפּגעענטפערט, אז הגם די איטאליענישע רעגירונג האלט פון רעספּעקטירן די עלעמענטאַרע מענטשלעכע פרינציפן, קען דאָך אין קיין פאַל, נישט קומען אין באַטראַכט די פראַגע וועגן פאַרזיכערן אַ פּולשטענדיקן חסד די יידן, וועלכע געפינען זיך איצטער אין דער מיטלענדישער געגנט.

אזוי אַרום בין איך, אין לויף פונעם געשפּרעך געוואויער גע-וואָרן, אז ה' לאַמבערט, דער גענעראַל-דירעקטאָר פון גענעראַל-פאַרבאַנד פון די יידן אין פראַנקרייך (אוזשיא) און ה' דאָנאַטי האָבן אדורכגעפירט אַפּטע אינטערווענצן בעטנדיק שוין ביי דער איטאליענישער רעגירונג.

(1) אונטערגעשטראַכן אינם טעקסט.

איך האָב דאָן געמאָלדן דעם ה' לאָ ספינאָסאָ, אַז דער גענער-
 ראָלפּאַרבאַנד פון די איזראַעליטן, אונטערן עטיקעט פון אַ פילאַנ-
 טראַפישער געזעלשאַפּט, פירט אָן פאַרבאַהאַלטענערהייט אָן אַנט-
 רעגירונגס-פּראָפּאַגאַנדע, וועמענס רעזולטאַטן וועלן זיין פונקט אזוי
 שעדלעך פאַר דער פראַנצויזישער רעגירונג, ווי פאַר דער איטאַליע-
 נישער.

„איצט פאַרשטיי איך שוין“ — האָט מיר געענטפערט ה' לאָ
 ספינאָסאָ — „דעם זין פון געוויסע אינטערווענצן, וואָס זענען אַדורכ-
 געפירט געוואָרן מצד וויכטיקע יידישע עלעמענטן, און איך גלויב,
 אַז עס וואָלט געווען נוצלעך, אַז מיר זאָלן אַרבעטן אין איינקלאַנג
 מיטן גענעראַל-קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן אין פראַנקרייך.“
 איך בין גערן מסכים געווען צו דעם דאָזיקן פאַרשלאָג און ער
 האָט מיר באַשטימט אַ ראַנדע-וואו אין ווישי אויף דינסטיק דעם
 27-טן יולי, וואו ער וועט מיר איבערגעבן אַלע אינסטרוקציעס,
 וועלכע ער דערוואַרט פון דער רעגירונג אין רוים.

אויספירן:

איך האָב אַרויסגעצויגן פון אָט דעם געשפרעך אַ באַזונדער
 גינסטיקן איינדרוק. איך האָב געקענט פעסטשטעלן אַן איבעריק
 מאָל, אַז די נאַציאָנאַלע פּאָליציי-אַמטן האַלטן נישט פון אויפדעקן
 די טעטיקייטן פון די קאָמיסאַריאַט-אַפּטיילונגען, אויף אזוי ווייט, אַז
 זיי מאַכן בכיוון דעם אָנשטעל פון אינגאָרירן זייער עקזיסטענץ, אין
 קעגנוואַרט פון אַ פאַרשטייער פון אַ פרעמדער רעגירונג, וואָס איז
 באַאויפטראַגט אָנצווענדן געוויסע געזעצן, וועלכע דאַרפן זיין
 אין איינקלאַנג מיט די, וואָס זענען פאַראַרדנט דורך דער פראַנצויז-
 זישער מאַכט.

אויב מען קען זיך נישט דערקלערן די האַלטונג, וועלכע איז
 אָנגענומען געוואָרן דורכן רעגירונגס-ראַט, גענעראַל-סעקרעטאַר ביי
 דער פּאָליציי — געהערט עס צום גענעראַל-קאָמיסאַריאַט פאַר יידי-
 שע פראַגן אָנצוקניפן אַ דויערהאַפּטן קאָנטאַקט מיטן הויכן איטאַ-
 ליענישן קאָמיסאַר, וואָס איז באַאויפטראַגט צו פאַרשן און צו רעגו-
 לירן די ראַסן-פראַגע אין פראַנקרייך, באַטאָנענדיק דערביי, אַז די
 פאַרגעשלאָגענע געזעצן בנוגע דער לאַגע פון די יידן שטאַמען די-
 רעקט פון גענעראַל-קאָמיסאַריאַט פאַר יידישע פראַגן.

די יידישע קאָלאָניע, וואָס באַזעצט זיך אויפן ים-פּאַס ווערט
 וואָס אַ מאָל אַלץ צאָלרייכער. באַזונדער גרויס אין דער צאָל זענען
 די איבערשטרייטונגען פון געזעץ; קיין רעפּרעסיעס ווערן פאַקטיש
 נישט אָנגעווענדעט, ווייל די עקזעקוטיווע מאַכט טייטשט אויס אויף

אן אומגינסטיקן אופן אלע אינסטרומענטן, וועלכע קענען ארויס-
געגעבן ווערן מצד דער איטאליענישער רעגירונג און וועלכע זענען
ווייט פון צו זיין אין גייסט פון דער רעאליזירונג וועלכע איז פאר-
געשלאגן פון אט דער מאכט.

אין דער אמתן האט מיר ה' לאַ ספינאָסאָ פייערלעך מודיע גע-
ווען, אז איבער אלעם וואָלט ער וועלן זען די אַרבעטספּעאקע יידן,
באַמיינקן זיך — צוגלייך מיט אלע בירגער — אין די פאַרשידענע
אַרבעטן, וואָס זענען מסוגל אויסצופילן זייער פרייע צייט.

ער האָט מיר פאַרמעל צוגעזאָגט, באַטאָנענדיק עס גאָר באַ-
זונדער, אז קיינמאָל וועט ער זיך נישט אַנטקעגנשטעלן דעם אַריי-
ציען די יידן אין די אַרבעטס-קאָדערען, און ער בעט אז מען זאָל אים
תיכּה צושטעלן אַ ליסטע פון אלע אויסלענדישע יידן, וועלכע מיר
וויילן זען, אזוי שנעל ווי מעגלעך, דערווייטערט פון אלע שטאָדטישע
צענטערן.

איך גלויב, אז דער דאָזיקער פונקציאָנאַר איז אַדורכגעדרונגען
מיט אַ געוויסן גייסט פון פאַרשטענדעניש, וואָס מיר וואָלטן גע-
דאַרפט, ווי צום שנעלסטן אויסנוצן, בכדי צו אורטיילן וועגן דער
אויפריכטיקייט פון זיינע פאַרזיכערונגען.

אין רעזולטאַט, האָב איך אַרויסגעגעבן אינסטרומענטן צו ה'-
ראַמבאַלד, דעם רעגיאָנאַל-פאַרשטייער פון דער אַנקעטע און קאָנ-
טראָל-סעקציע ביים גענעראַל-סעקרעטאַריאַט פאַר יידישע פראַגן אין
ניצע, וועגן איבערגעבן די ליסטע פון די אומגעוואונטשענע אויס-
לענדער און וועגן שטעלן זיך אין פאַרבינדונג מיט ה' לאַ ספינאָסאָ,
כדי פאַרצולייגן אים אַ ריי לאַגישע מאַסמיטלען, וואָס זאָלן דער-
מעגלעכן אַריינצוציען אין דער אַרבעט די אומבאַשעפטיקטע יידן,
דערווייטערנדיק די עלעמענטן, וועמענס אָנוועזנקייט איז אַ געפאַר
פאַר דער געזונט.

דאָקומענט 27.

www.libtool.com.cn

טעלעגראמע.

קאמאנדא פון מארסעיל נומ. 5587

22.7.43 1948 — MD —

צום B.d.Sd Room, 4 B פאריז.

פאָרטרײַלע !

גלייך איבערצוגעבן.

ענין : באהאנדלונג פון די יידן אין דער איטאליענישער אָקופאַציע-זאָנע.

רעפערענץ : אין גאנג.

אויפן סמך פון אַ ראפּאָרט, וואָס איז אונז איבערגעגעבן גע-
וואָרן, איז דער גוט-באקאנטער ייד, דאָנאַטי, געפאָרן קיין רוים,
בכדי דאָרט אונטערצוהאַנדלען וועגן דער שפעטערדיקער לייזונג פון
דער יידן-פראַגע אין דער איטאליענישער אָקופאַציע-זאָנע, אין פאל
— אויב די פאָראַויסגעזעענע אָקופאַציע פון דער דאָזיקער זאָנע
זאָל דארפן פאָרקומען דורך די דייטשע טרופּן. אויסער דעם, האָט
ער אינטערוויענירט אין רוים, ווייל עס זענען אַדורכגעפירט געוואָרן
יידן-אַרעסטן מצד די דייטשן, וועלכע האָבן זיי איבערגעגעבן צו די
דייטשע אויטאָריטעטן. עס האַנדלט זיך הויפטזאַכלעך וועגן דעם
פאל פונעם ייד וואָלף, אין ניצע — שעה-רעדאקטאָר פון „בערלינער
טאָגעבלאַט" און דעם גוט-באקאנטן סעקרעטאַר פון דעם ייד ראָט-
שילד — אַנדערי ווייל אין גרענאָבל.

איבעריקנס, באַווייזן זיך די יידן כסדר אין די גרעסטע האַמעלן
און רעסטאָראַנען פון קאָט ד'אַזיר, און פירן זיך אויפן זעלבן פראַ-
וואַצירנדיקן אופן ווי פריער. די איטאליענישע אָפיצירן באַווייזן
זיך עפנטלעך אין דער געזעלשאַפט פון יידישקעס. די אַרבעט פון
איטאליענישן קאָמיסאַר פאַר יידישע פראַגן, באַשטימט איצטער בלויז
אין צוגיפּשטעלן די ליסטעס פון די יידן.

זינט דעם לעצמן באריכט זאלן די שפעטערדיקע עוואקואציעס
זיין אומבאדייטנדיקע. די צאל פון די ארויסגעשיקטע דארף זיין
אומגעפער ביי 3.000. www.libtool.com.cn

קאמאנדא פון דער סיפא און דער ס. ד. פון מארסעיל Roem

18/43 SA B 4

לויט אויפטראג,
אונטערנעשריבן: באָנער,
ט. ט. האָופטשארפירער.

דאָקומענט 28.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

קאָמאָנדאָ פון מאַרשעל נומ. 6450

ND — 19.8.43 1834

צום B.d.S. Roem 4 B פאָריוו.

ענין: קאָנפערענץ מיט לאָ ספינאָסאָ.

רעפערענץ: קיינע.

אויפן פארלאנג פון לאָ ספינאָסאָ, דעם גענעראל-אינספעקטאָר פאר יידישע פראגן אין דער פראנצויזישער דרום-זאָנע, וואָס איז אַקופירט דורך די איטאַליענער, איז פאַרגעקומען אַ קאָנפערענץ אין אונזערע ביוראָס, דעם 18-טן אויגוסט. לאָ ספינאָסאָ האָט אויס-געדרוקט דעם געדאַנק, אַז היות ווי עס זענען פאַרגעקומען ענדער-רונגען אין דער רעגירונג אין רוים, זענען די התחייבותן, וועלכע ער האָט אָנגענומען אין לויף פון די אָפיציעלע געשפּרעכן, וואָס זענען געפירט געוואָרן אונטערן פאַרויז פון טולאַנער שעה פון דער אָפּטיילונג — מער נישט גילטיק. עס איז פריער געהאַט אָפּגע-שטימט געוואָרן, אַז אַלע דייטשע און געוועזענע עסטרייכישע יידן, וועלכע געפינען זיך אין דער דאָזיקער געגנט, וועלן איבערגעגעבן ווערן צו אונזער קאָמאָנדאָ. מען האָט פאַרגעלייגט אָנצווענדן אויך אין דער איטאַליענישער זאָנע די פאַראַרדענונגען פון דער RSHA וועלכע דינען אַלס דירעקטיוון קעגן די יידן אין די אַקופירטע טע-ריטאָריעס. לאָ ספינאָסאָ האָט בדעה צו פאַרן קיין רוים, אומגעפער דעם 20-טן אויגוסט 1943, אויף 4 אָדער 5 טעג און ער וועט פאַר-לייגן אונזער פארלאנג אין קאָמפּעטענטן מיניסטעריום. צוריקער מענדיק פון רוים, וועט לאָ ספינאָסאָ אונז באַקאַנט מאַכן דעם דער-זולמאַט פון זיינע אונטערהאַנדלונגען. איך וועל אייך תיכף אינ-פאַרמירן.

קאָמאָנדאָ פון דער סיפּאָ און דער ס. ד. אין מאַרשעל

4B SA 18 BA/STR. Der Kr.

אונטערגעשריבן: מולער,

ס. ט. שטורמבאַנפירער

דאָקומענט 29.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 57.485.

ב. ד. ב.

פאַרזי, דעם 26טן אויגוסט 1943.

צום ספעציעלן קאָמאַנדאַ פון דער סיפּאָ (ב. ד.),
צו דער אויפמערקזאַמקייט פון ב. ב. שמורמבאָנפירער מולער,
מאַרשעל.

עוין : געשפרעך מיט לאַ ספינאַסאָ.

רעפערענץ : אייער טעלעגראַמע נומ. 6.450 פון 19.8.43.

איך האָב דערהאַלטן אייער טעלעגראַמע און עס וואונדערט
מיר, אז איר האָט דיסקוטירט מיט אָפיציעלע איטאַליענישע פּאַר-
שטייער, נישט האָבנדיק זיך פריער געשטעלט מיט אונז אין קאָנ-
טאַקט. איך בעט אייך, מיר צוצושיקן אַן אויספירלעכן ראפּאָרט, ווי
אויך אייער מיינונג וועגן ל. אייער ראפּאָרט איז נישט קיין קאָמ-
פלעטער, ווייל ביז איצט איז נאָך נישט געקומען צו קיין פעסטער
פאַרשטענדיקונג מיט די איטאַליענער, וועגן דער יידן-פּראָגע, אזוי
אז עס קען קוים פאַרקומען אַן ענדערונג אין גענאטיוון זין. איך
בעט אייך דעריבער, מיר מודיע צו זיין, אין אַלע איינצלעייטן,
וועגן די אַרגומענטן, מיט וועלכע ל. האָט זיך באַנוצט.

אונטערגעשריבן : דר. קנאַכען,

ט. ט. שטאַנדאַרטענפירער

און פּאָליציי-קאָלאָנעל.

צוגעשריבענע נאָמע ביים סוף פון דאָקומענט :

אָוועקנעפּאַרן אויף אַ רייזע נאָכן דיסטירן,

אונטערגעשריבן : הירשמאַן, אָנגעשטעלטער.

דאָקומענט 30.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

קאָמאַנדאָ פון מאַרשעל

6730 — 28.8.43 0030 — WU —

צום B.d.S.

צו דער אויפמערקזאמקייט פון דר. קנאַכען ס. ס. "שטאַנדאַרט"
טענפירער און פאליציאיי-קאָלאָנעל, O. V. - I. A. — פאַריוו.

עווי: געשפרעך מיט לאָ ספינאָסאַ.

רעפערענץ: אייער טעלעגראַמע נומ. 57.485 פון 26.8.43.

דאָס האָט לאָ ספינאָסאַ אליין געבעטן זיך אַדורכצושמועסן
מיט מיר וועגן דער יידן-פראַגע אין דער איטאַליענישער אַקופאַציע-
זאָנע. דער געשפרעך האָט בכלל נישט געטראָגן קיין אַפיציעלן כאַ-
ראַקטער. 5. האָט זיך בלוז געוואָלט אינפאָרמירן איידער ער פאַרט
אַפ קיין רוים, וועגן געוויסע פרינציפיעלע פראַגן. אָבער די הויפט-
סיבה פון לאָ ספינאָסאַס באַזוך, זעט מיר אויס צו זיין גאָר אַן
אַנדערע. לאָ ספינאָסאַס האָט געהאַט איבערגעגעבן אין מיינע אַמטן,
מיט אַ קורצער צייט צוריק עטלעכע ליסטעס פון יידן, וועלכע וואויר-
נען אויפן קאָט ד'אזיר, דערקלערנדיק אויסדריקלעך, אַז ער וועט
נישט פאַדערן, אַז די דאָזיקע ליסטעס זאָלן אים צוריקגעקערט ווערן.
אינצווישנצייט, האָט ער מסתמא דערהאַלטן אַנדערע אויפטראַגן
פון זיינע העכערע שעפן, ווייל ער האָט מיך געבעטן אים די דאָזיקע
ליסטעס צוריקצוקערן (1). ער האָט מיר אנבאָרשאַדיק צוגעזאָגט
צוריקצושטעלן די ליסטעס אין מיין רשות, נאָך זיין צוריקער פון
רוים. ווי איך האָב עס געהאַט באַטאָנט אין מיין טעלעגראַמע פון
19.8.43, איז דער געשפרעך געפירט געוואָרן אויף אַן אַלגעמיינעם
פלאַן.

קאָמאַנדאָ פון דער סיפּאָ און דער ס. ד. פון מאַרשעל. —

KDR.

אונטערגעשריבן: מולער,

ס. ס. שטורמבאַנפירער.

(1) צוגעשריבענע נאָטע פון קנאַכען: צי זענען זיי ווייניקסטנס פאַטאָקאָפּירט געוואָרן?

דאָקומענט 31.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 59.377.

B.d.S.

פאַרזי, דעם 1טן סעפטעמבער 1943.

(איבערגעגעבן דעם 2טן סעפטעמבער)

צום ספעציעלן קאָמאַנדאַן
פון דער זיכערהייטספּאָליציי (פ. ד.),
מאַרשעל.
מ. ס. שטורמבאָנפירער מולער.

עוין: געשפרעך מיט לאַ ספינאָסאַ.

רעפערענץ: אייער טעלעגראַמע נומ 6.730 פון 28.8.43.

מיר בעטן אייך אונז צו אינפאָרמירן, צי האָט איר אַ פּאַטאַ-
קאַפּיע פון די ליסטעס, וועלכע ל. האָט געהאַט איבערגעלאָזט אויף
אַ געוויסע צייט אין אייערע אָפּטיילונגען.

BdS — פאַרזי.

לויט אויפטראַג,

אונטערגעשריבן: דר. שמידט,

ס. ס. אָבערשטורמפירער.

דאָקומענט 32.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

קאָמאָנדאָ פון מאַרשעל

6951 — 2.9.43 2215 — WU —

צום B.d.S., צו דער אויפמערקזאמקייט
פון כ.פ.אָבערשטורמפירער דר. שמידט,
פאַריז.

ענין: געשפרעך מיט לאָ ספינאַסאַ.

רעפערענץ: אייער טעלעגראַמע נומ. 59.377 פון 2.9.43.

נעמענדיק אין אַכט, אַז ל. האָט געהאַט איבערגעגעבן די ליס-
טעס אין אונזערע אָפּטיילונגען, נישט זאָגנדיק, אַז ער וועט זיי צו-
ריקפאָדערן, איז קיין שום פאַטאַקאַפּיע אָדער קאַפּיע פון זיי נישט
געמאַכט געוואָרן. באַזונדער, האָט ער צוגעזאָגט צוריקצוגעבן די
דאָזיקע ליסטעס אין אונזער רשות, נאָך זיין צוריקער פון רוים.

קאָמאָנדאָ פון דער סיפּאָ און דער ס. ד. פון מאַרשעל D —
KDR,

אונטערגעשריבן: מולער,
ס. ס. שטורמבאַנפירער.

נאָמע צום מ. מ. שטורבאנפירער האַגען.

פאַרזי, דעם 4טן סעפטעמבער 1943.

ענין: צוגרייטונגען צו דער אָנווענדונג פון די אַנטי־יידישע מאַס־מיטלען אין דער זאַנע פון דער איטאַליענישער אָקופאַציע.

רעפערענץ: געוויינטלעכע.

פאַרזי ל ע ר

(א) אַקציע אָנצופירן אָן אויסנאַמען:

כדי די פאַראויסגעזעענע אַקציע אין דער איטאַליענישער אָקופאַציע־זאָנע זאָל האָבן אַ צופרידנשטעלנדיקן רעזולטאַט, דאַרף זי אַדורכגעפירט ווערן אָן אויסנאַמען. נעמענדיק אין אַכט, אַז די גרעסטע טייל פון די פּאַליציי־פעקטיוון, וועלכע זענען צו אונזער דיספּאָזיציע פאַר אַט דער אַקציע, איז אומפּעאיק אונטערצושידן, צי דער אָדער יענער ייד — לויט זיין פּיל־ווייניק צופעליקער נאַציאָנאַליטעט — דאַרף אַריינגערעכנט ווערן אין די אַנטי־יידישע מאַס־מיטלען, וואָלט געווען זייער אומווינטשנסווערט, פון פּראָפּאָגאַנדע־שטאַנדפּונקט, אַז עס זאָלן ווידער געמאַכט ווערן פאַרשידנאַרטיקע אויסנאַמען לטובת די פאַרשידענע נאַציאָנאַליטעטן, און אַז מען זאָל זוכן, צי דער ייד פון פּראָנצויזישער בירגערשאַפט איז נאָטור־ראַליזירט געוואָרן ערשט נאָכן 10טן אויגוסט 1927, אָדער צי ער באַזיצט די דאָזיקע נאַציאָנאַליטעט נאָך פון פאַר דער דערמאָנטער דאַטע.

איבעריקנס, דאַרף מען אין אַלגעמיין באַמערקן, אַז אַ פאַר־מעגלעכער און איינפלוסרייכער ייד האָט נישט דערוואָרבן זיין פּראָנצויזישע נאַציאָנאַליטעט זינט דעם יאָר 1927, נאָר אַז אין מערסטן־טייל פאַלן, האָט ער זי שוין פון זיין געבוירנשאַפט אָן. די פּראָנצויזן, אפילו די וועלכע זענען נישט קיין אַנטיסעמיטן, וועלן נישט פאַרשטיין, פאַרוואָס מיר אינטערנירן נישט, אין דער ערשטער ריי, די שעדלעכע יידן, ד. ה. די, וועלכע זענען פאַרמעגלעך און איינפלוסרייך (אויב, אין דער אמת), די טאָטאַלע אָדער טיילווייזע דע־

פארטאציע פון די דאזיקע יידן זאל שפעטער נישט מעגלעך זיין אדורכצופירן צוליב פאליטישע טעמים, ווייזט זיך, אין קעגנטייל, זייער אינטערנירונג ארויס ווי א מאסמיטל פון א באזונדער דרינגנד דער נויטווענדיקייט).

וואס שייך די אינטערנירונגען, קען מען אויך נישט האבן קיין ריקזיכט בנוגע די בירגער פון די פריינטלעכע לענדער, נייטראלע אדער אלייטע. אלע מלוכות זענען אויפגעפאדערט געווארן, זינט 6 חדשים אדער שוין פון א יאָר אָן, צו רעפאטירן זייערע יידן אין זייערע ממשלה־זאָנעס. די גרעסטע צאל מלוכות זענען נאָכגעקומען דער ווענדונג און האָבן, אינצווישנצייט, פארענדיקט די ראפאט־ריאציע. בלויז טערקיי האָט נאָך נישט אונטערגענומען קיין ראפאטירונג פון א באדייטנדיקן פארנעם. אין רעזולטאט, דארפן נישט געמאכט ווערן קיין אויסנאמען פאר די יידישע בירגער פון די אלע פאראינטערעסירטע לענדער. שפעטער צו, קענען די ביטעס אדרעסירט ווערן צום IV B — BdS און דאָ באטראכט ווערן נאָך א טיפערן אויספארשן פון דער נאציאָנאליטעט.

מען וואלט אויך באדארפט תיכף אינטערנירן אלע יידישע בירגער פון די שונאישע לענדער: ווייל דאָס ווייטערדיקע איבער־לאָזן די דאזיקע מענטשן אויף דער פריי, קען נאָך ווייניקער טאָלע־רירט ווערן, ווי פאר די אנדערע יידן. די דאזיקע יידן וואלטן גע־דארפט אינטערנירט ווערן אין די לאַגערן פאר ענגלענדער, אמערי־קאנער, א. א. וו.

„דער קאט ד'אזיר, די דעפארטאמענטן פון סאוואוא און אַט־סאוואוא, גרענאבל און אויך אלע אומגענומען פון ארום דער גרע־נעץ, וועלן זיין די הויפט־פונקטן פון אַט דער אַקציע, ווי אויך די פראַנט־לאַקאליטעטן אין די גרענעצן פון די באטייליקטע ספערן. כדי צו פארהיטן דאָס אנטלויפן פון די יידן, דארף מען קודם־כל אנהויבן ביי די פראַנט־ערטער און נאָכדעם אויסרייניקן אלע דער־מאָנטע גענומען, פון מזרח ביז מערב.

די יידן וועלן אַרעסטירט ווערן צוזאמען מיט זייערע פאמיליע־מיטגלידער. זיי קענען מיטנעמען מיט זיך די נויטיקסטע מלבוש־שים, ווי אויך זאכן פון טעגלעכן געברויך, אויף אזוי פיל, וויפיל זייער תיכפדיקער טראַנספער אין די פראַוויזאָרישע זאמל־לאַגערן וועט זיך נישט ארויסווייזן באזונדער דרינגנד, צוליב ספעציעלע טעמים.

די ביוראָען פון ליאָן און מאַרסעיל האָבן צוגעגרייט פראַוויזאָרישע זאמל־פונקטן אין די דאזיקע צוויי שמעדם (יידישע שולן, נישט־טעטיקע פאבריקן א. א. וו.). דער האופטשטורמפירער ברונער, אין דער באַגלייטונג פון האַופטשטורמפירער בריקלער, וועט קומען

קיין ליאָן און מאַרסעל, דעם 5'טן אָדער 6'טן ה. ה., בכדי בשתיקה צוצוגרייטן אלץ אויפן אָרט גופא און זיך צו קענען אָפּגעבן אַ חשבון פון די לאַקאַלע באַדינגונגען.

ווען דאָס כאַפּן די יידן וועט זיין פאַרענדיקט, וועלן זיי אַרייַ בערגעפירט ווערן פון די פּראָוויזאָרישע לאַגערן מיט טראַנספּאָרטן צו 1.000 ביז 2.000 קעפּ, אין יידישן לאַגער אין דראַנסי, וואו נאָך אַ גענויער קאָנטראָל פון זייער בירגערשאַפט, וועלן זיי גלייך עוואַ-קואירט ווערן אין מזרח, לויט ווי זיי וועלן אימשטאַנד זיין דעפּאָר-טירט צו ווערן.

דאָס גענויע אויסרוימען פון די יידן אין דער געוועזענער איי-טאַליענישער אָקופאַציע-זאָנע, איז נישט נאָר נויטיק אין די איי-טערעסן פון דער ענטגילטיקער ליזונג פון דער יידן-פּראָגע אין פּראַנקרייך, נאָר איז אויך אַ דרינגנדיקע באַדערפעניש לטובת דער זיכערקייט פאַר די דייטשע טרופּן. דאָס איז אַן אַרגומענט, וועלכן מען וואָלט — לויט אונזער מיינונג — באַדאַרפט אויך אַנטשקענג עמעלן דער פּראַנצויזישער רעגירונג, אויב זי וועט פּרואוון פאַרטיי-דיקן די יידן, וועלכע האָבן דערוואָרבן די פּראַנצויזישע נאַציאָנאַל-ליטעט נאָך פאַרן יאָר 1927, אָדער, ווי מען קען דאָס דערוואַרטן, אויב זי וועט זיך איינשמעלן פאַר די יידן פון פּראַנצויזישער נאַ-ציאָנאַליטעט.

צוליב דעם, וואָס די איטאַליענער האָבן פאַרבאָטן, אין זייער איינפלוס-זאָנע — דאָס אָפּשטעמפלען די אידענטיטעטס-און די באַשפּייזונגס-קאַרטן, איז דאָס פּעסטישעלען די פאַרדעכטיקע עלע-מענטן, וואָס געהערן צו דער יידישער ראַסע, נאָך דאָרט פיל שווע-רער, ווי אין דער געוועזענער אָקופאַציע-זאָנע, וואו מיר האָבן דעם קאָנטראָל איבער דעם רעגיסטער פון די יידן. אין רעזולטאַט, איז נויטיק אונז צוצוטיילן פּראַנצויזישע אַנטיסעמיטן אויף אויסצו-שפּירן און אויסצוליווערן די פאַרשטעלטע אָדער די באַהאַלטענע יידן.

געלט דאַרף דאָ נישט שפּילן קיין שום ראָל (פאַרשלאַג: 100 פּראַנק פאַר אַ ייד).

(ב) אַקציע וואָס זעט פאַר אויסנאַמען:

אויב די פּראַנצויזישע רעגירונג וויל נעמען אונטער איר שוץ געוויסע קאָמענאַריעס יידן קעגן די מאַסמיטלען, וועלכע מיר האָבן בדעה איינצופירן, בלייבט איר בלויז איבער זיך צו פאַראינטערע-סירן מיט די יידן פון פּראַנצויזישער בירגערשאַפט און דאָס אויך אויסשליסלעך, מיט די, וועלכע זענען נאַטוראַליזירט געוואָרן פאַר דעם 10'טן-אויגוסט 1927, אָדער מיט די יידן, וועלכע זענען גע-

בוירן פראנצויזישע בירגער, ווי אויך זייערע פרויען און קינדער. היות ווי עס איז נויטיק צו מאכן אן אלגעמיינע רייניקונג, לייגן מיר פאר אדורכצופירן, ווי צום שנעלסטן דעם אפּקלויב אינעם יידן-לאַגער אין דראַנסי. אויב די פראנצויזישע פאליציי זאל זיין צו אונזער דיספּאָזיציע, וואָלטן אויפן אָרט גופא געקענט געמאַכט ווערן אויסנאַמען פאר די יידן, וועלכע באַזיצן די פראנצויזישע בירגערשאפט נאָך פון פאר דעם 10-טן אויגוסט 1927. אין דעם פאל, דארפן די פראנצויזישע פאליציי-אַמטן, צוזאַמען מיט די אַנ-דערע אָפּטיילונגען פון דער פראנצויזישער אַדמיניסטראַציע — אויספאַרשן פון צווישן די פראנצויזישע יידן, יעדן אינדיווידועלן פאל, בכדי פעסטצושטעלן צי דער געגעבענער ייד דאַרף יא אָדער נישט אינטערנירט ווערן. פונדעסטוועגן, אויב אפילו ווען די אויס-פאַרשונג זאל — אין א געוויסער מאָס — אָנגעפירט ווערן אונטער אונזער קאָנטראָל — וואָלט די דאָזיקע פראָצעדור דערמעגלעכט פארשידענע מינים קאמבינאַציעס און פאַלשקייטן.

פון דער דייטשער זייט, האָבן מיר נישט אין אונזער רשות די גענוגנדיקע עפעקטיוון אויף אָפּטוויילן, אין לויף פון דער אַקציע, די נאַטוראַליזירטע יידן פון די נישט-נאַטוראַליזירטע. אַ הויז דעם, קען מען אָנעמען, אַז די פראנצויזישע רעגירונג גופא זאל זיך אליין אויפהערן צו אינטערעסירן מיט אַ באַדייטנדיקן טייל פון די נישט-נאַטוראַליזירטע פראנצויזישע יידן און אַז זי זאל לטובת זיי נישט אינטערווענירן. איבעריקנס, וועט מען קענען דערמאָנען דער פראַנ-צויזישער רעגירונג, אַז זי האָט פריער עטלעכע מאל אויסגעדריקט איר באַדויער, פאַרוואָס די איטאַליענישע מיליטערישע און ציווילע אויטאָריטעטן האָבן זיך גענומען אויף אַלע אופנים, פאַרטיידיקן די יידן. דעריבער, דאַרף די פראנצויזישע רעגירונג זיין צופרידן, אַז די דאָזיקע פאַרטיידיקונג עקזיסטירט נישט מער און אַז איצטער וועלן ענדלעך די מאַסמיטלען קעגן די יידן, קענען אַריינגיין אין קראַפט. אויב די פראנצויזישע רעגירונג וואָלט געוואָלט זען אַנ-געווענדעט אַ גרויסע צאָל אויסנאַמען לטובת די פראנצויזישע יידן, וואָלטן אַזעלכע ביטעס געקענט אָפּגעוואָרפן ווערן, פאַרופנדיק זיך אויף די שטרענגע באַפעלן מצד די רייכספירער ס. ס.

פאַרשלאָג: עס קענען דערלויבט ווערן אויסנאַמען לטובת די יידן פון פראנצויזישער נאַציאָנאַליטעט, אין וועלכע די פראנצויזישע רעגירונג איז פאַראינטערעסירט, נאָר בתנאי, אַז זיי זאלן באַ-פרייט ווערן בלויז פון דראַנסי-לאַגער.

לויט אויפטרָג,

אונטערגעשריבן: **רעטהקע.**

ס. ס. אָבערשטורמפירער.

דאָקומענט 34.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

קאָמאָנדאָ פון מאַרסעיל

7141 — 8.9.43 2030 — WU —

צום RSHA — 6 B

צו דער אויפֿמערקזאַמקייט פון ס.ס. אָבערשטורמבאָנפירער
שטעימלע, בערלין;

צום B.d.S.

צו דער אויפֿמערקזאַמקייט פון ס.ס. דזשאָנדאָרטענפירער
ביקלער, פאָריז.

ענין: די יידן־פראַגע אין דער איטאַליענישער זאָנע.

צוליב דעם ריקצוג פון די איטאַליענישע טרופן פון ים־ברעג,
איז מעגלעך צו פאָסן די יידן, וועלכע האָבן זיך דאָרט צוריקגע-
צויגן. מען האָט פעסטגעשטעלט, אז די איטאַליענער האָבן דער-
לויבט די איינפֿלוס־רייכסטע יידן, אַרײַנצוקומען אין איטאַליע, אזוי
אז די דייטשע מאַסמיטלען קומען דאָסמאָל אויך צו שפּעט. צווישן
די צום מייסטן אַקטיווע אַגענטן, ווייזט זיך דאָ אַרויס דער ייד
דאָנאַטי איבער וועלכן מיר האָבן אייך צוגעשיקט מערערע ראַ-
פאָרטן. דאָס זעלבע זאָגט מען אויך וועגן באַרראַנקאַ. אָבער בנוגע
דעם לעצטן, האָט מען ביז איצט, נישט געקענט צושטעלן קיין שום
ממשותדיקן באַווייז.

אונטערגעשריבן: סענונער.

דאָקומענט 35.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע.

קאָמאנדאָ פון ליאַן

6662 — 14.9.43 0315. WEL.

צום B.d.S. — IV B — פאַרזי

פאַרטרעטער !

נוי: פריינטלעכע באציאונג פון די איטאליענישע אָפּפאַציע-
טרופן בנוגע די יידן.

רעפערענץ: קיינע.

לויט אַ ראפּאָרט פון זייער אַ זיכערער קוועלע, האָבן די אי-
טאליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן אין פראַנקרייך באַקומען אַ
באַפֿעל, דעם 5טן אָדער 6טן סעפטעמבער 1943, אויסצושטעלן
— פאַר אַלע יידן פון זייער סעקטאָר — אַ דערלויבעניש צו ציר-
קולירן אין דער איטאליענישער אָפּפאַציע-זאָנע אין פראַנקרייך.
די דערלויבענישן זענען געווען גילטיק ביז דעם 9טן סעפּ-
טעמבער 1943 אין אָוונט. די לעצטע טעג, האָבן אַ גרויסע צאָל
יידן פאַרלאָזן די דעפּארטעמענטן, וועלכע זענען ביז איצט אָפּפּירט
געווען דורך די איטאליענער — בכדי זיך איבערצוטראָגן קיין
ניצע, אין דער האַפּענונג צו קענען, פון דער דאָזיקער שטאָרט,
אַנטלויפן קיין איטאליע, און אזוי אַרום זיך ראַטעווען פון די
אַרעסטן. אַ דאנק דער שנעלער אָפּשליסונג פון דער גרענעץ, האָט
זיך אַ פאַרהעלטניסמעסיק קליינע צאָל אַריבערגעקריגן אויף יענער
זייט. איך בעט אייך דאָס צו נעמען צו קענטעניש. אַנדערע באַריכטן
איבער דער באַהאַנדלונג פון די יידן מצד די געוועזענע אָפּפאַציע-
אויטאָריטעטן — וועלן אינגיכן נאָכקומען.

קאָמאנדאָ פון ליאַן IVN 1 — 145 — MO/HT

אונטערגעשריבן: דד. קאַב,

ס. ט. אַבטשטורמבאַנפירער.

דאָקומענט 36. (1)

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 68.365.

IV B

פאַרזי, דעם 26טן סעפטעמבער 1943.

ג ע ה י י ט !

צום רייכסזיכער־הייטסהאָפּטמאַנט

IV B 4, בערלין.

תיכף איבערצוגעבן !

ענין: דעפיניטיווע לייוונג פון דער יידן־פראַגע אין פראַנקרייך;
דער עיקר: דער ייד פון דער איטאַליענישער בירגערשאַפט
— דאָנאַטי.

רעפערענץ: אייער טעלעגראַמע נומ 69.814 פון 25.9.1943.

דער ייד, דאָנאַטי, פון איטאַליענישער בירגערשאַפט, איז גע-
ווען — בעת דער גרויסער וועלט־מלחמה, דער פאַרבינדונגס־אָפּ-
ציר צווישן די איטאַליענישע און פראַנצויזישע אַרמיען. נאָכן קריג,
איז ער געוואָרן דירעקטאָר פון אַ פראַנצויזיש־איטאַליענישער באַנק
אין פאַריז. נאָך דעם פראַנצויזישן צוזאַמענברוך, איז ער געקומען
אין ניצע, וואו ער האָט זיך אויך פאַרנומען מיט פינאַנציעלע גע-
שעפטן.

זינט דער אָקופירונג פון די דרום־מזרחדיקע טעריטאָריעס אין
פראַנקרייך מצד די איטאַליענישע טרופן, איז דער ייד געוואָרן אַס-
טיוו אויפן געביט פון פאַרשאַפן פאַר אַלע יידן, וואָס געפינען זיך
אין דער איטאַליענישער איינפלוס־זאָנע — אַלע מעגלעכע פאַר-
לייכטערונגען.

דאָס וואָס האָט דאָנאַטין פאַרגרינגערט זיין אויפגאַבע, איז
זיין באַקאַנטשאַפט מיט אַ באַדייטנדיקער צאָל העכערע איטאַליע-

(1) זען פאַקסימיליע ז"ז 199—201.

נישע אפיצירן, מיט וועלכע ער איז פון דעמאלט אן, כסדר געשטא-
נען אין די בעסטע באציאונגען.

אין פריילינג 1943, האט די איטאליענישע מאכט געשיקט דעם
פאליציי-נישע לאספינאסא, אין די געגנטן, וואס זענען אקופירט
דורך די איטאליענישע טרופן, בכדי דארט צו רעגולירן די יידן-
פראגע. דעמאלט האט דאנאטי אַנגעקניפט א קאנטאקט מיט לאספיר-
נאסא און איז געוואָרן פאקטיש, דער אפיציעלער עקספערט פון
איטאליע פאר די יידישע פראגן אין דער איטאליענישער אקופאציע-
זאנע.

פארטרוילעכע אנענטן האָבן אונז באריכטעט מערערע מאל,
אז די ווייניקע מאַסמיטלען, וועלכע די איטאליענישע רעגירונג
האָט אָנגענומען קעגן געוויסע יידן, זענען אויסגעפירט גע-
וואָרן לויט די דירעקטיוון פון דאנאטי, ווי צ. ב. דאָס אַריבערפירן
פון בערך 2.000 יידן פון קאָט ד'אזיר, אין די האַטעלן פון קוראַרט
מעזשעוו.

דאָ, האָט מען געהאט ברעה צו פארכאפן דאנאטין פון ניצע
און אים אַראָפּצוברענגען קיין מאַרסעיל. די אנענטן, וועלכע זענען
באאויפטראַגט געוואָרן מיט דער דאָזיקער אויפגאבע, האָבן אים
נישט געקענט פאקן, ווייל — צוליב די דעמאָלטדיקע דייטש-איטא-
ליענישע פארהעלטענישן — האָבן זיי באַקומען די פאראַרדענונג
צו האַנדלען מיט אויסערגעוויינטלעכער פאָרויכטיקייט.

אין אויגוסט 1943, איז דאנאטי געפאָרן קיין רוים. אַ דאנק
די אויסקונפֿטן פון זיכערע אנענטן, איז ער געוואויער געוואָרן, אז
די 4-טע איטאליענישע אַרמיי האַלט ביים צוריקציען זיך פון
פראנקרייך. ער האָט געוואָלט אין רוים רעגולירן דעם גורל פון די
יידן, וועלכע האָבן זיך געפונען אין דער איטאליענישער איינפלוס-
זאנע.

סוף אויגוסט, איז דאנאטי נאָך אַמאָל אָפּגעפלוין מיט אַן
אוויאָן קיין רוים. ער האָט געזאָלט נאָכאמאָל צוריקערן קיין ניצע.
לויט די ידיעות פון ס. ס. האָפּטשטורמפירער ברונער, זאָל
דאנאטי האָבן אָרגאניזירט דעם אָפּפאַר קיין איטאליע פון צאָלרייכע
יידן, נאָך אידער די 4-טע איטאליענישע אַרמיי האָט קאפיטולירט.
אַ קורצע צייט נאָך פאר דעם אַריינטרעטן פון די דייטשע טרופן,
האָט ער אָנגעפילט 8 איטאליענישע לאַסט-אויטאָס מיט יידן, כדי
זיי אַריבערצופירן קיין איטאליע.

מען גלויבט, אז דאנאטי וועט פרובירן זיך אַנצושליסן אין די
אנגלאַ-אַמעריקאנישע טרופן.

דאס ארעסטירן פון דאנאטין איז פון דער גרעסטער וויכטיג-
קייט, ווייל ער איז געווען דער ווירקנדיקער מוח פון די יידן אין
דער איטאליענישער איינפלוס-זאנע, און ווייל ער האט אויך אָנגע-
האלטן די בעסטע פארבינדונגען מיט די געוועזענע איטאליענישע
רעגירונגס-אמטן אין רוים, און דאס, אינגאנצן עפנטלעך.

לויט אויפטרעג,

אונטערגעשריבן : **רעטהקע.**

ס. ס. אַבערשטורמפירער.

דאָקומענט 37.

www.libtool.com.cn

טעלעגראַמע נומ. 85.946.

קאָמאַנדאָ פון מאָרסעל

9817 — 18.11.43 1705 — WU —

צום B.d.S. — Roem. 4 B — פאַרז.

עוין : ראפאָרט נומ. 540.

אין לויף פון אן אַקציע קעגן די אָנפירנדיקע יידן אין ניצע, איז אונז געלונגען ביז איצט, צו אַרעסטירן די פאָלגנדיקע יידן :

א) מעיער זשערמען, אליאס גאָטהע מאַרי, סעקרעטאַרין פון געוועזענעם דירעקטאָר פון דער פראַנצויזיש-איטאַליענישער באַנק אין ניצע, אַנזשעלאָ דאָנאַטי.

ב) גוטמאַן קלאָד, אליאס דיפראַט קלאָד — באַפולמעכטיקטער פון „אוזויה“ פאַר דער יידישער סאַציאַלער הילף לטובת די יוגנטלעכע, אין דער דרום-זאָנע.

ג) וויינמאָר אַב יאַנקעל, אליאס וויסטער זשאַק, פּוילישער ייד, שעה פון דער יידישער יוגנט אין ניצע און אָרגאַניזאַטאָר פון די קינדער-טראַנספּאָרטן אין די שווייץ.

די אויבנדערמאָנטע האָבן אָנגעפירט מיט צושטעלן די יידן פאַלשע אידענטיטעטס-קאַרטן, ווי אויך אַנדערע פאַפירן.

דער, וואָס האָט זיך פאַרנומען מיט פאַבריצירן די דאָזיקע פאַלשע אידענטיטעטס-קאַרטן :

ד) אַפּפּעל ראָזשע, געוועזענער אָנגעשטעלטער אין דער פירמע דרעיפּוס אין מאָרסעל — איז אַנטלאָפן.

פון דעם פאַרהער דרינגט אַרויס, אַז יעדע וואָך זענען אויס-געפאַרטיקט געוואָרן בערך 250 פאַלשע אידענטיטעטס-קאַרטן. לויט די דערקלערונגען פון דער פרוי מעיער, האָט דאָנאַטי געהאַט ברעה צו באַקומען פון דער איטאַליענישער מאַכט אַ פאַרזיכערונג, אַז אין מאַמענט פון צוריקציען די טרופן פון דער אַקאָפּאַציע-זאָנע אין דרום-פראַנקרייך, וועלן די יידן מיטגענומען ווערן קיין איטאַליע און אזוי אַרום געשיצט ווערן.

דאָנאַטי האָט אויך געהאַט אַ פראָיעקט, צו וועלכן ער האָט שוין געהאַט באַקומען די הסכמה פון דער איטאַליענישער מאַכט,

איינצוארדענען בערך 30.000 יידן אין מענטאן, מיטן ציל אויפֿ-
צולעבן די דאָזיקע שטאָדט. אַחוץ דעם, האָט דאָנאָט אונטערנע-
האַנדלט מיט די איטאַליענישע איינפֿוהרער, און נאָך דעם אויפֿ-
שטאַנד, זאָל ער באַקומען פֿאַר די יידן, וועלכע מען וועט אַרייַנ-
נעמען אין איטאַליע, אַ מקלט אין ליביע.

עס איז דעריבער קלאָר, אַז די אָנהענגער פֿון באַדאָליאָ האָבן,
זינט דעם 25-טן יולי 1943, געהאַט בדעה איבערצוגעבן איטאַליע
צו די אַנגלאָ-אַמעריקאַנער.

עס איז וויכטיק אויפֿמערקזאַם צו מאַכן, אַז מען האָט געפֿונען
ביי אַ געוויסער צאָל יידן, דעקלאַראַציעס אין וועלכע זיי האָבן זיך
פֿאַרפֿליכטעט צו אַדאַפּטירן אַן איטאַליעניש קינד, וועלכעס האָט
פֿאַרלוירן זיינע עלטערן בעת אַן ענגלישער לופֿט-אַטאַקע.

די דאָזיקע יידן זענען געווען אויפֿן ברייטסטן אופן אונטער-
געשטיצט מצד דער פֿראַנצויזישער באַפעלקערונג און דער פֿראַנצויז-
זישער מאַכט; די פֿרוי מעיער איז געווען באַהאַלטן ביי אַ 70-
יעריקן פֿראַנצויז, וועלכער האָט נישט לעגאַל באַזעסן אַ קאָלט-
רעוואָלוצער; גוטמאַנען איז געלונגען צו אַרעסטירן אינעם יעזער
איטן-הויז, 8, רי מיראַבאָ אין ניצע, וואו ער האָט געהאַלטן אינ-
מיטן דיסקוטירן וועגן דער פֿראַגע פֿון הילף, וואָס די קאטוילישע
קירכע וואָלט געקענט לייסטן פֿאַר דער יידישער יוגנט. לויט די
פֿאַפֿירן, וואָס מיר האָבן ביי אים געפֿונען, ווייזט זיך אַרויס, אַז די
„קאָמפּאַניאָן דע פֿראַנס“, דער „קאָמיטע נאַסיאָנאַל דעז אַוניאָן
קרעטיען דע זשען זשאַן דע פֿראַנס“, ווי אויך דער „לע מואוומען
דעז עקלערער אַוניאָניסט דע פֿראַנס“, האָבן אים געגעבן זייער פֿולע
אונטערשטיצונג.

וויינטראָב האָט שוין געהאַט אָרגאַניזירט דריי טראַנספּאָרטן
צו 25 יידישע קינדער אין די שווייץ און ער איז אַרעסטירט געוואָרן
אַ האַלבע שעה פֿאַרן אָפּפֿאַרן פֿון צוג.
די אויבנדערמאָנטע זענען אָפּגעשיקט געוואָרן אין יידן-לאַגער
דראַנסי.

קאָמאַנדאָ מאַרסעיל — D — KDR.

אונטערגעשריבן: מולער,

ס. ס. שטורבאַנפֿירער.

באציאונג פון די איטאליענער צו די גערודפטע יידן אין קראאציע

ביים סוף פון טראגישן יאָר 1942, זענען צו די שווער־גערודפטע יידן, וועלכע האָבן זיך אויסבאַהאַלטן אין די שטעדט און דערפער און אין די פאָרוואַרפנסטע ווינקעלעך פון פראַנקרייך, וואָס איז אינגאנצן געווען אַקופירט דורך די אַקס־טרופן — דערגאנגען די קלאַנגען וועגן דער מענטשלעכער באַציאונג צו די יידן מצד די איטאליענישע טרופן. תחילת האָבן זיי זיך צו די דאָזיקע ידיעות באַצויגן מיט פאָרוואונדערונג און מיט אַ געוויסן אומצוטרוי, וואָס איז אַגב געווען פאַר־שטענדלעך. צי האָט מען דען אין יענער עפאָכע, געקענט בשלמות גלויבן, אַז די פאַרבינדעטע פונעם מעכטיקן היטלעריסטישן רייך, זאָלן האָבן די דרייַסקייט אָנצונעמען אַ שטעלונג, וואָס זאָל זיין אזוי פאַרשידן פון דער דייטשער קאַנצעפֿט ציע כלפי דעם הויפּט־פראָבלעם פון דער נאַצישער אידעאָלאָגיע, וואָס עס שטעלט מיט זיך פאַר גראַד דאָס יידן־פראָבלעם? בלויז אַ קליינע צאָל פון יידישע לידערס, וועלכע האָבן געהאַט דעם צוטריט צו די שווייצאַרישע אינפאָרמאַציע־קוועלן — האָבן נישט אַרויסגעוויזן קיין שום איבעראַשונג אָדער אומצוטרוי: זיי האָבן געוואוסט, אַז אַזאַ שטעלונג איז שוין אָנגענומען געוואָרן דורך די איטאליענער אין קראָאציע, מיט אַ יאָר פריער.

טאָקע אין אַט דעם לאַנד, האָט זיך צום ערשטן מאל אויסגעקריסטאליזירט די איטאליענישע באַציאונג צו די ראַסן־פאַרפאָלגונגען. און דאָס, אַט ביי וועלכע אומשטענדן:

נאָך אַ קורצער מיליטערישער קאַמפּאַניע פון 18 טעג, איז זיך דאָס געווע־זענע יוגאָסלאַווישע קעניגרייך צעפאלן אין אַפּריל 1941. אויף זיינע חורבות איז דורך דער אַקס געשאפן געוואָרן אַ מלוכה קראָאציע. די נייע מושלים שטעלן אין דער שפיץ פון דער נייער מלוכה — דעם שעה פון די קראָאטישע טעראַ־ריסטן־באַנדעס, אַנט פאָוועליק, באַקאַנט אונטערן נאָמען פון „אוסטאַשי“, פאַר וועלכן אלע האָבן געציטערט. דער דאָזיקער פינצטערער פאַנאַטיקער, ווע־מענס אַכזריותדיקע ווילדקייט האָט נישט געהאַט קיין גלייכן, האָט זיך שוין גע־

האט באקאנט געמאכט אין דער וועלט מיט דער ארגאניזירונג אין מארסעיל פון דעם מאָרד איבערן קעניג אלעקסאנדער פון יוגאסלאוויע און איבער דעם פראנץ צוויזשן מיניסטער, לואי בארטו. דאָס פאשיסטישע איטאליע וואָן ער האָט זיך אויסבאהאלטן, האָט זיך אָפּגעזאָגט אַרויסצוגעבן דעם מערדער צו פראַנקרייך. דער בונד צווישן דעם „פאָגלאוויק" פון די קראָאטישע אוסטאָשים און צווישן די אַלירטע פון אַקס, איז אַזוי אַרום שטאַרק באַפּעסטיקט געוואָרן שוין פון אַ לאַנגער צייט. דעריבער, קומענדיק צו דער מאַכט אין זאָגרעב, האָט ער זיך גלייך דערפילט בכוח צו מאַכן הערשן דעם אוסטאָשירטעראַר, נישט זייענדיק לחלוטין געשטערט, דורך דער אַנוועזנקייט פון די אַקס-טרופן, וועלכע האָבן מיליטעריש אָקופירט די גאַנצע טעריטאָריע פון דער געוועזענער יוגאסלאוויע, וועלכע זיי האָבן צעטיילט אין צוויי זאָנעס פון אַ כמעט-גלייכן שטח: די זאָנע, וואָס איז אָקופירט געוואָרן מצד די איטאליענער, האָט אַריינגענומען בערך די העלפט פון דער אייגנטלעכער קראָאציע, דאָלמאַציע און מאָנטענעגראָ.

דער בלוטיקער טעראַר, וועלכער האָט זיך פאַרשפּרייט אין לאַנד אונטער דער ממשלה פון דער מיליץ און די אוסטאָשיראַנהענגער, ביים אָנהויב זומער 1941, און וואָס איז געווען געווענדעט קעגן די סערבן, אַרטאָדאָקסן און יידן, האָט געפונען די פּוילישטענדיקע צושטימונג ביי די נאַצישע אָקופאַנטן. גאַנצע פאַמיליעס זענען אויסגעמאָרדעט געוואָרן, שטעדטלעך זענען אַוועק מיטן רויך, שוידערלעכע אַקטן פון ווילדער פּערווערסיע זענען אָפּגעטאָן געוואָרן אינגאַנצן אומבאַשטראָפּט. אויב מען זאָל שוין אפילו צווייפלען אין דעם אמת פון די שוידערלעכע פּרטים, וועלכע קורציאָ מאַלאַפּאַרטע ברענגט אַרויס אין זיין שוין צו איינגאָרטיקן „קאַפּוט" — איז מען דאָך געצוואונגען צוצוגעבן, אויפן סמך פון דער גרויסער צאָל איינשטימיקע גבית-עדות, אַז דער אוסטאָשירטעראַר פון זומער 1941, האָט איינגעשריבן איינעם פון די שוידערלעכסטע בלעטער אין דער געשיכטע פון דער צווייטער וועלט-מלחמה, וואָס דאָס אַליין רעדט שוין גענוגנדיק פאַר זיך. הויפטזאַכלעך, זענען די יידן מאַסנווייז געוואָרפן געוואָרן אין די אמתע אויסראָטונגס-לאַגערן, ווי — דער לאַגער פון אינזל דע פאַנאַ, וואו אומגעפער 8 טויזנט פון זיי זענען פאַרפייניקט געוואָרן.

די רעאַקציע מצד די איטאליענישע טרופן לגבי אַט דער בעסטיאליטעט-כוואליע, איז געווען אַ באַלדיקע און ספּאַנטאַנישע. האַנדלענדיק לויט זייער איי-גענער איניציאַטיוו — עס האָט דאָ אין דעם פאַל, נישט געקענט זיין קיין רייד פון „העכערע אינסטרוקציעס" — האָבן זיך די איטאליענישע אַפּיצירן און סאָל-דאַטן, מיט אַלע מעגלעכקייטן געמיט — אין איינצלענע פאַלן אָדער גרופּנווייז — אַרויסצופירן די גערודפטע פון די באַדראַטע זאָנעס און באַהאַלטן זיי אין אַ זיכער אָרט, אָדער אויף די, דורך איטאליע אַנעקסירטע טעריטאָריעס, צי נאָר אין סאַמע איטאליע.

אַזוי ווי עס האַנדלט זיך, אין געגעבענעם פאַל, אין ספּאַנטאַנישע און „אומ-לעגאַלע" אַקטן, וועלכע זענען אַדורכגעפירט געוואָרן מיט דער גרעסטער פאַר-זיכטיקייט, איז נישט מעגלעך וועגן דעם צו געבן קיין גענויע פּרטים, אויפן סמך

פון אנטשפערעכנדיקע דאָקומענטן. די איטאַליענישע מיליטערלייט, וועמענס וואונ-
דערבאַרע מעשים פון מענטשלעכער העכסטער סאָלידאַריטעט דאַרפן דאָ דער-
מאָנט ווערן צו כבוד, האָבן זיך גענוג געהיטן נישט איבערצולאָזן קיין שפור
דערפון אין זייערע אָפיציעלע דאָקומענטן. דעריבער בלייבט די דאָזיקע תקופה
אַזוי ווי איינגעהילט אין אַ לעגענדאַרן נעפל, וואו די גרוילטאַטן, וועלכע שטייגן
אַריבער אפילו די קאָשמאַריקסטע פאַרשטעלונג אונטער דער ווירקונג פון די
עקספערומענטן אין די גאָדקאַמערן און קרעמאַטאָריע-אוינונס — מישן זיך צו-
נויף מיט די פשוטע און נאָבעלע העלדישע מעשים לטובת — און דאָס קעגן אַלץ
און אַלעמען — דער גרויסער זאָרג פון מענטשן-פאַרבירדערונג.

די גבית-עדות וועגן אָט דעם פּעריאָד — פון וועלכע אַ קליינע צאָל איז
פאַראַן פאַרשריבן — טראָגן אַלע אויף זיך דעם הותם פון אַ פאַלקס-עפאָפּיע,
וועלכע צווינגט דעם אָביעקטיוון היסטאָריקער צו באַנוצן זיך מיט זיי בלויז
מיט אויסערגעוויינטלעכער פאַרזיכטיקייט. אָבער אויב עס פעלן דאָקומענטאַרע
קוועלן — צוליב די אויבן-אַנגעוויזענע טעמים — ווערן דאָך די גבית-עדות און
הויפטזאַכלעך, דער לויף פון די געשענישן, באַשטעטיקט אין די עיקר-ליניעס
פון די שילדערונגען וועגן דעם טראַגישן זומער 1941.

מען קען דעריבער אָנעמען פאַר זיכער, אַז די הומאַניטאַרע שטעלונג אין
באַצוג צו די קרבנות פון דער ראַסן-בעסטיאָליטעט, איז ספּאַנטאַניש אַדאַפּטירט
געוואָרן — און וועמען עס איז באַקאַנט דער מהות פון איטאַליענישן פאַלק,
זעלבסטפאַרשטענדלעך — קורד-כֵּל אין די אונטערשטע רייען פון דעם היעראַר-
כיע-לייטער אין דער אַרמיי. די דאָזיקע שטעלונג איז געווען — ווי מיר וועלן
דאָס זען — צום אָנהויב טאָלערירט און שפּעטער באַשטעטיקט ביי דעם העכסטן
שטאַפל.

די פאַלגנדיקע גבית-עדות, וואָס שטאַמט פון אַ הויכן באַזאַמטן אין איטאַ-
ליענישן אויסער-מניסטעריום, און וואָס איז דורך אונז פאַרצייכנט געוואָרן —
אילוסטרירט פולשטענדיק די דאָזיקע סיטואַציע. אין זומער 1941, האָט זיך דער
דאָזיקער דיפּלאָמאַט געפונען אַמטלעך אין קראַאַציע, אַלס פאַרבינדער צו אַ
מיליטערישער אָקופאַציע-טרופע. אין אַ געוויסן טאָג, געפונענדיק זיך אין דער
אָפיצירן-קאַנטעינע, וואו ער האָט גענומען זיינע מאָלצייטן, האָט ער באַמערקט
געוויסע געהוימע באַראַטונגען, וועלכע האָבן געהאַט פאַר אַ ציל אַוועקצופירן אין
אַ זיכער אָרט, עטלעכע יידישע פּערזענלעכקייטן, וועלכע זענען באַזונדערס שטאַרק
פאַרפּאָלגט געוואָרן דורך די אוסטאַשיש. אַלע פאַרגעלייגטע מיטלען האָבן זיך
אַרויסגעוויזן פאַר נישט אויספירבאַר, צוליב דער וואַכזאַמקייט פון די דייטשע
אַגענטן און אוסטאַשיש, ווען פלוצים האָט אַ יונגער לייטענאַנט פאַרגעשלאָגן
אַוועקצופירן די יידן... אין די טאַנקסן. דער דאָזיקער דרייסטער פּלאַן איז גלייך
אויפן אָרט אָנגענומען געוואָרן. די קראַאַטישע אויטאָריטעטן זענען אינפאַרמירט
געוואָרן, אַז אַ גרופּע איטאַליענישע טאַנקסן האָט ברעח זיך צו לאָזן איבערן
לאַנד, כדי פונאַנדערצוטרייבן אַ שטאַרק גרופּירונג פון סערבישע פאַרטייאַנען,
וועלכע האָבן — לויט די אינפאַרמאַציעס פון די מיליטערישע אויסקונפּט-

אמטן — זיך געפונען אין דער אומגעגנט. און די טאנקן האבן זיך געלאזט אין וועג אריין, מיטנעמענדיק אין זייערע געפאנצערטע קאבינעס די יידן, וועלכע די אוסטאשיש האבן ארומגעזוכט. די לעצטע, האבנדיק עפעס א חשד, האבן נאכגע-שפירט דעם צוג און האבן — אן שום שוועריקייטן — אויפגעדעקט דעם אמת. דערויף האבן די קראאטער אויטאריטעטן צוגעשיקט דער איטאליענישער קא-מאנדא אן אפיציעלע און גענויע אַנקלאַגע; אונטער דער באשולדיקונג פון האבן באנוצט די דאזיקע דעסטרומטיווע מאשינען אויף צו ראטעווען אומשול-דיקע קרבנות, זענען די טאנק-אפיצירן געשטעלט געווארן פאר א קריגס-גערעכט, וועלכעס האט זיי פארמשפט צו... עטלעכע טעג הויז-ארעסט.

ענלעכע פאקטן זענען פארגעקומען גענוג אפט און צאלרייך, בכדי די דייטשן — אזוי ווי עס באשטעטיקן דאס אויספירלעך די דאקומענטן, וועלכע מיר ברענגן דא פאר — זאלן זיך נישט מאכן קיין שום אילוועס וועגן דער האלטונג פון זייערע איטאליענישע אלייטע. און דער גענעראל וויטמאריא (אמבראזיא*) האט געקענט מיט פולן רעכט אַנשרייבן אין זיין באריכט, וואס איז געווען גע-ווענדעט צום גענעראל-שטאב, דעם 2-טן מאי 1946, דאס פאלגנדיקע:

„די קאמאנדא פון דער 2-טער ארמיי, זייענדיק גענוי אינפארמירט וועגן אלץ, וואס עס קומט פאר אין דער 2-טער און 3-טער זאנע (פון דער איטאליענישער אקופאציע), האט נישט נאר געגעבן איר שטומע הסכמה צו דעם אלעם, וואס אירע אפיצירן, אונטער-אפיצירן און סאלדאטן האבן געטאן, כדי צו ראטעווען דאס לעבן פון טויזנטער סערבן, ארטאדאקסן און יידן, נאר האט אויך להלואיט נישט געשטערט דערין, אז עס זאלן, צו דעם צוועק, בא-נוצט ווערן פארשידענע מיליטערישע טראנספארט-מיטלען“.

ביים סוף פון דאזיקן שחיטה-יאָר, האבן די איטאליענער באשלאָסן אינגאנצן צו אָקופירן די ים-ברעג זאָנע, אין דער ברייט פון 50 קילאָמעטער, און דאָרטן איבערנעמען די ציווילע אַדמיניסטראַציע. די אוסטאשיש האבן זיך צוריקגעצויגן ביז איבער דער דעמארקאציע-ליניע, אין דער זאנע וואס איז אָקופירט געווען דורך די דייטשן און, פון דעם דאזיקן מאמענט אָן, האבן די יידן און סערבן, וואס האבן זיך געפונען אין דער איטאליענישער זאנע — געהאט א רעלאטיוו לאנגן פעריאָד פון רואיקייט און זיכערקייט. צוגלייך ווי מיט א יאָר שפעטער, די 8 פראנצויזישע דעפארטעמענטן פון דרום-מזרח, אזוי איז אויך די ים-ברעג זאנע פון דער געוועזענער יוגאסלאוויע געוואָרן צו א „מקלט-זאנע“ פאר אלע די, וואס זענען באדראָט געווען פון די ראסן-פארפאלגונגען אויף די טעריטאָריעס, וואס זענען אַרונטערגעפאלן אונטער דער דייטשער אקופאציע. די יידן, קעגן וועלכע עס איז, מצד דער קראאטישער רעגירונג פארעפנטלעכט געוואָרן א ספעציעלע געזעצגעבונג פון מאי 1941 — (זי איז אין דער אמתן אָנגעווענדעט געוואָרן בלויז אין דער דייטשער אקופאציע-זאנע) און איבער וועלכע עס זענען במשך

(*) זען ביילאגע I. נאָטע 2 ג).

פון זומער אדורכגעפירט געווארן שוידערלעכע שחיטות מצד די אוסטאשים און וואס זענען אריינגעווארפן געווארן אין די לאגערן פון אינזל דע פאגא און יאסע-נאוואק — האבן געזוכט מיט אלע מיטלען אדורכצושווארצן די דעמארקאציע-ליניע און אריינקריגן זיך אין דער איטאליענישער זאנע. צום אומגליק, האט זיך זיי דאס איינגעגעבן בלויז אין זעלטענע פאלן; ווי אזוי עס זאל נישט זיין, מיט א יאר שפעטער, אין זומער 1942, האט די יידישע קאלאניע אין דער „מקלט-זאנע“ געציילט אומגעפער דריי טויזנט פערזאן, וועלכע האבן זיך קאנצענטרירט מערסטנטיילס, אין ספאלאטא, סעבעניסא און קאטמארא. די דאזיקע יידן האבן דארטן גענאסן פון פולער פרייהייט, אונטער דער שוין פון דער פאן, וואס האט געהערט צו דער צווייטער מאכט פון דער שטאל-אקס...

**

ביים סוף זומער 1942, ווען די כוואליע פון דעפארטאציעס אין דער ריכ-טונג צום „פּוילישן שעכט-הויז“ האט פארפלייצט גאנץ אייראפע, וואס איז גער-ווען אונטערייאכט צום רייך, האבן די דייטשן באשלאסן, אז דער „באלקאנישער“ טעראר פון די אוסטאשים האט שוין גענוג געדויערט אין קראאציע, און אז עס איז געקומען דער מאמענט צו פארטרעטן אים מיט מער מאדערנע און ווירק-זאמע מעטאדן פון דער אינדוסטריעלער אויסראטונג. זיי האבן אונטערגעחתמעט מיט דער רעגירונג פון „פאגלאוויק“, אנט פאזוועליק, אן אפמאך, לויט וועלכן אלע יידן, וואס וואוינען אין קראאציע, דארפן דעפארטירט ווערן קיין פוילן אלס „ארבעטער“, זעלבסטפארשטענדלעך. די קראאטישע רעגירונג האט אפילו באדארפט אפצאלן די סומע פון 30 מארק פאר יעדן דעפארטירטן ייד, בכדי צו אנטשעדיקן דאס רייך, פאר דער ארבעט, וואס עס נעמט אויף זיך, ארגאניזירן-דיק די טויטן-טראנספארטן. נאכן האבן אדורכגעפירט דעם אפמאך, האבן די דייטשן און קראאטן נישט געקענט פארגעסן די יידן, וועלכע האבן זיך רואים און אין פולער זיכערקייט ווייטער געלעבט הינטער דער דעמארקאציע-ליניע. זיי האבן אָנגעהויבן אויסצואיבן א פעסטן דרוק אויף די איטאליענישע אויטאריטעטן, בכדי ארויסצוקריגן זייער אויסליפערונג.

פון דאזיקן מאמענט אָן, טראנספארטירט זיך די איטאליענישע שוין איבער די יידן: פון אונטערערדישע און ספאנטאנישע אקטן מצד די נידעריקערע מי-ליטער-לייט ווערט זי פארוואנדלט אין א דיפלאמאטישער אקציע, וועמענס עטאפן קענען לייכט פעסטגעשטעלט ווערן אויפן סמך פון דער אפיציעלער קארעספאנד-דענץ. אונזער שילדערונג וועט דעריבער פון איצט אָן, נאכפאלגן דעם לייט-פא-דעם פון די אפיציעלע און האלב-אפיציעלע איטאליענישע דאקומענטן, צוגעבן-דיק גלייכצייטיק די אנטשפערעכנדיקע אויסשניטן פון די צאלרייכע דייטשע אָרי-גינעלע אקטן. די דאזיקע מעטאדע זעט אונז אויס צו זיין די, וועלכע שטעלט מיט זיך פאר די אמתע אָביעקטיוויטעט-גאראנטיע.

דער ערשטער דייטשער דאקומענט, וועלכער וועט אונז דינען צו אָט דעם

צוועק, און וועמענס אינהאלט, ווי אויך דער טאן, שטימען מיט די פאקטן, ביי וועלכע מיר האבן זיך ביז איצט געהאלטן — איז א נאָטע פון געהילפס־סעקרעטאַר ביי דער רעגירונג, לומהער, צום רייכס־אויסערן־מיניסטעריום, וואָס איז געווען באַשטימט אויף איבערגעגעבן צו ווערן צום באַשליסן, דעם מיניסטער־הענטראָפּ און וואָס איז דאָסירט פון 24־טן יולי 1942*).

אין דער דאָזיקער נאָטע שרייבט לומהער, אַז אין זאָרגעב באַשעפטיקט „מען“ זיך מיט דער שטעלונג, וואָס די איטאַליענישע מאַכט וועט אָנעמען לגבי די אַנטי־יידישע מאַסמיטלען און, הויפטזאַכלעך, אין שייכות מיט דער מאַסן־דעפּאַרטאַציע, וועלכע איז „איצטער אין צוגרייטונג“. „וואָס שייך דער קראָאטי־שער זייט“ — זעצט פֿאַר לומהער — „איז מען אין פּרונציפּ איינשטימיק מיט דער יידן־דעפּאַרטאַציע און מען האַלט פֿאַר באַזונדערס וויכטיק די דעפּאַרטאַציע פון די 4 ביז 5 טויזנט יידן, וועלכע געפינען זיך אין דער 2־טער זאָנע, וואָס איז אָקופירט דורך די איטאַליענער (מיט די וויכטיקסטע שטעט דובראַוויק און מאַסטאַר) און וואָס שטעלן מיט זיך פֿאַר — פון פּאַליטישן שטאַנדפּונקט — אַ גרויסן שטערונגס־פּונקט, וועמענס באַזייטיקונג וועט ברענגען אַן אַלגעמיינע פּאַרלייכטערונג“.

אַט דאָס איז דער „טשוואַק“ פון דער פּראָגע. לומהער ווייטט ביי וואָס זיך צו האַלטן, דאָ וואו עס האַנדלט זיך וועגן די איטאַליענער. „מיר באַזיצן באַווייזן“ — זאָגט ער — „פון דעם עפעקטיוון ווידערשטאַנד מצד דער איטאַליענישער מאַכט קעגן די אַנטי־יידישע מאַסנאַמען פון דער קראָאטישער רעגירונג“.

בכדי צו פאַרזיסן די דאָזיקע פּיל, וואָס איז אזוי ביטער פאַרן גומען פון זיין מיניסטער, באַאייילט ער זיך צוצוגעבן, אַז די געגעבענע פּרווילעגיעס זענען צוגעטיילט געוואָרן בלויז די „פאַרמעגלעכע“ יידן. אָבער אין דער ווייטערדיקער פּראָגע, איז ער געצוואונגען צו ברענגען דעם ענטפּער פונעם שעה פון איטאַליענישן נישן גענעראַל־שטאַב פון מאַסטאַר, וואָס קלינגט אינגאַנצן אַנדערש: דער דאָזיקער גענעראַל דערקלערט „נישט צו קענען געבן זיין צושטימונג צו דער דע־פּאַרטאַציע פון די יידן, ווייל אַלע איינוואוינער פון מאַסטאַר האָבן באַקומען די פאַרזיכערונג אין אַ גלייכער באַהאַנדלונג“. קיין שום אָנצוהערענישן זענען שוין דאָ מער נישט גילטיק — מען שטויסט זיך אָן אין אַ בולט־באַשטימטער שטעלונג.

און אַט איז נאָך בעסער: „דער דייטשער גענעראַל־אינספּעקטאָר פון „ווע־געבאָואַמט“ (אָרגאַניזאַציע טאָדט) ברענגט, אַז דער שעה פון איטאַליענישן גענע־ראַל־שטאַב האָט אים דערקלערט „אַז עס איז נישט אין איינקלאַנג מיטן כבוד פון דער איטאַליענישער אַרמיי, אָנצונעמען קעגן די יידן אַזעלכע אויסנאַמלעכע מאַסמיטלען, ווי די וועלכע זענען אָנגענומען געוואָרן דורך דער אָרגאַניזאַציע טאָדט און וואָס צילן צו רעקוויזיצירן וואוינונגען, וועלכע די לעצטע דאַרף דרינגנד האָבן“.

* (זען ביילאָגע, דאָקומענט II.

לומהער פארענדיקט, אינפארמירנדיק דעם מיניסטער, אז דער רייכס-אמ-
באסאדאר אין זאגערב — קאשע — איז ביי דער מיינונג, אז מען וואלט בא-
דארפט, אן שום אפליג, אדורכפירן די דעפארטאציע פון די יידן, וועלכע
וואוינען אויף דער גאנצער קראאטישער טעריטאריע, און אז אין לויף פון אויס-
פירן די דאזיקע מאסנאמען, זענען פאראויסגעזען שוועריקייטן אין די איטאליע-
נישע אקופאציע-זאנעס.

עטלעכע צוגעשריבענע נאטעס וועלכע זענען בייגעלייגט צום דאזיקן דאקור-
מענט, גיבן אנצוגעהערן, אז ריבענטראפ האט באשלאסן צו אינטערווענירן ביי
דער רוימישער רעגירונג, אז זי זאל ווירקן אויף די איטאליענישע אויטאריטעטן
וועגן א בעסערער פארשטענדליכקייט פון זייערע פליכטן אלס פארבינדעטע. דעם
17-טן אויגוסט אינדערפרי, האט דער פרינץ אטמא פאן ביסמארק, באפולמעכ-
טיקטער אויסערן-מיניסטער, רייכס-אמבאסאדער-ראט אין רוים, זיך טאקע גע-
מאלדן צום איטאליענישן אויסערן-מיניסטער. ער האט פארגעלייענט פארן שעה
פון טשיאנאס קאבינעט, א טעלעגראמע פון ריבענטראפ, וועלכער בעט, אז
אנטשפערעכנדיקע אינסטרוקציעס זאלן צוגעשיקט ווערן צו די איטאליענישע מי-
ליטערישע אויטאריטעטן אין קראאציע, בכדי זיי צו באוועגן, אז זיי זאלן איבער-
געבן אין די הענט פון די דייטש-קראאטישע אויטאריטעטן, די יידן, וואס
האבן זיך אויסבאהאלטן אין דער איטאליענישער אקופאציע-זאנע. ביסמארק האט
דערביי אויף א דיסקרעטן אופן, געגעבן אנצוגעהערן, וואס פאר א גורל עס דער-
ווארט די באטרעפנדיקע יידן, אויב ריבענטראפס ווענדונג זאל דערפילט ווערן.
דער לעצטער שטריך איז זייער כאראקטעריסטיש פאר דער געוויינטלעכער
באנעמונג פון אט דעם נאכפאלגער פון „אייזערנעם קאנצלער“. די איטאליענישע
פערזענלעכקייט, וועלכע איז ספעציעל גוט באקאנט מיט די אויסערלעכע ענינים
פון איר לאנד, און וועלכע באהאלט זיך אויס אונטערן פסעוודאנים „וועראקס“
— שילדערט אויף אזא אופן דעם פרינץ פאן ביסמארק — אין זיין אויסגע-
צייכנטן ארטיקל „איטאליענער און יידן אין יוגאסלאוויע“, וועלכעס איז פאר-
עפנטלעכט געווארן אין דער צייטשריפט „פאליטיקא עסטערא“ אין אקטאבער
1944 (*).

„אליין אן אייניקל פון דעם גרויסן קאנצלער, איז ער (אטמא
פאן ביסמארק) נישט ענלעך געווען צום גרינדער פון דער דייטשער
אימפעריע: ער האט נישט געירשנט נישט פון זיין פיזישן אויסזען
אלס גרענאדירער פון פאמעראניע (זיין געזיכט איז געווען שלאבעריק,
ער האט כסדר געטראגן ברילן, זיינע האר זענען געווען פאמאדירט
און געקרייזלט) און אויך נישט פון מינדעסטן טיילכל פון זיין
אינטעלעקטועלן ניזא, וואס האט אים, אנב, נישט געשטערט
צו וועלן ווי ווייט מעגלעך, אימיתירן די אראגאנאז און די
אויסערגעוויינטלעכע זעלבסטצופרידנקייט פון זיידן. דער יונגער

(* זען ביילאגע I, נאטע 2, א).

ביסמארק איז געווען א קרבן פון אַט דעם מינדרערווערטיקייטס-קאמפלעקס אין באצוג צו די ענגלענדער און צו דער אנגלאַזאָק-סישער וועלט אין אלגעמיין, וואָס איז אַ פאַרשטעלונג ביי אלע דייטשן, נאָר וואָס ביים העכערן קלאַס, נעמט עס אָן די פאָרם פון אַ מין נאָסטאַלגישן סנאָביזם. און דאָס האָט אים טיילמאַל באַ-וואוינן אַרויסצוברענגען — מיט אַ שטיל קול און צווישן זיכערע פערזאָנען — עטלעכע קריטישע באַמערקונגען לַגבי געוויסע מאַ-ניפעסטאַציעס פון דער נאַצישער פּאָליטיק. וואָס שייך דעם איבע-ריקן, פלעגט ער אויספירן די באַקומענע פאַרדערונגען, האָבן זיי געמעגט זיין ווי רעוואָלטירנדיק, גובר זייענדיק די פאַרצווייפלונג, וועלכע ער האָט אפשר געפילט — מיט דער הילף פון אַ בכיוונדיקער אומאנגענעמער האַרטקייט".

מיט דעם דאָזיקן פרימאַרנדיקן וויזט מצד דעם פרינץ פאָן ביסמארק, הויבט זיך אָן פונאַנדערצווייכלען אַ דיפלאָמאַטישער פילם, אינגאַנצן ענלעך צו דעם, וואָס האָט זיך פונאַנדערגעוויקלט מיט 5 חדשים שפּעטער, אין שייכות מיט דער איטאַליענישער „מקלט־זאָנע" אין פראַנקרייך און וועלכער איז נאָרוואָס געשיל-דערט געוואָרן אינעם פריערדיקן קאַפיטל (זען זייט 128). דער שעה פון קאַבינעט זאָגט צו איבערצוגעבן דעם קאָמוניקאַט צום גראַף טשיאַנאַ און צו מוסאָליני, ווי אויך צו אינפאָרמירן דעם פרינץ פאָן ביסמארק וועגן דעם ענטפער, וואָס וועט אים געגעבן ווערן.

מיט דריי טעג שפּעטער, דעם 20-טן אויגוסט, טעלעגראַפירט דער רייכס-אַמבאַסאַדאָר פון זאַגרעב — קאַשע — צו זיין מיניסטעריום*, אַ דרינגנדע ווענדונג, אַז עס זאָל געמאַכט ווערן אַן אינטערווענץ ביים איטאַליענישן רעגיר-ונגס-שעה (ער ווייסט, קענטיק, גאָרנישט וועגן דער אינטערווענץ, וואָס ביס-מאַרק האָט שוין געהאַט אדורכגעפירט). אין דער דאָזיקער טעלעגראַמע ברענגט ער אַ געשפרעך מיטן איטאַליענישן פאַרשטייער אין קראָאַציע, קאַזערטאַנאַ, וועל-כער האָט „אויסגעמיטן אַנצונעמען אַ פערזענלעכע שטעלונג" לַגבי דער יידן-פראַגע אין דער איטאַליענישער זאָנע. ער גיט צו, אַז די זעלבע איטאַליענישע פערזענלעכקייט האָט דערקלערט דעם קראָאַטישן אויסערן-מיניסטער, לאָראַקאָוויטש, אַז אויב אפילו די דעפאָרטאַציע פון די יידן זאָל זיין אָפהענגיק פונם גענעראַל ראַאָטמאַ, קאָמענדאַנט פון דער 2-טער איטאַליענישער אַקופאַציע-אַרמיי, איז דער-צו אומבאַדינגט נויטיק דער פערזענלעכער באַשלוס פון דוטשע.

איידער זיי האָבן געגעבן זייער ענטפער דעם רייך, האָבן די אַמטן פון איטאַליענישן אויסערן-מיניסטעריום צוגעגרייט צוויי מעמאָראַנדומס, איינעם פאַרן גראַף טשיאַנאַ, דעם צווייטן פאַרן דוטשע. דער ערשטער האָט אויפריכטיק אָנגעוויזן אויף דער נויטווענדיקייט פון אַ גענאַטיוון ענטפער (מען האָט אין די אַמטן שוין געוואוסט וועגן דער פערזענלעכער מיינונג פון מיניסטער). דער

(*) זען ביילאָגע, דאָקומענט III.

צווייטער, שוין מיט מער פארזיכט — האָט זיך באַנוגנט מיט אַנצוהערענישן איבערן שרעקלעכן גורל, וועלכער דערוואָרט די דעפּאָרטירטע יידן. מוסאָליני האָט צוגעשריבן אויפֿן ראַנד פֿון דעם מעמאָראַנדום מיט ברויטע שטריכן פֿון זיין בלויען בליישימפט: „נולאָ אָטטאָ“ (*). די דאָזיקע לאַטיינישע פֿאָרמול האָט זיך אַרויסגעוויזן פֿאַטאַל פֿאַר די טויזנטער פֿליטים פֿון דער איטאַליענישער זאָנע אין קראָאַציע. דער ענטפֿער צום רייך איז געווען אַ באַשטעטיקנדיקער.

„אַבער“, זאָגט ה' וועראַקס: „די איריי אַז אַזאַ מין פֿאַרבֿרעך זאָל טאָלערירט ווערן מיט אַן אייזקאַלער גלייכגילטיקייט, און אַז דערצו נאָך זאָלן איטאַליע און די איטאַליענער זיין קאָמפּראָמיטירט מיט זייער באַטייליקונג, האָט אויסגעזען אומדערטרעגלעך פֿאַר עטלעכע פֿאַראַנטוואָרטלעכע מענטשן, וועלכע זענען געוואוינט געווען נאָכצוגיין דעם אימפּולס פֿון זייער געוויסן, ווען ער האָט זיך אַנטקעגנגעשטעלט באַפֿעלן פֿון אַן אומזיניקן און פֿאַרבֿרעכערישן כאַראַקטער“ (**). מען האָט נאָכגעפֿאָרשט די מיטלען צו סאַבאַטירן דעם באַשלוס פֿונעם פּאַשיסטישן טיראַן און — אויב מעגלעך — אים צו מאַכן אומאויס־פֿירבאַר.

דער רעזולטאַט פֿון אַזעלכע באַמאָנגען, איז געווען די נאָטע, אונטערגע־חתמעט מצד דעם שעה פֿון קאַבינעט ביים אויסערן־מיניסטעריום און אַדרעסירט צום העכסטן מיליטערישן קאָמאַנדאָ, פֿון וועלכן עס איז געווען אָפּהענגיק די 2־טע אָקופּאַציע־אַרמיי אין קראָאַציע — דעם 29־טן אויגוסט 1942. די דאָזיקע נאָטע האָט דערקלערט, אַז די ווענדונג מצד דער רייכס־רעגירונג אין שייכות מיט דער יידן־דעפּאָרטאַציע פֿון דער איטאַליענישער אָקופּאַציע־זאָנע אין קראָאַציע — איז „גענומען געוואָרן אין באַטראַכט“. אָבער אין געגעבענעם פּאַל — האָט די נאָטע דערקלערט — האַנדלט זיך דאָ וועגן די יידן, וועלכע האָבן פֿריער געוואוינט אויף דער קראָאַטישער טעריטאָריע, אייגנטלעך, מיטן אויסנאַם פֿון די, וועלכע שטאַמען פֿון די טעריטאָריעס, וועלכע זענען אַנעקסירט צו איטאַליע, אָדער „זענען אויף וואָס פֿאַר אַ נישט איז אופֿן. געבונדן מיט די דאָזיקע טערי־טאָריעס“. דער מיניסטער האָט דעריבער געבעטן ביים העכסטן קאָמאַנדאָ, אים באַקאַנט צו מאַכן די צאָל פֿון די פֿערזאָנען, וועלכע פּאַלן נישט אַרונטער אונטער דעפּאָרטאַציע און האָט זיך דערקלערט גרייט צו יעדן מין מינדלעכער פֿאַרשטענ־דיקונג אין דעם דאָזיקן ענין.

(*) „קײן אָפּאָזיציע“.

(**) מיר קענען, אגב, נישט אַריבערגיין מיט פֿאַרשווייגן די נעמען פֿון די הויפּט־רעאַליזאַטן פֿון דער אינציאַטיוו, וואָס איז געקומען מצד דעם איטאַליענישן אויסערן־מיניסטער. די דאָזיקע אינציאַטיוו איז אונטערגענומען געוואָרן דורך ה' וויטעטי, גענעראַל־דירעקטאָר פֿון מִיניסטעריום, און איז פֿאַרגעזעצט געוואָרן, נאָך זיין אַוועקגיין, דורך ה' ווידא, געהילפֿס־גענעראַל־דירעקטאָר, וועלכער האָט גאָר באַזונדער און אומדערמיטלעך געקעמפט קעגן דער פּאַליטישער און אַדמיניסטראַטיווער מאַשין, וועלכע האָט געצילט צו צעמאַלן — ביז צום לעצטן מענטש — די יידישע באַפֿעלקערונג אין דעם אָקופּירטן אייראָפּע. און ער האָט אַריינגעלייגט אין אָט דעם קאַמף, זיין גאַנצע ענערגיע, ריווקירנדיק אפילו, אין געוויסע פּאַלן, מיט זיין אויטאָריטעט און פֿערזענלעכער סיטואַציע.

דער דאזיקער טעקסט — ציטירט לויט דעם ארטיקל פון ה' וועראקס — איז א טיפישער מוסטער פון די דערפינדערישע מעטאדן, וועלכע עס האבן אנגע- ווענדעט די „פאראנטווארטלעכע מענטשן“, וועגן וועלכע וועראקס דערמאנט, כדי צו נישט צו מאכן די אויסגעשפראכנסטע באפעלן פונם „אלמעכטיקן“ מוסאליני. אזוי ווי עס איז געווען צו דערווארטן, האט די „מינדלעכע פארשטענדיקונג“ צווישן מיניסטעריום אין רוים, דעם העכסטן קאמאנדא און צווישן דער 2-טער ארמיי — זיך פארענדיקט מיט „דער נויטווענדיקייט אדורכצופירן א ציילונג פון די פארשידענע גרופן יידישע פליטים“ און דאס נאך, כדי צו געווינען צייט. דאס רייך איז אינפארמירט געווארן וועגן אט די „מאסמיטלען“.

אבער די דייטשן זענען נישט אפגעטראטן. א נאכט פון 25-טן סעפטעמבער, אדרעסירט צו לומהערן אין נאמען פון ריבענטראפן (*), ברענגט די ידיעה, אז בעת זיין באזוך אין פירערס הויפטקווארטיר, האט דער קראאטישער „פאנלאור ניק“ געצויגן די אויפמערקזאמקייט אויפן פאקט, אז דעם דוטשעם באשלוס וועגן די יידן-דעפארטאציעס פון דער איטאליענישער זאנע „איז ביז איצט געווען אומבאקאנט די לאקאלע מיליטערישע אויטאריטעטן“.

צוליב דעם אינטערעס, וואס עס שטעלט מיט זיך פאר פארן רייך, דאס דערווייטערן פון קראאציע אלע עלעמענטן, וועלכע זענען „נוצלעך פארן שונא“ (!), בעט דער אויסערן-מיניסטער פון רייך, אז עס זאלן נאכאמאל געבעטן ווערן וועגן דעם אינפארמאציעס ביי דער איטאליענישער רעגירונג. די נאכט גיט צו, מיט אן עכט-דיפלאמאטישער פארויכטיקייט, אז די דאזיקע בקשה וועגן אינפאר- מאציעס, דארף נישט טראגן דעם כאראקטער פון אן אייגנטלעכער „אינטער- וועגן“.

א צווייטער דאקומענט, וואס איז דאטירט פון א טאג פריער, ד. ה. פון 24-טן סעפטעמבער (**), גיט אונז א גענויער בילד וועגן דעם אמתן מצב פון די איטאליעניש-דייטשע פאליטישע באציאונגען און פון דער ראל, וואס אין די דאזיקע באציאונגען האט געשפילט דער גורל פון די יידן אין דער איטאליעני- שער זאנע אין קראאציע: עס האנדלט זיך וועגן א נאכט, אינספירירט דורך ריבענטראפן און וואס אנטהאלט דירעקטיוון, וואס דער מיניסטער האט צוגע- שיקט צו זיין אמבאסאדאר אין זאגערב — קאשע, וועלכער איז באאויפטראגט געווארן דורכן פירער צוצוגרייטן א מעמאראנדום וועגן דער סיטואציע אין לאנד. ריבענטראפ עצה'ט קודם-כל צו רעדאגירן דעם באריכט אויף א פארויכ- טיקן אופן, כדי דער פירער זאל אים קענען באקאנט מאכן דעם דוטשע. „דערי- בער, כדי נישט צו פארלעצן איטאליע, איז ווינטשנסווערט אנצווענדן אן אנטשפערעכנדיקע דיפלאמאטישע שפראך“ — דערקלערט ער. עס גייט אלץ נישט אלצדינג ווי אמבעסטן צווישן די צוויי פארטנערן פונעם שטאל-אקס — און דער ווייטערדיקער אינהאלט באשטעטיקט עס נאך מער.

די נאכט דערקלערט קודם-כל, אז אייגנטלעך האט דאס רייך נישט קיין

(*) זען ביילאגע, דאקומענט IV.

(**) זען ביילאגע, דאקומענט V.

אָרט, און ער האָט געגעבן אַנצוגעהערן אז — לויט די קלאַנגען, וועלכע פאַר-
שפּרייטן זיך אין געוויסע דייטשע קרייזן — זאָל דער מיניסטער גראַף טשיאַנאַ,
האַבן אַ שטיקל שייכות צו דער דאָזיקער פאַרשפּעטקונג, וועלכע איז, אַנב, זייער
באָדויערנסווערט.

בעת דאָס רייך האָט אזוי אַרום אויסגעאיבט זיין דרוק אויף דער רוימישער
רעגירונג, האָבן די עקספּערטן פון קידזשיפּאַלאַז, „נאַכגעפאַרשט“ די מאָדאָליטעטן
פון דער ציילונג אַדורכצופירן אין די יידישע קאָלאָניעס וועלכע געפינען זיך אונ-
טערן פּראָטעקטאָראַט פון דער 2-טער אָקופאַציע-אַרמיי אין קראָאַציע — בכדי
פּעסטיזשטעלן, וועלכע זענען דאָס צווישן זיי די יידן, וואָס קענען באַטראַכט
ווערן אַלס אַזעלכע, וואָס האָבן וועלכע נישט איז פאַרבינדונג מיט די אַנעקסירטע
— דורך איטאַליע — טעריטאָריעס.

צו דער זעלבער צייט, האָבן די „פאַראַנטוואָרטלעכע“ קרייזן פון איטאַליע-
נישן מיניסטעריום, אויסגעברייטערט אַן אינטענסיווע אַקטיוויטעט, מיטן ציל
אויפצווירקן אויף דער קראָאַטישער רעגירונג אַ מערער הומאַניטאַרע באַציר-
אונג. די נונציאַטור פון זאָנערע האָט — פון איר זייט — אונטערגעשטיצט אויף
זייער אַן ענערגישן אופן, די דאָזיקע באַמייאונגען, וועלכע האָבן זיך פאַרענדריקט
מיט אַ פאַרשלאַג, וואָס איז געמאַכט געוואָרן מצד דעם קראָאַטישן פאַרשטייער
פּעריטש, דעם 20-טן אָקטאָבער, און וואָס קען פיל-ווייניק אזוי רעזומירט ווערן:
די קראָאַטישע רעגירונג וועט גאָרנישט האָבן דאַקענן, אויב די יידן פון
דער איטאַליענישער אָקופאַציע-זאָנע זאָלן אַריבערגעפירט ווערן קיין איטאַליע,
מיטן באַדינג, אז זיי זאָלן זיך ענטגילטיק אָפּזאָגן פון זייער גאַנצן פאַרמעגן,
וואָס געפינט זיך אויף דער קראָאַטישער טעריטאָריע. פּעריטש איז נאָך געגאַנגען
אזוי ווייט, אז ער האָט אויסגעדריקט אַ פרומען וואונטש, — אַנב אַ רייך-פּער-
זענלעכען — אז די פאַרגעשלאָגענע לייונג זאָל אַקצעפּטירט ווערן דורך דער רוי-
מישער רעגירונג, בכדי אַ דאַנק דעם זאָלן די יידן אויסמידן דעם שוידערלעכען
גורל, וואָס דערוואָרט זיי אין פּוילן.

דעם זעלבן טאָג האָט קאַשע צוגעשיקט קיין בערלין אַ זייער אינטערעסאַנטע
טעלעגראַמע, אין וועלכער ער גיט איבער, ווי אזוי די לאַגע איז אים פאַרגעשטעלט
געוואָרן דורכן קראָאַטישן אויסערן-מיניסטער — לאָרקאָוויטש*.) דער לעצטער
האָט גאַנץ אָפּן דערציילט וועגן דעם איטאַליענישן דרוק אויף פּעריטשן:

„....דער קראָאַטישער אַמבאַסאַדאָר אין רוים איז אויסגעפרעגט
געוואָרן דורכן איטאַליענישן אויסערן-מיניסטער וועגן די יידן אין
דער 2-טער זאָנע. די איטאַליענער האָבן, ביי דער דאָזיקער געלעגנ-
הייט, אַרויסגעדריקט דעם געדאַנק, אז קראָאַציע זאָל פאַרשלאָגן דער
איטאַליענישער רעגירונג דורך אַ מינדלעכער נאָטע, אז זי זאָל זיך
פאַרנעמען מיט די יידן פון דער 2-טער זאָנע.“

נישט דערמאָנענדיק דעם פאַקט, צי די דאָזיקע אינטערווענץ, וועלכע איז

* זען ביילאָגע, דאָקומענט VI.

„סוגעריט“ געוואָרן דורך די איטאַליענער, איז טאַקע פאַרגעקומען — מען דאַרף קענען זיין א „דיפּלאָמאַט“, ווען מען איז באַאויפטראַגט מיט דער אויסערן פּאָליטיק פון אַ מלוכה! — באַלייכט לאַרקאָוויטש די שטעלונג פון דער קראַאטישער רעגירונג צו דעם איטאַליענישן פאַרשלאַג: דער אָפּמאַך מיטן רייך וועגן דער יידן־דעפּארטאַציע, שטערט קראַאציע צו געבן איר הסכמה צום טראַנספּער פון די יידן קיין איטאַליע, אָן דער באַשטעטיקונג פון איר פאַרבינדעטן; אויב אָבער אזא מיין טראַנספּער וועט זיך אַרויסווייזן פאַר רעאָליזירבאַר, וועט קראַאציע פאָדערן ביי איטאַליע די זעלבע באַדינגונגען, וועלכע זענען איר צוגעזאָגט געוואָרן דורכן רייך (דאָס הייסט: דאָס רעכט צו דיספּאָנירן מיטן פאַרמעגן פון די טראַנספּערירטע יידן).

נאָכן האָבן איבערגעגעבן זיין שמועס מיט לאַרקאָוויטשן — גיט קאַשע צו, פון זיך פערזענלעך:

„איך האָב וואָס אַמאָל אַלץ מער דעם בולטערן איינדרוק, אז די איטאַליע־נישע באַנעמונג האָט אויפן ציל אַ טאַקטיק פון אָפּשלעפּן“ — און ער דערגייט שוין אפילו צו צווייפלען אין דער עקזיסטענץ פון מוסאָליניס באַרימטן באַשלוס: „עס זעט אויס קלאָר“ — זאָגט ער — „אז אונזער אַמבאַסאַדע איז שלעכט אינעם פאַרמירט געוואָרן וועגן דעם באַשלוס פון דוטשע, אָדער אז די נידעריקערע אַמטן זאָלן זיך נישט האָבן מיט אים גערעכנט“. ער איז מודיע, אז לויט די קראַאטישע ידיעות, האָט דער איינפלוס מצד דעם וואַטיקאַן אַ שייכות צו די דאָזיקע פאַקטן. און ער פאַרענדיקט, ווי אַ גוטער נאַצי, וועלכער איז שטאַרק אויפגעבראַכט:

„דאָס איבערגעבן די יידן צו איטאַליע וועט קעגנזייערן דעם אַנסאַמבל פון דער אייראָפּעאישער פּאָליטיק לנגי זיי — אין דער פאַרם, ווי זי ווערט אָנגעווענדעט דורך אונז“.

איבערגעבנדיק דעם 24-טן אָקטאָבער, דעם אינהאַלט פון דער טעלעגראַמע צו זיין מיניסטער*) — גיט דער דר. לוטהער פון זיין זייט, צו די פאָלגנדיקע ווערטער:

„די פאַרם פונעם איטאַליענישן פאַרשלאַג באַווייזט, אז עס האַנדלט זיך דאָ וועגן אַ פּראָוואַ אויסצופאַרשן דעם באָדן. אויב דער דאָזיקער פאַרשלאַג זאָל דאַרפן ווידער באַטראַכט ווערן בעת די פאַר־האַנדלונגען, וועלכע וועלן פאַרקומען אין רוים, בעט איך, אז עס זאָל בנוגע אים אָנגענומען ווערן פאָלגנדיקע שטעלונג: ער איז אין ווידערשפּרוך צום גייסט פון די ביזיאַנט אָנגענומענע אָפּמאַכן, ווי אויך צום באַשלוס, וואָס איז, אין זיין צייט, אָנגענומען געוואָרן דורכן דוטשע“.

די פאַרהאַנדלונגען, וועלכע זענען פאַרגעקומען אין רוים, און וועגן וועלכע לוטהער גיט אַן אַנדייטונג, זענען רעזומירט אין דער טעלעגראַמע מצד דעם רייכס־אַמבאַסאַדאָר מאַקענזען, דעם 28-טן אָקטאָבער**). לויט דעם דאָזיקן טעקסט,

(*) זען ביילאָגע, דאָקומענט VII.

(**) זען ביילאָגע, דאָקומענט VIII.

האָט די איטאַליענישע מאַכט טאַקע באַקומען אַ פּאַרשלאַג מצד קראַאַציע, צו
לאָזן טראַנספּערירן די יידן פון דער איטאַליענישער זאַנע — אויף די טעריטאָר
ריעס פון דער איטאַליענישער מלוכה, קעגן **העם אָפּגעבן צוריק** קראַאַטישער
מלוכה דאָס יידישע האָב און גומס.

דער דאָזיקער פּאַרשלאַג איז גלייך אָפּגעשטויסן געוואָרן; דער מאַרקיו
ד'אָזשעמאַ, דער איטאַליענישער פּאַרשטייער בעת די אונטערהאַנדלונגען — האָט
מאָטיווירט זיין אָפּזאָג מיט דער דאָזיקער שניידנדיקער פּראָזע: „איטאַליע איז
נישט פּאַלעסטינע!“. נאָכדעם האָט דער מאַרקיו מודיע געווען וועגן די נייע באַ-
שלוסן, וואָס זענען אָנגענומען געוואָרן מצד דעם דוטשע, כדי צו דערפירן דאָס
באַטרעפנדיקע פּראָבלעם צו זיין לייוונג:

אַלע יידן, וואָס געפינען זיך אין דער איטאַליענישער זאַנע אין קראַאַציע,
וועלן גלייך אינטערנירט ווערן אין די לאַגערן און אונטערגעוואָרפן ווערן אונטער
אַ ציילונג. די פון צווישן זיי, וועלכע וועלן אָנערקענט ווערן אַלס אָפּשטאַמיקע
פון די טעריטאָריעס, וועלכע זענען אָנעקסירט דורך איטאַליע — וועלן בילדן אַ
גרופע וואָס וועט פּאַרבלייבן אונטער איטאַליעס הערשאַפט; די אנדערע, וועלכע
וועלן אָנערקענט ווערן אַלס קראַאַטישע בירגער, וועלן בילדן אַ צווייטע גרופע,
וועלכע — ווי נאָך עס וועט מעגלעך זיין, דאָס הייסט גלייך נאָכן פאַרענדיקן פון
די דיסקרימינאַציע-אַרבעטן — וועט איבערגעגעבן ווערן צו דער קראַאַטישער
מאַכט. די דאָזיקע באַשלוסן וועלן גלייך קאָמוניקירט ווערן צו די מיליטערישע
קאָמאַנדאָס אויפן אָרט, וועלכע וועלן — באַלד ווי מעגלעך — שמעלן זיך אין
קאָנטאַקט מיט די קראַאַטישע אויטאָריטעטן, בכדי זיי אַדורכצופירן.

נאָכגעבנדיק, אין אַ געוויסער מאָס, די דייטשע פּאָדערונגען, האָט דער דאָ-
זיקער מאַנעוור מצד דער איטאַליענישער דיפּלאָמאַטיע אין דער אמתן בלוז
געציילט — אזוי ווי מיר וועלן דאָס זען שפּעטער — צו געווינען צייט אַן איר
בעריק מאָל.

פון דער צווייטער זייט, האָט דער סאַרקאַסטישער און אַנטשלאָסענער טאָן
פון מאַרקיו ד'אָזשעמאַ, נישט איבערגעלאָזט קיין שום אילוזיע: אין אַ טעלע-
גראַמע פון 10-טן נאָוועמבער (*), נאָכדעם ווי ער האָט נאָכאָמאַל אָנגעקניפּט די
אונטערהאַנדלונגען אין גאַנג, דריקט קאַשע אויס זיין פערזענלעכע מיינונג אויף
זאָ אופן:

„פון דעם פריער געזאָגטן קען מען אַרויסדרינגען, אז די איר-
טאַליענישע עקספּאָזע שטימט נישט מיט די פאַקטן. אינצווישנצייט
זענען דאָ אָנגעקומען נייע דירעקטיוון, און די איטאַליענער האָבן
אויך אינטערנירט די יידן אין לאַגערן. אָבער לאַרקאָוויטש גיט איבער,
אז אַ באַדייטנדיקער טייל פון די דאָזיקע יידן איז טראַנספּערירט
געוואָרן אין אַ לאַגער אין איסטריע, אויף דער איטאַליענישער טע-
ריטאָריע. דער אָפּזאָג מצד די איטאַליענער אויפצונעמען די יידן (אין

(*) זען ביילאָגע, דאָקומענט IX.

איטאליע), דארף אלזא נישט באטראכט ווערן ווי א צו קאטעגאָרישער. עס איז נאך נישט קלאָר, ווען די דעפארטאציע וועט זיך קענען אָנהויבן, ווייל די דערמאָנטע דיסקרימינאציע־אַרבעטן זענען נאך איצטער אין גאַנג.

דאָס אינטערנירן פון די יידן אין דער איטאליענישער זאָנע אין קראָאַציע, וועגן וואָס קאשע דערמאָנט, איז פאַרענדיקט געוואָרן אין דעצעמבער. אזוי אַרום האָט מען געשאַפן פאַר דייטשלאַנד דעם איינדרוק, אז „עפּעס ווערט דאָך פאַרט געטאָן" און פון דער צווייטער זייט — ה' וועראַקס שטרייכט אונטער דעם דאָזיקן פונקט — האָבן אָט די אינטערנירונגען „צוגענומען ביי די דייטשן דעם אַרגור מענט, מיט וועלכן זיי האָבן זיך אָפּט באַנוצט, כדי צו באַרעכטיקן זייערע פּאָדע־רונגען און וואָס איז באַשטאַנען אין דער באַשולדיקונג, אז די יידן גיבן זיך פלייסיק אָפּ דעם שפּיאָנאַזש לטובת די אַלירמע."

אזוי ווי עס איז געווען פאַראויסצווען אויפן סמך פון די דערמאָנטע דייטשע מעקסטן, איז דאָס רייך ווייט נישט געווען צופרידן פון דעם דאָזיקן נייעם צור שטאַנד. זעענדיק אז דער דייטשער דרוק לאָזט נישט נאָך, האָבן די איטאליענישע אויטאָריטעטן אין זייערע קאָמוניקאַטן צו דער רייכסמאכטאָדע אין רוים, כסדר אונטערגעשטראַכן די „אויסערגעוויינטלעכע קאָמפליצירטקייט פון דער צייר־לונגס־אַרבעט אין די אינטערנירונגס־לאַגען". זיי פאַרפֿעלן נישט צו באַמערקן, אז איידער די דאָזיקע אַרבעטן וועלן נישט פאַרענדיקט ווערן, וועט קיין איינציג קער ייד נישט טאָרן אויסגעוויזן ווערן, וועגן וואָס קאשע האָט זיך אַנג — אזוי ווי מיר האָבן דאָס געזען — גאַנץ גוט משער געווען.

במשך פון דער צייט, וואָס עס דויערט דער דאָזיקער „דיאַלאָג פון טויבע", אַרגאַניזירט זיך דערווייַל דאָס לעבן אין די אינטערנירונגס־לאַגען, תחילת, נישט אָן שוועריקייטן. די דאָזיקע שוועריקייטן זענען פון אַ פּסיכאָלאָגישן כאַראַקטער: די יידן האָבן אין די דאָזיקע אינטערנירונגען געזען אַ פאַרבאָרייטונגס־שריט צו דעפּאָרטאַציע. זייער מאָראַל האָט דערפון אזוי געליטן, אז עס זענען פאַרגעקומען עטלעכע זעלבסטמאָרד־פּאַלן. אָבער נאָכדעם ווי די אויטאָריטעטן האָבן געגעבן באַרואיקנדיקע פאַרזיכערונגען, האָבן זיי צוריקגעוויינען דעם צוטרוי, אזוי ווי עס זאָגט עדות דער בריוו, וואָס איז אַדרעסירט צום שעף פון דער 2־טער אַרמיי, אין נאָמען פון די 1.161 יידן, וואָס זענען געווען אינטערנירט אין פאַרטאָרע. אָט איז דער וויכטיקסטער אויסצוג פונעם דאָזיקן בריוו (וועלכן מיר ציטירן לויט ה' וועראַקס):

„מיר האָבן זיך אַלע געשטעלט, אין דער געגעבענער צייט, אונזער דער שוין פון דער איטאליענישער אַרמיי, מיטן פולן צוטרוי אין דער נאָבליקייט פון דער נשמה און אין די הומאַניטאַרע אַנשוואַונגען פון דעם איטאליענישן סאָלאַט און איטאליענישן פּאָלק. נאָך די דער־קלערונגען פון אייער עקסעלענץ, זענען מיר איבערצייגט, אז די שוין, וועלכע איז אונז צוגעטיילט, ווערט נאָך ווירקזאַמער אַ דאַנק

אונזער אינטערנירונג אין אַט דעם לאַגער, וואו מיר געפינען זיך אונטער דער אומיטלכערער שמירה פון דער איטאַליענישער אַרמיי. די דאָזיקע טעג וועלן איבערלאָזן אונזער זכרון אַ דויערהאַפטי קע דעראינערונג און קיין שום געשעעניש וועט נישט אימשטאַנד זיין קינמאָל אָפצווישן פון אונזערע הערצער די אייביקע דאַנק באַרקייט, וועלכע מיר פילן לִגבי דער איטאַליענישער אַרמיי. איי טאַליע פאַרמאָגט אין אונז זיכערע און געטרייע פריינט, וועלכע וועלן זיך באַמיען מיט זייער אַקטיוויטעט צו דינען די אינטערעסן פון אַט דעם נאָכעלן לאַנד".

דער דאָזיקער בריוו טראָגט די אונטערשריפטן פון די ה"ה : שלאָסבערגער, דירעקטאָר פון דער קראַאטישער באַנק, ווראַניס — פראָפּעסאָר פון אוניווערזיטעט אין זאַנערב, העראַק, לאָטהע, זינגער — אינדוסטריעלער.

אויב מען זאָל אורטיילן לויט די אינטערנירונגס-באדינגונגען פון די אויס-לענדישע יידן אין דער איטאַליענישער אָקופאַציע-זאָנע אין פראַנקרייך, דאַרף דער אויבן-געבראַכטער טעקסט אָנגענומען ווערן אין בוכשטעבלעכן זין פון וואָרט. און עס איז אנב, נישט פאַראַן קיין שום גרונט צו מיינען, אַז די איטאַליענישע אַרמיי האָט — אין דעם פאַל — אַרויסגעוויזן ווייניקער הומאַניטאַרקייט אָדער ווינציקער חוש פאַר ראַנציאָנאַלער אָרגאַניזירונג אין קראַאציע, ווי אין פראַנקרייך. שוין בלויז די אומצופרידנקייט מצד די דייטשן האָט — פון דער אַנדערער זייט — געקענט דינען פאַר אַ גענוגנדיקן באַווייז. דעם 9-טן דעצעמבער, האָט דער פרינץ פאַן ביסמאַרק, זיך, „צוריקגעקערט צו דער פראַגע" — זאָגט ה' וועראַקס — „פאַרלייגנדיק אַז די יידן זאָלן טראַנספּאָרטירט ווערן מיטן ים קיין טרויעסט, אין דער ריכטונג צו דייטשלאַנד. ער האָט באַקומען אַן ענטפער, אַז נעמענדיק אין אַכט דעם מאַנגל אין טאַנאַזש אויפן אַדריאַטישן ים, וועט אָנקומען זייער שווער דאָס אַדורכפירן דעם טראַנספּאָרט מיטן ים" (ציטירט לויטן אַרטיקל פון ה' ווע-ראַקס).

וואָס שייך די אַרבעטן פון דער ציילונג, זענען זיי פאַרגעזעצט געוואָרן אין די לאַגערן געלאָסן און אָן איילעניש. אויף דער צאָל פון 2.662 אינטערנירטע פערזאָנען אין דער איטאַליענישער אָקופאַציע-זאָנע, האָבן בלויז 863 געקענט צו-שטעלן באַווייזן, וואָס זאָלן זיי העלפן צוצורעכענען צו דער איטאַליענישער ביר-גערשאַפט. צווישן די איבעריקע, האָט די גרעסטע טייל געהערט צו דער קראַא-טישער נאַציאָנאַליטעט, און אַ געוויסע צאָל צו די פּאָלענדיקע נאַציאָנאַליטעטן : רוסישע, אונגאַרישע, פּאָרטוגעזישע, פּוילישע, טשעכאָסלאָוואַקישע, רומענישע און האַלענדישע. אָבער עס איז קיין פראַגע נישט געווען וועגן איבערגעבן וועמען נישט איז פון זיי צו די דייטשן. פאַרקערט : די אידיי וועגן טראַנספּערירן קיין איטאַליע אַ געוויסע צאָל יידן — וועלכע איז, אונטערן דייטשן דרוק, מיט אַ געוויסער צייט צוריק אָפגעלאָזט געוואָרן — איז איצטער צוריק אַרויפגעשווימען. עס האָבן זיך אָנגעהויבן פראַצעדורן — אמת זייער קאָמפליצירטע — פון נאָכפאַרשן, נאָכ-קאָנטראָלירן א. א. וו., כדי צו באַשטימען די קאָנדיטאָנען צו אַזא טראַנספּער.

פון די דייטשע דאָקומענטן, דאָמירט פון אָקטאָבער און נאָוועמבער 1942, ווערט אונז קלאָר, אז במשך פון אָקטאָבער לכל הפחות, האָט דער אַמבאַסאַדאָר קאַשע נאָך געהאַט וועלכע נישט איז אילוזיעס וועגן געוויסע מעלעכקייטן אַרויס-צוקריגן די יידן פון דער איטאַליענישער זאָנע. אין אַ טעלעגראַמע פון 14-טן אָקטאָבער *) נאָכן האָבן מודיע געווען, אז עס איז נאָר וואָס אַדורכגעפירט געוואָרן אַן אָפּמאַך מיטן קראָאטישן פינאַנץ-מיניסטער, וועגן דער סומע פון 30 מאַרק פאַר אַ דעפּאָרטירטן ייד („די דרייסיק רענדלעך פון יודאַשן“ — זאָגט ה' וועראַקס), וועלכע קראָאציע וועט דאַרפן אויסצאָלן דעם רייך — איז קאַשע מודיע :

„די פאַרבאָרייטונגען צו דער יידן-דעפּאָרטאַציע פון דער אָק-פירטער איטאַליענישער זאָנע, ווי אויך צו דיסקרעטע אַרעסטירונגען פון אַלע יידן, זענען אויפן וועג רעאָליזירט צו ווערן דורכן פּאָליציי-אַטאַשע. מען בעט וועגן דעם צו אינפאָרמירן דעם רייכסזוכערהייטס-האַפּטאַמט“.

מיר ווייסן, אז וואָס אָנבאַלאַנגט דער איטאַליענישער זאָנע, האָט קאַשע גאָר אינגיכן געמוזט איינזען זיין טעות. דער טאָן פון דער טעלעגראַמע פון 20-טן נאָוועמבער, איז שוין טאַקע גאָר אַן אַנדערער **) : קאַשע גיט איבער, אז לויט די דערהאַלטענע אינפאָרמאַציעס פון מאַסטאַר און דובראַוויניק, זעט דאָס אינ-טערנירן פון די יידן (דעמאָלט אין גאַנג — באַמערקונג פון מחבר) אויס ווי אַ רעזולטאַט פון דייטשן דרוק ; די איטאַליענער האָבן רעזערווירט פאַר זיך דאָס אויספירן פון דער דאָזיקער פאַרדערנונג ; די פּראַוואַן אַרויסצובאַקומען דעם טראַנספּער פון די דאָזיקע יידן, כדי זיי אַוועקצופירן קיין דייטשלאַנד אַלס איינ-רעגירמענטירטע אַרבעטער, זענען אָפּגעשלאָגן געוואָרן מצד די איטאַליענער. און דער אַנטוויסטער אַמבאַסאַדאָר גיט צו :

„די איטאַליענער האָבן בדעה צו קאָנצענטרירן די יידן אויף עטלעכע קליינע אינזלען ; מען דערמאָנט צווישן אַנדערע, דעם קלאָ-פּור-אינזל (נעבן דובראַוויניק). לויט די איטאַליענער, איז דאָס אַדורכפירן פון אַזאַ מין מאַסמיטל זייער שווער און דעליקאַט, ווייל מען דאַרף זיך רעכענען מיט די אַמעריקאַנער יידן, וועלכע שטיצן פינאַנציעל די היגע (פון דאַלמאַציע). יעדער אופן פון אַריינמישן זיך, אָדער מיטבאַטייליקן זיך — מצד דער קראָאטישער זייט — אין דער אויספירונג פון די מאַסמיטלען, ווערט אויך אָפּגעשטויסן פון די איטאַליענער“.

און אויך דאָסמאָל, בעט קאַשע, אז מען זאָל וועגן דעם אינפאָרמירן דעם אַזוי טרויעריק-באַרימטן רייכסזוכערהייטסהאַפּטאַמט (געסטאַפּאָ אין דער אָנגע-נומענער שפּראַך — באַמ. פון מחבר).

(*) זען ביילאַגע, דאָקומענט X.

(**) זען ביילאַגע, דאָקומענט XI.

עם איז דעריבער געווען נאנץ נאטירלעך, אז ריבענטראפ פערזענלעך זאל ענדלעך באשטימען, אז עס איז נויטיק א דירעקטער אפעל מצד דעם דומשע. אין אנהויב 1943, בעת זיין באזוך אין רוים, האט ער געפאדערט פון איטאליענישן דיקטאטאר דאס אויסווייזן פון די יידן, וועלכע זענען אינטערנירט אין דער איטאליענישער זאנע אין קראאציע.

דער באריכט פון קאלאנעל ווינצענזא קארלא (*), געוועזענער שעה פון ערשטן ביורא ביים גענעראל-שטאב פון דער 2-טער ארמיי, אין דער דאטע פון 6-טן מערץ 1945 — גיט אונז א משיקאון איבערבליק איבער די רעזולטאטן פון ריבענטראפס אינטערווענץ :

„דער קאמענדאנט (פון דער 2-טער ארמיי), זיין עקסעלענץ ראָב באָטטי“ — שרייבט דער קאלאנעל — „איז ארויסגערופן געוואָרן קיין רוים גלייכצייטיק מיט זיין עקסעלענץ, פירציאָ ביראַללי, גווער-נער פון מאַנטענעראָ — כדי צו דיסקוטירן וועגן דעם דאָזיקן פראַבלעם (פון די יידן), ווי אויך וועגן דער אַנטוואָפּענונג פון די צעמניקס (סערבישע פאַרטיזאַנען). ביידע עקסעלענצן, נאָכן האָבן זיך אַדורכגעשמועסט מיט זיין עקסעלענץ אַמבראַזיאָ, שעה פון הויפּט-גענעראַל-שטאַב — האָבן זיך פאַרגעשטעלט אין אָונט 19 אַ זיגער, אין ווענעציאַנער פּאַלאַץ, וואו זיי זענען אויפגענומען געוואָרן דורכן רעגירונגס-שעה. איך אַליין און די אַנדערע אָפיצירן פון זייער סוויטע, האָבן מיר געוואַרט אין פאַרעצימער, אָדער בע-סער געזאָגט — אין דעם זיצונגס-זאַל פון גרויסן פאַשיסטישן ראַט“.

איך געדענק גענוי, אז זיין עקסעלענץ ראָב באָטטי האָט מיר, גלייך נאָך זיין צוריקאַריינקומען, דערציילט דאָס פּאָלגנדיקע וועגן די יידן :

„דער רעגירונגס-שעה האָט געזאָגט : דער מיניסטער ריבענ-טראָפּ, וועלכער האָט פאַרבראַכט דריי טעג אין רוים, איז צו מיר צוגעשטאַנען אויף אַלע אופנים, כדי אַרויסצובאַקומען פאַר יעדן פרייז, דאָס אויסווייזן פון די יונגאַסלאַווישע יידן. איך האָב גע-פרוּאוּט אָפּשלעפּן, אָבער ער איז נישט אָפּגעשטאַנען ; אַזאָ, כדי פטור צו ווערן פון זיין אָנוועזנקייט, האָב איך געמוזט געבן מיין באַשטעטיקונג. מען דאַרף אָפּפירן די יידן איבער טריעסט און זיי איבערגעבן צו די דייטשן“. „זיין עקסעלענץ, ראָב באָטטי, אָפּגעבנדיק זיך אַ גענויעם חשבון וועגן דער באַדייטונג פון אַזא באַפעל פאַר די יידישע לעבנס, האָט צוגעגעבן אַז ער האָט געגעבן צו פאַרשטיין, וואָס פאַר אַ פיינלעכן אָפּקלאַנג אַזא פאַראַרדענונג וועט אַרויסרופן ביי דער יונגאַסלאַווישער באַפעלקערונג ; די לעצטע איז אונז, צום אָנהויב, געווען גינסטיק געשטימט, זי האָט אָבער געטוישט איר האַלטונג צוליב אונזער אונטערשיטצונג לטובת פּאַוועליקן און

(*) זען ביילאגע I, נאָטע 2, ה).

די דייטשן. דער רעגירונגס־שעה האָט זיך געלאָזט איבערצייגן
און האָט לסוף דערקלערט:

„מסכים, איך בין געווען געצוואנגען צו באַשטעטיקן דעם
אויסווייז, אָבער איר אַלע, טראַכט אויס וואָס פאַר אַ תירוץ
איר ווילט נאָר אַליין, כדי נישט אַרויסצוגעבן קיין אינאיינציקן ייד
אפילו. זאָגט, אַז מיר באַזיצן נישט קיין שום טראַנספּאָרט־מיטלען,
כדי זיי צו פירן איבערן ים קיין טריעסט, אינדערצייט וואָס דער
טראַנספּער אויף דער יבשה איז אַן אומעגלעכע זאַך“.

„זיין עקסעלענץ ראַבאָטטי איז געווען גליקלעך מיטן דאָזיקן
רעזולטאַט און אין דער אמתן“ — פאַרענדיקט דער קאָלאָנעל —
„איז קיין איין אינטערנירטער ייד פון אונזערע לאַגערן קיינמאָל
נישט אַרויסגעגעבן געוואָרן, נישט צו די דייטשן, נישט צו די
קראַאטן“.

די אומאנטשלאָסענע האַלטונג פונם דיקטאַטאָר מיטן „שטיינערנעם קין“, אַזוי
ווי זי ווערט געשידערט דורכן קאָלאָנעל קארלאָ — פאַלט זיך צונויף אין אַלע
הינזיכטן מיט די פרטים, וואָס מיר ווערן געוואויער פון אַנדערע דאָקומענטן וועגן
ענלעכע פאַלן. מען דאַרף אויך נישט פאַרגעסן, אַז ריבענטראַפּס פאַרשלאָגן איז
געווען אינגאנצן ענלעך צום פאַרשלאָג, וואָס איז געמאַכט געוואָרן דורך ביס־
מאַרקן, דעם 9-טן דעצעמבער — ווי אויך אַז דער ענטפּער וועלכער האָט זיך
דעמאָלט באַקומען פון דער איטאַליענישער זייט, איז אויך געווען אידענטיש
צום איצטיקן ענטפּער מצד דעם דויטשע. אָבער מיר האָבן שוין געהאַט די גע-
לעגנהייט פעסטצושטעלן, אַז דער פילם פון די איטאַליעניש־דייטשע פאַרהאַנד-
לונגען וועגן די יידן — האָט אָפטמאָל אַנטהאַלטן אין זיך איבערחזרונגען, פון
וועלכע די דייטשע געדולד האָט אנב, שטאַרק געמוזט ליידן. מיט עטלעכע חדשים
שפּעטער, דעם 10-טן אפריל 1943, האַלט נאָך אַלץ דער רייכסזיכער־הייטס־האַופּט-
אַמט ביים פאָדערן ראַפּאָרטן איבער דעם גאַנג פון די אונטערהאַנדלונגען מיט
די איטאַליענער וועגן די „יידן, וואָס געפינען זיך אין די ים־ברעג זאָנעס“, וועלכע
זענען אָקופירט דורך דער איטאַליענישער אַרמיי, אַזוי ווי דאָס באַווייזט אַ מע-
לעגראַמע פון בערלין, אַדרעסירט צום פּאָליציי־אַטאַשע אין דער רייכסאַמבאַסאַדע
פון זאַגרעב — אָוויאַל. און דאָס — אין אַ מאָמענט, ווען אינם טייל פון דער
אָקופירטער קראַאציע מצד די דייטשן, איז נישט געבליבן מער צו דעפּאָרטירן,
ווי 2.000 יידן, אַזוי ווי עס שטעלט פעסט די זעלבע טעלעגראַמע (*). אַ צווייטע
דייטשע טעלעגראַמע (**), דאטירט דעם 15-טן יולי פון זעלבן יאָר, דערמאָנט אַז
זייער צאָל איז בלויז 800.

דער דייטשער דרוק האָט געהאַט בלויז פאַר אַ רעזולטאַט דעם באַשלוס, וואָס
איז אָנגענומען געוואָרן מצד די איטאַליענישע אויטאָריטעטן אין מערץ 1943 און

(*) זען צוגאב 12.

(**) זען צוגאב 13.

וואָס איז אנב, געווען אין ווידערשפרוך צו די נאצישע פאָדערונגען; עס איז דער מאָלט באַשטימט געוואָרן צו קאָנצענטרירן אלע יידן אין לאַגער, וואָס איז צו געגרייט געוואָרן אויפן אינזל אַרבע, וואָס געפינט זיך אויפן גאָלף פון קארנאָראַ און איז אנגעסירט דורך איטאַליע, מיטן ציל צו פאַרהיטן די יידן פון יעדער מעגלעכער ענדערונג אין דער דעמאָקראַציע-ליניע צווישן ביידע אָקופאַציע-זאָנעס. די דאָזיקע קאָנצענטרירונג פון די יידן אויף דעם דערמאָנטן אינזל, וואָס איז אָנגעהויבן געוואָרן אין מאי, האָט זיך פאַרענדיקט אין יולי, פונקט אינם מאָמענט, ווען דער פאַשיסטישער רעזשים איז צוזאַמענגעבראָכן געוואָרן און דער דיקטאַטאָר איז אַרעסטירט געוואָרן.

דער רעזשים, וואָס האָט אים פאַרטרעטן אין איטאַליע, האָט שוין נישט מער געפונען פאַר נויטיק אַרומצוריינגלען מיט אַ האַלב-אונטערדרישקייט די שוין, וואָס איז געגעבן געוואָרן די יידן. דער נייער גענעראַל-סעקרעטאַר פון אוי-סערן-מיניסטעריום — דער אַמבאַסאַדאָר אויגוסט ראָססאָ, האָט טעלעגראַפירט צום קאָמענדאַנט פון דער 2-טער אַרמיי, דעם 19-טן אויגוסט 1943: „מען דאַרף אויסמיידן, דאָס אָפּלאָזן פון די קראַאטישע יידן, אָדער דאָס איבערגעבן זיי צום חסר פון פרעמדע, באַרויבט פון יעדער שוין אָדער אויסגעשטעלט אויף עווענ-טועלע רעפּרעסיעס, אַ חוץ אין פאַל, ווען זיי אַליין וועלן אויסדריקן דעם וואונטש צוריקצוקריגן זייער פרייהייט מחוץ פון אונזער אָקופאַציע-זאָנע.

„די ראַסן-פּאָליטיק, וועלכע איז פאַרגעזעצט געוואָרן דורך אי-טאַליע, האָט אונז קיינמאָל נישט געשטערט אָפּצוהיטן די מענטש-לעכע פרינציפן, וועלכע שטעלן מיט זיך פאַר אונזער אומאויסשעפ-לעכע גייסטיקע ירושה. די טרוישאָפט צו די דאָזיקע פרינציפן איז נאָך קיינמאָל נישט געווען אזוי אַקטועל ווי איצטער. אונזערע אוי-טאָריטעטן קענען אַלץ, פון איצט אָן, באַטראַכטן אויפן גינסטיקן אופן, יעדן פאַל באַזונדער, אזוי אז עס זאָל זיך שאַפן די מעגלעכ-קייט פאַר יעדן פון צווישן די יידן, וועלכע לעבן אונטער אונזער קאָנטראָל — צו באַקומען די רעגולירונג פון זיין פערזענלעכן פאַל, אין איינקלאַנג מיט זיינע פאַרצוגן און מיט זיין סיטואַציע, אין די ראַמען, וואָס אַנטשפּרעכן די איצטיקע באַדינגונגען“ (ציטירט לויט ה' וועראַס). „צו דער זעלבער צייט, — זעצט פאַר דער איטאַליע-נישער מחבר — „איז דאָס איטאַליענישע אויסערן-מיניסטעריום איינגעלאָרן געוואָרן צו באַטראַכטן ווי צום גיכסטן דעם פאַרשלאָג וועגן דערלויבן די אינטערנירטע יידן אין לאַגער פון אַרבע, אז זיי זאָלן אויף אַן אינדיווידועלן אופן איבערגעפירט ווערן אויף דער איטאַליענישער טעריטאָריע. באַזונדער, איז דער העכסטער קאָ-מאַנדאָ באַאויפטראַגט געוואָרן נאָכצופאַרשן די מעגלעכקייטן וועגן עוואַקואירן די יידן אין אַ זיכער אָרט, אין פאַל אויב עס וועט זיך אַרויסווייזן פאַר אומעגלעך צו פאַרטידיקן דאָס אינזל קעגן אַ דיי-משער אַטאַקע, וועלכע קען פאַרקומען“.

אָבער די פראַטעקציע-שריט פון דעם מין האָבן זיך אָפגעשטעלט באַלד ביים
 אָנהויב פון זייער אַדורכפירונג. די אומדערוואַרטע פראַקלאַמירונג מצד די אַלירטע,
 פונעם געהיימען אַרמיסטיס-אַפמאך מיט איטאַליע, האָט פאַראורזאַכט אויפן אינזל
 אַרבע דעם זעלבן צוזאַמענברוך, ווי אין גרענאָבל און אין ניצע. לויט ה' ווע-
 ראַקס האָט: „די גרעסטע טייל פון די אינטערנירטע יידן אויף אַט דעם אינזל, וועל-
 כע זענען באַפרייט געוואָרן אין רעזולטאַט פון דער אַרמיסטיס-פראַקלאַמירונג
 — געקענט אויסמירן אַריינצופאַלן אין די הענט פון די דייטשן, אויסבאַ-
 האַלטנדיק זיך אין „זיכערע ערטער“, אָדער, אין געוויסע פאַלן, אָנשליסנדיק זיך
 צו די העלדישע פאַרטיזאַנער פון מאַרשאַל טיטאָ.“

www.libtool.com.cn

באציאונג פון די איטאליענער צו די יידן אין אקופירטן גריכנלאנד

מיר האָבן שוין געהאט די געלעגנהייט אונטערצושטרייכן דעם נאטירלעכן און ספאָנטאנישן כאַראַקטער פון דער איטאליענישער האַלטונג בנוגע די גערודפֿטע יידן — אַ האַלטונג וואָס איז אין פעסטן ווידערשפּרוך צום גייסט פון דער אַקס, איז אָבער געטריי אין איינקלאַנג מיט דעם, וואָס וואָלט געקענט אָנגערופן ווערן: „דער זשעני פון דער איטאליענישער ציוויליזאַציע“. האָבנדיק אַזעלכע טיפּע וואָרצלען האָט די דאָזיקע באַציאונג נישט געקענט זיין אנדערש אין איין לאַנד, ווי אין אַן אנדערן, און אויף אַזאַ אופן, חזרן זיך אין גריכנלאַנד איבער — אין אַלגעמיינע שטריכן — די פאַסטן, וועלכע מיר האָבן באַאָכט אין קראַאַציע, מיט געוויסע וואַריאַנטן, וועלכע זענען אנב, אַ פּועל־יוצא פון די ספּעציעלע באַדינגונגען אין אַט דעם לאַנד.

גריכנלאַנד, וועלכעס האָט, זינט דעם 28-טן אָקטאָבער 1940, זיך העלדיש פאַרטיידיקט קעגן דער מוסאָלינישער אַגרעסיע און האָט אפילו באַוויזן צוריקצורשטויסן דעם אָנפאַלער ביז צום צענטער פון אַלבאַניע — איז אַטאַקירט געוואָרן דורכן רייך, דעם 6-טן אַפריל 1941. נישט־קונדליק אויף דעם פאַרצווייפֿלטן ווידערשטאַנד מצד דער גריכישער אַרמיי, איז דאָס לאַנד גלייך פּולשטענדיק אָקופירט געוואָרן דורך דער אַקס, ווי אויך דורך די בולגאַרישע טרופֿן, וועלכע האָבן עס צוטיילט אין 3 אָקופאַציע־זאָנעס. בעת דער דאָזיקער צעטיילונג, האָט דאָס רייך — זאָרגנדיק גלייכצייטיק פאַר נישט צו צעשפּליטערן צופיל זיינע כוחות אין די געגנטן פון צווייטראַנניקער סטראַטעגישער באַדייטונג, און אויך כדי צו פרידנצושטעלן די אַמביציעס פון זיין איטאליענישן פאַרבינדעטן — אָפּגעטרעטן לטובת איטאליע די טעריטאָריעס, וועלכע האָבן געבילדעט דאָס „אַלטע גריכנ־לאַנד“ — יבשה און האַלב־אינזלען — מיט דער הויפּט־שטאָרט אַטען, מיט די יאָנישע און ראָדאָס־אינזלען; פאַר בולגאַריע איז צוגעטיילט געוואָרן די גרעסטע טייל פון טראַציע און מאַקעדאָניע; דאָס רייך האָט ווייטער געהאַלטן אונטער זיין קאָנטראָל אַ שמאָלן פּאַס פון מזרח־טראַציע, וואָס גרענעצט זיך מיט טערקיי, ווי אויך דעם גרויסן סאַלאָניקער פּאָרט און דאָס אינזל קרעטע. די סאַלאָניקער יידישע באַפֿעלקערונג, אין דער צאָל פון 55 טויזנט מאַן, וואָס האָט געבילדעט די גרעסטע און באַדייטנדיקסטע יידישע געמיינדע אין גריכנלאַנד — האָט זיך, צום אומגליק, געפונען אונטער דער דירעקטער ממשלה פון די נאַציס און איז שפּע־

טער דעפארטירט און כמעט אינגאנצן אויסגעראטן געווארן. דער גורל פון די יידן אין דער בולגארישער זאנע איז אויך נישט געווען קיין בעסערער: גערודפט דורכן אקופאנט, זענען זיי אויך סוף-כל-סוף דעפארטירט געווארן אין די פויר ליטע טויטן-לאגערן. טאקע די דאזיקע דעפארטאציע פון אט די אומגליקלעכע יידן, האט געעפנט די אויגן ביים בולגארישן פאלק, וועמען עס איז — א דאנק זיין פעסטן ווילן — געלונגען צו ראטעווען פון א מארטירער-טויט, איינגעטלעך אלע בולגארישע יידן.

וואס שייך די יידן פון דער איטאליענישער זאנע, האבן זיי געלעבט אין זיכערקייט, כמעט אינגאנצן אפגעזונדערט פונעם נאצישן טעראר, ביז צום אי-טאליענישן צוזאמענברוך אין גריכנלאנד, נאכן פארעפנטלעכן מצד די אלייטע, דעם 8-טן סעפטעמבער 1943, דעם באדאליג-ארמיסטס. נאך דער דאזיקער פאטאלער דאטע, נישט געניסנדיק שוין מער פון דער איטאליענישער שוץ — איז די גרעסטע מערהייט פון זיי אכזריותדיק פארניכטעט געווארן.

צוגלייך ווי אין קראאציע, ווי אין פראנקרייך — איז די איטאליענישע זאנע אין גריכנלאנד, געווען פאר די יידן — במשך פון א לענגערער צייט — אן אמתע „מקלט-זאנע“. די יידישע באפעלקערונג פון דער דאזיקער זאנע, פאר העלטנסמעסיק זייער א קליינע אין צאל (בס"ה א 900 פאמיליעס), האט אנגנישט אויפגעהערט צו פארגרעסערן זיך, א דאנק דעם כסדרדיקן צופלוס פון די אומלעגאל-אנגעקומענע פליטים פון צפון-גריכנלאנד, וואס איז געווען אונטער דער אקופאציע פון די דייטשן און בולגארן. די דאזיקע פאראדאקסאל-פריווילעג-גירטע לאגע פון אט די יידן, האט פונדעסטוועגן אין בערלין נישט ארויסגערופן די זעלבע רעאקציעס, ווי די לאגע פון זייערע ברודער אין קראאציע און אין פראנקרייך; דער דרוק וואס דאס רייך האט אויסגעאיבט, האט אין דעם פאל, נישט פארמאגט זיין געוויינטלעכע קראפט; מען וואלט געקענט זוכן די סיבה פון אט דער רעלאטיווער גלייכגילטיקייט אין בערלין — אינעם פאקט, וואס די באדייטנדיקסטע יידישע געמיינדע — פון סאלאניקי — האט זיך געפונען אונטערן נאצישן שטיוול, און וואס די צאל פון די פריווילעגירטע יידן אין דער איטאליענישער זאנע, האט אויסגעזען אומבאדייטנדיק אין די אויגן פון די נאצי-צים — שוין אויף אזוי פיל נישטיק, מסתמא, אז עס זאל זיך נישט לוינען וועגן דעם צו באלעסטיקן דעם פאשיסטישן פארבינדעטן און ועל אחת כמה וכמה, וואס די גריכישע טעריטאריעס האבן געזאלט דינען — ווי מיר האבן שוין וועגן דעם דערמאנט — צו בארואיקן די פארוואנדעטע איינגלייבע פונם לעצטן.

אזוי ארום האט דער גענעראל קארלא דזשעלאסא געקענט שרייבן אין זיין ראפארט א. נ. : „צוויי יאר אין גריכנלאנד ביי דער קאמאנדירונג פון דער 11-טער ארמיי (*):

„די ראסן-פראגע איז דיסקוטירט געווארן, אין שייכות מיט די יידן אין גריכנלאנד, באלד ביים אנהויב פון דער אקופאציע, אבער

(*) זען ביילאגע I, נאטע 2, 1.

די דייטשע אויטאָריטעטן האָבן זיך באַגרענעצט מיט אַנדייטונגען, נישט אַרויסרוקנדיק קיינמאָל קיין קאָנקרעטע פאַרשלאָגן. דער איר טאַליענישער אויסערן-מיניסטער האָט, פון זיין זייט, באַרירט דאָס דאָזיקע פּראָבלעם אין זיין קאָרעספּאָנדענץ מיטן סענילעכן באַפֿולמעכטיקטן מיניסטער (ציווילער פאַרשטייער אין אָפּוירטן גריכנלאַנד — באַמ. פון מחבר), אָבער נישט-אַנגעבנדיק דערביי קיין גענויע דירעקטיוון, נאָר בלוז באַלייכטנדיק דעם באַשלוס פון דער נאַצירעגירונג, צו קומען צו אַ ראַדיקאַלער לייזונג פונעם ראַסן-פּראָבלעם; דאָס זעלבע וועגן די יידן, וואָס געפינען זיך אין גריכנלאַנד.

„קיין שום קאָנקרעטער פאַרשלאָג אין דעם זין, איז נישט פאַרגעשטעלט געוואָרן דעם גענעראַל דזשעלאַסאָ — דעם העכסטן קאָמענדאַנט פון די איטאַליענישע אָפּאָזיציע-טרופן — מצד דער אַנטשפּרעכנדיקער דייטשער מיליטערישער אויטאָריטעט“.

דער אויסברוך פונעם נאַציסן טעראָר אין סאַלאָניקי, ביים סוף יאָר 1942, איז אפילו אַפּיזיעל נישט געמאַכטן געוואָרן די איטאַליענישע אויטאָריטעטן אין גריכנלאַנד. ערשט נאָכן האָבן געשטעלט אין באַוועגונג דעם שוידערלעכן אַפּאָ-ראַט פון מאַסן-דעפּאָרטאַציעס, האָבן די דייטשן איינגעלאָרן דעם איטאַליענישן קאָמאַנדאָ נאָכצוטון זייער ביישפּיל אין דער זאָנע, וואָס איז אונטערגעוואָרפן אונטער זייער אויטאָריטעט. די דאָזיקע ווענדונג איז געוואָרפן געוואָרן אין דער דיסקרעטער פאָרם פון אַ פשוטער „אירוי“, כּעת אַ געשפּרעך צווישן קאָלאָנעל-גענעראַל לעהר, מיט דעם גענעראַל דזשעלאַסאָ. גלייכצייטיק, האָט אויך אַן אַפּי-ציר פונעם דייטשן גענעראַל-שטאַב, באַרירט דעם זעלבן ענין מיטן שטח פון גע-נעראַל-שטאַב פון דער 11-טער איטאַליענישער אַרמיי, מיטן גענעראַל טריי-פיטישאַנע.

דער העכסטער איטאַליענישער קאָמענדאַנט האָט אָפּגעענטפּערט לעהר'ן :

„אז ער קען נישט אַדורכפירן אַזעלכע אַקטן אָן דעם אויסדרוק לעבן באַפעל פון זיין רעגירונג. און אזוי ווי ער האָט וועגן דעם ענין נישט באַקומען קיין באַפעל, איז אים דעריבער נישט מעגלעך זיך צו אַנגאַזשירן אױפן וועג, וואָס איז אים געעפנט געוואָרן מצד דעם דייטשן קאָמאַנדאָ, און הויפטזאַכלעך דערפאַר, וואָס אַלץ איז אַדורכ-געפירט געוואָרן אָן אַ פריער-אָפּגעשלאָסענעם אָפּמאַך מיט די דייטשן און אפילו אָן וועלכער נישט איז אינפאַרמירונג וועגן דעם“.

אויף זיין פאַראַרדענונג, האָט דער גענעראַל טריפיטישאַנע געגעבן זיין דייטשן מיטשמועסער אַן ענלעכע תשובה.

כּעת זיי האָבן געגעבן דעם דאָזיקן ענטפּער, זענען די איטאַליענישע גענע-ראַלן, זעלבסטפאַרשטענדלעך, געווען זייער גענוי אינפאַרמירט וועגן דעם, וואָס עס האָט זיך, אין דער אמת, אָפּגעשפּילט אין סאַלאָניקי. מיט אַן עכט מילי-

מערשן לאקאניזם, ווידמעט דער גענעראל דזשעלאזא אין זיין באריכט בלויז עטלעכע שורות דער סאלאניקער טראגעדיע:

...דער אלירטער קאמאנדא (ד. ה. דער דייטשער — באמ. פון מחבר) האָט געצוואונגען די יידן צו פארלאזן די זאנע פון סאָ לאַניקי; זיי זענען מאַסנווייז דעפארטירט געוואָרן אין איבערגע-פאקטע צוגן, צו 40 פערזאָן אין יעדן בהמות-וואגאָן; אלע, מענער, פרויען, קינדער, יוגנטלעכע, זקנים. אַן אויסנאַם איז געמאַכט גע-וואָרן פאַר די יידן פון איטאַליענישער אָפּשטאַמונג, מיט וועלכע עס האָבן זיך פאַראינטערעסירט די פאַרשטייער (אין אַקופירטן גריי-כנלאַנד — באַמ. פון מחבר) פון דער קעניגלעכער רעגירונג, ביי דער פאַרמיטלונג פון איטאַליענישן קאָנסול אין סאַלאַניקי*.

די דאָזיקע לעצטע, שוין צו קורצע פראזע פונעם גענעראל — פאַרדינט אַ דערנאָנצונג אַ דאנק דעם גבית-ערות פונם פראָפּעסאָר לעווי טאָזאַרטעס (*), וועלכער פאנגט אָן אזוי:

„אין סאַלאַניקי, צוגלייך ווי אין אַמען, האָבן די איטאַליענישע מייליטערישע און קאָנסולאַרע אויטאָריטעטן געגעבן אַ ברייטהאַר-ציקע הילף די יידן און האָבן געהאַלפן ראטעווען פון טויט אַ גרויסע צאָל פון די אומגליקלעכע יידן, ריזיקירנדיק צו ציען אויף זיך דעם צאָרן פון די נאַציס“.

די פאקטן, וועלכע עס שילדערט דער פראָפּעסאָר לעווי טאָזאַרטעס, זענען פון אַ גרויסער באַדייטונג. לויט אים, האָט דער איטאַליענישער קאָנסולאַט אין סאַלאַניקי, געמאָן אַ סך מערער, ווי בלויז נעמען אונטער זיין שוץ די יידן פון איטאַליענישער אָפּשטאַמונג.

מיט זיין אינערלעכער סטרוקטור, איז אָט דער קאָנסולאַט געווען אינגאנצן לויטן מוסטער פון דעמאָלטדיקן איטאַליענישן רעזשים: זיין שעה, דער קאָנסול זאַמבאַני, וועלכער איז געווען אַן איבערצייגטער פאַשיסט — האָט זיך אַרויס-געוויזן זייער צוגעבונדן צו דער דייטשער אַליאַנס און ער האָט עפנטלעך פראָק-לאַמירט זיין אָנערקענונג פאַר דער דייטשער אידעאָלאָגיע — אינדרעצייט וואָס זיין סביבה האָט געאַרבעט מיט פלייס, קוראזש און אינטעליגענץ, כדי אַרויסצו-רייסן פון די נאַצישע נעגל וואָס אַ גרעסערע צאָל פאַרפאַלגטע יידן. דער וויצע-קאָנסול „לע קאָוואַליערע“ (ריטער) ראָזענבערג, וועלכער האָט געהאַט זיין ביוראָ אין דער נידער פון דער קאָנסולאַט-קאנצלעלאַריע — איז געווען דער אָנפירער און די נשמה פון אַן אמתדיקער רעטונגס-אָרגאַניזאַציע. מיט דער הילף פון זיינע מיט-אַרבעטער, סטאַבילע און עמיל נערי, און זיין סעקרעטאַרין פרל, דושיאָמאַ, — האָט ער אויפגעשטעלט אַ פאַרצווייגטע נעץ פון הילף צו אַנטלויפן אין דער איטאַ-ליענישער אָפּוואַציע-זאָנע, וועלכע האָט פונקציאָנירט נאָך מיט אַ גרעסערן דער-

(* זען ביילאָגע I, נאָטע 3).

פאלג דערפאר, ווייל דער קאפיטאן מערטיש — פארבינדונגס-אגענט ביים דייטשן קאמאנדא — האט מויטיק געגעבן זיין גאנצע מיטהילף צו דעם, וואס ה' טאזאר-טעם רופט אן „די ראזענבערג-ברויגאדע“. געשטיצט און געעצה'ט דורך די יידישע פרייוויליקע — פון וועלכע וואלערי טאָררעס און מאַרק מאָוסער, זענען שפעטער דערטרונקען געוואָרן אין דער אַזיערע מאַזשער, דורך די געסטאפּאָ-מערדער — פלעגן די מיטגלידער פון דער דאָזיקער העלדישער „ברויגאדע“ זיך באַנוצן מיטן אויטאָמאָביל פון ה' נערי אויף אַריבערצוברענגען די יידן פון סאַלאָניקי קיין פלאַטי, וואו — זאָגט ה' טאָזארטעס — „די אומלעגאַלע פּאַסאַזשירן האָבן גע-נומען דעם איטאַליענישן מיליטערישן צוג“. דער קאפיטאן מערטיש האָט אויפֿ-געפאַסט אויפן גאנג פון די אָפּעראַציעס, אין דער פּולער גרייטקייט, אַנטשקענצור שטעלן זיך — אויב עס וועט נויטיק זיין — דער דייטשער קאנטראָל.

ווען אין סאַמע ברען פון דער סאַלאָניקער דראַמע, האָט רוים צוריקגערופן זאַמבאַנין, פאַרטרעטנדיק אים מיט ה' קאָסטרומשי — האָט זיך דער דאָזיקער נייער שעה אַרויסגעוויזן באַלעבט מיט די זעלבע אידייען, ווי דער וויצע-קאָנסול ראָזענבערג מיט זיינע מיטאַרבּעטער. די רעמונגס-אַרבעט, וואָס איז ביז דאָן געהאַט אַנגעפירט געוואָרן דורכן קאָנסול פּערזענלעך, האָט אַנגענומען אַ נייעם שוואַנג. צוגלייך ווי עס האָט שפעטער אין בודאַפּעשט געהאַנדלט דער וואַונ-דערבאַרער שווער, ראָול וואַלענבערג — האָט אויך קאָסטרומשי צוגעגעבן דער אַנגעהערדיקייט צו דער איטאַליענישער נאַציאָנאַליטעט, אַן עלאַסטישע אויסבריי-טערונג: עס זענען אַרויסגעגעבן געוואָרן שוויַסערטיפיקאַטן פאַר איטאַליענישע יידישע פּרויען, וועלכע האָבן חתונה געהאַט מיט גריכישע מענער, ווי אויך פאַר מינדעריעריקע קינדער פון די דאָזיקע חתונות (צווישן די לעצטע זענען צאָלרייך געווען די פּערזאָנען, וועלכע האָבן ווייט אַריבערגעשטיגן די 30 יאָר). די ווייט סמט קרובּהשאַפט מיט איטאַליענישע בירגער האָט געגעבן רעכט אויף אַזאַ ציי-געניש — אָפּטמאַל אפילו דער בלויוער קלאַנג פון די נעמען. „דער סעקרעטאַר, סאַנדזשיגליאַ, האָט צונויפגעשטעלט“ — שרייבט ה' טאָזארטעס — „טעגלעך אַ 20 באַשייניקונגען, וועלכע דער קאָנסול פלעגט אָפּשיקן אין דער געסטאפּאָ צום באַשמעטיקן“. די נאַציס האָבן זיך גאַנץ גוט אַנגעשטויסן וועגן דעם „שווינדל“, האָבן אָבער געפונען פאַר שכלדיקער נישט צו באַשרייטן דעם ווערט פון די „אקומענטן, וועלכע זענען געווען ווי געהעריק אונטערגעחתמעט דורך דעם אָפּ-ציעלן פאַרשטייער פון זייער הויפּט-פאַרבינדעטן, און זיי האָבן אַרױפגעלייגט זייערע חתימות, אָן שום באַוואָרענישן.

דער קאפיטאן מערטיש פלעגט דעמאָלט גיין אינעם שרעקלעכן „באַראָן-הירש“-לאַגער, כדי אַרויסצונעמען פון דאָרטן די כלומרשטע איטאַליענישע ביר-גער. אין געוויסע פאַלן, האָט דער קאָנסולאַט, גאַנץ איינפאַך, אַרויסגעגעבן פאַלשע איטאַליענישע פאַפירן, פאַר יידן וואָס זענען געווען באַזונדער באַדראָט. ה' טאָזארטעס שילדערט נאָך צאָלרייכע פאַלן וועגן דעם, ווי צוויי איטאַ-ליענישע אָפיצירן פלעגן אַרויסראַטעווען יידישע פּרויען פון אַמען, דעקלאַרירנדיק זיי אַלס זייערע אייגענע פּרויען.

אויסשליסנדיק פון די אלע רעטונגס-אקציעס יעדע מין „אידיי וועגן פראָ-
פיט“ — באשרייבט אונזער מחבר, ווי אזוי די אנטלאָפּענע יידן זענען אויפגע-
נומען געוואָרן אין דער איטאליענישער זאַנע: www.libtool.com.cn

„איטאליענישע מיליטער-לייט פון יעדן גראַד, אָנהויבנדיק פון
איינפאַכסטן סאָלדאַט ביזן העכסטן אָפיציר“ — זאָגט ער —
„האָבן די דאָזיקע יידן געדינט מיט הילף און שוץ. עס איז גענוג
געווען זיך פאַרצושטעלן פאַר אַן איטאליענישן קאָמאַנדאָ אין לאַ-
ריסאָ און זיך צו דעקלאַרירן אַלס ייד, און גלייך האָט מען באַקומען
די דערלויבעניש צו פאַרן אין מיליטערישע צוגן און אָפּצושטייגן
אין אַמען, באַזאָרגנדיק זיך אויף צופריער מיט באַשפּייזונג, וואָס
האָט געשטאַמט פון די אַרמירקאָנטינענט.“

אַ צווייטער יידישער מחבר, ה' יאָס, נעהאַמאַ (*), שילדערט די וואונדערבאַרע
באַציאָונג פון איטאליענישן אָפיציר, ריקאָ, וועלכער איז געווען באַאויפטראַגט
מיט דער אָנפירונג פון די אייזנבאַנען אויפן סאַלאָניקער וואָקאַלאָ. אַ דאָנק דעם
מוט און אַנטשלאָסנקייט פון דאָזיקן אָפיציר — האָט דער לעצטער טערמין, וואָס
איז באַשטימט געוואָרן דורך די דייטשן צו דעפּאָרטירן די יידן פון איטאליענישער
נאַציאָנאַליטעט — (14-טער יולי 1943) — געקענט פאַרלענגערט ווערן אויף
נאָך דריי מען, וואָס האָט דערמעגלעכט איבערצוכוטרעווען די פלענער פון דער
געסטאַפּאָ, וועלכע האָט געזוכט צו פאַרהאַלטן אַ גרויסע צאָל יידן איבער דער פאַ-
טאַלער דאַטע, כדי אזוי אַרום זיי אויסצולויפערן צום טויט.
דער זעלבער מחבר שילדערט אויף אַזאַ אופן, דאָס אָנקומען קיין אַמען פון
די סאַלאָניקער פליטים:

„צו די יידן פון פּיל-ווייניק רעגולערער איטאליענישער נאַציאָ-
נאַליטעט, האָט זיך אָנגעשלאָסן אַ המון פון אנדערע גרויסע יידן,
וועלכע האָבן זיך באַזאָרגט מיט פאַלשע צייגענישן פון איטאליע-
נישער בירגערשאַפט און זיך פאַרזען מיט אויסגעטראַכטע נעמען
— אַרויסגעצויגענע „אויף טראָף“ פון די קאָנסולאַרע מאַטריקולן.
נאָך זייער אָנקומען אין אַמען, זענען די אַנטלאָפּענע, אַ דאָנק דער
הילף מצד די איטאליענישע אויטאָריטעטן — גלייך איינגעאָרדנט
געוואָרן אין די לאָקאַלן פון די גרויסע שולן און פון דער אינטער-
דאָנטור; מען האָט זיי, טיילווייז באַזאָרגט מיט אַלעם נויטיקן, ביז
צום אָנהויב סעפטעמבער 1943.“

דאָס אויבן-געזאָגטע, וואָס האָט אַ שייכות צום פּעריאָד פון נאַצישן טעראָר
אין סאַלאָניקי, פון יולי 1942, ביז אויגוסט 1943 — דערמעגלעכט זיך צו שאַפן
אַ בילד וועגן די אַלגעמיינע באַדינגונגען פון יידישן לעבן אין גריכנלאַנד, וואָס
איז געווען אָקופירט דורך די איטאליענער. ה' יאָס. נעהאַמאַ באַראַטערזירט זיי
אַזוי:

(*) זען ביילאָגע I, נאָטע 3.

...די יידן, וואָס האָבן באַוואוינט די געגנטן פון דער איטאַליענישער אַקאָפּאַציע, האָבן געפירט אַ רואיק לעבן, אַן שום אַלאָרם, הָם די געסטאַפּאַ האָט אומעטום שטאַרק געלויפּט אויף יעדער באַוועגונג זייערער. די איטאַליענישע רעגירונג האָט זיך אַפּן אַנט-קעגנגעשטעלט די יידן-אַרעסטן און יעדן מיין געוואלט און באַלוי-דיקונג, וואָס די דייטשן האָבן זיך דערלויבט אויף די יידנס חשבון. אין גריכנלאַנד, אַזוי גוט ווי אין פראַנקרייך, האָבן די איטאַליענישע אַקאָפּאַציע-טרופן געטאָן דאָס אומגעלעכסטע, כדי אַרויסצוווייזן די יידן זייער סימפּאַטיע. פאַלגנדיק די באַפעלן, וועלכע זענען געקומען פון די העכערע אינסטאַצן, האָבן זיי פאַרטיידיקט, אפילו נישט-באַ-האַלטענערהייט, די ראַסן-קרבנות. מען וואָלט געקענט זאָגן, אַז מיט זייער איבערמעסיקער דינסטפאַרטיקייט, האָבן זיי געציילט צו מאַכן אַנטשולדיקן דעם טעות פון אַנטיסעמיטיזם, וועלכער איז אויפגע-צוואונגען געוואָרן דורך דער פאַשיסטישער מאַכט... אָבער דאָס וואָס איז צום מיינסטן באַמערקנסווערט, איז דער פאַקט אַז אַ סך איטאַליענער פירן אַ מיין סאַרט פּריוויליגן שפּיאַנאַזש, כדי וואָס מער נוצן צו ברענגען די גערודפּטע. זיי זוכן די געלעגנהייט זיך צו דערווייזן וועגן די כוונות און די פּראַיעקטן פון די נאַציס אין באַ-צוג צו די יידן. זיי אינפאַרמירן וועגן דעם די פאַראינטערעסירטע יידן צו דער ריכטיקער צייט, כדי עס זאָלן קענען צו דער צייט אָנגע-נומען ווערן אַלערליי רעטונגס-מיטלען, אַנטשפּרעכנדיק צו דער סכנה פונם מאַמענט. זיי עצהנען פאַרזיכטיקייט, כימערעקייט, קוראַזש און געדולד; נישט שוויגענדיק זייער הילף, יעדער אויף זיין שטייגער און לויט זיינע מעגלעכקייטן, שטיצן זיי אונטער, ווי ווייט זיי קענען, איינשאַפנדיק פאַר זיי פאַלשע אידענטיטעטס-קאַרטן, כדי זיי זאָלן זיך קענען פאַרשטעלן, קאַמפלירן. קורץ, די איטאַליענער קאַנקורירן צווישן זיך אין אייפער, וועלנדיק אַרויסווייזן זייער גוטן ווילן און זייער אויפריכטיקע שטרעבונג צו ראַטעווען די יידן פון די הענט פון די דייטשן, וועלכע זיי האָסן פון גאַנצן האַרצן."

ווייל גלייך נאָך זייער אַריינטרעטן אין אַטען, דעם 21-טן אַפריל 1941, "פּרע-טענדירן די דייטשן" — זאָגט ה' נעהאַמאָ — "ווירקירלעך צו רעגירן איבער אַלע יידישע קאַנצענטריר-פונקטן, אפילו אין דער איטאַליענישער אַקאָפּאַציע-זאָנע".

זיי פלינדערן אויס די ארכיוון פון דער אַטענער יידישער געמיינדע, קאָנ-פּיסקירן די רבנישע ביבליאָטעק, אַרעסטירן די בכבודיקסטע יידן, וואָס שטאַמען פון דער דייטשער אַקאָפּאַציע-זאָנע און וואָס געפינען זיך געשעפּטלעך אין דער איטאַליענישער זאָנע. דאָס האָבן די דייטשן נאָמינירט, דעם 20-טן יולי, דעם ראַבינער עלי ברולי אַלס פּרעזידענט פון דער קהילה. די דאָזיקע נאָמינאַציע ווערט ראַטיפּיצירט דורך די איטאַליענישע און גריכישע אויטאָריטעטן און גאָר

אינגיבן, נוצן אויס די איטאליענער אָט דעם אויסרייד, כדי אויף אַ דיסקרעטן אופן זיך צו באַנוצן מיט זייערע אויסשליסלעכע רעכט — אַלס אָקופירנדיקע מאַכט — אין דער אָנפירונג פון די יידישע ענינים, דער איטאליענישער טעקסט וועגן דער באַשטימונג פון ראַבינער ברזלי, אַנטהאַלט נישט קיין שום רמז וועגן זיין פריערדיקער נאָמינירונג מצד די דייטשן. דער קאָמענדאַנט פון די „קאַראַ-בינערס“ אונטערהאַלט זיך רעגולער מיטן ראַבינער־פּרעזידענט, וועגן דער אַטע-נער געמיינדע, ער אינטערעסירט זיך מיט די לויפנדיקע פּראָגן און טיילט אים צו זיינע פריינטלעכע עצות. און דעריבער, דערמוטיקט דורך דער איטאליענישער אונטערשטיצונג — זאָגט זיך די אַטענער געמיינדע אָפּ אונטערצוואַרפן דער סאָלאַניקער אויטאָריטעט, וועלכע איז נאָמינירט געוואָרן דורך די דייטשן און וועמענס שליה קומט אין דער הויפּט־שטאַט פאָרצושטעלן זיינע פאָדערונגען.

כדי אַריינצופירן די דייטשן אין אַ טעות, פאַרדראָענען די איטאליענער דער פּרעזידענט פון דער יידישער געמיינדע, אַדורכצופירן אַ ציילונג פון דער יידישער באַפֿעלקערונג — אַ ציילונג, וואָס איז, אגב, קיינמאָל נישט פאַרענדיקט געוואָרן. זאָרגנדיק דערווייל וועגן ראַטעווען די אויסערלעכקייט פון אַ „שטאַל־פּאַקט צווישן רוים און בערלין“ — שטייען די דייטשן נישט צו, זיי זוכן אָבער צו דער־גרייכן זייער ציל דורך אַ הינטערוועג: זיי אָרגאַניזירן אַ פאַר־נאַצישע גרופּירונג צווישן די גריכישע סטודענטן — די ע. ס. פ. א. — וועמענס מיטגלידער מאַכן חרוב און צוראַבירן, צוויי מאָל: דעם 20-טן יוני און דעם 14-טן יולי 1942 — די סינאַגאָג און די ביוראָס פון דער געמיינדע. ווערנדיק אַרעסטירט דורך דער גריכישער פּאָליציי, ווערן די אָנפאַלער איבערגעגעבן צו די איטאליענער, וועלכע זענען אָבער געצוואונגען — צוליב דער דייטשער צורדינגלעכקייט — זיי אָפּצו־לאָזן. אָבער כדי צו פאַרהיטן פון פּרישע אָנפאַלן, היט די איטאליענישע פּאָליציי, פון דאָ אָן — טאָג און נאַכט — די באַדראָטע בנינים.

דעם 20-טן סעפטעמבער, ערב יום־כּפור, ווערן לויט דער ריי באַפאַלן אויך די לאָקאַלן פון דער ע. ס. פ. א. : אַ באַמבע רייסט אויף, פּראָוואַצירנדיק אַ שריפה, ווי אויך באַדייטנדיקע שאַדנס. די דייטשן, מלא חמה, באַשולדיקן די יידן אינעם אַטענטאַט, און צווינגען די איטאליענער צו אַרעסטירן אַ גרויסע צאָל פון די אָנגעזעענסטע יידישע פּערזענלעכקייטן. אָבער די אויספאַרשונג קעגן זיי „באווייזט נישט די מינדסטע שולד“ — זאָגט ה' נעהאַמאַ. די אַרעסטירטע ווערן פּרייגעלאָזן.

אויף אָט די פּאַקטן גיט דער גענעראַל דזשעלאָזאַ אָנצוגעהערן, ווען ער גיט איבער אין זיין עקספּאַזע זיין ענטפּער אויף דער פּראָגע, וועלכע איז אים גע־שטעלט געוואָרן דורכן אויסערן־מיניסטעריום אין רוים, וועגן דער דינגנדיקער נויטווענדיקייט פון אַנטי־יידישע מאַסמיטלען אין דער איטאליענישער אָפּפאַציע־זאָגע אין גריכנלאַנד — אַ פּראָגע וואָס איז, זעלבסטפאַרשטענדלעך, אינספּירירט דורכן דייטשן דרוק.

„דער גענעראַל דזשעלאָזאַ האָט אָפּן אויסגעדריקט די מיינונג, אַז אַזעלכע מאַסמיטלען ווייזן זיך אים אויס נישט נויטיק און נישט

צוועקמעסיק. די יידן פון אונזער אַקופאַציע-זאָנע האָבן קיינמאָל נישט גורם געווען די מיגרעסמע אומאַנגענעמלעכקייט; קיינער פון זיי איז נישט קאָמפּראַמיטירט געוואָרן אין שפּיאַנאַזש-אַפּערן, אָדער אין אַקטיוויטעט לטובת דעם שונא; אינעם מאָמענט פון אַטענטאַט קעגן דעם הויפּט-ביוראָ פון אַ גריכישער אָרגאַניזאַציע פון אַ נאָ-ציאָנאַל-סאָציאַליסטישן כאַראַקטער — האָט מען גלייך גענומען חושד זיין די יידן, אָבער די אויספאָרשונג, וועלכע ווערט געפירט דורך אונז צוזאַמען מיט די דייטשן, איז געקומען צו דער פעסט-שטעלונג, אַז יעדע פאַראַנטוואָרטלעכקייט פון זייער זיט, איז אַן אויסגעשלאָסענע זאַך."

דער דאָזיקער ענטפּער איז געגעבן געוואָרן דורכן גענעראַל דזשעלאָזאָ, און איז באַשטעטיקט געוואָרן דורכן ציווילן איטאַליענישן פּאַרשטייער אין גריכנ-לאַנד, דעם באַפּולמעכטיקטן מיניסטער קידזשי — גלייך נאָך דעם אָנהויב פון דער טעראָר-כוואַליע אין סאַלאָניקי, אין רעזולטאַט פון וואָס:

"קיין שום באַפעל" — גיט צו דער גענעראַל — "איז קיינמאָל נישט געקומען, וועגן אַרויסטרעטן קעגן די יידן."

ה' נעהאַמא, פון זיין זיט, באַלייכט די פערזענלעכע ראָל פון דזשעלאָזאָ, אינעם פּאָלגנדיקן אויסצוג פון זיין טעקסט:

"דזשעלאָזאָ, דער איטאַליענישער קאָמענדאַנט פון פלאַס ד'אָ-

מען, האָט נישט אָנגענומען קיין שום מאָסמיטלען קעגן די יידישע

פליטים אין סאַלאָניקי. ער דערלויבט נישט, אַז די ס. ס. זאָלן אָנע-

מען וועלכע נישט איז שריט קעגן זיי."

אונזער מחבר ברענגט ווייטער אַרויס, אַז דזשעלאָזאָ זאָל זיך האָבן דירעקט געווענדעט צו מוסאָלינין וועגן באַקומען פון אים אינסטרוקציעס, און אַז דער לעצטער זאָל האָבן געענטפערט:

"...אַז ער טיילט צו זיין שוין יעדן ייד, וועלכער וואוינט אין

די געגנטן, וואָס זענען אַקופירט דורך זיינע אַרמיען."

נעמענדיק אין אַכט, אַז קיין שום דאָקומענט אונטערשטיצט נישט די דאָ-זיקע פאַקטן, ווי אַזוי ה' נעהאַמא האָט זיי אונז פאַרגעשטעלט, זענען מיר גע-צוואונגען צו באַטראַכטן אַלס גילטיק דעם גענעראַל דזשעלאָזאָס פערזענלעכע דערקלערונג, לויט וועלכער רוים, וואָס האָט זיך געווענדעט וועגן אַנווייזונגען צום קאָמענדאַנט פון די אַקופאַציע-טרופן, וואָס פאַר אַ שטעלונג אָנצונעמען בנוגע דער אַנטי-יידישער פּאָליטיק אין הסכם מיט די דייטשע פאַדערונגען — און נאָכן האָבן באַקומען זיין ענטפער און דעם ענטפער פון מיניסטער קידזשי — ביידע אויסגעשפּראַכן גענאטיווע — האָט נאָכדעם פשוט געשוויגן...

דאָס וואָס מיר ווייסן, פון דער אַנדערער זיט, וועגן דער פערזענלעכער האַל-טונג פון מוסאָלינין, באַוועגט אונז אויך נישט אָנצונעמען פאַר אויטענטיש די "ליבעראַלע" דערקלערונג, וועלכע עס ברענגט ה' נעהאַמא: "די באַפעלן, וועלכע קומען פון אויבן", וועגן וועלכע ער דערמאָנט עטלעכע מאָל, שטאַמען — לויט

אונזער מיינונג — נאך פון די דאזיקע „פאראנטווארטלעכע“, וועגן וועלכע עס רעדט ה' וועראקס; וואָס שייך דעם דיקטאטאָר גופא, האָט ער זיך געמוזט באַ-נגעגעבן מיט „לאָזן טאָן“ — אזוי ווי עס אין געווען דער פאל ביי פארשידענע אנדערע ענלעכע אומשטענדן, וועלכע מיר האָבן געהאט די געלעגנהייט צו דער-מאָנען, און וואָס — אין געגעבענעם פאל — איז עס גענוג אויסדריקלעך.

אויב מיר דערלויבן זיך צו מאַכן וועלכע נישט איז רעזערוון בנוגע געוויסע באַהויפטונגען פון ה' געהאַמא, אין שייכות דערמיט, וואָס האָט זיך אָפגעשפילט הינטער די קוליסן פון דער דעמאָלטדיקער איטאַליענישער פּאָליטיק — האַלטן מיר גלייכצייטיק פאר נישט ווייניקער באַרעכטיקט פאַרצושטעלן מיט גענויער ווירקלעכקייט, די פאקטן, וואָס האָבן זיך אָפגעשפילט אין גריכנלאַנד, און פון וועל-כע ער אַליין איז געווען אַן עדות. מיר ציטירן פון זיין טעקסט דעם פּאָלגנדיקן אויסצוג, וועלכער זעט אויס צו רעזומירן, אויף אַ זייער געלונגענעם און אָבעק-טיוון אופן די אַטמאָספּער, אין וועלכער עס האָבן געלעבט די יידן פון דער איי-טאַליענישער זאָנע אין גריכנלאַנד.

„צוגלייך ווי די אַלגעמיינע באַפֿעלקערונג אין די שטעט, פאַר-געמען זיך די יידן מיט זייערע טעגלעכע באַשעפטיקונגען, און פונקט אזוי ווי זייערע קריסטלעכע מיטברידער, מאַכן זיי מיט אַלע באַ-שרענקונגען, דערנידעריקונגען און לידן פון אַ באַפֿעלקערונג, וועל-כע קרעכצט אונטערן שטיוול פון דעראַבערער. טיילנדיק דעם בשותפותדיקן גורל, שמאַכטן זיי אַלע גלייך פון די פאַרשידענע אומ-גליקן, וועלכע שווערן אויף אַ באַזיגט לאַנד — הונגער, אַרבעטסלאָזי-קייט, אָפּטמאָל גראַבע אויסדרוקן מצד די קאַראַביניערן, אָבער קיין שום דיסקרימינאַציע-געזעץ, קיין שום ראַסן-באַליידיקונג, קיין שום באַזונדערע בייזווייליקייט — קומען נישט נאָך מערער באַשווערן דעם טרויער, וואָס ווייטיקט אין אַלעמענס הערצער, אין אַנבליק פון צוזאַמענברוך פונם פאַטערלאַנד.“

אָבער די זעלבע איטאַליענער, וועלכע האָבן פון זיך אַליין, נישט געלייגט קיין „ספּעציעלע אַכט אויף די יידן“, נעמען אָן לגבי דעם טעראָר, וואָס באַדראָט די יידן — אַ שטעלונג, וועלכע רופט אַרויס, און מיט רעכט — די באַוואונדערונג און די דאַנקבאַרקייט פונעם יידישן שרייבער-עדות.

„נישט קוקנדיק אויף די סלאָוואַנס, וואָס זענען געוואָרפן גע-וואָרן מצד די לאַקיען און פאַרקויפטע דינער צו דער דיקטאטור און וועלכע זענען אומפאַרשעמט פאַרשפּרייט געוואָרן דורך דער פאַרקנעכטעטער פרעסע — האָט זיך אין יעדן איטאַליענער געפילט אַן אויפריכטיקער פריינט, אַ באַשיצער און זייער אָפט אויך אַ באַ-וואונדערער פון די יידן-מאַרטירער.“

מיר האָבן געזען, אַז די פאקטן באַשטעטיקן, אין אַלע הינזיכטן, די מיינונג פון ה' געהאַמא. אזוי לאַנג ווי די איטאַליענישע מאַכט איז געווען אימפּשאַנד צו צווינגען איר דייטשן פאַרבינדעטן, צו רעספּעקטירן די אויסערלעכקייט —

זענען די איטאליענישע אָקופאַציע־זאָנעס אין קראָאַציע, גריכנלאַנד, צוגלייך ווי אין פראַנקרייך, געווען אמתע „מקלט־זאָנעס“ פאַר די יידן, וועלכע זענען אומער טום אנדערש־וואו ווילד פארפאלגט, געפויניקט. **אונזערע פארוואנדלטע געווארן** ווי בהמות, אין דער ריכטונג צו די פינצטערע טויט־פאבריקן. ווי נאך די איטאליענישע מאכט ברעכט צוזאמען — נאך דער פלוצימדיקער פראקלאמירונג פונעם וואַפֿנשטילשטאַנד מיט די אַלירטע, דעם 8טן סעפטעמבער 1943 — גיבן זיך די דייטשן אַ וואָרף אויף די יידן, וועלכע זענען ביז דאָן געווען געשיצט דורך די איטאליענער, פייניקנדיק זיי און אומברענגנדיק זיי מיט אַ שטייגנדיקער אכזריות, אזוי ווי זיי וואָלטן געוואָלט פון זיי נסמה נעמען פאַר אַט דער „איטאליענישער שוץ“, וועלכע דאָס רייך האָט געמוזט „טאַלערירן“ במשך פון אזא לאַנגער צייט און וואָס האָט פאַרגעשטעלט מיט זיך אַ מוטיקן „פאַטש אין פנים“ דער דייטשער אידעאָלאָגיע, איר שטאַלץ און איר מאכט.

אין ניצע, גרענאָבל, אויפן אינזל אַרבע, ווי אויך אין אַמען, פּרעוועזאַ, אַרטאַ, אַרגיניאַ, פאַטראַס, כאַלקיס, וואָלאָ, לאַריסאַ און אויף די גריכישע אינזל־לען — האָט זיך דער דייטשער טעראָר צעבושעוועט מיט דער גרעסטער ווילד־קייט, אָבער די שילדערונג פון די גרוילטאַטן, וועלכע האָבן נאָכגעפאלגט גלייך נאָכן פאַרשווינדן פון די „איטאליענישע מקום־מקלט'ס“ אין די אָקופּריטע לענדער, גייט נישט אַריין אין די ראַמען פון דאָזיקן בוך.

די איטאליענישע באַציאונג לגבי די פאַרפאלגטע יידן אין די לענדער, וואָס האָבן זיך געפונען אונטער דער דייטשער אָקופאַציע, שטעלט מיט זיך פאַר — פון מאָראַלישן און פסיכאָלאָגישן שטאַנדפונקט — איינעם פון די וויכטיקסטע היסטאָרישע פאַקטן אינעם היטלעריסטיש־מוסאָלינישן קריג. זי באַווויזט מיט אַ בלענדנדיקער קלאַרקייט, אז ווי שטאַרק עס זאָל נישט זיין דער איינפלוס פון טאָטאַליטאַרן רעזשים — געפינט די פאַלקס־נשמה תמיד אין זיך דאָס מיטל צו צויםען אַ בולט־קרימינעלע פאַליטיק, בתנאי — זעלבסטפאַרשטענדלעך — אז דער גענוגנדיק־קלאַרער באַגריף וועגן דעם, וואָס איז דעם מענטש דערלויבט און נישט דערלויבט, זאָל זיין ווי געהעריק איינגעוואַרצלט אין דער טיפּעניש פון אַט דער נשמה.

www.libtool.com.cn

ביי לאגע

I

נאמע

(1) די דייטשע דאָקומענטן, וועלכע מיר ברענגען אַביסל ווייטער, שטאַמען פון די אַרכיוון פון „היינצייטיקן יידישן דאָקומענטאַציע-צענטער“ אין פאַריז. די באַצייכנטע נומערן זענען פון די אַרכיוון.

(2) דער מחבר האָט דערפאַלגרייך נאָכגעפּאָרשט די פּאָלנדיקע איטאַליענישע דאָקומענטן, וועלכע זענען געשטעלט געוואָרן אין רשות פון היינצייטיקן יידישן דאָקומענטאַציע-צענטער מצד די אַרכיוון פון איטאַליענישן פאַרטיי-דיקונגס-מיניסטעריום:

(א) „איטאַליענער און יידן אין יוגאָסלאַוויע“ פון וועראַקס, פאַר-עפנטלעכט אין „פּאָליטיקאַ עסטעראַ“, 1-טער יאָרגאַנג, נומ. 9, אָקטאָבער 1944.

(ב) ראַפּאָרט איבער דער אַקטיוויטעט פון דער 2-טער אַרמיי אויף דער יוגאָסלאַווישער טעריטאָריע, ביז צום אָנהויב פון יאָר 1943 — פון גענעראַל מאַריאַ ראַאטטא, געוועזענער קאָמענ-דאַנט פון דער 2-טער אַרמיי.

(ג) ראַפּאָרט „מלחמה-פאַרבּרעכער“, צונויפגעשטעלט פון וויטטאַ-ריאַ אַבראַזיא, געוועזענער קאָמענדאַנט פון דער 2-טער אַרמיי.

(ד) ראַפּאָרט „אַקטיוויטעטן אין קראָאַציע“, צונויפגעשטעלט פון גענעראַל ראַפּאָעלע פעלליגרא, געוועזענער אינטענדאַנט פון דער 2-טער אַרמיי און קאָמענדאַנט אין קראָאַציע פון דער דיוויזיע „רע“.

(ה) ראַפּאָרט צונויפגעשטעלט פון קאַלאָנעל ווינצענזאָ קאַרלאָ, גע-וועזענער שעה פון 1-טן ביוראָ ביים גענעראַל-שטאַב פון דער 2-טער אַרמיי.

(1) ראפארט „צוויי יאָר אין גריכנלאַנד ביי דער קאָמאַנדירונג פון דער 11-טער אַרמיי“ — דורכן גענעראַל דזשעלאַזאַ.

www.libtool.com.cn

די ציטאַטן פון די אַרטיקלען פון פראָפּעסאָר לעווי טאַזאַרטעס און פון ה' יאָם. נעהאַמאַ, זענען לויט די פאָלגנדיקע ווערק:

(3) „אין מעמאָריאַם“ — לכבוד דעם אַנדענק פון די יידישע נאַצי־קרבנות אין גריכנלאַנד, פאַרעפנטלעכט אונטער דער אָנפירונג פון מיכאַל מולכו, ראַד־בינער פון דער יידישער געמיינדע אין סאַלאָניקי. באַנד 1. סאַלאָניקי 1948; באַנד 2. — דורך יאָם. נעהאַמאַ, סאַלאָניקי 1949.

געהילפס-שטאטמסיסקערעטאר

ל ו ט ה ע ר

CXXVa — 67a

G 562 D III ביז

פ א ר ט ר ו י ל ע ד !

נאָמע צו אַ ראַפּאָרט

די פראגע וועגן דער באציאונג מצד דער איטאליענישער רעגירונג לגבי די מאַסמיטלען קעגן יידנטום, איז ווידער אויפגעהויבן געווארן אין זאגערעכ, וואו זי איז באזונדער שאַרף, צוליב די קעגנ-ווערטיקע פאַרבארייטונגען צו דער יידן-דעפּאָרטאציע.

אין קראָאַציע איז מען, אין פרינציפ, איינשטימיק מיט דער יידן-דעפּאָרטאציע און מען האַלט פאַר באזונדערס וויכטיק די דע-פּאָרטאציע פון די 4 ביז 5 טויזנט יידן, וועלכע געפינען זיך אין דער 2-טער זאָנע, וואָס איז אָקופירט דורך די איטאליענער (מיט די וויכ-טיקסטע שטעט דובראָוויק און מאַסטאַר) און וואָס שטעלן מיט זיך פאַר — פון פאליטישן שטאַנדפונקט — אַ גרויסן שטערונגס-פונקט, וועמענס באַזייטיקונג וועט ברענגען אַן אַלגעמיינע פאַרלייכ-טערונג.

די דעפּאָרטאציע קען אָבער אַדורכגעפירט ווערן בלויז מיט דער דייטשער מיטהילף, ווייל עס איז צו דערוואַרטן שוועריקייטן פון דער איטאליענישער זייט. מיר באַזיצן באַווייזן פון דעם עפּעק-טיוון ווידערשטאַנד מצד דער איטאליענישער מאַכט, קעגן די אַנטריי-ידישע מאַסנאַמען פון דער קראָאַטישער רעגירונג — און דאָס — לטובת די פאַרמעגלעכע יידן. איבעריקנס, האָט דער שעה פון גענע-ראַל-שטאַב אין מאַסטאַר דערקלערט, נישט צו קענען געבן זיין צו-שטימונג צו דער דעפּאָרטאציע פון די יידן, ווייל אַלע איינוואוינער פון מאַסטאַר האָבן באַקומען די פאַרזיכערונג אין אַ נליכער באַ-האַנדלונג.

דער דייטשער גענעראַל-אינספּעקטאָר פון „ווענעבאָואַמט" (אַר-נאַציאָנאַלע טאַקט) האָט אויך געמאַכט אַ באַריכט וועגן דעם ענין ;

דער שעה פון איטאליענישן גענעראל־שטאב זאל אים האָבן דער־
 קלערט, אז עס איז „נישט אין איינקלאַנג מיטן כבוד פון דער איטאַ-
 ליענישער אַרמיי, אַנצונעמען קעגן די יידן אַזעלכע אויסנאַמלעכע
 מאַסמיטלען, ווי די, וועלכע זענען אָנגענומען געוואָרן דורך דער אַר-
 גאַניזאַציע טאָרט און וואָס צילן צו רעקוויזיציאַנירן וואוינונגען,
 וועלכע די לעצטע דאַרף דרינגנד האָבן". (מאַסטאַר־באַקסיט). און
 דאָך, איז פאַר אַלעמען באַקאַנט די שערלעכע אַקטיוויטעט פון די
 יידן אין מאַסטאַר, וואָס שטעלט מיט זיך פאַר די געפערלעכסטע
 קוועלע פון אימרוען.

נעמענדיק אין אַכט, אז אינצווישנצייט — לויט אַ טעלעגראַף
 פישער קאָמוניקאַציע פון זאַגרעב — האָט די קראָאַטישע רעגירונג
 געגעבן איר שריפטלעכע צושטימונג צו דער פאָרגעלייגטער אַקציע
 (די שריפטלעכע באַשטעטיקונג עקזיסטירט) — האָלט דער אַמבאַ-
 סאַדאָר קאַשע, אז מען דאַרף אָנהויבן די דעפאַרטאַציע און דאָס
 — פּריציפּיעל — אויף דער גאַנצער מלוכהשער טעריטאָריע. מען
 קען עס ריזיקירן, הגם — אין גאַנג פון דער אַקציע זענען פאַראַוויס-
 געזען שוועריקייטן, כל־זמן עס האַנדלט זיך וועגן דער איטאַליעני-
 שער אַקופאַציע־זאָנע.

דורך דער פאַרמיטלונג פון הער שטאַאַסט־
 סעקרעטאַר, איבערגעגעבן דעם הער אוי-
 סערן־מיניסטער צו אינסטרוקציעס.

בערלין, דעם 24טן יולי 1942.

CXXIV — 26

טעלעגראמע

זאָרגעב, דעם 20.8.1942, 22 אַ זייגער מיט 35 מינ.
דערהאַלטן דעם 20.8.1942, 23 אַ זייגער.

פ א ר ט ר ו י ל ע ר !

נומ. 2191 פון 20.8.

איך האָב נעכטן גערעדט מיט קאזערטאנאָ וועגן דער דעפּאָר-
טאַציע פון די יידן. ער האָט נישט קיין פּערזענלעכע מיינונג און
האָט אויסגעמיטן אַנצונעמען אַ שטעלונג צו דער איטאַליענישער
האַלטונג אין דער 2-טער זאָנע. שפעטער, האָט ער בעת אַ נעשפּרעך
מיט לאָרקאוויטשן דערקלערט, אַז אויב אפילו די איטאַליענישע מיט-
באַטייליקונג אין דער יידן-דעפּאָרטאַציע אין דער איטאַליענישער
זאָנע אין קראָאַציע, זאָל זיין אָפהענגיק פון גענעראַל ראָאָטטאָ —
דאָרף די דאָזיקע פּראָגע פאָרגעשטעלט ווערן דעם רעגירונגס-שעף
אין רוים, צו זיין פּערזענלעכער אַנטשיידונג. לאָרקאוויטש האָט מיר
וועגן דעם מודיע געווען און האָט מיר פאָרגעלייגט, אַז מיר זאָלן
אויך אינטערווענירן אין רוים. איך פאָרוף מיך אויף מיין נעשפּרעך
מיטן געהילפּס-סעקרעטאַר פון דער רעגירונג, לוטהער — אין
בערלין — לויט וועלכן דער מיניסטער האָט זיך געזאָלט ווענדן, ביי
דער פאַרמיטלונג פון דער רוימישער אַמבאַסאַדע, צו דער איטאַליע-
נישער רעגירונג, באַקאַנטמאַכנדיק איר אַז מיר האָבן אָפּגעמאַכט
מיט די קראָאַטן צו דעפּאָרטירן די יידן קיין מזרח — און פאָדערנ-
דיק, אַז די איטאַליענער זאָלן געבן אַ באַפֿעל צו זייערע טרופּן אין
קראָאַציע, אונטערצושטיצן די אַדורכפירונג פון די דעפּאָרטאַציעס.
אין פאַל, אויב דאָס איז נאָך נישט געמאָן געוואָרן, בעט איך דרינגנד,
אַז אין רעזולטאַט, זאָל דאָס נויטיקע אַדורכגעפירט ווערן.

אונטערגעשריבן: קאַשע.

**ביורא פון
אויסערן-מיניסטער**

**איבערגעגעבן
דורך דעם שטאַטס-מייסטער
צום געהילפס-שטאַטס-מייסטער לומהער.**

ביי דער געלעגנהייט פונעם באזוך מצד דעם „פאגלאוויק“ אין הויפט-קווארטיר פון פירער, איז דערמאנט געווארן, אז דעם דר-טשעס באשלוס וועגן דער באהאנדלונג פון די קראאטישע יידן, איז ביז איצט געבליבן אומבאקאנט פאר די איטאליענישע מיליטערישע אויטאריטעטן. געמענדיק אין אכט, אז מיר זענען פאראינטערעסירט דערין, אז אלע נוצלעכע פארן שונא, עלעמענטן אין קראאציע, זאלן ווי צום שנעלסטן אומשעדלעך געמאכט ווערן — בעט דער אויסערן-מיניסטער צו טאן דאס נויטיקע, כדי נאכאמאל אנצופרעגן ביי דער איטאליענישער רעגירונג, ווי האלט עס מיט דעם דאזיקן ענין (דאך האנדלט זיך דא נישט אין אן אייגנטלעכער אינטערווענץ, בעת וועל-כער עס זאל, צום ביישפיל, געפאדערט ווערן א באדיקע אינפאר-מאציע וועגן דוטשעס באשלוס צו די מיליטערישע אויטאריטעטן אין קראאציע).

אונטערגעשריבן: פ. רינטעלען.

בערלין, דעם 27-טן סעפטעמבער 1942.

אונטערגעשריבן: לאהמאן.

קאשע האָט באַקומען דעם באַפעל פון פירער, צוצוגרייטן — לויט אַ בשותפותדיקער הסכמה מיט די מיליטער־לייט — אַ מעמאָר־ראַנדום. דער ה' אויסערן־מיניסטער באַאויפטראַגט דעם ה' קאשע צו רעדאגירן דעם מעמאָראַנדום, אַזוי שנעל ווי מעגלעך, ווייל ער וואָלט עווענטועל געקענט איבערגעגעבן ווערן דעם דוטשע מצד דעם פירער אליין. דעריבער, כדי נישט צו פאַרלעצן איטאַליע, ווי אויך דעם דוטשע, איז ווינטשנסווערט אָנצווענדן אַן אַנטשפּרעכ־כנדיקע דיפּלאָמאַטישע שפּראַך. קאשע דאַרף אליין ברענגען דעם מעמאָראַנדום קיין בערלין און אים פערזענלעך איבערגעבן דעם פירער.

אַנווייזונגען מצד דעם ה' אויסערן־מיניסטער

וועגן דעם מעמאָראַנדום.

- (1) דייטשלאַנד האָט נישט קיין אייגענע פּאָליטישע אינטערעסן אינעם קראַאטישן רוים. איטאַליע האָט פאַרצוגרעכט.
- (2) דייטשלאַנד פאַרמאָגט פונדעסטוועגן, פון אַן אנדער שטאַנדפונקט, געוויסע אינטערעסן אין אַט דעם רוים, און נעמלעך :
 - (א) דורך קראַאציע גייען אדורך די פאַרשטאַרקונגען קיין סאַלאָניקי און צפון. ראַמעל, אַפריקאַ־קאָרפּוס.
 - (ב) באַקסיט און עטלעכע אנדערע עקאָנאָמישע אינטערעסן פון אַ קלענערן באַדייט.
 - (ג) דער דאָזיקער רוים ווערט באַטראַכט מצד ענגלאַנד ווי אַ נעסט פון אומרוען, און ווי אַ צענטער פון דער אייראָפּעאישער באַוועגונג קעגן דער אַקס. ענגלישע אוויאָנען, ענגלישע אונטערוואַסער־שיפן, ענגלישער דינאַמיט, ענגלישע פראַפּאָגאַנדע און אינפּאַרמאַציעס. די ענגלישע אַקציע ווערט אונטערגעשטיצט דורך די יידן.
- עס דרינגט דעריבער אַרויס, נישט בלויז פאַר איטאַליע, נאָר אויך פאַר דייטשלאַנד — די נויטווענדיקייט איינצופירן רו און אַר־דענונג אין אַט דעם רוים.

(3) א קורצער באריכט וועגן דער אנטוויקלונג ביז היינט צו טאג, מיט דער אנווייזונג, אז אויפן מיליטערישן געביט, האָט איי-טאָליע — אין געוויסע הינזיכטן — נישט דערפילט, וואָס זי האָט צוגעזאָגט און וואָס מען האָט פון איר דערוואַרט. דאָס אַלץ אויף אַן אַביעקטיוון און געמעסיקטן אופן, מיטן אויספיר, אַז מיר האָבן נישט געקענט — ביז איצט — באַהערשן די לאַגע אין דעם דאָ-זיקן רוים.

(4) דייטשלאַנד וואָלט בעסער געוואָלט פולשטענדיק אַרויס-ציען אירע טרופן פון אַט דעם רוים, אָבער צוליב דער וויכטיקייט, וואָס איז אָנגעגעבן אינעם פונקט 2 — האָלט די רייכסרעגירונג פאַר נויטיק דאָרט אויפצוהאַלטן די דייטשע טרופן. אינעם מעמאָראַנדום קומט קאָרעקט אַליין אויך צום אויספיר, אַז די אָרדענונג אין אַט דעם רוים קען אויפגעהאַלטן ווערן, נאָר אַ דאָנק אַן איינהייטלעכע קאָמאַנדאָ און ביי דער פאַראייניקונג פון אַלע מיליטערישע קרעפטן, און אַז די דאָזיקע ספּעציעלע אַקציע דאַרף אָנגעפירט ווערן דורך דער דייטשער קאָמאַנדירונג.

צו אַט דער ספּעציעלער אַקציע דאַרפן פאַראייניקט ווערן:

די צוויי דייטשע דייוויזיעס,

די ס. ס. איינהייטן (ס. ס. שטאַנדארטע),

די קראָאטישע טרופן.

די נייע קראָאטישע דייוויזיע נעבן ווין דאַרף נישט געשיקט ווערן אויפן פראַנט, נאָר געריכטעט ווערן קיין קראָאציע, מיטן ציל אַדורכצופירן די דאָזיקע אַקציע.

איטאָליע דאַרף צושטעלן עטלעכע עליטע-דייוויזיעס, אונטער דער קאָמאַנדאָ פון ספּעציעל צוגעפאַסטע גענעראַלן.

דער צייטווייליקער און לאָקאַלער כאַראַקטער פון דער דאָזיקער ספּעציעלער אַקציע, דאַרף אונטערגעשטראַכן ווערן, בכדי קלאָר צו מאַכן, אַז אַלע עקזיסטירנדיקע פאַראַרדענונגען וועגן דער דער-מאַרקאציע-ליניע, וועגן די טעריטאָריאַלע אָפּמאַכן א. א. וו. בלייבן אומפאַרענדערט.

(5) איטאָליע האָט צוגעזאָגט קראָאציע געווער, זי האָט אָבער ביז איצט געליווערט בלויז 3.000 ביססן. דער פירער איז גרייט איר צו העלפן דערין.

(6) ביז איצט איז די קראָאטישע אַנטי-יידישע געזעצגעבונג אָנגעווענדעט געוואָרן בלויז אין צפון-קראָאציע, וואָס שייך דעם דרום — איז איר אָנווענדונג געשטערט געוואָרן דורכן איטאָליענישן ווידערשטאַנד, נישט קוקנדיק אויף דער הסכמה מצד דעם דויטשע, אַז די באַטרעפנדיקע געזעצגעבונג זאָל אָבליגאטאָריש איינגעפירט

ווערן אויך אין דער דרום-זאָנע. די אָנווענדונג פון דער אַנטי-ייִדישער לעגיסלאַטור אין דרום-קראַציע איז אומבאַרינגט נויטיק. דער „פּאַנלאָוויק" איז גרייט זי אַדורכצופירן.

דאָס בעסטע וואָלט געווען, ווען דער אַמבאַסאַדאָר קאַשע זאָל פערזענלעך רעדאגירן דעם פּאָליטישן טייל — דעם פּאָליטישן קאָפיטל. וואָס שייך דעם מיליטערישן טייל — איז אָדער ער וואָלט באַדאַרפט איינגעשלאָסן ווערן אין דער פּאַרם פון אַ ביילאַגע, דע-דאגירט דורכן גענעראַל קאַלאָנעל לעהר (צי דורכן גענעראַל באַוער אָדער גענעראַל גלעז), אָדער אז איינער פון די דאָזיקע גענעראַלן זאָל צושטעלן דעם אַמבאַסאַדאָר קאַשע די נויטיקע אויסקניפּטן, בכדי ער זאָל קענען איינשליסן דעם מיליטערישן טייל אין זיין מע-מאַראַנדום, אין דער פּאַרם פון אַ 2-טן טייל. עס וואָלט געווען ווינטשנסווערט אז קאַשע זאָל זיך פאַרשטענדיקן מיט לעהר וועגן דעם אופן, ווי אזוי עס אַדורכצופירן. עס וואָלט נישט געווען שכל-דיק צוצושטעלן דעם פירער צוויי באַזונדערע מעמאַראַנדומס, אַ פּאַ-ליטישן און אַ מיליטערישן, וועלכע זאָלן נישט זיין אָנגעשלאָסן איי-נער אינעם צווייטן.

דער מעמאַראַנדום דאַרף זיין (לויטן מוסטער פון אַמבאַסאַ-דאָר בענצלערס מעמאַראַנדום, וועלכער איז קירצער), אין אַ זייער קלאָרן סטיל. ער דאַרף נישט אַנטהאַלטן מער, ווי 6 אָדער מאַקסי-מום 8 זייטן.

האַבנדיק פאַרענדיקט דעם מעמאַראַנדום, דאַרף קאַשע אים גלייך נישט איבערגעבן דעם גענעראַל גלעז, ווייל אויף אזא אופן, אויף אַ מיליטערישן וועג — קען ער אפשר שנעלער אָנקומען צום פירער, ווי דורך קאַשע אליין. גלעז דאַרף אים דעריבער דערהאַלטן ערשט 2 טעג נאָכן איבערגעבן אים דעם פירער.

דער ה' אויסערן-מיניסטער לאָזט איבער פאַר קאַשע דעם באַ-שלוס, צי זאָל ער יאָ אָדער נישט מיטנעמען מיט זיך דעם גענעראַל גלעז קיין בערלין.

פּעלדמאַרק, דעם 24-טן סעפטעמבער 1942.

טעלעגראמע

פאָרטרײַלעך!

זאָגרעב, דעם 20טן אָקט. 1942 א. י. מיט 10 מינ.
דערהאַלטן דעם 20טן אָקט. 1942 א. י. מיט 40 מינ.

נומ. 3021 פון 20.10.42.

לאָרקאָוויטש אינפאָרמירט מיך, אז דער קראָאטישער אמבאַסאַדאָר
דאָר אין רוים איז אויסגעפרעגט געוואָרן דורכן איטאַליענישן אוי-
סערן-מיניסטער וועגן די יידן אין דער 2-טער זאָנע. די איטאַליענער
האַבן, ביי דער דאָזיקער געלעגנהייט, אַרויסגערוקט אַ געדאַנק, אז
קראָאציע זאָל פאַרשלאָגן דער איטאַליענישער רעגירונג דורך אַ
מינדלעכער נאָטע, אז זי זאָל זיך פאַרנעמען מיט די יידן פון דער 2-
טער זאָנע. לאָרקאָוויטש האָט דאָן דערקלערט, אז די קראָאטישע רעגיר-
ונג וועט ציען די אויפמערקזאַמקייט פון דער איטאַליענישער מאַכט
אויפן פאַקט, אז עס זענען געשלאָסן געוואָרן אָפּמאַכן מיטן רייך
וועגן דער יידן-דעפּאָרטאַציע, לויט וועלכע אַלע יידן דאַרפן דעפּאָר-
טירט ווערן פון קראָאציע. דעריבער וועט קראָאציע נישט קענען —
אָן דער הסכמה פון רייך — אונטערנעמען דעם טראַנספּער פון די
יידן קיין איטאַליע. אויב אָבער אַזאַ מין טראַנספּער וועט זיך אַרויס-
ווייזן פאַר רעאליזירבאַר, וועט קראָאציע פאַרערן פון איטאַליע די
זעלבע באַדינגונגען, ווי די וועלכע זענען צוגעזאָגט געוואָרן דורכן
רייך.

איך האָב וואָס אַמאָל אַלץ מער דעם בולטן איינדרוק, אז די
איטאַליענישע באַנעמונג האָט אויפן ציל אַ טאַקטיק פון אָפּשלאָפּן.
עס זעט אויס קלאָר, אז אונזער אמבאַסאַדע איז שלעכט אינפאָר-
מירט געוואָרן וועגן דעם באַשלוס פון דומשע, אָדער אז די נידערי-
קערע אַמטן האָבן זיך מיט אים נישט גערעכנט. די קראָאטן גלויבן
אויך, אז געוויסע איינפלוסן פונעם וואַטיקאַן האָבן אַ שייכות צו די
דאָזיקע פאַקטן. דאָס איבערגעבן די יידן צו איטאַליע וועט קעגנ-
וויירן דעם אַנסאַמבל פון דער אייראָפּעאישער פּאָליטיק לגבי זיי —
אין דער פאַרם, ווי זי ווערט אָנגעווענדעט דורך אונז.

אונטערגעשריבן: קאַשע.

VII

www.libtool.com.cn

CXXV — 24

טעלעגראמע

בערלין, דעם 24-טן אָקטאָבער 1942.

באַריכטאָפגעבער : געהילפס־סעקרעטאַר פון דער רעגירונג,
לוטהער,
אַמבאַסאַדע־ראַט קלינגענפּום.

ענין : עוואַקואַציע פון די יידן אין קראָאַציע.

דער באַפּולמעכטיקטער מיניסטער קאַשע טעלעגראַפירט דאָס
פּאַלגנדיקע :

(טעקסט פון דער פריערדיקער טעלעגראַמע CXXV — 36)

די פאָרם פונעם איטאַליענישן פאָרשלאַג באַווייזט, אז עס
האַנדלט זיך דאָ וועגן אַ פּרוּאוּ אויסצופאַרשן דעם באַדן. אויב
דער דאָזיקער פאָרשלאַג זאָל דאַרפן ווידער באַטראַכט ווערן בעת די
פאַרהאַנדלונגען, וועלכע וועלן פאַרקומען אין רוים, בעט איך אז
עס זאָל בנוגע אים אָנגענומען ווערן פאַלגנדיקע שטעלונג : ער איז
אין ווידערשפּרוך צום גייסט פון די ביז־איצט אָנגענומענע אָפּ־
מאַכן, ווי אויך צום באַשלוס, וואָס איז, אין זיין צייט, אָנגענומען
געוואָרן דורכן דוטשע.

אונטערגעשריבן : לוטהער.

טעלעגראמע

פ א ר ט ר ו י ל ע ד !

רויס, דעם 28-טן אָקט. 1942 21 א ז. מיט 10 מינ.
דערהאַלטן דעם 28-טן אָקט. 1942 21 א ז. מיט 35 מינ.

אין שייכות מיט דער טעלעגראמע נומ. 4196 פון 20.10
און מיט דער רעפערענץ צו דער טעלעגראמע נומ. 4269
פון 25.10.

אין רעזולטאט פון דער אויבנדערמאָנטער טעלעגראמע, האָט
ביסמארק לעצטנס עטלעכע מאָל דיסקוטירט וועגן דער באַהאַנדלונג
פון די יידן, מיט ד'אָזשעטא, וועלכער האָט אים לסוף, היינט אינ-
פאָרמירט דאָס פאָלגנדיקע :

דער קראָאטישער אַמבאַסאַדאָר האָט אים נעכטן באַזוכט און
האָט דערקלערט, אַז דער „פּאָנאַָוויק" איז גרייט — אין פאַל, אויב
די איטאַליענישע רעגירונג און די קאָמאַנדאָ פון דער 2-טער אַרמיי
וויילן זיך דערין באַטייליקן — מסכים צו זיין צו דער לייוונג פון
דער יידן-פראַגע אין קראָאציע אויף אַזאַ אופן, אַז די יידן פון די
יב־ברעג־פּראָווינצן (2-טע זאָנע) זאָלן טראַנספּערירט ווערן אויף
דער טעריטאָריע פון דער איטאַליענישער מלוכה. דאָס יידישע האָב
און גוטס זאָל אָפּגעגעבן ווערן דער קראָאטישער מלוכה און די דער-
מאָנטע יידן זאָלן פאַרלירן די קראָאטישע בירגערשאַפט.

די איטאַליענישע רעגירונג האָט גלייך אָפּגעשטויסן דעם דאָ-
זיקן פאַרשלאָג, ווייל איטאַליע — האָט ד'אָזשעטא באַמערקט —
איז נישט פאַלעסטינע, און נעמענדיק שוין די פאַראַנטוואָרטלעכ-
קייט פאַר די יידן פון איטאַליענישער נאַציאָנאַליטעט, וויל איטאַליע
נישט האָבן צו טאָן מיט די קראָאטישע יידן. לויט דער איטאַליעני-
שער קאָנצעפציע, זאָל דער פאַרשלאָג זיין מער נישט, ווי אַ פּרואו, אַ
אַרופּצואוואַרפן אויף איטאַליע די אייגענע פאַראַנטוואָרטלעכקייט.
דאָסענן, איז ער באַאויפטראַגט געוואָרן איבערצוגעבן דער
רייכסרעגירונג די פאָלגנדיקע דערקלערונג, וועלכע ער האָט אנב,
באמת איבערגעגעבן נעכטן דעם קראָאטישן אַמבאַסאַדאָר :

1) דער דוטשע האָט פאַראַרדנט יעדן העכסטן קאָמאַנדאַ, צו אינטערנירן תיכף ומיד אַלע יידן, וועלכע געפינען זיך אין די קאָנצענטראַציע־לאַגערן אין דער זאָנע, וואָס איז אַקופירט דורך די איטאַליענער.

2) די קאָמפּעטענטע מיליטערישע אויטאָריטעטן האָבן באַקוּמען דעם באַפעל, איינצוטיילן די אינטערנירטע יידן אין די לאַגערן, אין 2 גרופּן. די ערשטע גרופּע האָט געדאַרפט פאַרמירט ווערן פון די אָפּשטאַמיקע פון די טעריטאָריעס, וועלכע זענען אָנעקסירט געוואָרן דורך איטאַליע. די איטאַליענישע אויטאָריטעטן וועלן זיך דאַרפן פאַרנעמען בלויז מיט דער דאָזיקער גרופּע. וואָס שייך דער צווייטער גרופּע, וועט זי דאַרפן פאַרמירט ווערן פון אַלע די יידן, וועלכע די איטאַליענישע רעגירונג באַטראַכט לענאַל, אַלס קראָאטישע, בירגער. די יידן פון אָט דער גרופּע וועלן — ווי נאָר עס וועט מעגלעך זיין — דאָס הייסט, גלייך נאָכן פאַרענדיקן די דיסקרימינאַציע־אַרבעטן — איבערגעגעבן ווערן צו דער קראָאטישער מאַכט, וועלכע וועט זיי — פון דאָזיקן מאַמענט אָן — נעמען אונטער איר פאַראַנטוואָרטלעכקייט.

די איטאַליענישע מיליטערישע אויטאָריטעטן וועלן, גלייך ווי מעגלעך, אָנקניפן וועגן דעם אַ קאָנטאַקט מיט די אַנטשפּרעכנדיקע קראָאטישע אויטאָריטעטן.

אונטערגעשריבן: **מאָקענזען.**

טעלעגראמע.

פ א ר ט ר ו י ל ע ד !

זאגערב, דעם 10טן נאָו. 1942 20 א ז. מיט 45 מינ.

דערהאַלטן דעם 10טן נאָו. 1942 22 א ז. מיט 15 מינ.

נומ. 3457 פון 10.11.42.

אין רעזולטאַט פון נומ. 1825 פון 30.10, האָב איך אויפסניי
דיסקוטירט איבער דער פראגע מיטן אויסערן-מיניסטער לאָרקאוויטש.
ער דערקלערט אַן איבערויק מאָל, אַז דאָס איטאַליענישע אויסערן-
מיניסטעריום האָט אַרויסגערוקט אַ געדאַנק פאַר דעם קראָאטישן
אַמבאַסאַדאָר אין רוים, צו מאַכן דער איטאַליענישער מאַכט אַ
מונדלעכן פאַרשלאָג וועגן דעם טראַנספער פון די יידן. דאָס קראָא-
טישע אויסערן-מיניסטעריום האָט גלייך נאָכדעם, צוגעשיקט צו
זיין אַמבאַסאַדאָר אין רוים די פּאָליטיקע טעלעגראַמע, וועלכע איך
האָב געזען אין אַריגינאַל :

„די קראָאטישע רעגירונג האָט געשלאָסן אַן אָפּמאַך מיט דער
דייטשער מאַכט, וועגן דעם טראַנספער פון די יידן, פון קראָאציע
קיין דייטשלאַנד, בתנאי אַז זייער נאַנץ פאַרמעגן זאָל איבערגעגעבן
ווערן צו קראָאציע. נעמענדיק אין אַכט, אַז דאָס טראַנספערירן די
יידן פון דער ים-ברעג-זאָנע האָט זיך אָנגעשטויסן אין שוועריקייטן,
איז די דייטשע אַמבאַסאַדע אינפאָרמירט געוואָרן — אַלס ענטפער
אויף איר ווענדונג — וועגן דעם דוטשעם באַשלוס, לויט וועלכן
די יידן פון דער ים-ברעג-זאָנע דאַרפן באַהאַנדלט ווערן צוגלייך
מיט אַלע יידן אין קראָאציע. דאָס דאָזיקע איז אָפיציעל געמאָלדן
געוואָרן מצד דער דייטשער רעגירונג צו דער קראָאטישער מאַכט.
צוליב דעם האַלט די קראָאטישע רעגירונג פאַר אַקטועל די רעאַלי-
זירונג פון איר אָפּמאַך מיט דייטשלאַנד און זי פאָדערט, אַז עס זאָל
געגעבן ווערן דער באַפעל צום גענעראַל ראַאטמאַ, איבערצולאָזן
פרייע הענט דער קראָאטישער רעגירונג אין ענין פון דעפאָרטירן די
יידן פון דער ברעג-זאָנע. אויב אָבער, די איטאַליענישע רעגירונג

ווייל, פאר יעדן פרייז, זיך באטייליקן אין דער לייוונג פון דער יידן-
 פראגע אין קראציע — איז די קראצטישע רעגירונג מסכים, אז די
 יידן פון דער ים-ברעג-זאנע זאלן טראנספערירט ווערן אויף דער
 איטאליענישער פאר-מלחמהדיקער טעריטאריע אבער אונטער די
 זעלבע באדינגונגען, ווי די, וועלכע זענען טראנספערירט געווארן
 קיין דייטשלאנד, דאס הייסט, אז די קראצטישע רעגירונג נעמט איר
 בער אין איר באזיך זייער גאנץ פארמעגלעך און אז זיי פארלירן די
 קראצטישע נאציאנאליטעט. זייט אזוי גוט און אינפארמירט וועגן
 דעם די איטאליענישע רעגירונג.

סוף פונעם טעקסט.

פון דעם פריער-געזאגטן קען מען ארויסדרינגען, אז די איר-
 טאליענישע עקספאזע שטימט נישט מיט די פאקטן. אינצווישן
 צייט זענען דא אנגעקומען נייע דירעקטיוון און די איטאליענער
 האבן אויך אינטערנירט די יידן אין די לאגערן. אבער לאקאליטעט
 גיט איבער, אז א באדייטנדיקער טייל פון די דאזיקע יידן איז טראנס-
 פערירט געווארן אין א לאגער אין איסטריע, אויף דער איטאליעני-
 שער טעריטאריע. דער אפזאג מצד די איטאליענער אויפצונעמען די
 יידן, דארף אלץ נישט באטראכט ווערן ווי א צו קאמענארישער.
 עס איז נאך נישט קלאר, ווען די דעפארטאציע וועט זיך קענען אָנ-
 הויבן, ווייל די דערמאנטע דיסקרימינאציע-ארבעטן זענען נאך איצ-
 מער אין גאנג. די פארבארייטונגען צום טראנספער זענען אדורכגע-
 פירט געווארן דורכן פאליציי-אטאשע.

קאשע. אונטערגעשריבן :

CXXIV — 25

טעלעגראמע.

(19)

זאגערב, דעם 14טן אָקט. 1942

19 אָ 1. ח'ט 25 ח'י.

דערהאלטן דעם 14טן אָקט. 1942

נומ. 2955 פון 14.10.42.

דער פינאנץ־מיניסטער, קאזאק, האָט דערקלערט אַז ער איז
מסכים צו שמעלן אין רשות פון רייך 30 מאַרק פאַר יעדן דעפּאָר-
טירטן ייד. די שריפטלעכע באַשטעטיקונג, ווי אויך דער אופן פון
באַצאָלן, וועלן באַשטימט ווערן צוזאַמען מיטן אויסערן־מיניסטער,
לאָרקאָוויק.

די פאַרבאָרייטונגען צו דער יידן־דעפּאָרטאַציע פון די אָקור-
פירטע איטאַליענישע זאַנעס, ווי אויך די דיסקרעטע אַרעסטירונגען
פון אַלע יידן — זענען אויפן וועג רעאָליזירט צו ווערן דורכן פּאָלי-
ציי־אַטאַשע. ביטע וועגן דעם צו אינפאָרמירן דעם רייכסזיכער-
הייטסהאָפּטאַמט.

אונטערגעשריבן: קאַטע.

CXXIV — 16a

טעלעגראמע

זאגערב, דעם 20'טן נאָו. 1942 21 א ז. מיט 15 מינ.
דערהאַלטן דעם 20'טן נאָו. 1942 22 א ז. מיט 45 מינ.

נומ. 3707 פון 20.11.

לויט די דערהאַלטענע זיכערע אינפאָרמאַציעס פון מאַסטאר און דובראַוואַניק, גלויבט מען אין די דאָזיקע שטערט, אַז דאָס אינערנירן די יידן אין די לאַגערן קומט פאַר אין רעזולטאַט פון דייטשן דרוק. די איטאַליענער האָבן רעזערווירט פאַר זיך דאָס אויספירן פון דער דאָזיקער פאַראַרדענונג. די פראוואו אַרויסצובאַקומען דעם טראַנספער פון די דאָזיקע יידן, כדי זיי אַוועקצופירן קיין דייטשלאַנד אַלס איינרעגומענמירטע אַרבעטער, זענען אָפגעשלאָגן געוואָרן מצד די איטאַליענער.

די איטאַליענער האָבן בדעה צו קאָנצענטרירן די יידן אויף עמלעכע קליינע אינזלען: מען דערמאָנט צווישן אַנדערע, דעם קליינעם לאָפוד-אינזל (נעבן דובראַוואַניק). לויט די איטאַליענער, איז דאָס אַדורכפירן פון אַזאַ מין מאַסמיטל — זייער דעליקאַט, ווייל מען דאַרף זיך רעכענען מיט די אַמעריקאַנער יידן, וועלכע שטיצן פינאַנציעל די היגע (פון דאַלמאַציע). יעדער אופן פון אַריינמישן זיך, אָדער מיטבאַטייליקן זיך — מצד קראָאַציע — אין דער אויספירונג פון אַט די מאַסמיטלען, ווערט אויך אָפגעשטויסן פון די איטאַליענער.

איך בעט וועגן דעם צו אינפאָרמירן די סעקציע NB4 פון רייכסזיכערהייטסהאַופטאַמט.

אונטערגעשריבן: קאַשע.

געהיים

טעלעגראמע

בערלין, דעם 10טן אפריל 1943.

פאר דעם פאליציא-טאשע אַוויאל

געהייט. ענין: דעפארטאציע פון די קראאטישע יידן קיין אוישוויץ.

רעפערענץ: טעלעגראפישער באריכט פון 9.3.43.

פארופנדיק מיך אויפן טעלעפאנישן געשפרעך, אין דער גענע-
בענער צייט, בעט איך מיך צו אינפארמירן, אין וועלכער דאטע —
לויט די פאראויסזעאונגען — וועט זיך קענען אָנפאַנגען די דעפאר-
טאציע גרופנווייז פון די קרוב 2.000 יידן, וועלכע געפינען זיך נאך
אין קראאציע.

ביי דער זעלבער געלעגנהייט, בעט איך אויך אויסקינפטן וועגן
דעם גאנג פון די איצטיקע אונטערהאנדלונגען מיט די איטאליענישע
אויטאָריטעטן, אין שייכות מיט דער דעפארטאציע פון די יידן,
וועלכע וואוינען אין דער זאָנע, וואָס איז אָקופירט דורך די אי-
טאליענער.

רייכסזיכערהייטסהאופטאמט N B 4 A
30/13/42 G (1319)

פאר דעם שטורמבאנפירער גינטהער

אונטערגעשריבן: וואַגנער.

www.libtool.com.cn

פאקסימיליען

www.libtool.com.cn

R. F. 11 Sicherheits-Dienst Radexisten-Übermittlung									
Aufgenommen Tag Monat Jahr Zeit von durch				Belegt Tag Monat Jahr Zeit durch				Raum für Eingangswort	
				Verzögerungsvermerk					
Nr. 3675									
Telegramm — Funkpruch — Fernschreiben — Fernspruch									
IV B (IV J alt) Bds SA 225a R5./Ne. Paris, den 22. Februar 1943									
<u>G e h e i m</u>									
An das Reichssicherheitshauptamt Amt IV z. Hdn. von H-Gruppenführer Müller <u>B e r l i n .</u>									
<u>Betr.:</u> Endlösung der Judenfrage in Frankreich; <u>Hier:</u> Stellung der Italiener zur Judenfrage.									
<u>Vorg.:</u> Mein Bericht vom 12.2.1943.									
Wie der französische Polizei-Intendant von Lyon am 20.2.1943 mitgeteilt hat, ist von der französischen Regierung die Festnahme von 200 bis 300 Juden innerhalb des Bereiches der Regionalpräfektur Lyon angeordnet worden. Die Juden sollten in ein Internierungslager gebracht und von dort zum Zweck des Arbeitseinsatzes nach Auschwitz überstellt werden. Der Polizei-Intendant Lyon hatte an alle unterstellten Präfecten Befehlsgewalt, diese Festnahmen durchzuführen. Von Seiten der italienischen Besatzungsbehörden ist gegen die Festnahme der Juden bei den französischen Regionalpräfecten.									

ten Lyon offiziell protestiert worden. Der in Grenoble stationierte italienische General hat nach Mitteilung des französischen Polizei-Intendanten von den französischen Behörden die Zurückziehung des Befehls zur Festnahme der Juden verlangt. Der französische Polizei-Intendant sei notgedrungen diesem Befehl nachgekommen.

Es sollten bei der Festnahme Juden fremder Staatsangehörigkeit, wie ehemals deutsche, polnische usw. erfaßt werden.

Es darf mithin festgestellt werden, daß die Italiener erneut in den von ihnen besetzten Gebiet Frankreichs die Durchführung der Judenmaßnahmen der französischen Regierung verweigert haben. Durch das Verbot sind die Italiener erneut eingetreten für Juden fremder Staatsangehörigkeit der Befehl zur Festnahme von Juden italienischer Staatsangehörigkeit war nicht erteilt worden.

Durch das Eintreten der Italiener für die Juden ist den französischen Behörden erneut bewiesen worden, daß die deutsche und die italienische Auffassung der Judenfrage absolut verschieden ist.

Man darf nochmals darauf hinweisen, daß die französische Regierung, die nur widerwillig an die Lösung der Judenfrage herantreten möchte, in dieser Auffassung durch die Maßnahmen der italienischen Behörden geradezu bestärkt wird. Abgesehen aber davon ist es auf die Dauer ein unhaltbarer Zustand, daß die Lösung der Judenfrage im besetzten Gebiet Frankreichs ausgenommen von dem mit Deutschland verbündeten Italien auf diese Weise ungeheuer erschwert und teilweise sogar unmöglich gemacht wird.

Wie ich bereits in meinem Bericht vom 12.2.1943 dargestellt habe, versuchen die Juden ein gutes Verhältnis zwischen italienischen Soldaten und der französischen Bevölkerung herzustellen mit der Herrschaft, daß die Franzosen und Italiener sich als lateinische Rasse wieder besser verstehen könnten als Deutsche und Franzosen oder Deutsche und Italiener. Wenn auch jetzt noch höhere italienische Mitarbeiter die Juden vor Verhaftungen durch die französische Polizei schützen, so führt das dazu, daß nicht nur die französischen Behörden, sondern auch die gesamte französische Öffentlichkeit zu erheblicher Kritik des deutsch-italienischen Verhältnisses herausgefordert wird. Außerdem überläßt die Zukunft mit vorstellbarer Sicherheit, daß die französischen Regierung gegen alle unsere Forderungen bei der Lösung der Judenfrage gerechnet werden.

Ich bitte daher, dafür einzutreten zu wollen, daß die französischen Zivilen und militärischen Behörden im besetzten Gebiet Frankreichs auf schnellstem Wege über die deutsche Regierung angewiesen werden, daß sie der französischen Regierung eine in den von Italien besetzten Gebieten durchgeführte Judenaktion mitteilen sollen.

R. F. 44
Sicherheits-Dienst
 Reichsicherheitshauptamt

Aufgebotenen				Beförden				Raum für Eingangstempel
Tag	Monat	Jahr	Zeit	Tag	Monat	Jahr	Zeit	
von				an				
			durch				durch	
				Verzögerungsvermerk				
Nr.								
Telegramm — Funkpruch — Fernschreiben — Fernspruch								

Wenn diese Forderung nicht durchgesetzt werden kann, so muß heute schon darauf hingewiesen werden, daß die Endlösung des Judenproblems in Frankreich in Frage gestellt ist. Gerade aber in dem von den Italienern besetzten Gebiet Frankreichs haben sich die Juden ganz besonders nach der Flucht aus dem unbefestigten Gebiet zusammengefaßt. Es ist insbesondere Lyon und die Côte d'Azur geradezu von reichem und einkaufsfähigen Juden überfüllt. Die Flucht der Juden aus dem von Deutschland besetzten Gebiet in das von Italien besetzte Gebiet ist ein Zustand zu. Nach mir übergebenen Gerüchten sollen die Italiener darübergegangen sein, die Juden nicht als illegal in die Schweiz, sondern auch in italienische Gebiet einzuwandern zu lassen.

[Handwritten signature]
 1-5-44

[Handwritten signature]

00

Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich

Nachrichten - Übermittlung

Aufgenommen				Befördert				(Raum für Eingangstempel)	
Tag	Monat	Jahr	Zeit	Tag	Monat	Jahr	Zeit		
von 28 Feb 1943				an				durch	
				Verfügungsvorname					
Nr. 10661									
Telegraphisch — Fernspruch — Fernschreiben — Fernspruch									

10661/43

B. d. S. - Par

Eing. 26 FEB 1943

G. H. Nr. 288

Am. B. 11

+ DR BERLIN NUE NR 37143 26.2. 43 1655 = GR =
 AN DEN B D S - Z. HD. II- STANDARTENFUEHRER
 DR. KNOCHEN - IN PARIS =
 G E H E I M -
 BETR.: ENDLÖSUNG DER JUDENFRAGE IN FRANKREICH. -
 HIER: STELLUNG DER ITALIENER ZUR JUDENFRAGE. -
 BEZUG: DORT.FS. NR. 1870 VOM 13.1. 1943, NR. 7541
 VOM 12.2. 1943, NR. 9675 VOM 22.2. 43 -
 DEN INHALT DER OBENBEZEICHNETEN FERNSCHREIBEN HABE ICH
 MIT WESENTLICHEN DEM AUSWAERTIGEN AMT MITGETEILT. DER
 REICHAUSSENMINISTER WIRD AUF GRUND DER VON HIER
 ERFOLGTEN UNTERRICHTUNG BEI DEN NAECHSTEN PERSOENLICHEN
 VERHANDLUNGEN MIT DEM DUCE DIE HALTUNG ITALIENS ZUR
 JUDENFRAGE ZUR SPRACHE BRINGEN. SOBALD ICH IN DER
 ANGELEGENHEIT VOM AUSWAERTIGEN AMT UEBER DAS ERGEBNIS
 DER VERHANDLUNGEN KENNTNIS ERHALTE, WERDE ICH SOFORT
 NACHRICHT GEBEN. =

RSMA IV B 4 - 43 / KLEIN G (81)
 I. A. GEZ. EICHMANN II-OBERSTURMBANNFUEHRER +

Handwritten signature and date: 2/2/43

R. F. 11
Sicherheits-Dienst
Nachrichten-Übermittlung

Aufgenommen				Befördert				Raum für Eingangsstempel
Tag	Monat	Jahr	Zeit	Tag	Monat	Jahr	Zeit	
von			durch	an			durch	
				Verzögerungsvermerk				
Nr. 21263								
Telegramm — Funkpruch — Fernschreiben — Fernspruch								

IV B - 948 - SA 225a
R6./T6.

Paris, den 8. April 1943

G e h e i m !

An das
Reichssicherheitsamt
Befehl von Gruppenführer Müller
B e r l i n

Dringend - sofort vorlesen!

Betreff: Italienische Rückfragen zur Judenfrage.

Vorlage: Seine Fr. haben Berichte über das Verhalten der Italiener im neubesetzten Gebiet Frankreichs zur Judenfrage, Nr. 75 u. 74.43.

Der zur Berechnung der Judenfrage in Deutschland, Österreich und Italienische Generalinspektion Leopoldo hat die folgende Antwort gegeben: "Die Italiener in Mentone sind sehr freundlich zu den Juden, die in Mentone sind. Die Italiener in Mentone sind sehr freundlich zu den Juden, die in Mentone sind. Die Italiener in Mentone sind sehr freundlich zu den Juden, die in Mentone sind."

1. 3.11. Die in neubesetzten Gebiet der ergriffenen Juden sind die Juden von den Franzosen durch-
geführt worden?

2. 3.11. Die in neubesetzten Gebiet der ergriffenen Juden sind die Juden von den Franzosen durch-
geführt worden?

2.) Sind von den deutschen Behörden (F. d. I. d. M.) internierten französischen Staatsangehörigen durchsucht worden?

*Ich übernehme keine Antwort erteile, da ich nur aus grundsätzlichen Erwägungen (Mangel an Personal, bei der schwierigen Haltung der italienischen Stellen zur Judenfrage, dieses ebenfalls wichtige Problem als einem Oberleitungsproblem zu erörtern oder über das Oberleitungs-Material auch nur die Fragen zu beantworten, *sonst als gelöst zu betrachten*.)*

*Es wäre nach meiner Auffassung Sache des Generalinspektors Logginsch selbst gewesen, diese Fragen zu beantworten. Ich gebe hiervon Kenntnis und bitte um möglichst zügige Lösung darüber, wie weiter verfahren werden soll. *Macfarlane* übernimmt die Führung dieser Sache nach dem Vorwurde, dass er von ihm in die Tat. Arbeit gestellt.*

D. V. d. I. d. M.
Standardnummer
und Übertrag der Polizei

8. A. 10. 3

G E H E I M

Dr. CARLTHEO ZEITSCHKE
Dr.Z/V.

Paris, den 2. Mai 1943.

Betr.: Geflohene Juden, in das von Italienern besetzte
südfranzösische Gebiet.

Während meiner Tätigkeit in Tunis sind mir liebenswürdiger-
weise von Obersturmbannführer RAUFF laufend die Berichte des
Chefs der Sicherheitspolizei und des SD zur Einsicht überlas-
sen worden. Ich habe aus diesen ersehen, dass in der Judenfra-
ge die grösste Sorge hier in Frankreich die ist, dass massen-
hafte einflussreiche Juden sich in das von Italien besetzte
Gebiet geflüchtet haben und dort gewissermassen vollkommen ge-
schützt sind. In den letzten Wochen fiel mir auf, dass in den
deutschen Zeitungen, in Sonderheit im V.B. eine sehr starke
antijüdische Propaganda getrieben wurde und ich habe daher
während meiner Anwesenheit in Rom die Gelegenheit wahrgenommen
mich mit allen zuständigen Stellen über dieses Problem zu un-
terhalten. Dabei habe ich folgendes festgestellt:

1. Deutsche Botschaft in Rom hat seit Jahren strengste Weisung
aus Berlin keinesfalls irgendetwas zu unternehmen, was die
gut befreundeten Beziehungen zwischen Italien und Deutschland
irgendwie trüben könnte. Es scheint daher vollkommen aussichts-
los, dass die Deutsche Botschaft in Rom ein so heisses Eisen
wie die Judenfrage in Italien, jemals anfassen wird. Vorsichti-
ge Anfragen bei den politischen Leitern der Botschaft erziel-
ten auch dhingehende Antworten.

2. Die italienische Regierung ist an der Judenfrage nicht inte-
ressiert, da es in Italien ein Judenproblem als solches kaum
gibt. Von ihrer Seite ist daher auch irgendeine Unterstützung
nicht zu erwarten.

3. Das italienische Militär. Wie mir Obersturmbannführer
Dr. BOHLMANN mitteilte ist sein Offizierskorps noch mit Voll-
juden und zahllosen Halbjuden durchsetzt, sodass es nach sei-
ner Ansicht jedenfalls aussichtslos ist, dass das Militär
irgendwie aggressiv gegen die Juden vorgehen würde.

4. Die Fascistische Partei ist in den letzten Tagen wiederum
umgestellt worden und man hat noch kein klares Bild, welchen

An den
Befehlshaber
der Sicher-
heitspolizei
und des SD
im Bereich des
Militärbefehlshabers in Frankreich.

- 2 -

weisen Kurs der neue Parteisekretär und die von ihm eingesetzten Funktionäre einschlagen werden. Man weiss, dass bisher die faschistische Partei nicht sehr aktiv war, glaubt aber, dass diese eventuell, um nach aussen hin zu zeigen, dass sie tätig ist, sich mit dem Judenproblem beschäftigen könnte; letzteres wäre aber nur möglich, wenn sie eine ausdrückliche und klare Weisung von Duce selbst erhalten.

2. Besprechungen mit Obersturmbannführer Dr. DOLLMANN und seinem Vertreter, Hauptmann WEINER ergaben, dass der Sicherheitsdienst von sich aus in diesem Problem in Italien kaum vorstossen könne, da er ja kaum an den Duce persönlich herankommen und bei nachgeordneten Stellen nicht ein solches Interesse an der Judenfrage bestünde, dass Aussichten vorhanden wären, dass sie von dort aus mit Erfolg aufgegriffen würde.

Dr. DOLLMANN gab mir daher den persönlichen Rat, in dringender Form dem Chef der Sicherheitspolizei und des SD in Paris, Standartenführer Dr. Knochen, über die Angelegenheit einen Vortrag zu halten und ihn zu bitten möglichst umgehend eine klare und sehr dringlich gehaltene Aufzeichnung an den Reichsführer zu richten, dessen Besuch in etwa drei Wochen in Rom erwartet wird.

Dr. DOLLMANN hoffte, dass durch persönlichen Vortrag des Reichsführers beim Duce eventuell diese Frage mit Erfolg aufgerollt werden könnte.

Dr. Knochen

**Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD
im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich**

Nachrichten - Übermittlung

Aufgenommen		Befehlten		Raum für Eingangsstempel	
Tag	Monat Jahr Zeit	Tag	Monat Jahr Zeit		
26 MAI 1943				27. MAI 1943	
durch		durch			
Nr.		Verfügungsnr.			
Telegramm - Funknachr. - Fernschreiben - Fernspruch					

4 MARSEILLE NK 3973 26.5.43 2330 =GR=
AN BUS- IV B - PARIS Z. HD. V. SS- O. STUF. KOENTRE-
SOFORT VORLEGEN.-
BEZ: POLIZEI MASSNAHMEN GEGEN JUDEN IN DEM VON ITALIEN
BESETZTEN GEBIETE FRANKREICH S.-
VORG: DORT. F.S. V. 12.5.43 NK 26056/ IV B.-
WIE HIER BEKANNT WURDE, IST VOM ITALIENISCHEN
INNENMINISTERIUM DAS KOMMISSARIAT FÜR JUDENFRAGEN IN
NIZZA, VILLA SURANT IN GINIEZ, UNTER DER LEITUNG DES IM
GENERALSRANG STEHENDEN ITALIENERS, LU SPINOSO, ERRICHTET
WORDEN.- ZU SEINEM ENGEREN STABE ZÄHLEN DIE MITARBEITER
OBERSTLEUTNANT BODO UND HAUPTMANN SALVI.- SEIN WICHTIGSTER
MITARBEITER SOLL DER HALBJUDE D O N A T I SEIN, WOHNT
NIZZA 37 PROMENADE DES ANGLAIS.- DIE ITALIENER
BEABSICHTIGEN, DEN KÜSTENSTREIFEN VON 50 KM. TIEFE BIS
IN CA 3 MONATEN JUDENFREI ZU MACHEN.- DIESE MASSNAHMEN
WERDEN AUSSCHLIESSLICH VON DEN ITALIENISCHEN GENDARMERIE
DURCH GEFÜHRT.- DARACH WERDEN DIE DORT ANGESISSEN JUDEN

SICHERHEITSPOLIZEI - SD-
EINSATZKOMMANDO
MARSEILLE

13 B 18 /50./Kf.
(STEYNS GESCHAEFTSZEICHEN ANGEBEN)

Tax. No. 8423102

An den
B.d.S. - IV B -
Paris.

Betrifft: Massnahmen der Italiener gegen die Juden.
Vorgang: Ohne.
Anliegen: Keine.

MARSEILLE, em 10-Jul-1943.

425, RUE PARADIS
TEL. - TAG. - P. 16.00 - 01 - 02
UNIV. N. V.
MOL. - PACKETS - 2 - 10 - 15

14 JUL 1943

2	3	
---	---	--

3 JUN 1947 200924

Um eine weitere Klärung in der Behandlung der Judenfrage in
den von den Italienern besetzten Gebieten sowie eine gewisse
Ankündigung der beabsichtigten Massnahmen zwischen der italie-
nischen und der deutschen Dienststelle herbeizuführen, schickte
am 27.10.3 bei dem Chef der Italienischen Konsaspolizei in
Wien, Dr. B a r z a n o, (Büro: Hubs, Boulevard Cima,
Villa de Robili) eine Rücksprache mit Angehörigen der italie-
nischen Dienststelle stattfinden. Dr. Ferrero erklärte jedoch,
dass, wenn seit etwa 1 1/2 Monaten eine besondere Judenpoli-
zei (Polizia razziale) errichtet worden sei, die unter der
Leitung des Dr. Elisabetto Scapino mit einem Büro in
Triest, 32. Boulevard Selma, steht und die allein für un-
angelegenhafteiten zuständig sei,

Da einer davon nun mit Spitzaco telefonisch vereinbarten Unterredung erschien, dieser jedoch nicht, sondern liess sich von seinem Mitarbeiter, Comm. Lucio T o m a s o, Vizequestor bei der italienischen Rassenpolizei, vertreten. Tomaso erklärte sofort, dass er in Judenangelegenheiten keine Entscheidung treffen könne und man eine ernste Rücksprache mit

- 2 -

Spinoza, die in Kürze erfolgen könne, abwarten müsse.

Die ganze Art der Verhandlungsführung liess erneut den Eindruck entstehen, dass die italienischen Behörden mit allen Mitteln verhindern wollen, eine Angleichung der von ihnen beabsichtigten Judenmassnahmen an die deutscherseits gebotene Methode herbeizuführen. Wie von Tommaso in Erfahrung gebracht werden konnte, hat die ital. Rassenpolizei bisher etwa 22.000 Juden aller Staatsangehörigkeiten an der französischen Riviera-Küste listenmässig erfasst. Mit dem Abschied dieser Juden in sogenannte Pflichtwohnungsorte (Residenza forzata) ist bereits begonnen worden. Für die italienische Einstellung gegenüber dem Judentum ist es jedoch bezeichnend, dass man berühmteste Kurorte, wie z. B. Megeve, St. Gervain und Gasteigne als Pflichtwohnorte ausgesucht hat. Für sogenannte gefährliche, d. h. politisch aktive Juden, ist weiterhin ein Konzentrationslager in Sospel eingerichtet worden.

Aus zahlreichen hier vorliegenden Meldungen geht einwandfrei hervor, dass die italienischen Behörden nach wie vor ihre jüdenfreundliche Einstellung ganz offen zur Schau tragen. In vielen Fällen mussten Juden, die von der französischen Polizei aus irgend einem Grunde verhaftet worden waren, auf italienischem Druck hin sofort wieder in Freiheit gesetzt werden.

In der germanischen Propaganda wird die verschiedenartige Behandlung der Judenfrage sehr häufig als Beweismittel für das angeblich im Achsenlager beginnende bzw. schon sehr weit fortgeschrittene Zerwürfnis stark herausgestellt.

Über die weitere Entwicklung wird weiter laufend berichtet werden.

M. K. 15
Sturzbannführer
und Kommandeur

**Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD
Im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich
Nachrichten-Übermittlung**

Ausgegeben				Beförden				Raum für Eingangsstempel
Tag	Monat	Jahr	Zeit	Tag	Monat	Jahr	Zeit	
von				an				
durch				durch				
				Verögerungsvermerk				
Nr. 6P365								
Telegraph — Funknachricht — Fernschreiben — Fernspruch								

IV B - 3a 225a

Paris, den 26. September 40

an das
Reichsicherheitshauptamt
IV B 4

Geheim!

Sofort vorlegen!

Bewilligt.

Betr.: Endlösung der Judenfrage in Frankreich;
hier: den jüdisch-italienischen Staatsangehörigen
Donati.

Vorg.: Fort. FS Nr. 62 814 vom 25.9.1940.

Der Jude italienischer Staatsangehörigkeit Donati war während des Weltkrieges Verbindungsoffizier zwischen der italienischen und der französischen Armee. Nach dem Weltkrieg war er Direktor einer italienisch-französischen Bank in Paris. Nach der Niederlage Frankreichs hat er sich nach Sizilien begeben, wo er sich ebenfalls mit Geldgeschäften befaßte.

Als die italienischen Truppen Südfrankreich besetzten, trat der Jude auf den Plan, um allen in der italienischen Einflusszone befindlichen Juden jegliche Arbeitsvermittlung zu verschaffen.

Als kam Donati wiederher zurück, daß er eine Reihe
höherer italienischer Offiziere gut kannte, mit
denen er nun ständig beste Verbindung hielt.

Im Frühjahr 1943 entlief die italienische Regierung an Polizeierbehrung Luchino in der von den Italienern am 1. April besetzte Gebiet, um dort die Administration zu übernehmen. Luchino wurde als General bezeichnet und wurde praktisch als offizieller Oberbefehlshaber der Italiener in der besetzten Gebieten der Truppen besetzten Gebiet.

Diese vierstelligen Nummern wurde wiederholt benutzt, bis die letzten Nummern, die von der italienischen Regierung gegen den deutschen U-Boot eingesetzt wurden 1942, nach dem von General Cavelli angekündigten deutschen U-Bootangriff, vom 1. bis 3. September 1942 und 2000 Stück von der 60. Gruppe in Hotel Le Grand Hotel in London

Es werden von hier aus sechsichtige, monatliche Rente
nach dem üblichen Verfahren zu lassen. Die bis zu un-
bekannten Angaben betragen seinen jedoch nicht bekannt
werden, wenn sie den Auftrag hatten, bei der un-
bekannten Verhältnisse Deutschland - Italien ausgesetzt vor-
setzen, die Rente zu zahlen.

Im August 1943 hat Donatti sich nach dem Befehl
an der damals - wie aus sicheren Anhaltspunkten er-
hervorgeht - schon genau bekannt, daß es in Italien
nichts anderes als den Frankreich zurückgelassen wird.
Donatti sollte in den Katakomben, was ist das Judentum,
in der italienischen Kapellkammer bekannt, nachdem
schon

Ende August hat sich Sonati wiederum nachwels mit
Flüchtling nach Mos beggeben. Er wollte nach einem
kurzen Aufenthalt in Mos zurückkehren.

[illegible]

is also important, and should be considered as
a family-oriented group. Children in family

R. F. 44
Sicherheits-Dienst
 Aufgaben-Einteilung

Aufgabendienst				Geldwesen				Rang für Hauptgruppen
Tag	Monat	Jahr	Zeit	Tag	Monat	Jahr	Zeit	
von ... durch ...				von ... durch ...				Vertragsgesetz
Nr. ... Telegramm — Funkpruch — Fernschreiben — Fernspruch								

Die Person des Genossen ist von außerordentlichem Wichtigkeit, da er der Führung der 1. Division in der italienischen Divisionierung war und auch zu dem früheren italienischen Reichsministerialrat Dr. Ottavio Dr. Costa Berenson, in welcher hat.

[Handwritten signature]

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

אויסבעסערונג פון די דרוק-פעלערן

דאָרף זיין ז. 69	אָנשטאַט ז. 61	שורה 26	זייט 18
151, 150 " "	142 " "	30 " "	18 " "
12825 " "	12579 " "	12 " "	21 " "
12579 " "	12825 " "	29 " "	23 " "
69 און 68 " "	61 ז. 60 און " "	18 " "	31 " "
1501 " "	1051 " "	24 " "	33 " "
דאָרף זיך אָנהויבן: ביוראָ II		11 " "	44 " "
III ביוראָ " "		12 " "	44 " "
IV ביוראָ " "		13 " "	44 " "
V ביוראָ " "		15 " "	44 " "
VI ביוראָ " "		16 " "	44 " "
אין איבעריק ביוראָ VI		17 " "	44 " "
דאָרף זיין אָנדערע	אָנשטאַט ענדערונגען	21 " "	46 " "
שנעל ווי " "	שנע לווי " "	4 " "	48 " "
IV ביוראָ " "	ביוראָ בערלין " "	5 " "	59 " "
פירט " "	פריט " "	14 " "	69 " "
כדי " "	דכי " "	27 " "	91 " "
מיללער " "	מילער " "	9 " "	100 " "
אינספעקטאָר " "	אינספעקטאָר " "	22 " "	104 " "
B.d.S. " "	B.d.Sd. " "	5 " "	115 " "
(זען ז. 136) " "	(זען ז. 128) " "	17 " "	140 " "
קאָנסטרוטשי " "	קאָנסטרוטשי " "	13 און 18 " "	159 " "
אָקופירטע " "	אָקופירטע " "	17 " "	165 " "
25-טן " "	27-טן " "	פאַרלעצטע שורה	172 " "
איטאַליענישע " "	איטאַליענישע " "	לעצטע שורה	180 " "

דאָרף זיין זייט 27	אָנשטאַט זייט 20	הערה 2	זייט 14
144 און 99 " "	91 " "	" "	18 " "
73 און 68 " "	136 און 60 " "	" "	32 " "
	65 ביז " "		

י"ף זייט 47 פעלט די שורה 5: פאריז, דעם 13-טן יאנואר 1943.
 י"ף זייט 151 זענען איבעריק, שורה 33: די צוויי שמערנדלעך, ווי אויך די לעצטע שורה פון
 ר הערה: זען צוגאב 13.
 מערקונג. — די דאקומענטן פון 1 ביז 37 (א חוץ די נ. נ. 2, 8, 18 (צוגאב 2 און 3)
 28) דארפן זיין פארזען מיטן וואָרט „איבערזעצונג" (זען זייט 46 שורה 20).